

428.4
ป 424 ป
ย.3

การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถและเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนโดยวิธี
วิเคราะห์ข้อความต่อเนื่อง โดยใช้ตัวสัมพันธ์ความ
กับวิธีการสอนตามคู่มือครู

ปริญญาพันธ์
ของ
ประหยัด ภูมิโคกรักษ์

24 ก.ย. 2535

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการมัธยมศึกษา
มีนาคม 2535
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบ ได้พิจารณาปริญญาบัตรฉบับนี้แล้ว เห็นสมควร
รับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา การศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการมัธยมศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะกรรมการควบคุม

.....ประธาน
(รศ.ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย)

.....กรรมการ
(รศ.พวงรัตน์ ทวีรัตน์)

คณะกรรมการสอบ

.....ประธาน
(รศ.ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย)

.....กรรมการ
(รศ.พวงรัตน์ ทวีรัตน์)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(อ.ชจร สุขรังสรรค์)

บัณฑิตวิทยาลัย อนุมัติให้รับปริญญาฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกมัธยมศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ศ.ดร.สมพร บัวทอง)

วันที่ 4 เดือน มกราคม พ.ศ. 2535

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความช่วยเหลือและการให้คำปรึกษาจาก
รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวลักษณ์ รัตน์วณิช รองศาสตราจารย์ พวงรัตน์ ทวีรัตน์
ดร.ชุติมา เจียมศิริ และอาจารย์ขจร สุขรังสรรค์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง
ไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบคุณผู้อำนวยการ อาจารย์หมวดภาษาต่างประเทศ โรงเรียนอัมมาตย์พานิชนุกูล
อาจารย์บุญเก่า ปัจฉิม และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ทุกคนที่ได้ให้ความร่วมมือ ในการ
ทดลองด้วยดีตลอดมา ขอขอบคุณ หัวหน้าหมวดวิชาภาษาอังกฤษ และอาจารย์ทุกท่านและ
นักเรียนทุกคน โรงเรียนก้นถرارมณ ที่อำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูลและหา
คุณภาพของเครื่องมือและขอขอบคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วชิร ชูชาติ วิทยาลัยครุภาณุจนบุรี
ที่ให้กำลังใจในการทำวิจัยครั้งนี้ และขอขอบคุณคุณเจริญ แห่งบัณฑิตวิทยาลัย มศว.
ประธานมิตร ที่ให้คำแนะนำขั้นตอนในการทักวีย ขอขอบคุณเพื่อนสนิท กลุ่มการสอนภาษา
อังกฤษทุกคน อาจารย์ อรรพณ บรรจงสวัสดิ์ อาจารย์ จุฑารัตน์ ธาณี อาจารย์ รัตนา
ถวิลวงษ์ อาจารย์ วิโรจน์ คล้ายลี และขอขอบคุณ ครู อาจารย์ โรงเรียนสินปุนคุณวิทย์
ทุกท่าน ที่ให้กำลังใจตลอดมา โดยเฉพาะอาจารย์พรณี โหดหามา ขอขอบคุณ คุณพ่อ-
คุณแม่ พี่ ๆ น้อง ๆ หลาน ๆ และญาติทุกคนที่ให้กำลังใจมาโดยตลอด

คุณค่าและประโยชน์ของปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณ คุณพ่อ-
คุณแม่และครูอาจารย์ทุกท่านที่ประสิทธิ์ประสาทความรู้ให้แก่ผู้วิจัย (และขอบูชาคุณพ่อคุณแม่
ภูมิโคกรักษ์ ผู้ล่วงลับไปขณะที่ผู้วิจัยกำลังทำวิจัยอยู่ และขอบูชาพระคุณท่านที่ได้อุปการะผู้วิจัย
มาตั้งแต่เกิด

ประหยัด ภูมิโคกรักษ์

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	5
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	5
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	7
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	12
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน.....	13
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนอ่าน	19
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์ข้อความต่อเนื่อง.....	48
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบสำคัญในการตีความข้อความต่อเนื่อง...	61
เอกสารที่เป็นประโยชน์ที่ได้จากความรู้เรื่องการวิเคราะห์ข้อความ ต่อเนื่องโดยให้ตัวสัมพันธ์ความ.....	87
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดต่อการอ่านภาษาอังกฤษ...	89
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	97
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	97
เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล.....	97
วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล.....	98
วิธีจัดการเกี่ยวกับข้อมูล.....	108
4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	113
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	113
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	114

	หน้า
5 สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	116
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	116
สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า.....	116
วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	116
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	118
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า	118
อภิปรายผล.....	118
ข้อเสนอแนะ	121
บรรณานุกรม	123
ภาคผนวก	141
ภาคผนวก ก.	142
ภาคผนวก ข.	157
ภาคผนวก ค.	167
ประวัติย่อของผู้วิจัย	264

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	แบบแผนการทดลอง	104
2	เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม	114
3	เปรียบเทียบเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม	115
4	แสดงความยากง่าย (P) และค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความยากมาตรฐาน (Δ) ของแบบทดสอบวัดความสามารถ ทางการอ่านภาษาอังกฤษ	158
5	แสดงค่าอำนาจจำแนก (r) ของข้อคำถามในแบบสอบถาม วัดเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ	161
6	แสดงคะแนนความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ เปรียบเทียบ ระหว่างการสอบก่อนการทดลองและหลังการทดลองของกลุ่มทดลอง...	163
7	แสดงคะแนนความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ เปรียบเทียบ ระหว่างการสอบก่อนการทดลองและหลังการทดลองของกลุ่มควบคุม...	164
8	แสดงคะแนนแบบสอบถามวัดเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ เปรียบเทียบ ระหว่างการสอบก่อนการทดลองและหลังการทดลองของกลุ่มทดลอง...	165
9	แสดงคะแนนแบบสอบถามวัดเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ เปรียบเทียบ ระหว่างสอบก่อนการทดลองและหลังการทดลองของกลุ่มควบคุม....	166

ภูมิหลัง

การอ่านเป็นสิ่งที่จำเป็นในการศึกษาหาความรู้ เช่น การอ่านตำราเรียน บทความทางวิชาการ ผลงานวิจัยในการค้นคว้า จำเป็นต้องอ่านเอกสารที่เกี่ยวข้อง ตาราง ตัวเลข กราฟ ในการอ่านเพื่อความจำเป็นในการดำรงชีวิตนั้น จำเป็นต้องอ่านประกาศแจ้งความ ฉลากยา คำชี้แจง ในการใช้เครื่องอุปโภค บริโภค เป็นต้น ในการอ่านเพื่อความบันเทิง หรือพัฒนาตนเองในด้านคุณธรรม คือ การอ่านนวนิยาย บทความในหนังสือพิมพ์หรือนิตยสาร หนังสือประเภทธรรมะ ชีวประวัติ ตลอดจนสารคดีประเภทอื่น ๆ ที่ทำให้เกิดการจรรโลงใจ (อัจฉรา วงศ์โสธร. 2524 : 281) นอกจากนั้น วอร์ด (Ward. 1980 : 7) ได้กล่าวว่า การอ่านเป็นทักษะที่ให้ประโยชน์มากที่สุด ทั้งนี้เพราะนักเรียนส่วนใหญ่ที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศขาดโอกาสในการพูดภาษาอังกฤษ แต่ยังคงมีความจำเป็นที่จะต้องมีความสามารถในการอ่าน เพื่อเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ระดับสูงต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับ อุทัย ภิรมย์รัตน์ (2522 : 162-164) ที่กล่าวว่า การศึกษาในระดับสูง ๆ ปรวิญญาตรหรือปริญญาโทขึ้นไป จำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษในการศึกษามากขึ้น ทักษะอ่านจึงจำเป็นยิ่งต่อนักเรียนนักศึกษาในการค้นคว้าหาความรู้

กล่าวได้ว่า การอ่านเป็นทักษะที่จำเป็นยิ่งต่อการศึกษาและการดำรงชีวิตของคน ฉะนั้นในการเรียนการสอนวิชาการอ่าน ครูควรตระหนักถึงความสำคัญของทักษะอ่าน และพยายามหาเทคนิคใหม่ ๆ มาใช้ในการจัดกิจกรรมประกอบการอ่าน เพื่อช่วยพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนไทยให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ในปัจจุบันก็ตามการสอนอ่านภาษาอังกฤษในประเทศไทย ยังไม่สัมฤทธิ์ผลเท่าที่ควร ปัญหาที่สำคัญประการหนึ่งก็คือการสอนของครู ครูใช้วิธีการสอนอ่านที่ไม่เหมาะสมมุ่งยึดแต่ครูเป็นศูนย์กลางในการเรียนการสอน นักเรียนไม่มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน (พวงเพ็ญ อินทรประวัติ. 2521 : 72-78; พันธุ์ น้อยแสงศรี. 2526 : 10) ครูส่วนใหญ่ใช้วิธีสอนแบบแปลให้นักเรียนฟังโดยตลอด บรรยายภาคในการเรียนไม่สนใจให้นักเรียนอยากเรียน ทำให้ผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนไม่ดีเท่าที่ควร (เจือจันทร์ จงสถิตย์อยู่ 2524 : 6)

จากงานวิจัยของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวันพบว่า ครูผู้สอน ยังใช้วิธีสอนโดยการอ่านให้นักเรียนฟังและอธิบายคำศัพท์ และโครงสร้างที่ยากไปเรื่อย ๆ จนจบ จากนั้นจึงถามคำถามให้นักเรียนตอบ (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน. 2528 : 318) วิธีสอนดังกล่าว ขัดกับจุดมุ่งหมายของการสอนภาษาต่างประเทศในปัจจุบัน ซึ่งมุ่งเน้นในการสอนภาษา เพื่อให้นักเรียนได้นำไปใช้ประโยชน์ในการสื่อความหมาย (communication) นอกจากนั้นยังเน้นให้นักเรียนได้เรียนภาษาโดยมีส่วนร่วมในกิจกรรมการสอน (พวงเพ็ญ อินทรประวัติ. 2522 : 13-14)

ปัญหาอีกประการหนึ่ง สำหรับครูผู้สอนภาษาก็คือ การที่ผู้เรียนไม่สามารถพัฒนาหรือเรียบเรียงความคิดของตนเองเข้าเป็นรูปเรื่องที่ต่อเนื่อง ไม่ว่าจะโดยการพูดหรือการเขียน ทั้ง ๆ ที่ผู้เรียนเหล่านั้น อาจจะมีความคิดหรือทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องที่ถูกลถามอยู่บ้าง แต่กลับไม่สามารถรวบรวมความคิดเหล่านั้นเข้าด้วยกัน และสร้างข้อความที่ต่อเนื่องและมีคุณค่าในการสื่อความหมาย ทาดรอส (Tadros : 1976 : 12) และ เซลิงเกอร์, ทริมเบิล และทริมเบิล (Selinker, Trimble and Trimble. 1976 : 36-38) กล่าวว่า ผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศส่วนใหญ่มีปัญหาคือคล้ายคลึงกัน นั่นคือ การไม่สามารถเข้าใจความหมายทั้งหมดในประโยคหรือเข้าใจความหมายของประโยคทุกประโยคในอนุเฉท (paragraph) ปัญหาจะปรากฏชัดเจนยิ่งขึ้น เมื่อผู้เรียนซึ่งไม่ใช่เจ้าของภาษาเหล่านี้พยายามที่จะทำความเข้าใจกับบทความยาว ๆ ที่เขียนขึ้นมาเป็นภาษาต่างประเทศ ความคลาดเคลื่อนในด้านความเข้าใจข้อมูลที่แอบแฝงอยู่นี้มาจากการที่ผู้เรียนขาดความเข้าใจเรื่องความสัมพันธ์ ระหว่างประโยคที่มีข้อมูลเชื่อมโยงและสนับสนุนซึ่งกันและกัน

ทาดรอส (Tadros, 1976 : 12) สรุปถึงมูลเหตุของปัญหานี้ว่า ปัญหานี้ไม่ได้เกิดขึ้นจากการขาดความรู้ด้านไวยากรณ์ แม้ว่าปัญหาเรื่องไวยากรณ์อาจมีส่วนอยู่บ้าง แต่มูลเหตุของปัญหาเหล่านี้ มาจากการที่ผู้เรียนขาดความสามารถในการรวมประโยคต่าง ๆ ในบทอ่านเข้าเป็นข้อความที่มีจุดหมายเดียวและมีคุณค่าในการสื่อความหมาย

เราจึงอาจกล่าวได้ว่าปัญหาที่สำคัญของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ก็คือ การพยายาม ทำให้ผู้เรียนเข้าใจข้อความที่ตนกำลังอ่าน โดยครูพยายามชี้แนะให้ผู้เรียนเห็นว่า ประโยคแต่ละประโยคนั้นไม่ได้้อย่างโดดเดี่ยว นั่นคือประโยคหนึ่งต้องมีความตามอีกประโยคหนึ่งเสมอ ผู้อ่านหรือผู้ฟังจะเข้าใจความหมายของข้อความใด ๆ ก็ต่อเมื่อประโยคต่าง ๆ ในข้อความสัมพันธ์กับประโยคทั้งที่มาก่อนและตามหลัง

โดยสรุปอาจกล่าวได้ว่า ปัญหาที่สำคัญในการสื่อสารก็คือ เราจะจัดเรียบเรียงความคิดของเรา และผูกเป็นเรื่องราวที่ต่อเนื่องได้อย่างไร เพื่อให้สื่อสารได้อย่างเหมาะสมมากที่สุด ปัญหานี้เป็นส่วนที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารในลักษณะที่เป็นข้อความต่อเนื่อง (discourse) ไม่ใช่เพียงสร้างประโยคเดี่ยว ๆ เท่านั้น และไม่ว่าการสื่อสารครั้งหนึ่ง จะเป็นไปในลักษณะของการสนทนาโต้ตอบหรือการเขียนผู้พูดหรือผู้เขียนสามารถช่วยให้ผู้ฟังหรือผู้อ่านเข้าใจเรื่องราวของตนเองได้ดียิ่งขึ้น ด้วยการใช้สิ่งชี้แนะทางภาษา เพื่อแนะให้ผู้ฟังหรือผู้อ่านทราบว่าความคิดหนึ่งต่อเนื่องกับความคิดเดิมอย่างไร หนึ่งในจำนวนนี้คือ ตัวสัมพันธ์ความ (discourse maker) ที่เชื่อมโยงความหมายของประโยคต่าง ๆ เข้าด้วยกัน จนเป็นข้อความที่ต่อเนื่อง (discourse) ดังนั้นจึงเปรียบเสมือนป้ายบอกทิศทางในการเดินทางที่มีคุณค่าในการสื่อความหมาย ตัวสัมพันธ์ความส่วนใหญ่จะได้แก่ กริยาวิเศษณ์ วลี หรือบุพบทวลี ที่ช่วยบ่งชี้ความสัมพันธ์ของประโยคที่กำลังกล่าวถึง กับประโยคที่กล่าวมาก่อน เช่น เพื่อแสดงเหตุการณ์หรือกระบวนการต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นตามลำดับก่อนหลัง ด้วยการใช้ตัวสัมพันธ์ความประเภทลำดับขั้น (Enumerative) เช่น first, then, finally หรือ เพื่อเพิ่มความด้วยการใช้ตัวสัมพันธ์ความประเภทเพิ่มความ (additive) เช่น moreover, furthermore เป็นต้น

ด้วยเหตุนี้ จึงได้มีการศึกษาวิจัยถึงวิธีการสอนอ่าน เพื่อให้นักเรียนสามารถแปลความ ตีความ จับความและขยายความเรื่องที่อ่านได้ นักภาษาศาสตร์หลายท่าน เช่น วิโดวสัน (Widdowson, 1974 : 29-32) แมคเคย์ และเมาท์ฟอร์ด (Mackay and Mountford, 1976 : 137) ได้นำเอาความคิดของวิธีวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างประโยค (Discourse Analysis) เข้ามาช่วยในการสอน เพื่อช่วยให้ผู้อ่านเดาความหมายของคำโดยการใช้ตัวสัมพันธ์ความ (discourse maker) ความผูกพันในรูปแบบเรื่อง

(Textual Cohesion) สัญญาณทางภาษา (signs) และเครื่องหมายวรรคตอน (punctuation) ซึ่งโคดี้ (Coady, 1979) ได้กล่าวว่า สิ่งเหล่านี้ช่วยให้ผู้อ่านเดาความหมายของคำโดยไม่จำเป็นต้องพึ่งพจนานุกรมในทุกโอกาส และยังช่วยให้ผู้อ่านอ่านอย่างใช้ความคิด สามารถอ่านเพื่อให้เกิดการสื่อสารได้

ประเทศไทย ได้มีนักวิจัยหลายท่านได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องวิธีวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างประโยค เช่น นิธิพิทย์ ทวยเจริญ (2515 : 44) ได้ทำการวิจัยเพื่อศึกษาข้อผิดพลาดในการอ่านตำราเรียนของนิสิตปี 2 ของวิทยาลัยวิชาการศึกษาศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวันและประสานมิตร) พบว่า นิสิตมีข้อผิดพลาดในด้านความหมายของคำศัพท์มากที่สุด ส่วนสมศักดิ์ บุญสาร (2520 : 80) ได้ทำการวิจัยเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจในการใช้สันธาน กับความเข้าใจในการอ่านทางบวกสูง วัฒนาบาลโพธิ์ (2523 : 40) ได้ทำการวิจัยเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจในการใช้เครื่องหมายวรรคตอน กับความสามารถในการอ่านเอาความในวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง ผลการวิจัยพบว่า คะแนนความเข้าใจในการใช้เครื่องหมายวรรคตอน สามารถทำนายผลสัมฤทธิ์ในการอ่านเอาความได้, นันทนา นิยมพันธ์ (2520 : 56) ได้ทำการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษด้วยวิธีสอนแบบวิเคราะห์ข้อความต่อเนื่อง กับการสอนแบบเดิม กับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนายเรืออากาศ ผลปรากฏว่านักเรียนที่สอนด้วยวิธีวิเคราะห์ข้อความต่อเนื่อง มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบเดิม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้ อมรรักษ์มนี (2529 : 72-78) ได้ทำการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบความสามารถเจตคติและความคงทนต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนโดยวิธีวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างประโยคกับการสอนตามคู่มือครู ผลปรากฏว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างประโยค มีความสามารถเจตคติและความคงทนทางการอ่านสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะทำการทดลองสอน อ่านภาษาอังกฤษ โดยวิธีวิเคราะห์ข้อความต่อเนื่อง โดยใช้ตัวสัมพันธ์ความกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ว่าจะส่งผลต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษมากน้อยเพียงใด ตลอดจนศึกษาเจตคติในการอ่าน

ภาษาอังกฤษ หลังจากได้รับการสอนโดยวิธีวิเคราะห์ข้อความโดยใช้ตัวสัมพันธ์ความและวิธีการสอนตามคู่มือครู ทั้งนี้เพราะเจตคติมีผลต่อการเรียนการสอน หากผู้เรียนมีเจตคติไม่ดี จะเกิดความวิตกกังวลท้อถอย และเบื่อหน่ายต่อการเรียนภาษาอังกฤษได้ (เบญจกรณ์ นัฏฐะรัตน์, 2524 : 65)

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนโดยวิธีวิเคราะห์ข้อความต่อเนื่อง โดยใช้ตัวสัมพันธ์ความกับวิธีการสอนตามคู่มือครู
2. เพื่อเปรียบเทียบเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนโดยวิธีวิเคราะห์ข้อความต่อเนื่อง โดยใช้ตัวสัมพันธ์ความกับวิธีการสอนตามคู่มือครู

ความสำคัญของ การศึกษาค้นคว้า

ผลการวิจัยครั้งนี้ จะเป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ในการปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนวิชาการอ่านภาษาอังกฤษและเลือกวิธีการสอนอ่านได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้านี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอำมาตย์พานิชนุกูล อำเภอเมือง จังหวัดกระบี่ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2534 จำนวน 5 ห้องเรียน จำนวนนักเรียนรวม 200 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอำมาตย์พานิชนุกูล อำเภอเมือง จังหวัดกระบี่ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2534 จำนวน 80 คน โดยผู้วิจัย สุ่มกลุ่มตัวอย่างมา 2 ห้องเรียนจากประชากรซึ่งมี 5 ห้องเรียนโดยสุ่มมาเป็นห้อง แล้วจับฉลากแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 1 กลุ่ม และกลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม กลุ่มละ 40 คน โดยใช้กลุ่มทดลองเรียนโดยวิธีวิเคราะห์ข้อความต่อเนื่องโดยใช้ตัวสัมพันธ์ความและกลุ่มควบคุมเรียนโดยใช้วิธีการสอนตามคู่มือครู

3. ระยะเวลาในการทดลอง

ใช้ระยะเวลาในการทดลอง กลุ่มละ 12 คาบ คาบละ 50 นาที สัปดาห์ละ 2 คาบ เป็นเวลา 6 สัปดาห์

4. เนื้อหาที่ใช้ในการสอน

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้เป็นเนื้อหาตรงตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลายพุทธศักราช 2524 โดยพิจารณาเลือกมาจากหนังสือ Practice in Comprehension ของ รศ. มาลีณี จันทวิมล และจากหนังสืออื่น ๆ รวมทั้งแหล่งวิชาการต่าง ๆ ซึ่งเป็นเนื้อหาที่ผู้วิจัยคัดเลือกมา โดยพิจารณาระดับความยากง่ายให้อยู่ในระดับเดียวกับหนังสือที่กระทรวงศึกษาธิการอนุญาต ให้ใช้เป็นแบบเรียนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 6 เรื่อง คือ

1. AIDS : Understanding is the best prevention.
2. Moisture in the Air.
3. Scientists Solve the Problem.
4. Manners and Courtesies in Social Life.
5. The Weak Points and Problems of Thai People in Learning English.
6. Short Story.

ซึ่งผู้วิจัยใช้เกณฑ์ในการเลือกดังนี้

4.1 ศึกษาจุดประสงค์ของหลักสูตรวิชาการอ่านภาษาอังกฤษ อ 533 - 534 การอ่าน 3-4 ซึ่งฝึกให้นักเรียนมีนิสัยรักการอ่าน อ่านเพื่อความเพลิดเพลินและสามารถแสวงหาความรู้เพิ่มเติมด้วยตนเองได้และยังฝึกให้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้

4.2 คัดเลือกเนื้อเรื่อง โดยให้ความยากง่ายทางด้านคำศัพท์และโครงสร้างทางไวยากรณ์ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5

4.3 ศึกษาโครงสร้างและหลักสูตรย่อ (Course Outline) จากรายวิชา การอ่านภาษาอังกฤษ อ 533-534

4.4 นำเนื้อเรื่องที่คัดเลือกแล้วไปให้ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาตรวจ จำนวน 3 ท่าน เพื่อพิจารณาความเหมาะสมอีกครั้งหนึ่ง

5. ตัวแปรที่จะศึกษา

5.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ การสอนอ่าน 2 วิธีคือ

5.1.1 การสอนอ่านโดยวิธีวิเคราะห์ข้อความต่อเนื่องโดยใช้ตัวสัมพันธ์
ความ

5.1.2 การสอนอ่านโดยวิธีการสอนตามคู่มือครู

5.2 ตัวแปรตาม

5.2.1 ความสามารถต่อการอ่านภาษาอังกฤษ

5.2.2 เจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ตัวสัมพันธ์ความ (Discourse Marker) หมายถึง สัญญาณทางภาษา (Linguistic Signal) ที่ช่วยให้ผู้อ่านทราบว่า ควรจะพิจารณาใจความหรือเนื้อเรื่องในข้อความนั้น ๆ ไปในลักษณะใด เช่น เป็นความย่อ สรุปหรืออื่น ๆ ตามลักษณะของการ

สื่อสาร คำเหล่านี้จะเป็นตัวช่วย รวมประโยคต่าง ๆ เข้าด้วยกันเป็นหน่วยที่ใหญ่ขึ้นและมีความต่อเนื่องสัมพันธ์กันทางความหมายส่วนใหญ่ ซึ่งได้แก่ กริยาวิเศษณ์ วลีและบุพบทวลีซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ

1.1 Go-ahead words แบ่งออกได้เป็น 3 กลุ่มคือ

1.1.1 กลุ่มคำที่จะชี้แนะให้ผู้อ่าน อ่านข้อความต่อไปโดยไม่ต้องย้อนกลับ มาที่ตัวสัมพันธ์ความในกลุ่มนี้คือ moreover และ furthermore เป็นต้น

1.1.2 กลุ่มคำที่บอกแนวความคิดที่เกี่ยวข้องกัน ตัวสัมพันธ์ความในกลุ่มนี้คือ thus, therefore, consequently, accordingly เป็นต้น

1.1.3 กลุ่มคำที่ชี้ให้เห็นว่า ข้อความที่จะกล่าวต่อไปเป็นการสรุปหรือเป็นแนวคิดสุดท้าย ตัวอย่างตัวสัมพันธ์ความ ได้แก่ finally, in conclusion เป็นต้น

1.2 Turn-about words ตัวสัมพันธ์ความในกลุ่มนี้จะชี้แนะให้ผู้อ่านทราบ ว่าแนวความคิดในข้อความที่จะกล่าวต่อไปขัดแย้งหรือเปลี่ยนแปลงไปจากแนวความคิดที่ได้กล่าวมาแล้ว ตัวอย่างสัมพันธ์ความประเภทนี้ คือ yet, nevertheless, otherwise, although, however, on the contrary, notwithstanding, still เป็นต้น

2. การสอนอ่านโดยวิธีวิเคราะห์ข้อความต่อเนื่อง โดยใช้ตัวสัมพันธ์ความ หมายถึง การสอนอ่านที่ผู้วิจัยใช้วิธีวิเคราะห์ข้อความต่อเนื่องโดยใช้ตัวสัมพันธ์ความ ((Discourse Marker Analysis) โดยปรับปรุงจากแนวความคิด การวิเคราะห์ ความสัมพันธ์ระหว่าง ประโยคของ เมานท์ฟอร์ด (Mountford, 1970) ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเน้นการใช้ ตัวสัมพันธ์ความ (Discourse Markers) มาวิเคราะห์ โดยมีลำดับขั้นตอนในการสอนดังนี้

2.1 นำเข้าสู่บทเรียน

2.2 สอนให้นักเรียนรู้จักการใช้ตัวสัมพันธ์ความชนิดต่าง ๆ โดยใช้สื่อ หรือ อุปกรณ์ คือแถบประโยค, sheet, แผ่นกระดาษ chart หรือเครื่องฉาย Overhead โดย บรรจุชนิดของตัวสัมพันธ์ความต่าง ๆ 6 ชนิด ลงไปในอุปกรณ์หรือสื่ออื่น ๆ โดยครูใช้เทคนิค การสอนในรูปแบบต่าง ๆ คือ

2.2.1. การสอนแบบโครงสร้างระดับยอด (Top Level Structure)

กล่าวคือ สอนให้นักเรียนรู้จักชนิดของโครงสร้างระดับยอดทั้ง 4 คือ

1. การพรรณนา (Description)
2. ปัญหาและการแก้ไข (Problem-Solution)
3. ความเป็นเหตุเป็นผล (Cause-Effect) และ
4. การเปรียบเทียบ (Comparison)

โดยให้รู้จักตัวสัมพันธ์ความ (Discourse Makers) ของ Top-level Structure (TLS) ชนิดต่าง ๆ จากนั้น ครูหาข้อความมาให้ให้นักเรียนอ่าน โดยให้ขีดเส้นใต้หรือวงกลมตัวสัมพันธ์ความแล้ว ให้เขียนชื่อของตัวสัมพันธ์ความนั้น ๆ ว่าอยู่ใน TLS ชนิดใด

2.2.2 การสอนแบบให้เดาความหมายจากคำชี้แนะในบริบท (Context Clue)

กล่าวคือ สอนให้นักเรียนรู้จัก

1. การให้รู้จักคำจำกัดความ (Definition or Explanation)
2. การให้คำหรือข้อความที่มีความซ้ำกัน เช่น (Restatement)

ที่ผู้เขียนคิดว่ายากสำหรับผู้อ่าน (Restatement) ซึ่งลักษณะนี้ผู้เขียนอาจใช้คำสัญญาณ (Signal) เช่น or, in other word, that is.....etc.

3. การยกตัวอย่างประกอบคำใหม่ (Exemplification) เพื่อช่วยให้ความหมายของคำนั้น ๆ ชัดเจนขึ้น เช่น such as, like, for instance หรือ for example etc.

4. การขยายความของคำใหม่ (Expansion) โดยใช้วลี (Phrase) หรือ อนุประโยค (Modifiers)

5. การให้คำที่มีความหมายขัดแย้งกับคำใหม่ (Comparison and Contrast)

6. การอธิบายหรือบอกรายละเอียด (Details) เกี่ยวกับคำใหม่นั้น

2.2.3 เทคนิคการสอนแบบกระบวนการโคลซ (Cloze Procedure)

ซึ่งมีขั้นตอนในการสอนดังนี้ คือ

1. ครูแจกเรื่องให้นักเรียนอ่านโดยตัดคำออกจากข้อความทุกคำที่ 8 แล้วให้นักเรียนอ่านประโยคแรกและประโยคสุดท้ายของข้อความที่ไม่มีการตัดคำเพื่อให้นักเรียนเดาใจความสำคัญของเนื้อเรื่องหลังจากนั้น

2. ครูอ่านให้นักเรียนฟัง โดยให้นักเรียนอ่านข้อความในใจ

3. ให้นักเรียนเติมคำลงในช่องว่างของเนื้อเรื่อง เพื่อให้ได้ใจความสมบูรณ์ โดยครูเน้นให้นักเรียนสังเกตจากคำชี้แนะ (Clues) หรือตัวสัมพันธ์ความ (Discourse Marker) ที่นำหน้าหรือตามหลังคำที่ถูกตัดออก หากนักเรียนไม่สามารถคิดคำมาเติมได้ ครูจะแนะนำให้นักเรียนโดยบอกอักษรตัวแรกของคำที่ถูกตัด แล้วจากนั้น

4. ให้นักเรียนอ่านข้อความที่เติมอีกครั้ง เพื่อพิจารณาว่าคำที่เติมมีความหมายเหมาะสมหรือไม่ จากนั้นครูแจกข้อความที่เฉลยแล้ว แล้วให้นักเรียนเปรียบเทียบข้อความที่นักเรียนเติมคำ โดยครูเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถาม เมื่อมีปัญหาเกี่ยวกับคำที่เติม

2.2.4. เทคนิคการสอนอ่านแบบคร่าว ๆ (Skimming) คือให้นักเรียนอ่านอย่างรวดเร็ว เพื่อหาใจความสำคัญ (Main Idea) ลักษณะของเรื่องตลอดจนเค้าโครงเรื่อง วิธีนี้ผู้อ่านจะอ่านเพียง ชื่อเรื่อง ประโยคนำ และประโยคสุดท้ายของแต่ละย่อหน้า บทนำ บทสรุป ฉาก โดยไม่อ่านทุก ๆ คำ โดยให้นักเรียนสังเกตตัวสัมพันธ์ความ

2.3 ให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องโดยใช้วิธีวิเคราะห์ข้อความต่อเนื่อง โดยใช้ตัวสัมพันธ์ความแบบต่าง ๆ ที่เรียนมา ครูและนักเรียนอภิปรายร่วมกัน ครูให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องที่กำหนดให้โดยพยายามใช้ตัวสัมพันธ์ความที่เรียนมาเข้าช่วยในการอ่านและเดาความหมายของคำศัพท์

2.4 ทำ Worksheet เกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่อ่านและทำแบบฝึกหัดจากเนื้อเรื่อง

3. วิธีสอนตามคู่มือครู หมายถึง การสอนตามแผนการสอนของคู่มือครูของหน่วยศึกษานิเทศ กรมสามัญศึกษา ซึ่งมีขั้นตอนการสอนดังนี้

3.1 สร้างความสนใจ ในการนำเข้าสู่เรื่อง โดยใช้คำถามปลายเปิด และพูดคุยกับนักเรียนเป็นการสร้างแรงจูงใจ ก่อนทำการสอน การพูดคุยกันจะต้องเป็นเรื่องเกี่ยวกับความรู้เดิมและความสนใจของนักเรียน หรืออาจนำเทปมาเปิด หรือนำบทความจากนิตยสารหรือจากหนังสือพิมพ์มาเสนอเพื่อสร้างความสนใจให้เกิดความอยากเรียน

3.2 สอนคำศัพท์ สำนวนและโครงสร้างทางไวยากรณ์ ครอบคลุมความหมาย โดยกล่าวถึง ตัวชี้แนะที่มีความหมายใกล้เคียงกัน

3.3 ให้แนวการเรียนรู้และเสนอบทเรียนใหม่ โดยให้นักเรียนเดาคำศัพท์และสรุปว่า อ่านเรื่องอะไร และใครทำอะไร ที่ไหน จากนั้นครูเปิดเทปให้นักเรียนฟัง แล้วให้นักเรียนช่วยกันสรุปความ หรือลำดับความขึ้นอยู่กับบทเรียน

3.4 ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดใน Worksheet โดยใช้จำนวนกรมเข้าช่วย

3.5 ครูสรุปบทเรียน และเฉลยแบบฝึกหัดตลอดจนตอบข้อซักถามของนักเรียน

4. ความสามารถในการอ่าน หมายถึง ความสามารถในการแปลความ ตีความ จับใจความ ขยายความ และเรียงลำดับเหตุการณ์จากข้อความหรือเนื้อเรื่องที่อ่านได้ตามจุดประสงค์การเรียนรู้ วิชาการอ่านภาษาอังกฤษ อ 533-534 ซึ่งวัดได้จากคะแนน การทำแบบทดสอบความสามารถในการอ่านที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและหาคุณภาพแล้ว

5. เจตคติต่อการอ่าน หมายถึง ความคิดเห็นและความรู้สึกของผู้เรียนทั้งในด้านดี และด้านไม่ดีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เกี่ยวกับคุณประโยชน์ความสำคัญและกิจกรรมในการเรียน การอ่านภาษาอังกฤษภายหลังจากที่ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ในสิ่งนั้น ในการศึกษาครั้งนี้ มุ่งวัดเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และหาคุณภาพแล้วสำหรับเกณฑ์ในการใช้วัดเจตคตินั้นใช้เกณฑ์ของเรนนิส ลิเคิร์ท (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2530 : 196-199) ซึ่งมีตัวเลือก 4 ระดับคือ ความรู้สึกเห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. เอกสารเกี่ยวกับการอ่าน
 - 1.1 ความหมายของการอ่าน
 - 1.2 ประเภทของการอ่าน
 - 1.3 ความเข้าใจและความสามารถในการอ่าน
2. เอกสารเกี่ยวกับการสอนอ่าน
 - 2.1 หลักการสอนอ่านโดยทั่ว ๆ ไป
 - 2.2 เทคนิคในการสอนอ่าน
 - 2.2.1 เทคนิคการอ่านโดยใช้กระบวนการโคลซ
 - 2.2.2 เทคนิคการอ่านโดยใช้คำไซในบริบท
 - (1) เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสำนวนและการสอนสำนวนของการอ่านโดยใช้คำไซในบริบท
 - (2) เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนคำศัพท์โดยให้เดาความหมายจากชี้แนะในบริบท
 - 2.2.3 เทคนิคการอ่านโดยใช้โครงสร้างระดับยอด
 - 2.2.4 เทคนิคการอ่านแบบอ่านคร่าว ๆ
3. เอกสารเกี่ยวกับการวิเคราะห์ข้อความต่อเนื่อง
 - 3.1 ความเป็นมาของการวิเคราะห์ข้อความต่อเนื่อง
 - 3.2 ความหมายของการวิเคราะห์ข้อความต่อเนื่อง
 - 3.3 การตีความหมายข้อความต่อเนื่อง
 - 3.4 ความสำคัญของข้อความต่อเนื่องในรูปแบบการสนทนา

3.5 องค์ประกอบสำคัญในการตีความข้อความต่อเนื่อง

3.5.1 ความหมายของตัวลัษณ์ความ

3.5.2 ประเภทของตัวลัษณ์ความ

3.5.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศ

3.6 ประโยชน์ที่ได้จากความรู้เรื่องการวิเคราะห์ข้อความต่อเนื่องโดยใช้ตัวลัษณ์ความ

4. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ

4.1 ความหมายของเจตคติ

4.2 หลักของการวัดเจตคติ

4.3 วิธีเขียนข้อความวัดเจตคติ

4.4 ความลัษณ์ของเจตคติต่อผลลัษณ์ทางการเรียน

1. เอกสารเกี่ยวกับการอ่าน

1.1 ความหมายของการอ่าน

การอ่านเป็นทักษะที่มีความสำคัญอย่างมากต่อการแสวงหาความรู้ การปรับปรุงบุคลิกภาพ อารมณ์ และการดำเนินชีวิต ดังนั้นการเรียนการสอนอ่านจึงถือว่าเป็นกระบวนการที่สำคัญผู้สอนควรมีความเข้าใจกระบวนการอ่านอย่างถูกต้อง จึงสามารถเลือกวิธีสอนให้สอดคล้องและเหมาะสมกับสถานการณ์การเรียนการสอนที่เกิดขึ้นจริง ผู้เชี่ยวชาญในเรื่องทักษะการอ่านได้ให้ความหมายของการอ่านต่าง ๆ กันไว้ดังนี้

วิลมา เอช มิลเลอร์ (Wilma H. Miller) กล่าวว่า สำหรับบางคนแล้ว การอ่านเป็นเพียงเรื่องของการจำกัดคำได้เท่านั้นเอง บางคนรวมการอ่านไปถึงการอ่านออกเสียงด้วยและบางคนให้ความหมายของการอ่านในแง่ของความเข้าใจสิ่งที่อ่าน ขณะที่การอ่านของบางคนหมายถึง การประยุกต์สิ่งที่ได้จากการอ่านเข้าชีวิตประจำวันและนอกจากนั้นบางคนอาจมองการอ่านว่า หมายถึง องค์ประกอบทั้งหมดที่กล่าวมาแล้วนี้

เดล (Dale. 1976:4-5) ได้ให้ความหมายของการอ่านว่า คือ การให้ความหมายแก่สัญลักษณ์ที่พิมพ์ขึ้นเพื่อที่จะถอดความหมายจากสัญลักษณ์นั้น ๆ ในขณะที่อ่านผู้อ่านจะได้รับเอา (Share) ความคิดและความรู้สึกของผู้เขียนร่วมไปด้วยการเขียนและการอ่านเป็นของคู่กัน การเขียนเปรียบเสมือนฝ่ายผลิตและการอ่านเปรียบเสมือนฝ่ายบริโภคและการอ่านเกี่ยวข้องกับการตีความ ซึ่งผู้เขียนได้เขียนขึ้น

วอลคัท และคนอื่น ๆ (Walcutt and others. 1974:18-26) เสนอแนะว่าการอ่านจะต้องประกอบไปด้วยความหมาย 3 ประการรวมกัน จะขาดความหมายใดความหมายหนึ่งไม่ได้ คือ

1. การอ่านหนังสือ คือ การถ่ายทอดตัวอักษรเป็นเสียง
2. การอ่าน คือ การเข้าใจความหมายของภาษาที่เป็นตัวอักษร
3. การอ่าน คือ การใช้ความคิด (ของผู้อ่าน) เพื่อทำความเข้าใจกับความคิดของผู้เขียน

ชอร์ (Shaw. 1973:272) ให้ความหมายของการอ่านโดยการเปรียบเทียบการอ่านกับการเขียนว่า ที่จริงแล้วถือกระบวนการเดียวกัน เป็นกระบวนการสื่อความหมาย (Communication) ของความคิด อารมณ์และความรู้สึกต่าง ๆ ซึ่งผู้เขียนต้องการจะถ่ายทอดไปยังผู้อื่น ขณะเดียวกัน ขณะที่ผู้อ่านก็พยายามจะรับรู้ถึงความคิดอารมณ์ของผู้เขียนเช่นกัน นั่นคือ ผู้อ่านจะต้องพยายามใช้ความสามารถของตนถอดข้อความจากตัวอักษรออกมาเป็นความหมาย

กู๊ดแมน (Goodman. 1970:5,9,11) ได้ให้ความเห็นว่าการอ่านเป็นกระบวนการที่สลับซับซ้อนเพราะผู้อ่านจะต้องสร้างความหมายขึ้นจากตัวอักษร การอ่านเป็นกระบวนการที่ต้องคิดอยู่ตลอดเวลา ผู้อ่านจะต้องอาศัยการสังเกตสิ่งต่าง ๆ ที่ปรากฏในข้อความเพื่อใช้เป็นเครื่องช่วยในการเลือกความหมายที่เหมาะสมมากที่สุดจากข้อความเหล่านั้น

ลาโด (Lado. 1964:14) ซึ่งเป็นนักภาษาศาสตร์กล่าวว่า การอ่านเป็นทักษะในการถอดความ การวิเคราะห์คำ ความหมายของคำ ความเข้าใจเนื้อเรื่องตามที่ปรากฏการตีความและการให้ข้อคิดเห็น ส่วนนักภาษาศาสตร์อีกคนหนึ่ง คือ ฟรีส (Fries. 1968:131) ได้ให้ความหมายของการอ่านว่าเป็นการตอบสนองสัญลักษณ์ทางภาษา ซึ่งเป็นตัวแทนของภาษาพูด หัวใจของการอ่านอยู่ที่การเข้าใจความหมายของคำ (หน่วยศึกษานิเทศก์. 2511:2) ซึ่งอาจจะเขียนเป็นสูตรสั้น ๆ ว่า การอ่าน การมองดูตัวอักษรให้ชัดเจน การเข้าใจความหมายของคำ การพิจารณาเลือกเอาความหมายที่ดีที่สุด การใช้ความหมายให้เป็นประโยชน์

แฮร์ริส (Harries. 1969:59) กล่าวว่า ความสามารถในการอ่านนั้นจะต้องประกอบด้วยองค์ประกอบต่าง ๆ หลายประการเช่น ต้องมีความเข้าใจภาษาสามารถจับใจความสำคัญและรายละเอียดปลีกย่อยได้ สามารถสรุปความคิดเห็นจากการอ่านได้ถูกต้อง สามารถเข้าใจเจตคติของผู้เขียนจากข้อความที่อ่านและวัดลีลาในการเสนอความคิดของผู้เขียนได้

1.2 ประเภทของการอ่าน

โคดี้ (Coady. 1979) ได้ให้ข้อสังเกตว่า มีนักเรียนอีกเป็นจำนวนมากที่มีความรู้ภาษาอังกฤษดี แต่ไม่ประสบความสำเร็จในการอ่าน เขากล่าวว่า นักเรียนควรได้รับการสอนและปลูกฝังความเชื่อใหม่ว่า การอ่านนั้นคือ การอ่านเพื่อสื่อความหมาย (reading for meaning) และขณะที่อ่านไม่จำเป็นต้องรู้ความหมายของคำทุกคำที่อ่าน เพราะระดับความสำคัญของข้อความนั้นไม่เหมือนกัน และผู้อ่านสามารถใช้ประสบการณ์ตลอดจนความรู้ต่าง ๆ ที่ได้เรียนมา (schema) และเนื้อหาในเรื่อง (content) เพื่อการเดาความหมายของคำบางคำได้โดยไม่ต้องพึ่งพาวรรณุกรมในทุกโอกาส นอกจากนั้นนักเรียนควรทราบว่า การอ่านนั้นสามารถทำได้หลายรูปแบบแล้ว แต่จุดประสงค์ในการอ่านแต่ละชิ้น โดยทั่ว ๆ ไปแล้วทักษะในการอ่านแบ่งออกได้เป็น 4 แบบ คือ

1. การอ่านแบบคร่าว ๆ (skimming reading) หมายถึง การอ่านแบบผ่านไปเร็ว ๆ โดยปกติการอ่านแบบนี้ผู้อ่านจะต้องมีจุดมุ่งหมายหรือคำถามที่ต้องการคำตอบเฉพาะเจาะจง สำหรับเรื่องใดเรื่องหนึ่งในใจแล้ว การอ่านในลักษณะนี้ผู้อ่านต้องรู้จักใช้ชื่อเรื่องและหัวข้อใหญ่ย่อยให้เป็นประโยชน์ การอ่านแบบนี้เมื่อลองทำดูแรก ๆ จะรู้สึกว่ายาก เนื่องจากการอ่านเป็นทักษะซึ่งต้องการฝึกฝนในระยะเริ่มต้น ครูควรจะเป็นผู้ช่วยชี้แนะว่าควรตั้งคำถามอะไรไว้ในใจก่อนการเริ่มอ่านและควรใช้อะไรเป็นหลักที่จะช่วยให้การอ่านแบบนี้ดำเนินต่อไปได้ หลังจากการฝึกฝนแล้วนักเรียนจะเริ่มรู้จักการใช้การคาดคะเน (prediction) การเลือกจับใจความและหลังจากนั้น จะพบว่าตนเองสามารถอ่านได้เร็วขึ้น

2. การอ่านอย่างเฉพาะเจาะจง (scanning reading) การอ่านแบบนี้ต่างจากการอ่านแบบแรกตรงที่ว่าจุดประสงค์ของการอ่านต้องการข้อมูลที่เฉพาะเจาะจงมากกว่าแบบแรก เช่น วันที่ ตัวเลขหรือสถานที่ เป็นต้น การอ่านแบบนี้ครูควรสอนให้นักเรียนใช้ตัวเลข ตัวอักษรที่เป็นตัวใหญ่หรือวลีสั้น ๆ ที่มีความสำคัญอยู่ด้วย ให้เป็นประโยชน์ นอกเหนือจากเทคนิคในข้อแรกในการหัดอ่านแบบ skim และ scan นี้ ครูจำเป็นต้องเลือกบทเรียนที่สมจริงและนักเรียนสามารถใช้ประโยชน์ของการอ่านทั้งสองแบบได้อย่างชัดเจน เช่น ข่าวในหนังสือพิมพ์ หน้าข่าวกีฬา รายการอาหาร หรือหน้าโฆษณา เป็นต้น

จากการอ่านทั้งสองแบบนี้จะทำให้นักเรียนทราบว่า การอ่านให้ได้ใจความตามจุดประสงค์ที่ต้องการนั้น เป็นสิ่งจำเป็นและสำคัญและสามารถทำได้โดยง่าย ไม่จำเป็นต้องอ่านแบบคำต่อคำ แต่ด้วยการจับเลือกใจความ (sample and select)

3. การอ่านเนื้อหารายละเอียด (thorough reading) การอ่านแบบนี้คือ การอ่านเมื่อผู้อ่านต้องการที่จะเข้าใจความหมายทั้งหมดของผู้เขียน ทั้งจุดใหญ่และใจความที่เป็นรายละเอียดปลีกย่อย การอ่านแบบนี้คือ ทักษะการอ่านที่การเรียนการสอนอ่านโดยทั่ว ๆ ไปเน้นหนักกันมาก และจุดอ่อนของการสอนก็ดูเหมือนจะอยู่ตรงนี้เองคือการให้ความสำคัญ การอ่านแบบคำต่อคำ เป็นการเน้นการอ่านเอารายละเอียดปลีกย่อยจนเกินไปจนเรามองข้ามความจริงไปว่า ในการถ่ายทอดความคิดของผู้เขียนออกมาเป็นข้อความนั้น ผู้เขียนเองก็ไม่ได้ให้ความสำคัญแก่ข้อความที่เขาเขียนในระดับเดียวกัน และการอ่านเอารายละเอียดนั้นไม่

จำเป็นเสมอไป ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของผู้อ่านและลักษณะของงานเขียนนั้น ๆ ประเภทของงานเขียนที่ต้องการอ่านเอารายละเอียดมักได้แก่ รายงานการวิจัย และตำราเรียน เป็นต้น

4. การอ่านเชิงวิจารณ์ (critical reading) การอ่านแบบนี้เป็นทักษะการอ่านระดับสูงสุด คือ ผู้อ่านสามารถที่จะแสดงความคิดเห็นต่อสิ่งที่ตนได้อ่านไปแล้วได้เช่น ใช้เหตุผลต่อรองกับสิ่งที่ปรากฏในข้อเขียนนั้นว่า ผู้อ่านเห็นด้วยหรือไม่ การที่จะฝึกนักเรียนให้มีโอกาสได้ใช้เหตุผลประกอบการอ่าน ก็คือการเปิดโอกาสให้มีการโต้เถียง (discussion) หลังจากการอ่านข้อเขียนนั้นได้ขึ้นหนึ่งแล้ว

1.3 ความเข้าใจและความสามารถในการอ่าน

ชวาล แพรัตกุล (252๑:134) ได้ให้ความหมายของความเข้าใจในการอ่านเป็นความสามารถในการผสมผสานแล้วขยายความรู้ ความจำ ได้ให้ไกลออกไปจากเดิมอย่างสมเหตุสมผล ซึ่งจะต้องมีคุณสมบัติ 4 ประการ คือ

1. รู้ความหมายและรายละเอียดย่อย ๆ ของเรื่องนั้นมาก่อน
2. รู้ความเกี่ยวข้อง ความสัมพันธ์ระหว่างขึ้นความรู้อย่อย ๆ เหล่านั้น
3. สามารถอธิบายสิ่งเหล่านั้นได้ด้วยภาษาของตนเอง
4. เมื่อพบสิ่งอื่นใดที่มีสภาพทำนองเดียวกันกับที่เคยเรียนรู้มาแล้วก็สามารถตอบและอธิบายได้

ความเข้าใจสามารถแสดงออกได้ดังนี้

1. การแปลความ (translation) คือ สามารถแปลความหมายของสิ่งต่าง ๆ ได้ โดยแปลตามลักษณะและนัยของเรื่องราว ซึ่งเป็นความหมายที่ถูกต้องใช้ได้สำหรับเรื่องราวนั้นโดยเฉพาะ

2. การตีความ (interpretation) คือ สามารถจับความสัมพันธ์ระหว่างชิ้นส่วนย่อย ๆ ของเรื่องนั้น จนสามารถนำมากล่าวแบบนัยหนึ่งได้

3. การขยายความ (Extrapolation) คือ ความสามารถขยายความและนัยของเรื่องนั้นให้กว้างไกลไปจากสภาพข้อเท็จจริงเดิมได้

แฮร์ริส (Harris. 1969 : 59) ได้กล่าวถึงความสามารถที่จำเป็นในการอ่านโดยทั่วไปว่า ประกอบด้วยความสามารถดังต่อไปนี้

1. ความสามารถทางภาษาและตัวหนังสือ ได้แก่ ความสามารถในการที่จะเข้าใจความหมายของคำใหม่ ๆ จากบริบท ความสามารถที่จะเข้าใจโครงสร้างของประโยค ความสามารถที่จะเข้าใจเครื่องหมายวรรคตอน และตัวพิมพ์ใหญ่ เป็นต้น

2. ความสามารถทางการคิด ได้แก่ ความสามารถที่จะระบุจุดประสงค์ของผู้แต่ง ความสามารถที่จะเข้าใจความคิดสำคัญ และความคิดย่อยที่สนับสนุนความคิดสำคัญ และความสามารถที่จะสรุปและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

3. ความสามารถในการตีความหมาย จากน้ำเสียงที่ผู้เขียนแสดงออกมาและความสามารถที่จะระบุท่าทางการเขียนของผู้เขียน

สมบุรณ์ ชิตพงศ์ (2523:27) กล่าวว่า ความเข้าใจ (Comprehension) เป็นความสามารถทางด้านสมองในการคิดเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ในชีวิต

สรุปได้ว่า ความเข้าใจและความสามารถในการอ่าน คือ ความสามารถในการแปลความหมายของสิ่งที่อ่านได้ รู้ความสัมพันธ์ของรายละเอียดในเนื้อเรื่อง สามารถจับความตลอดจนสามารถที่จะขยายความของเรื่องที่อ่านไว้

2. เอกสารเกี่ยวกับการสอนอ่าน

2.1 หลักการสอนอ่านโดยทั่ว ๆ ไป

รัสเซล (Russell, 1963 : 198-199) ได้เสนอวิธีการฝึกการอ่านเพื่อความเข้าใจ ดังนี้

1. ให้นักเรียนหาข้อความหรือประโยคที่เป็นใจความสำคัญของย่อหน้านั้น
2. ให้เลือกคำบอกลำดับเหตุการณ์ตามที่เกิดขึ้น
3. กำหนดแนวทางที่ต้องการให้นักเรียนก่อนที่จะให้อ่าน
4. รวบรวมความคิดและทำความเข้าใจเนื้อหาที่อ่านจากเรื่องแล้วเขียนโดยใช้คำพูดของนักเรียนเอง

แฮริส และซิเพย์ (Harris and Sipay, 1979 : 141-142) ได้เสนอแนะเกี่ยวกับการสอนอ่านดังนี้

1. ต้องทำให้การอ่านเป็นกิจกรรมที่สนุก
2. การที่เป็นระเบียบ ต้องฝึกทักษะเฉพาะอย่าง เช่น ระดับประถมศึกษา ฝึกอ่านเพื่อพัฒนาคำศัพท์ ทักษะการค้นหาความหมาย เป็นต้น
3. มีกิจกรรมหลาย ๆ อย่างในสัดส่วนใกล้เคียงกัน เช่น การฝึกอ่านออกเสียงมากพอ ๆ กับการฝึกอ่านในใจ ถ้ามีการฝึกเด็กอ่านโดยมีครูช่วย ก็ควรมีการฝึกให้อ่านด้วยตนเองในสัดส่วนเดียวกัน
4. จัดบทเรียนและกิจกรรมให้สนองความแตกต่างระหว่างบุคคลของเด็กด้วย
5. การเอาใจใส่เด็กที่มีปัญหาให้เวลามากเป็นพิเศษ เพื่อช่วยพัฒนาการอ่านของเด็กเหล่านั้น
6. ควรมีการวางแผน เพื่อจัดเนื้อหาการอ่านของเด็กให้สอดคล้องกันตั้งแต่ระดับอนุบาล จนถึงมัธยมศึกษาตอนปลาย

กูดแมน (Goodman. 1987 : 162) ได้เสนอแนะขั้นตอนในการสอนอ่านดังต่อไปนี้

1. การสุ่ม (Sampling) หมายถึง การที่ผู้อ่านเลือกใช้ตัวชี้แนะจากข้อความที่เขาอ่านและเลือกใช้ความรู้ทางภาษาศาสตร์ของตน เพื่อหาความหมายจากข้อความที่อ่าน
2. การคาดคะเน (Prediction) เป็นการคาดคะเนหรือเดาเหตุการณ์ล่วงหน้าว่าเรื่องที่จะอ่านนั้นเป็นอย่างไร จะดำเนินไปในลักษณะใด
3. การยืนยัน (Confirmation) เป็นการหาข้อมูลยืนยันว่าสิ่งที่คาดคะเนไว้นั้นถูกต้องหรือไม่
4. การแก้ไขให้ถูกต้อง (Correction) เป็นการแก้ไขหรือปรับ หรือจัดระบบความคิดอีกครั้งหนึ่ง เมื่อผู้อ่านพบว่าสิ่งที่ตนคาดคะเนไว้นั้นไม่ถูกต้อง

อุทัย ภิรมย์รัตน์ (2527:17-18) ได้เสนอแนวทางการฝึกการอ่านดังนี้

1. การกำหนดเป้าประสงค์ในการอ่าน (Setting purposes in reading) หมายถึง ให้รู้จักกำหนดเป้าประสงค์ในการอ่านก่อนที่จะอ่านไว้อย่างกว้าง ๆ ว่าต้องการทราบอะไร
2. ความเข้าใจรูปแบบของภาษา (Understanding the Language Patterns) หมายถึง ให้นิยามทำความเข้าใจรูปแบบของภาษาจากข้อความที่อ่าน เช่น พิจารณาโครงสร้างประโยคและค้นหาความหมายของศัพท์
3. ความเข้าใจโดยอาศัยคำชี้แนะในบริบท (Understanding by using the context clue) หมายถึง ทำความเข้าใจโดยอาศัยสิ่งชี้แนะจากข้อความ เช่น การสังเกตข้อความต่อเนื่องก่อน-หลัง คำที่มีความหมายเหมือนกันหรือคล้ายกัน (Synonym) และการสรุปความ (Summary) เป็นต้น
4. การอ่านคาดการณ์ล่วงหน้า (Reading with prediction) หมายถึง การสอนให้ผู้เรียนรู้จักคาดการณ์ล่วงหน้าในเวลาอ่าน
5. การยืนยันสิ่งที่คาดการณ์ไว้จากการอ่าน (Confirming what you have predicted from reading) หมายถึง การทดสอบยืนยันว่าสิ่งที่คาดการณ์ไว้ถูกต้องหรือไม่เพียงใดซึ่งอาจจะตรวจจากพจนานุกรมหรือคำเฉลย (ถ้ามี) เป็นต้น
6. การรวบรวมความคิดเพื่อความเข้าใจ (Integrating of meaning) คือ หลอมความคิดเป็นความเข้าใจ โดยรวบรวมความจำจากที่อ่าน

จากข้อเสนอแนะหลักการในการสอนอ่านโดยทั่ว ๆ ไป ที่กล่าวมาแล้วจะเห็นว่าผู้เสนอแนะมีหลักการสำคัญที่ตรงกันคือ การบูรณาการ กลวิธีหลาย ๆ อย่างด้วยกัน เพื่อให้สามารถถึงความหมายของสิ่งที่อ่านออกมาให้ได้ แต่กลวิธีที่สอนนั้นแตกต่างกันบ้างในรายละเอียดขึ้นอยู่กับว่าผู้ใดยึดแนวคิด หรือทฤษฎีใดเป็นพื้นฐาน ซึ่งผู้สอนที่ดีควรจะได้อบรมการข้อเสนอแนะเหล่านี้ก่อนนำไปเป็นแนวทางในการเลือกเทคนิคการสอนที่เหมาะสมต่อไป

2.2 เทคนิควิธีในการสอนอ่าน

แคมเบอร์น (Cambourne, 1979:78-79) กล่าวว่า แนวการสอนโดยทั่วไปนั้นสรุปได้ว่าตั้งอยู่บนรากฐานของทฤษฎี 2 ทฤษฎี คือ

1. ทฤษฎีการสร้างความหมายจากรูปแบบของสัญลักษณ์ (Outside-in Theory) ทฤษฎีนี้มีแนวคิดว่าการอ่านเป็นกระบวนการที่ผู้อ่านจำแนกความแตกต่างของตัวอักษร หน่วยคำ และหน่วยเสียง และออกเสียงออกมาแล้วจึงได้ความหมาย การสอนอ่านแบบนี้จึงมุ่งให้ผู้เรียนอ่านคำทุกคำได้ถูกต้องและเน้นกฎเกณฑ์ของหน่วยคำ หน่วยเสียง และมีการฝึก (drill) ซ้ำ ๆ เพื่อความแม่นยำ และเชื่อว่าการที่เด็กไม่ประสบผลสำเร็จในการเรียน เพราะมีการฝึกไม่มากพอต้องแก้ไขโดยการฝึกอย่างเข้มข้น ให้ทำแบบฝึกหัดเพิ่มเติม เพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถแยกแยะหน่วยคำ หน่วยเสียงได้ถูกต้อง

2. ทฤษฎีการสร้างความหมายของสัญลักษณ์ (Symbol) โดยใช้กระบวนการทางความคิด (Inside - out Theory) ตรงข้ามกับทฤษฎีแรก กล่าวคือ ทฤษฎีนี้มีแนวคิดว่าการบวนการในการอ่านนั้น เมื่อได้รับสัมผัสตัวอักษร ผู้อ่านจะมีการสุ่ม (Sampling) และการคาดคะเน (Predict) เมื่อสิ่งที่เห็นนั้นต่างไปจากสิ่งที่คาดคะเน ผู้อ่านจะอ่านย้อนกลับด้วยพิจารณาในด้านวากยสัมพันธ์และด้านความหมายเพื่อความมั่นใจ (Confirm) และมีการแก้ไขปรับปรุงสิ่งที่คาดคะเนไว้ โดยสรุปแล้วตลอดเวลาผู้อ่านจะมุ่งเน้นที่การหาความหมายของสิ่งที่อ่าน ทฤษฎีนี้เชื่อว่าผู้อ่านจะสร้างความหมายของสิ่งที่อ่านขึ้นมาก่อน แล้วจึงอ่านออกเสียงออกมา อย่างเช่น การอ่านคำ

ในประโยคข้างล่างนี้ ผู้อ่านจะอ่านออกเสียงไม่เหมือนกันขึ้นอยู่กับความหมายในแต่ละประโยค

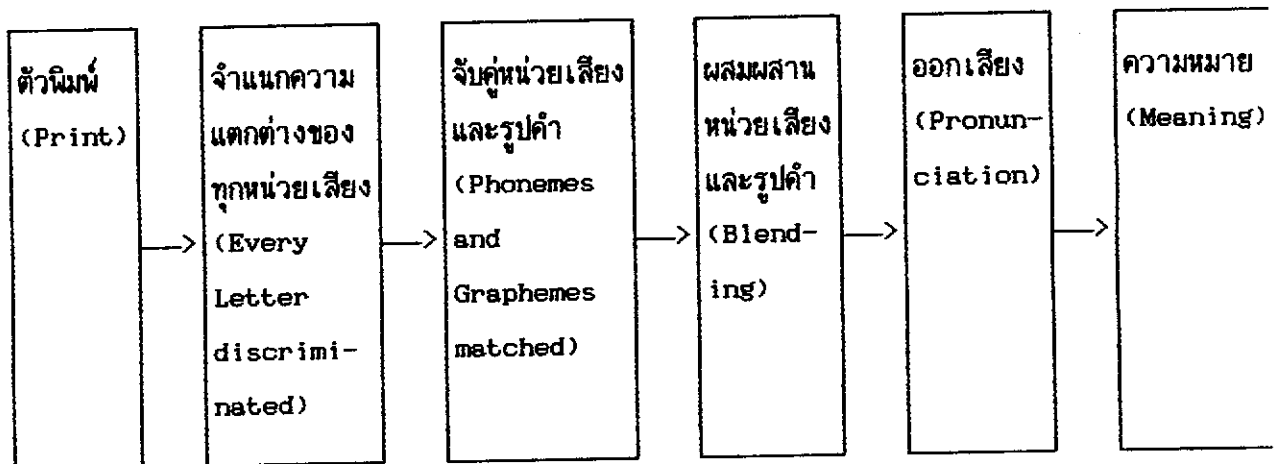
- This Lead singer is heavy. (Li:d)
- This Lead sinker is heavy. (Led)

ตามทฤษฎีในการสอนอ่านจะเน้นที่ความหมายจะไม่มีการฝึกคำเป็นคำเดียว ๆ แต่จะเน้นการฝึกให้ผู้เรียนสามารถใช้การส่อ การคาดคะเน การตรวจสอบเพื่อความมั่นใจ และการแก้ไขปรับปรุงโดยอาศัยปรับปรุงโดยอาศัยประสบการณ์เดิมและความสอดคล้องของภาษา (The flow of the Language)

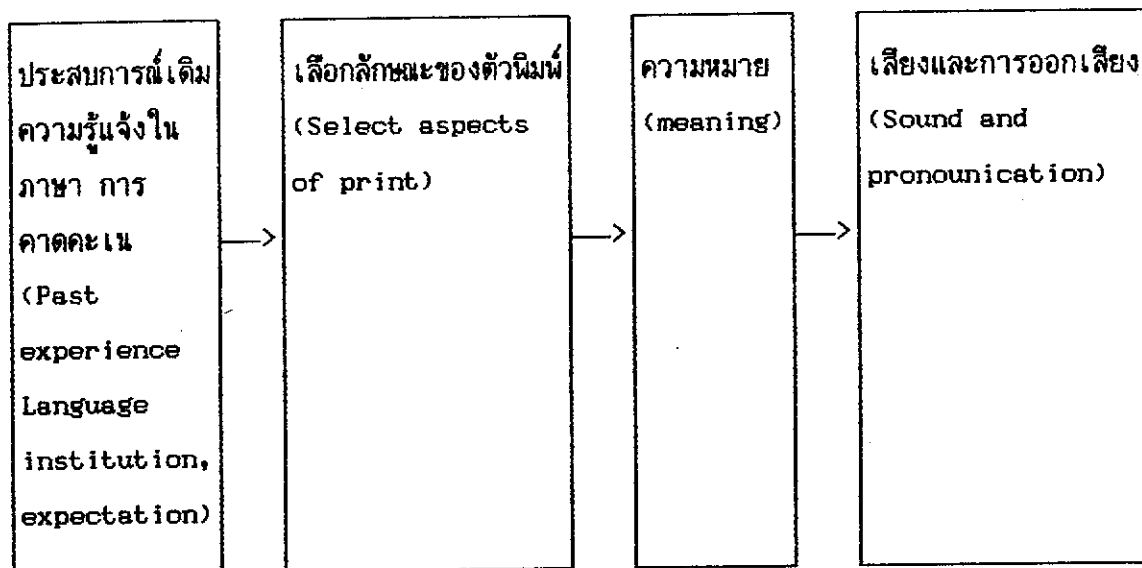
โดยสรุปแล้วรูปแบบของการสอนอ่านตามแนว 2 ทฤษฎีนี้ มีลักษณะดังต่อไปนี้

ข้างล่าง (Cambourne, 1979:82)

รูปแบบการอ่านตามทฤษฎีการสร้างความหมายจากรูปแบบของสัญลักษณ์

รูปแบบการอ่านตามทฤษฎี การสร้างความหมายของสัญลักษณ์โดยใช้
กระบวนการทางความคิด

จากแนวคิด 2 ทฤษฎีนี้ มีผู้คิดค้นวิจัย และพัฒนาไปสู่เทคนิคการสอนอ่านมากวิธีด้วยกัน แต่ในที่นี้จะกล่าวเฉพาะเทคนิคที่จะนำไปผสมผสานใช้งานวิจัยครั้งนี้เท่านั้น

2.2.1 เทคนิคการอ่านโดยใช้กระบวนการโคลซ (Cloze Procedure)

เทย์เลอร์ (Tayler. 1953 : 414-438) เป็นผู้คิดและเริ่มนำวิธีการโคลซมาใช้ ในการทดสอบความสามารถในการอ่านเป็นครั้งแรกในปี 1953 โดยยึดหลักจิตวิทยาแบบ (Gestalt) ในเรื่อง "Closure" คือ การเติมสิ่งที่ขาดไปให้สมบูรณ์ได้ในเมโนภาพ โดยอาศัยประสบการณ์เดิม เทย์เลอร์ได้นำเอาหลักการนี้มาใช้ ทำแบบทดสอบเพื่อวัดความเข้าใจในการอ่านโดยการนำข้อความที่มีใจความสมบูรณ์ชัดเจนในตัวเอง มาตัดคำออกในช่วงความถี่เท่า ๆ กันและจะคงประโยคแรกและประโยคสุดท้ายให้เป็นข้อความที่สมบูรณ์ไว้ เป็นการทดสอบว่าผู้ทำสามารถใช้คำเติมลงในช่องว่างที่ถูกตัดทอนไปให้เหมาะสมกับเนื้อหา โดย

การให้คำชี้แนะ (Clue) ที่มีอยู่ได้หรือไม่ ถ้าผู้อ่านสามารถเติมคำลงในช่องว่างได้ตรงกับคำเดิมหรือความหมายเดิมแสดงว่าผู้อ่านเข้าใจเรื่องราวที่อ่าน ทั้งนี้เพราะการที่ผู้อ่านจะเติมคำได้ถูกต้องนั้น นอกจากจะเข้าใจความหมายของคำที่จะเติม ลักษณะ และแบบแผนของภาษาแล้วผู้อ่านจะต้องเข้าใจ ความหมายของข้อความที่ตัดคำนั้นทั้งหมดด้วย

ต่อมาได้มีผู้ดัดแปลงวิธีการโคลสมาใช้ในการสอนอ่าน เช่น บาสติดาส (Bastidas, 1954 : 20-24) ได้เสนอวิธีการโคลส เพื่อพัฒนาความเข้าใจ ในการอ่านของนักเรียนในชั้นเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ 2 หรือภาษาต่างประเทศโดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ครูเริ่มการสอนโดยการบอกจุดประสงค์ของกิจกรรมและชื่อเสียง
2. หากนักเรียนไม่คุ้นเคยกับวิธีการโคลส ครูควรใช้เวลาหนึ่งในการอธิบายจุดประสงค์และวิธีการเดาคำที่หายไปจากเนื้อหา ครูควรเน้นให้นักเรียนกล้าเดาคำซึ่งจะทำให้เกิดการเรียนรู้ได้
3. หลังจากนั้นครูแจกข้อความและให้นักเรียนอ่านประโยคแรกและประโยคสุดท้ายในใจอย่างรวดเร็ว โดยใช้คำถามเพื่อช่วยให้นักเรียนค้นพบสาระสำคัญของเรื่องได้
4. ครูอ่านข้อความให้นักเรียนฟัง โดยเน้นการออกเสียงสูงต่ำที่ถูกต้องและการหยุดที่จำเป็น ซึ่งจะช่วยเป็นคำแนะนำในการเข้าใจเนื้อเรื่องในระหว่างที่อ่านครูอาจใช้คำว่า "Blank" แทนคำที่ตัดออกในลักษณะเดียวกัน นักเรียนอ่านข้อความในใจพร้อมกับครู
5. ให้นักเรียนอ่านข้อความในใจอีกครั้ง หลังจากนั้นครูแนะนำนักเรียนทั้งชั้นเกี่ยวกับการคิดหาคำที่ขาดหายไป โดยพิจารณาจากคำชี้แนะทั้งในด้านความหมายและไวยากรณ์ ซึ่งนำหน้าและตามหลังคำที่ถูกต้อง ถ้านักเรียนยังมีปัญหาในการเลือกคำมาเติม ครูอาจใช้ตัวอักษรตัวแรกของคำที่ถูกต้องให้
6. ให้นักเรียนคนใดคนหนึ่งอ่านออกเสียงข้อความที่นักเรียนร่วมกันเติมคำ เพื่อพิจารณาความหมายของคำที่เติมว่าเหมาะสมกับเนื้อเรื่องหรือไม่ จากนั้นนักเรียนจึงคิดหาคำเติมลงในช่องว่างโดยอาจารย์ร่วมกันทำเป็นกลุ่มหรือรายบุคคล และในขณะที่นักเรียนทำงานอยู่นั้น ครูควรจะให้ความช่วยเหลือแนะแนวทางให้นักเรียนที่มีปัญหา
7. ครูเฉลยข้อความเดิมหรือแจกข้อความที่สมบูรณ์ให้นักเรียนเปรียบเทียบกับข้อความที่นักเรียนเติม ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนมีความมั่นใจว่าสามารถสร้างข้อความที่มีคำขาดหายไปได้

2.2.2 เทคนิคการอ่านโดยใช้คำชี้แนะในบริบท (Context Clue)

เป็นการฝึกอ่านโดยใช้คำชี้แนะในบริบทช่วยในการตีความหมายของศัพท์ที่ไม่เข้าใจ ความหมายหรือไม่รู้จักมาก่อน คลาร์กและซิลเบอร์สไตน์ (Clarke and Silbersteine. 1977 : 145-146) กล่าวว่า การเดาความหมายของศัพท์โดยอาศัยบริบทเป็นทักษะที่สำคัญที่สุด สำหรับการตีความหมายของคำ และผู้อ่านควรทราบด้วยว่า บริบททั้งแบบที่จะต้องอาศัยโครงสร้างและแบบที่ต้องอาศัยความหมาย นอกจากนี้ในการสอนอ่าน ผู้สอนควรจะเน้นเรื่องการซ้ำซ้อนทางภาษา (Redundancy) โดยอาจยกตัวอย่างชนิดต่าง ๆ ของบริบทที่ใช้สำหรับการตีความหมายของคำให้ผู้เรียนเห็นอย่างชัดเจน

เดห์ตัน (Deighton. 1964 : 29-39) กล่าวว่า การอาศัยบริบทเพื่อช่วยในการตีความหมายของศัพท์เป็นสิ่งที่เป็นไปได้ และมีประโยชน์อย่างยิ่ง ทั้งนี้เพราะนักเรียนเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะนักเรียนตำราต่างก็ทราบว่าคำบางคำอาจใหม่และยากเกินไป จึงพยายามจัดหาบริบทไว้ช่วยผู้อ่านทำความเข้าใจความหมายของคำเหล่านั้น เดห์ตัน ได้แบ่งบริบทออกเป็น 7 ชนิด คือ

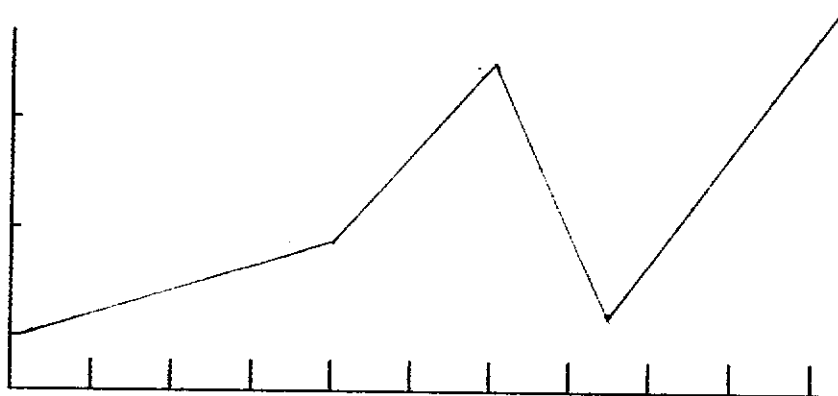
1. การให้คำจำกัดความของคำยาก (Definition)
2. การใช้คำหรือข้อความที่มีความหมายซ้ำกัน (Restatement) ที่ผู้เขียนคิดว่ายากสำหรับผู้อ่าน ซึ่งลักษณะนี้ผู้เขียนอาจใช้คำ ซึ่งให้แนวความหมาย (Signal) เช่น or, in other words หรือ that is
3. การยกตัวอย่างประกอบคำใหม่นั้น (Examples) เพื่อช่วยให้ความหมายของคำนั้น ๆ ชัดเจนขึ้น โดยใช้คำซึ่งให้แนวความหมาย เช่น such as, like, for instance หรือ for example
4. การขยายความของคำใหม่โดยใช้วลีหรือประโยค (Modifiers)
5. การอาศัยเพื่อความรวม ๆ ของบริบท (General Context) ช่วยคิดว่า คำใหม่นั้นควรมีความหมายอย่างไร จึงจะอยู่ในประโยคหรือบทอ่านนั้นได้ ซึ่งย่อมาหมายความว่า บางครั้งผู้อ่านจำเป็นต้องตั้งสมมุติฐานว่า คำนั้นควรจะหมายความว่าอย่างไร และเมื่ออ่านต่อไปแล้วผู้อ่านยอมรับ หรือปฏิเสธสมมุติฐานนั้นก็

6. การให้คำที่มีความหมายขัดแย้งกับคำใหม่ (Contrast) ซึ่งผู้เขียนอาจใช้คำซึ่งให้แนวความหมาย เช่น "but" เพื่อเป็นการบอกให้ผู้อ่านทราบว่า ตนกำลังจะให้ความหมายตรงกันข้าม

7. การอธิบายหรือบอกรายละเอียดเกี่ยวกับคำใหม่นั้น (Details)

2.2.2.1 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสำนวนและการสอนสำนวนของเทคนิคการอ่านโดยใช้คำชี้แนะในบริบท

ดังได้กล่าวมาในตอนต้นแล้วว่า องค์ประกอบสำคัญอีกอย่างหนึ่งที่มีความสำคัญต่อความเข้าใจในการอ่านอีกประการหนึ่งคือ ความสามารถในการเข้าใจสำนวน เพราะสำนวนมีบทบาทสำคัญทั้งในภาษานูตและภาษาเขียน มีผู้นิยมใช้สำนวนภาษาอังกฤษอย่างแพร่หลายในบทความหรือในบทความต่าง ๆ ดังที่ โบลิงเกอร์ (Bolinger, 1971 : pixi) ได้เขียนแผนภาพแสดงแนวโน้มของการใช้กลุ่มคำกริยา (Phrasal verb) ซึ่งเป็นสำนวนภาษาอังกฤษประเภทหนึ่งที่ใช้ในภาษาเขียน ตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบันดังนี้คือ

ภาพประกอบ 1 แนวโน้มของการใช้กลุ่มคำกริยา

จากภาพประกอบดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า ปัจจุบันสำนวนภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะในแบบของกลุ่มคำกริยามีผู้นิยมใช้ในอัตราสูงและมีแนวโน้มที่จะสูงขึ้นไปในอนาคต มีผู้นับสนุนความคิดของโบลิงเกอร์ในเรื่องบทบาทของสำนวนภาษาอังกฤษที่ปรากฏในงานเขียนต่าง ๆ ในรูปของภาพพจน์ (Figurative Language) คือ การ์เตอร์ (Garter. 1977 : 553) ซึ่งได้กล่าวไว้ว่า Figurative Language เป็นลักษณะของการใช้ภาษาที่มีได้มีความหมายตรงตามตัวอักษร ซึ่งมีหลายรูปแบบ คือ การแสดงอุปมาอุปไมย (Metaphorical expression) อุปมาเป็นบุคคล (Personifications) การเปรียบเทียบ (Similes) คำพูดที่ขยายเกินความจริง (Hyperboles) และสำนวน (Idiomatic Expressions) ลักษณะของการใช้ภาษาแบบนี้มีใช้มากทั้งในบทความ สารคดีต่าง ๆ ตลอดจนในนวนิยาย ดังนั้น Figurative Language จึงเป็นส่วนประกอบหนึ่งในการสื่อความหมายที่นักเรียนจำเป็นต้องเรียนรู้ เพื่อที่จะเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่านได้ นอกจากสนับสนุนความสำคัญของสำนวนภาษาอังกฤษแล้ว การ์เตอร์ยังได้เสนอแนะว่า สำนวนภาษาอังกฤษเป็นสิ่งที่นักเรียนจะต้องเรียนรู้ เพื่อประโยชน์ในการสื่อความหมาย ซึ่งโลเรนซ์ (Lorenz. 1977 : 41) ก็มีความคิดเห็นเช่นเดียวกันว่าการเข้าใจสำนวนนั้นเป็น Comprehension skill ที่จะต้องสอนนักเรียน แต่ในความเป็นจริงแล้ว ปรากฏว่า มีการใช้ภาษาอังกฤษในลักษณะที่เป็นสำนวนกันอย่างกว้างขวาง และถ้อยคำสำนวนก็มีอยู่มากมายเกินกว่าที่ครูผู้สอนภาษาอังกฤษจะสามารถรวบรวมมาสอนได้อย่างครอบคลุมในทุกสถานการณ์ในเรื่องนี้ แมคเคไค (Makkei. 1972:208) ได้เสนอสำนวนในลักษณะที่เป็นกลุ่มคำกริยา ซึ่งเป็นที่นิยมใช้มากที่สุด ในภาษา American English และ British จำนวน 100 สำนวน เพื่อให้ครูผู้สอนภาษาได้ตัดสินใจเลือกนำสำนวนแต่ละสำนวนที่มีที่ใช้มากในภาษาไปไว้สอน ซึ่งสำนวนทั้ง 100 สำนวนนั้น ได้แสดงให้เห็นลักษณะการใช้ทั้งในลักษณะที่เป็นตัวอักษร หรือภาษาเขียนในลักษณะที่เป็นภาษาพูด การใช้รากคำเดิมของสำนวน และการใช้ทุกประเภท ดังแสดงไว้ด้วยแผนภาพในหน้าถัดไป

ภาพประกอบที่ 2 กราฟวิเคราะห์ความนิยมใช้กลุ่มคำกริยา ในภาษา American English และ British English บางส่วน

* หมายถึง มีสำนวนอื่นในแผนภาพนี้ที่มีรากคำเดียวกัน แต่มีความหมายและเมื่อมีคำที่มาต่อท้ายต่างกัน

การเข้าใจความหมายของสำนวนภาษาอังกฤษเป็นประโยชน์แก่นักเรียนอย่างมาก โดยเฉพาะในการอ่านตำราเรียน ซึ่งประกอบไปด้วยสำนวนภาษาอังกฤษเป็นจำนวนมาก ผู้จัดพิมพ์ตำราเรียนได้ให้เหตุผลในการที่จะต้องมีสำนวน และมีภาพพจน์ (Figurative expressions) รูปแบบต่าง ๆ ในเนื้อหาของตำราเรียนว่า นอกจากจะเป็นการช่วยให้นักเรียนเข้าใจสิ่งที่อ่านได้ชัดเจนแล้ว ยังทำให้เนื้อความในบทเรียนน่าสนใจมากขึ้นด้วย (Carter. 1977:553)

แต่จากการวิจัยของ คาร์เตอร์ (Carter. 1977:553) พบว่า แทนที่จะช่วยให้นักเรียนมีความเข้าใจตำราเรียนมากขึ้น ภาพพจน์ Figurative expressions กลับกลายเป็นอุปสรรคสำคัญต่อความเข้าใจเนื้อหาในบทเรียนของนักเรียนและจากการวิเคราะห์แบบเรียนวิชาประวัติศาสตร์ของนักเรียน เกรต 7 พบว่า ในบทเรียนบทหนึ่งของแบบเรียนดังกล่าว จะประกอบไปด้วย Figurative expressions ชนิดต่าง ๆ รวม 19 ชนิด แสดงให้เห็นว่า นักเรียนในเกรต 7 กำลังเผชิญหน้ากับ Figurative expressions แม้ในบทเรียนก็ตาม

จากการวิเคราะห์คำพูด (Expressions) เหล่านั้น ปรากฏว่ามีหลาย Expressions ที่มีความสำคัญมากต่อความหมายในเนื้อหาบทเรียน จึงเกิดปัญหาขึ้นว่า Figurative expressions ที่ปรากฏในตำราเรียนนี้มีส่วนช่วยหรือขัดขวางความเข้าใจของนักเรียนต่อบทเรียนนั้น จึงได้มีการทดสอบความรู้ของนักเรียนเกี่ยวกับความเข้าใจ Figurative expressions ขึ้น โดยตั้งเกณฑ์ไว้ว่านักเรียนที่มีความเข้าใจ Figurative expressions ในบทเรียนดีจะต้องได้คะแนน 70 % ในการทดสอบ ซึ่งผลปรากฏว่ามีเด็กเพียงคนเดียวเท่านั้น ที่ทำคะแนนได้ถึงเกณฑ์ที่กำหนดไว้

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า ภาพพจน์ (Figurative expressions) ที่ปรากฏในแบบเรียนนั้น ไม่ได้มีส่วนช่วยให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาในแบบเรียนเพิ่มมากขึ้น แต่กลับทำลายความเข้าใจที่นักเรียนควรมีต่อบทเรียนนั้น (Carter. 1977 : 555)

อย่างไรก็ตาม คาร์เตอร์ก็ได้พยายามคิดหาวิธีที่จะช่วยให้นักเรียนสามารถเข้าใจเนื้อหาของหนังสือเรียนที่ประกอบด้วย Figurative expressions มากขึ้น จึงทำการทดลองปรับปรุงข้อทดสอบเดิมให้ชัดเจนขึ้น โดยเพิ่มปริบท ภาพประกอบ และใช้ภาษาที่ตรงไปตรงมา แล้วนำไปทดสอบกับนักเรียนกลุ่มที่คัดเลือกแล้วว่ามีความสามารถในการอ่านเท่าเทียมกัน ซึ่งผลปรากฏว่า

1. นักเรียนสามารถที่จะเข้าใจประโยค ซึ่งไม่มีภาพพจน์ ได้ดีกว่าประโยคที่มีนั้น
2. ปริบท และภาพประกอบ ไม่สามารถทำให้นักเรียนเข้าใจความหมายของประโยคได้ถูกต้องทุกประโยค

จึงสรุปได้ว่า ผู้เขียนตำราทำให้นักเรียนเกิดความสับสนและไม่เข้าใจภาพพจน์ (figurative expressions) ที่พบในตำราเรียนได้ทั้งหมดและความไม่เข้าใจของนักเรียนจะเกิดขึ้นสูงสุดเมื่ออ่านประโยคที่ประกอบด้วยสำนวน คาร์เตอร์ (Carter. 1977 : 556)

ดังนั้น การสอนให้นักเรียนเข้าใจความหมายของสำนวนจึงเป็นสิ่งสำคัญยิ่งที่ครูจะต้องคำนึงถึง

ในขณะที่นักเรียนซึ่งเป็นเจ้าของภาษาเองยังไม่สามารถที่จะเข้าใจสำนวนภาษาอังกฤษได้อย่างดีจึงไม่น่าประหลาดใจเลยที่นักเรียน ซึ่งเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศจะไม่ประสบความสำเร็จจากสำนวนภาษาอังกฤษมากยิ่งไปกว่านั้น เมย์ (May. 1979 : 680)

จากการศึกษาเกี่ยวกับสำนวนและภาพพจน์ (Figurative expressions)ทั้งหลาย พอจะสรุปได้ว่า ความเข้าใจสำนวนและภาพพจน์ (Figurative expressions) คือปัญหาใหญ่ที่จะมีผลต่อการอ่าน ซึ่ง เอ็ดเวิร์ด (Edwards. 1975 : 46) ได้กล่าวสนับสนุนข้อสรุปข้างต้นนี้ว่า หากเนื้อหาของสิ่งที่อ่านประกอบด้วยสำนวนมากเท่าใด ความสามารถที่จะเข้าใจก็จะน้อยลงเท่านั้น

เนื่องจากความสำคัญของสำนวนภาษาอังกฤษมีผลต่อความเข้าใจการอ่านดังกล่าว สำนวนภาษาอังกฤษจึงเป็นสิ่งที่ควรสอนให้นักเรียนมีความเข้าใจอย่างยิ่ง ซึ่งคาร์เวอร์ (Carver. 1971:50-54) ได้กล่าวว่า ควรที่ผู้สอนจะสอนในแบบที่ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ได้อย่างแท้จริง คือ ควรสอนแบบเน้นการนำไปใช้ทั้งในภาษาพูดและภาษาเขียน (Active) ผู้เขียนไม่ควรจะเขียนกลุ่มคำที่ประกอบขึ้นเป็นสำนวนในแบบเดียวกันกับการสอนศัพท์ธรรมดา โดยการแยกสอนตามความหมายของคำในสำนวนนั้น หากแต่ควรจะฝึกหรือสอนผู้เรียนให้เข้าใจความหมายและเข้าใจการใช้สำนวนทั้งสำนวนข้อสำคัญคือ ผู้สอนจะต้องรู้จักเลือกสอนเฉพาะสำนวนที่พบเห็นบ่อย มีประโยชน์ และใช้อย่างแพร่หลายทั้งในภาษาพูด และภาษาเขียนที่เป็นแบบมาตรฐานในปัจจุบันไม่ควรนำสำนวนเก่าซึ่งล้าสมัยแล้วมาสอน อีกทั้งไม่ควรสอนสำนวนที่ไม่ก่อให้เกิดประโยชน์แก่การเรียนรู้และการใช้ภาษาของผู้เรียนในปัจจุบัน เช่น สำนวน คำคม หรือคำพังเพยที่ไม่มีสาระ ฉะนั้นการรู้จักคัดเลือกสำนวนแบบที่ผู้เรียนจะสามารถนำไปใช้ในภาษาพูดและภาษาเขียนได้จริง จึงเป็นหน้าที่สำคัญประการแรกของผู้สอน คาร์เวอร์ ได้เสนอเทคนิควิธีการสอนสำนวนภาษาอังกฤษแบบ การนำไปใช้ในภาษาพูดและภาษาเขียน (Active) ตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้ คือ

1. เลือกสอนเฉพาะสำนวนที่มีประโยชน์จากแบบเรียนและเอกสารประกอบการเรียน
 2. ฝึกให้ผู้เรียนได้ใช้สำนวนในภาษาพูด
 3. ฝึกการสนทนาภาษาอังกฤษ จากบทสนทนาที่ประกอบด้วยสำนวนที่คัดเลือกมา
- ซึ่งควรจะเป็นสำนวนที่ใช้กันในภาษาพูดอย่างแท้จริง

นอกจากข้อเสนอแนะดังกล่าวข้างต้นแล้ว รูดัล (Ruidl. 1982 : 173-A) ยังได้ทำการวิจัยหาความสัมพันธ์ของสำนวนกับองค์ประกอบด้านอื่น ๆ เพื่อประโยชน์ในการนำไปใช้ในการเรียนการสอนสำนวน โดยได้ทำการทดลองกับชาวเอเชีย 174 คน ซึ่งเข้าไปอยู่ในใหม่ในออนโทริโอ รัฐอานาวาย เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล สื่อมวลชน ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับสังคมที่ใกล้ชิดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้แบบทดสอบความจำเกี่ยวกับสำนวน (Idiomatic recognition) และแบบทดสอบวัดความสามารถในการเรียนรู้ที่รู้แจ้ง (Mastery test) เพื่อทดสอบหาความเข้าใจสำนวน ซึ่งผลปรากฏว่า

พวกที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดระหว่างบุคคลและกับสังคมมากจะมีความสามารถในการใช้สำนวนได้ดีกว่าผู้มีความสัมพันธ์กับสังคมน้อย ซึ่ง รูตล ได้สรุปในตอนท้ายว่า ความใกล้ชิดกับสังคมและการมีความรู้เรื่องวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาจะเป็นตัวทำหายความคล่องแคล่วในการใช้สำนวน

นอกจากนี้ ฮอสซีนี (Hosseini, 1982 : 64 - A) ก็ยังได้ทำการวิจัยหาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ในเรื่องสำนวนภาษาอังกฤษของนักศึกษาต่างชาติที่เข้ามาเรียนในมหาวิทยาลัยมิสซูรี-โคลัมเบีย กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การติดต่อแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมและการปรับตัวในชีวิตประจำวัน โดยตัดสินจากคะแนนจากแบบทดสอบสำนวนภาษาอังกฤษและการเขียนรายงานของแต่ละคน ซึ่งผลปรากฏว่า มีความสัมพันธ์ในทางบวกระหว่างความรู้ในเรื่องสำนวนภาษาอังกฤษของนักศึกษาต่างชาติกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การติดต่อแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมและการปรับตัวในชีวิตประจำวัน

สำหรับการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับเรื่องสำนวนภาษาอังกฤษในประเทศไทยนั้น ได้มีผู้ทำการศึกษเกี่ยวกับข้อบกพร่องในการใช้สำนวนภาษาอังกฤษของนักเรียนไทย เช่น ในปี พ.ศ. 2516 กองกาญจน์ นิธิพงศ์ (2516) ได้ศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตวิทยาลัยวิชาการศึกษา ซึ่งเป็นนิสิตวิชาเอกภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 4 ของวิทยาลัยวิชาการศึกษา 7 แห่ง จำนวน 200 คน โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ เพื่อศึกษาข้อบกพร่องของนิสิตด้านโครงสร้างไวยากรณ์ คำศัพท์ และสำนวน การสะกดคำและเครื่องหมายวรรคตอน โดยศึกษาเปรียบเทียบข้อบกพร่องขององค์ประกอบทั้งสี่ด้านดังกล่าว ว่ามีมากน้อยหรือแตกต่างกันเพียงใด ผลจากการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีข้อบกพร่องในด้านคำศัพท์ และสำนวน สูงสุด ดังรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ข้อบกพร่องทางด้านคำศัพท์และสำนวน 47.91%
2. ข้อบกพร่องด้านการสะกดคำ 47.86%
3. ข้อบกพร่องด้านการใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ 41.42%
4. ข้อบกพร่องด้านการใช้เครื่องหมายวรรคตอน 33.45%

ในปี พ.ศ.2517 ประทีป รุ่งตรานนท์ (2517) ได้ศึกษาวิเคราะห์ข้อบกพร่องในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนไทย โดยได้รวมศึกษาข้อบกพร่องในด้านการใช้คำศัพท์และสำนวนพร้อมกันกับข้อบกพร่องในด้านการใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ การสะกดคำ และการใช้เครื่องหมายวรรคตอน ผลจากการทดสอบกับนักศึกษาวิทยาลัยครูระดับประกาศนียบัตรชั้นปีที่ 2 ปรากฏว่านักศึกษามีข้อบกพร่องด้านการใช้คำศัพท์และสำนวนมากที่สุดดังปรากฏดังต่อไปนี้

1. ข้อบกพร่องด้านการใช้คำศัพท์และสำนวน 58.84%
2. ข้อบกพร่องด้านการใช้เครื่องหมายวรรคตอน 54.53%
3. ข้อบกพร่องด้านการสะกดคำ 53.01%
4. ข้อบกพร่องด้านการใช้โครงสร้างไวยากรณ์ 52.79%

ในปี ค.ศ. 2519 ดิยุ ปาลิคุปต์ (2519) ได้ศึกษาวิเคราะห์ความสามารถในการใช้สำนวนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยชั้นปีที่หนึ่ง โดยทดสอบกับนักศึกษาชั้นปีที่หนึ่งในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และมหาวิทยาลัยขอนแก่น รวม 320 คน ซึ่งผลการวิจัยสรุปได้ว่า

1. นักศึกษาที่เป็นตัวอย่างประชากรมีความสามารถในการใช้สำนวนภาษาอังกฤษในเกณฑ์ค่อนข้างดี แต่โดยเฉลี่ยแล้วความสามารถในการเข้าใจความหมายของสำนวนของนักศึกษามีมากกว่าความสามารถในการนำสำนวนไปใช้

2. นิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีความสามารถในการใช้สำนวนภาษาอังกฤษสูงที่สุด ซึ่งเมื่อทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาแต่ละสถาบันด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแล้ว ผลปรากฏว่า ความสามารถในการใช้สำนวนภาษาอังกฤษโดยทั่วไปของนักศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3. นักศึกษามากกว่าครึ่งหนึ่งคือ ร้อยละ 50 ขึ้นไป สามารถทำแบบทดสอบสำนวนภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ได้ถูกต้อง

และในปีต่อมา คือ พ.ศ.2520 เพชรา สัมพันธ์ (2520) ได้ทำการวิจัยหาความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจสำนวนภาษาอังกฤษและความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจในการอ่าน เท่ากับ 0.98 มีนัยสำคัญที่ .01 ซึ่งอยู่ในระดับสูง

2.2.2.2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนคำศัพท์ โดยให้เดาความหมายคำที่แนะในบริบท

มีผู้เชี่ยวชาญทางด้านภาษาหลายท่านได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับความสำคัญของการเดาความหมายของศัพท์จากบริบทไว้ดังนี้

นอร์ริส (Norris. 1971:204-205) ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษว่า ผู้ที่ประสงค์จะอ่านภาษาอังกฤษในชั้นสูงให้ได้ดีนั้น จำเป็นจะต้องฝึกฝนทักษะในเรื่องความรวดเร็วในการจำ และเข้าใจความหมายของคำที่ปรากฏในแต่ละบริบทเป็นสำคัญ นอกเหนือจากการเข้าใจวิธีสร้างและเปลี่ยนแปลงรูปคำรวมทั้งการเข้าใจโครงสร้างของประโยคและเนื้อเรื่องที่อ่านทั้งหมด และเอสเคย์ (Eskey. 1975:211) ก็ได้ยืนยันว่าในการอ่านนั้นปัญหาใหญ่ที่ผู้อ่านประสบเป็นอันดับแรก คือ ปัญหาเรื่องคำศัพท์ ฉะนั้นผู้ที่เกิดความท้อแท้ในการอ่าน หรือไม่สามารถอ่านเรื่องราวที่ตนอ่านอยู่ได้จนจบ ก็เพราะไม่เข้าใจคำศัพท์ที่พบใหม่ในข้อความเหล่านั้นนั่นเอง

นอกจากนี้ มิลเลอร์ (Miller. 1973:118) ได้ให้แง่คิดเกี่ยวกับการอ่านว่า การอ่านคือ การเข้าใจข้อความหรือเนื้อหาที่อ่าน ซึ่งการเข้าใจข้อความหรือข้อความที่อ่านนี้ไม่เพียงพอแต่ผู้อ่านจะต้องเข้าใจโครงสร้างทางไวยากรณ์เท่านั้น แต่ต้องจำเป็นเข้าใจความหมายของคำศัพท์ให้ถูกต้องตามข้อความหรือเนื้อความนั้นด้วย

วิธีการแก้ปัญหาเรื่องศัพท์มีหลายวิธี วิธีหนึ่งซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าเหมาะสมที่จะนำมาใช้กับการอ่านในระดับสูงนี้ได้แก่ การตีความหมายของคำศัพท์ที่ไม่รู้จักมาก่อนโดยอาศัยบริบทซึ่ง

ได้แก่ การตีความหมายของคำโดยการพิจารณาความสัมพันธ์ของคำที่ต้องการทราบความหมายกับคำอื่น ๆ ในประโยคเดียวกัน หรือประโยคอื่น ๆ ในบทอ่านเดียวกัน ซึ่งย่อมหมายความว่าในการตีความหมายของคำนั้น ๆ จะต้องอาศัยการพิจารณาความหมายของคำอื่น ๆ ประกอบไปด้วย สมิท (Smith. 1974 : 36) กล่าวเน้นไว้อย่างชัดเจนว่า การตีความหมายของคำใดคำหนึ่งอย่างโดด ๆ นั้นนับว่าเป็นสิ่งยากมาก เพราะการใช้คำต้องเกี่ยวข้องกับซึ่งกันและกัน

ออสกูด และคนอื่น ๆ (Osgood. 1964:275) กล่าวไว้ในทำนองเดียวกับสมิทว่า ความหมายของคำขึ้นอยู่กับบริบท ซึ่งมีคำอื่น ๆ รวมอยู่ด้วย จากอบสัน (Jacobson. 1977 : 15) กล่าวว่า ในการอ่านภาษาอังกฤษนั้นมิใช่เข้าใจเพียงแต่เข้าใจการเรียงประโยคก็จะเข้าใจความหมายของประโยคที่อ่านได้ถูกต้อง เช่น ประโยค John washed the car in the garage. มิได้สองความหมายคือ

1. John washed the car/in the garage.
2. John washed/the car in the garage.

ดังนั้นการที่จะเข้าใจความหมายที่แท้จริงของประโยคดังกล่าว จึงเป็นเรื่องที่ผู้อ่านจะต้องตีความจากบริบทที่ประโยคนั้นปรากฏอยู่

อาเรนดท์ และฮาเซลตัน (Ahrendt and Haselton. 1973 : 316) มีความเห็นว่าการรู้จักสังเกตและการมีทักษะในการใช้บริบทเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับการอ่านในระดับสูงและการอ่านอย่างใช้ความคิด ผู้สอนควรจะสอนให้ผู้เรียนรู้จักวิธีนำเอาความรู้เรื่องบริบทไปใช้ในการตีความหมายของคำใหม่ซึ่งยังไม่เคยเห็นมาก่อน ในทำนองเดียวกัน แม็คเคย์ (Mackey. 1965 : 103) ได้เน้นไว้ด้วยว่ายิ่งบริบทชัดเจนเท่าไร โอกาสที่จะตีความหมายของคำที่ไม่ทราบมาก่อนได้อย่างถูกต้องก็มีมากขึ้นเท่านั้น

วิลสัน (Wilson. 1972 : 215-216) มีความเห็นเช่นเดียวกับ ผู้เชี่ยวชาญทางการอ่านคนอื่น ๆ ดังได้กล่าวมาแล้ว และได้เน้นเพิ่มเติมอีกว่า หากผู้สอนพบว่า ผู้เรียนยัง

ไม่ได้เรียนรู้เรื่องปริบทก็ควรจะต้องเรียนให้ผู้เรียนรู้จักการใช้และรู้จักการคาดคะเนปริบท แต่หากพบว่า ผู้เรียนทราบเรื่องปริบทมาแล้ว ผู้สอนก็อาจเน้นเฉพาะการสอนให้ผู้เรียนรู้จักวิธีสังเกตปริบทเท่านั้น

อีมานส์ (Emans. 1969 : 198-199) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของปริบทไว้อย่างน่าสนใจว่า

1. ปริบทช่วยให้ผู้อ่านจำคำที่เคยพบมาก่อนแต่ลืมไปแล้วได้
2. ความรู้เรื่องปริบทอาจนำไปใช้ร่วมกับการวิเคราะห์คำแบบอื่น ๆ เพื่อตรวจสอบความหมายของคำที่ต้องการทราบ ซึ่งได้มาจากการอาศัยคำชี้แนะ (Clues) ชนิดอื่นช่วยในการตีความว่าถูกต้องจริงหรือไม่
3. ปริบทช่วยให้สามารถทราบความหมายของคำได้อย่างรวดเร็ว ช่วยให้สามารถคาดคะเนได้ว่า คำที่ต้องการทราบควรจะหมายถึงอะไร ความสามารถเช่นนี้จะช่วยประหยัดเวลาในการอ่านได้ด้วย
4. ปริบทช่วยให้สามารถอ่านคำได้ถูกต้อง เพราะมีคำในภาษาอังกฤษเป็นจำนวนมากที่ต้องทราบความหมายตามปริบทเสียก่อน จึงจะออกเสียงได้ถูกต้อง เช่น present(n.) และ present(v.)

นอกจากนี้ คูเปอร์ และ เพทโรสกี (Cooper and Petrosky. 1976 : 192) ยังได้ชี้ให้เห็นความสำคัญของปริบทที่มีต่อการอ่าน แม้ผู้อ่านที่ชำนาญแล้วก็ยังต้องอาศัยปริบทเพื่อช่วยในการตีความหมายของคำ ทั้งนี้ก็เพราะความหมายของคำขึ้นอยู่กับปริบทของประโยคและปริบทของบทอ่านที่คำ ๆ นั้นปรากฏอยู่ ดังจะเห็นได้จากคำว่า "island" ซึ่งถ้าพบอยู่คำเดียวโดด ๆ ผู้อ่านทั้งหลายก็จะบอกได้ทันทีว่าหมายถึง "เกาะ" แต่หากคำนี้ถูกใช้ในปริบทต่าง ๆ กัน ความหมายก็เปลี่ยนไปตามปริบทก็คือ

1. We live on an island of affluence surrounded by poverty and despair.

2. The street crew printed a double yellow line around the predestrain island.

3. The kamikaze crashed into the carrier's island and bounced off into the sea.

การอาศัยบริบทช่วยในการตีความหมายของคำ มิใช่เป็นการเดาอย่างไม่มีเหตุผล หากจะเรียกว่าเป็นการเดาก็เรียกได้ว่า "เดาอย่างใช้ความคิด" สาเหตุที่เราสามารถเดาความหมายของคำทั้ง ๆ ที่เราอาจไม่เคยทราบความหมายของคำนั้น ๆ มาก่อนได้ ก็เนื่องจากความจริงที่ว่าคำต่าง ๆ ที่ผู้เขียนเลือกใช้เพื่อสื่อความหมายมักจะเป็นคำที่จะต้องใช้ด้วยกันหรือเป็นคำในชุดเดียวกัน กูดแมน (Goodman. 1970 : 498) กล่าวว่า ในการอ่านนั้นผู้อ่านจะต้องรู้จักการคาดคะเนและการเดา เพราะการอ่านก็คือ เกมการเดาทางจิตวิทยา-ภาษาศาสตร์ (A psycholinguistic guessing game) ในการอ่านเราจะต้องรู้จักเลือกคำสัญญาณต่าง ๆ เพื่อช่วยในการเดา ดังนั้นผู้อ่านจึงควรรู้จักใช้บริบทช่วยในการตีความหมายของสิ่งที่อ่าน

คลาร์ค และ ซิลเบอร์สไตน์ (Clark and Silberstein. 1977 : 145-146) มีความเชื่อว่าการเดาความหมายของศัพท์โดยอาศัยบริบทเป็นทักษะที่สำคัญที่สุดสำหรับการตีความหมายของคำ และผู้อ่านควรทราบด้วยว่าบริบทมีทั้งแบบที่ต้องอาศัยโครงสร้างและแบบที่ต้องอาศัยความหมาย (Syntactic and Semantic parameter) นอกจากนี้ในการสอนอ่าน ผู้สอนควรจะเน้นเรื่องการซ้ำซ้อนทางภาษา (Redundancy of language) โดยผู้สอนอาจยกตัวอย่างชนิดต่าง ๆ ของบริบทที่ใช้สำหรับการตีความหมายของคำให้ผู้เรียนเห็นอย่างชัดเจน คลาร์ค และ ซิลเบอร์สไตน์ ได้ยกตัวอย่างของบริบท 6 ชนิด คือ

1. การเขียนคำหรือข้อความที่มีความหมายคล้ายกับคำที่ยาก (Synonym in apposition) เช่น Our uncle was a nomad , an incurable wanderer who never could stay in one place.

2. การให้คำที่มีความหมายตรงข้ามกับคำยาก (Antonym) เช่น

While the aunt loved Marty deeply, she absolutely despised his twin brother Smarty.

3. การให้สาเหตุและผลที่เกิดขึ้นเป็นเครื่องช่วยในการตีความหมายของคำยาก (Cause and Effect) เช่น

By surrounding the protesters with armed policemen, and by arresting the leaders of the movement, the rebellion was effectively quashed.

4. การบอกหรือแสดงความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งของกับจุดมุ่งหมายในการกล่าวถึงสิ่งนั้นหรือความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งของกับประโยชน์ (Association between an object and its purpose of use) เช่น

The scientist removed the trestise from the shelf and began to read.

5. การบรรยายหรือการบอกรายละเอียดเกี่ยวกับคำยากนั้น (Description)

Tom received a new roadstr for his birthday. It is a sport model, red with white interior and bucket seats, capable of reaching speeds of more than 150 mph.

6. การใช้อุปสรรคและปัจจัยช่วยในการเดาความหมายคำยาก (Prefix and Suffix)

นอร์ริส (Norris. 1975:207) มีความเห็นว่า การใช้บริบทช่วยในการตีความหมายของคำที่ไม่ทราบมาก่อนเป็นวิธีตรง และดีกว่าการวิเคราะห์คำ (Word analysis) บริบทที่ช่วยในการตีความของคำอาจเป็นบริบทจากประโยคที่มีคำที่ผู้อ่านต้องการทราบความ

หมาย หรือเป็นบริบทจากประโยคใกล้เคียงก็ได้ นอกจากนี้ แฮร์ริส ยังได้จำแนกประเภทของบริบทออกเป็นชนิดต่าง ๆ คล้ายกับ แฮร์ริสและสมิท (Harris and Smith, 1976 : 223) ไว้ดังนี้คือ

1. การที่ผู้เขียนให้ความหมายของคำที่ผู้อ่านต้องการทราบไว้แล้ว (Definition)
2. การที่ผู้อ่านต้องนำเอาประสบการณ์ของตนเองมาช่วยในการตีความ (Experience) ทั้งนี้ผู้เขียนจะต้องจัดบริบทที่ผู้อ่านพออาศัยประสบการณ์เดิม หรืออาจพอจินตนาการเอาได้ เพื่ออำนวยความสะดวกกับผู้อ่าน
3. การที่ผู้เขียนกำหนดบริบทด้วยการเปรียบเทียบ หรือด้วยการชี้ให้เห็นความแตกต่างระหว่างคำที่ต้องการทราบกับคำที่ทราบความหมายอยู่แล้ว (Comparison and contrast)
4. การที่ผู้เขียนให้คำที่พ้องความหมายกับคำที่ต้องการทราบไว้ในประโยค (Synonym)
5. การที่ผู้เขียนใช้คำที่ต้องการทราบความหมาย เป็นคำสำหรับสรุปข้อความทั้งหมดที่กล่าวมาแล้ว (Summary)

นอกจากนี้ แฮร์ริส และสมิท ยังได้เพิ่มชนิดของบริบทอีกหนึ่งชนิดคือ

6. การที่ผู้เขียนพยายามใช้ถ้อยคำที่มักจะได้ยินเสมอ ๆ ในชีวิตประจำวัน (Familiar expression) ช่วยอธิบายความหมายของคำที่ต้องการทราบความหมาย (Familiar expression) และยังได้กล่าวซ้ำอีกว่า การตีความหมายของคำโดยอาศัยบริบทมิใช่เป็นสิ่งบังเอิญ แต่เป็นสิ่งที่เป็นไปได้จริง ๆ และหากจะให้ได้ผลดีที่สุดแล้วผู้อ่านควรจะใช้บริบทควบคู่ไปกับเทคนิคการตีความหมายของคำวิธีอื่น ๆ ด้วย

เดห์ตัน (Deighton, 1964 : 29-39) มีความเห็นคล้ายคลึงกับ แฮร์ริส และสมิท ในกรณีที่ว่า การอาศัยบริบทเพื่อช่วยในการตีความหมายของศัพท์ เป็นไปได้และมีประโยชน์อย่างยิ่ง ทั้งนี้เพราะนักเขียนเป็นจำนวนมากโดยเฉพาะนักเขียนตำราต่างก็ทราบว่าคำบางคำอาจใหม่และยากเกินไป จึงพยายามจัดหาบริบทไว้ช่วยผู้อ่านเข้าใจความหมายของคำเหล่านั้น ยิ่งไปกว่านั้นผู้เขียนยังได้พยายามใช้คำสัญญาณ (Signal words) ต่าง ๆ เพื่อเป็นการเตือนให้ผู้อ่านทราบล่วงหน้าว่าข้อความต่อไปจะเป็นบริบท เดห์ตัน (Deighton) แบ่งบริบทออกเป็น 7 ชนิดคือ

1. การให้คำจำกัดความของคำยาก (Definition)
2. การใช้คำหรือข้อความที่มีความหมายใกล้เคียงกับคำที่ผู้เขียนคิดว่ายากสำหรับผู้
อ่าน (Restatement) คำสัญญาที่ผู้เขียนอาจใช้เพื่อเป็นการเตือนให้ผู้อ่านทราบล่วงหน้า
ว่า ข้อความต่อไปจะเป็นข้อความที่มีความหมายคล้ายหรือเหมือนกับข้อความก่อนหน้า
คำสัญญา ได้แก่ or, in other words และ that is
3. การยกตัวอย่างประกอบคำใหม่คำนั้นเพื่อช่วยให้ความหมายของคำ ๆ นั้น
ชัดเจนขึ้น (Examples) คำสัญญาที่ใช้ได้แก่ such as, like และ these for example,
for instance
4. การขยายความของคำใหม่โดยใช้วลี หรืออนุประโยค (Modifiers)
5. การอาศัยเนื้อความรวม ๆ ของบริบท ช่วยในการคิดว่า คำใหม่คำนั้นควรจะ
มีความหมายอย่างไรจึงจะอยู่ในประโยคหรือบทอ่านนั้นได้ (General context) ซึ่งย่อม
หมายความว่า บางครั้งผู้อ่านจำเป็นต้องตั้งสมมติฐานว่า คำนั้นควรจะหมายความว่าอย่างไร
และเมื่ออ่านต่อไปแล้วผู้อ่านอาจยอมรับ (Accept) หรือปฏิเสธ (Reject) สมมติฐานนั้น
เสียก็ได้
6. การให้คำที่มีความหมายขัดแย้งกับคำใหม่ (Contrast) ซึ่งผู้เขียนอาจใช้คำ
สัญญา "but" เพื่อเป็นการบอกให้ผู้อ่านทราบว่าตนกำลังจะให้ความหมายตรงกันข้าม
7. การอธิบายหรือบอกรายละเอียดเกี่ยวกับคำใหม่นั้น (Details)

เดอโบเออร์ (Deboer, 1961 : 308 - 309) กล่าวว่า องค์ประกอบที่สำคัญ
ประการหนึ่งในการปรับปรุงการอ่าน ได้แก่ การปรับปรุงความสามารถในเรื่องศัพท์ผู้อ่าน
ควรจะมียุติความหมายของคำได้โดยไม่ต้องเปิดพจนานุกรมบ่อย ๆ เพราะการเปิดพจนานุกรม
บ่อยจนเกินไปจะทำให้อ่านได้ช้า และยังทำให้ผู้อ่านเกิดความท้อถอยอีกด้วย เดอโบเออร์
(Deboer) ได้เสนอแนะให้ผู้อ่านรู้จักใช้บริบทในการตีความหมายของคำใหม่หรือคำที่ยังไม่
ทราบความหมายมาก่อน โดยเสนอแนะบริบทไว้รวม 8 ชนิดคือ

1. การสังเกตคำพ้องความหมาย (Synonym)
2. การสังเกตคำที่มีความหมายตรงกันข้าม (Antonym)
3. การสังเกตคำหรือประโยคที่อยู่หน้าคำใหม่ที่ต้องการทราบความหมาย
(Previous word or sentence)

4. การสังเกตตัวอย่างที่ผู้เขียนยกมาประกอบคำใหม่นั้น (Illustration)
5. การสังเกตเนื้อความรวม ๆ ของทั้งประโยค (General context)
6. การสังเกตข้อความที่ผู้เขียนใช้ย้ำความหมายของคำใหม่ (Appositive)
7. การสังเกตประโยคที่ตามมาหลังจากที่ผู้อ่านพบคำใหม่คำนั้นแล้ว

(Following sentence)

8. การสังเกตคำจำกัดความที่ผู้เขียนให้ไว้ในประโยคที่คำใหม่ปรากฏอยู่ หรือในประโยคถัดไป (Definition)

งานวิจัยในประเทศ

ในปี พ.ศ.2518 มุกดา ฝึกพลกอนันต์ (2518:42) ได้ทำการวิจัยเรื่องการเปรียบเทียบการสอนความหมายของคำด้วยวิธีเดาความหมายจากบริบท (Context clue) และวิธีแปลกลุ่มทดลองได้รับการสอนด้วยวิธีการใช้ Context clue และกลุ่มควบคุมได้รับการสอนด้วยวิธีแปล หลังจากทำการสอนเป็นเวลา 5 สัปดาห์แล้ว จึงทำการทดสอบนักเรียนทั้งสองกลุ่ม และนำคะแนนเฉลี่ยมาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้วย t-test ผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนทั้งสองกลุ่ม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการใช้ Context Clue มีผลสัมฤทธิ์สูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนด้วยวิธีแปล

นิตรวัลย์ โกวิทวาทิ (2508 : 47 - 50) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจคำศัพท์และความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ระหว่างความเข้าใจคำศัพท์ และความเข้าใจในการอ่าน อยู่ในระดับสูงคือ .80 ซึ่งมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แสดงว่า ถ้านักเรียนคนใดคนหนึ่ง ได้คะแนนสูงหรือต่ำกว่าค่าเฉลี่ยในเรื่องความเข้าใจคำศัพท์ ก็จะได้คะแนนสูงหรือต่ำกว่าค่าเฉลี่ยในเรื่องความเข้าใจในการอ่านด้วย

สุชา จันทน์เอม (2508:51-54) ได้ทำการวิจัยความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจคำศัพท์และความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนที่สำเร็จชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยศึกษาจากเด็กชายหญิง ซึ่งมีอายุระหว่าง 8-15 ปี จำนวน 312 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบทดสอบของอาจารย์ สมนึก คำอุไร แห่งสถาบันระหว่างชาติ สำหรับการค้นคว้าเรื่องเด็ก ผลการวิจัยพบว่า ความเข้าใจในการอ่านมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับความเข้าใจคำศัพท์และเมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดแล้ว เด็กหญิงมีความสามารถในการเข้าใจคำศัพท์มากกว่าเด็กชาย

วาริณี ศรีสมพงษ์ (2516:32-41) ได้ทำการวิจัยเพื่อศึกษาว่า ความรู้ความเข้าใจคำศัพท์และไวยากรณ์กับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความสัมพันธ์กันหรือไม่เพียงใด ผู้วิจัยใช้แบบทดสอบความสามารถ ความรู้ความเข้าใจไวยากรณ์แบบทดสอบความเข้าใจคำศัพท์ และแบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยนำไปทดสอบกับตัวอย่างประชากรซึ่งเป็นนักเรียนหญิง จำนวน 370 คน ผลการวิจัยมีดังนี้คือ ความรู้ความเข้าใจไวยากรณ์กับความสามารถในการอ่านมีความสัมพันธ์กันและความรู้ความเข้าใจคำศัพท์กับความสามารถในการอ่าน มีความสัมพันธ์กันโดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่ได้คะแนนไวยากรณ์สูงได้คะแนนการอ่านสูงด้วย นักเรียนที่ได้คะแนนคำศัพท์สูงได้คะแนนการอ่านสูงด้วยและในทำนองเดียวกันทั้งคะแนนไวยากรณ์ และคะแนนคำศัพท์สามารถทำนายความสามารถในการอ่านได้ด้วย

สินีนาก สัตยมาศ (2517:32-41) ได้ทำการวิจัยเรื่องการสร้างแบบฝึกหัดเสริมทักษะคำภาษาอังกฤษ ซึ่งนำไปทดสอบใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ของโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้ให้ข้อเสนอแนะว่า การสร้างแบบฝึกหัดในการสอนคำศัพท์นั้นไม่ควรฝึกคำศัพท์โดด ๆ แต่ควรฝึกจากข้อความหรือประโยค

งานวิจัยในต่างประเทศ

การค้นคว้าและการวิจัยเกี่ยวกับการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบท และความสามารถในการอ่านนั้นได้กระทำกันอย่างกว้างขวางในกลุ่มประเทศที่เป็นเจ้าของภาษา เช่น มี

แกนชอว์ (Gansschow. 1977:808-A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ผลของบริบทที่มีต่อการระลึกได้ และการตีความหมายของคำระหว่างกลุ่มนักเรียนวัยรุ่นที่มีขอบพหุรื่องในการอ่านและนักเรียนที่มีอายุต่ำกว่าวัยรุ่น แต่ไม่มีขอบพหุรื่องในการอ่าน กลุ่มทดลองเป็นเด็กวัยรุ่นที่มีขอบพหุรื่องในการอ่าน 16 คน อายุระหว่าง 13-15 ปีกลุ่มควบคุมเป็นนักเรียนที่มีอายุต่ำกว่าวัยรุ่นอีก 16 คน โดยจับคู่ให้มีความสามารถในการอ่านเท่ากัน ผลการวิจัยปรากฏว่า

1. บริบทมีส่วนช่วยทางด้านความสามารถในการระลึกได้ การตีความหมายของคำและการใช้คำให้ถูกต้องในประโยคทั้งสองกลุ่ม
2. ในการเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มพบว่า กลุ่มที่มีขอบพหุรื่องทางการอ่านมีความสามารถทางด้านการระลึกคำได้ค่อนข้างต่ำ
3. การเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มคำมีแนวโน้มชี้ให้เห็นว่ากลุ่มที่มีขอบพหุรื่องทางการอ่านมีพัฒนาการทางภาษาช้ากว่าปกติ

ในปีเดียวกันนั้นเอง ดูก (Duke. 1977:710 A) ทำการทดลองสร้างบทเรียนแบบเติมคำในช่องว่าง (Cloze) เพื่อใช้ในการสอนการเดาความหมายจากบริบท และเพื่อปรับปรุงความสามารถทางด้านความเข้าใจในการอ่าน โดยทำการทดลองกับเด็กชายผิวขาว 90 คน ซึ่งกำลังเรียนอยู่เกรด 3 ในโรงเรียนแห่งหนึ่งของรัฐนิวแฮมเชอร์

วิธีการทดลองนั้นให้กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมเรียนหนังสือเบื้องต้นที่มีชื่อว่า "Ginn 360" โดยให้กลุ่มควบคุมเรียนการใช้บริบทเพิ่มอีก 36 บทเรียน บทเรียนละ 15 นาที และเรียน 3 ครั้งต่อสัปดาห์ ผลการวิจัยปรากฏว่า วิธีสอนการเดาความหมายจากบริบท โดยใช้บทเรียนเติมคำในช่องว่างสำหรับเด็กดังกล่าว ได้ผลไม่แตกต่างกับการสอนแบบธรรมดาทั้งในด้านความสามารถทางความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ ความเข้าใจในการอ่าน และผลสัมฤทธิ์ในการอ่าน

ผู้ที่สนใจเรื่องการสอนคำศัพท์โดยอาศัยบริบทอีกผู้หนึ่งคือ บราวน์ (Brown. 1978: 5188 - A) ได้ทำการวิจัยการเรียนรู้คำศัพท์ของนักเรียนที่กำลังเรียนอยู่ในมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในรัฐโอคลาโฮมา ซึ่งใช้เวลาเรียน 2 ปี กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาผู้ใหญ่ และเลือกเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างเป็น 3 กลุ่มคือ

- กลุ่มที่ 1 สอนคำศัพท์เป็นคำเดี่ยวโดด ๆ ไม่มีเนื้อหา
- กลุ่มที่ 2 สอนคำศัพท์โดยมีเนื้อหาประกอบ
- กลุ่มที่ 3 ไม่สอนเรื่องคำศัพท์เลย

กลุ่มทดลองได้รับการทดสอบทั้ง Pretest และ Posttest ทั้ง 3 กลุ่ม หลังจากการทดลองสอนผลปรากฏว่า

1. กลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 รู้คำศัพท์มากกว่ากลุ่มที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
2. กลุ่มที่ 2 มีคะแนนการรู้คำศัพท์มากกว่ากลุ่มที่ 1
3. หญิงมีคะแนนการรู้คำศัพท์มากกว่าชาย
4. ผู้มีสติปัญญาปานกลางและสติปัญญาสูง รู้คำศัพท์มากกว่า ผู้มีสติปัญญาต่ำ

บราวน์ (Brown. 1978: 5188 A) ได้เปรียบเทียบการสอนคำศัพท์ด้วย วิธีการให้ความหมายของคำศัพท์จากบริบท (Contextual Approach) และวิธีการสอนคำศัพท์จากบริบท (Acontextual Approach) โดยแบ่งนักศึกษาออกเป็นสามกลุ่ม สองกลุ่มได้รับการสอนคำศัพท์ต่างวิธีกัน อีกกลุ่มหนึ่งไม่ได้รับการสอนคำศัพท์เลย ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ของกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วย Contextual Approach และกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วย Acontextual Approach มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และพบว่านักศึกษากลุ่มที่ได้รับการสอนด้วย Acontextual Approach เรียนรู้คำศัพท์โดยการท่องจำที่ครูให้เขียนได้มากกว่า ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ให้ข้อเสนอแนะว่า การที่เป็นดังนี้อาจเป็นเพราะผู้สอนคนเดียวกันมีความลำเอียงมีอคติ ซึ่งมีผลต่อการวิจัยได้

สเตรเนคกี (Strenecky. 1975:3376-A) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ของการอ่านการพัฒนาคำศัพท์ กับความสามารถทางจิตวิทยาภาษาศาสตร์ (Psycholinguistic Abilities) ของเด็กเริ่มเรียนในเกรด 1 จากการศึกษานพบว่า ผลสัมฤทธิ์ของการอ่านมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติต่อคำศัพท์ที่ได้ยินและพูดออกไป

ในปี 1982 ไคล์ (Kyle. 1982:20) ได้ทำการทดลองกับนักเรียนเก่งและอ่อนในวิชาการอ่านเพื่อเดาคำศัพท์จากบริบท ซึ่งผลปรากฏว่า เด็กเก่งสามารถเดาคำศัพท์ได้มากกว่า โดยที่อาศัยตัวแนะ (Cues) ที่ให้มาในอัตราที่น้อยกว่าเด็กอ่อน และเขายังได้สรุปไว้ในตอนท้ายอีกด้วยว่า ความสามารถในการใช้ตัวแนะจากบริบทนั้น จะเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่จะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการเขียนภาษาที่สอง

นอกจากนี้ เพอร์เฟตตี (Perfette. 1983:20) ก็ได้ทำการทดลองในทำนองเดียวกับไคล์ ในปีต่อมาคือ ปี 1983 และปรากฏผลว่า มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างคะแนนในการเดาคำศัพท์ของเด็กเก่งและเด็กอ่อนคือ เด็กเก่งจะสามารถเดาคำศัพท์ได้เร็วกว่าเด็กอ่อน และตัวบริบทหรือการหักคะแนนจะมีผลต่อเด็กเก่งน้อยกว่าเด็กอ่อน และในทางตรงกันข้ามในขณะที่เด็กอ่อนด้วยความสามารถในการใช้บริบทเดาคำศัพท์ และจะต้องพึ่งบริบทอย่างมากในการเดาคำศัพท์ เพื่อชดเชยความสามารถในการเดาคำศัพท์ซึ่งมีน้อยกว่าเด็กเก่ง

นาธาน (Nathan. 1984:15) ได้ทำการทดลองเรื่อง การเดาคำศัพท์จากบริบทว่าจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถจำคำศัพท์ได้หรือไม่ โดยการแบ่งกลุ่มตัวอย่างเป็น 2 กลุ่มคือกลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อน ซึ่งผลการทดลองปรากฏว่า มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างคะแนนของเด็กเก่งและเด็กอ่อน กล่าวคือ ความหมายของบริบทมีผลต่อเด็กอ่อนมากกว่าเด็กเก่งคือ เด็กอ่อนจะสามารถจำความหมายของคำศัพท์ที่เดาได้จากบริบทได้น้อยกว่าเด็กเก่ง จึงจำเป็นต้องพึ่งบริบทในการเดาความมากกว่าเพื่อชดเชยความสามารถที่ด้อยกว่านั้น นอกจากนี้ยังมีแนวโน้มที่จะเป็นไปได้ว่าในประโยคธรรมดาที่ไม่ซับซ้อนก็จะมีผลต่อการเดาคำศัพท์ของเด็กอ่อน ในขณะที่ประโยคยากและซับซ้อนเท่านั้นที่จะมีผลต่อการเดาคำศัพท์ของเด็กเก่ง

นอกจากการทดลองใช้การเดาคำจากบริบทดังกล่าวมาแล้ว นา และเนชั่น (Na and Nation. 1985 : 38 - 42) ก็ยังได้ทำการทดลองเพื่อค้นหาปัจจัยที่จะส่งผลต่อการเดาคำที่ในบริบท โดยให้มีคำยากอยู่ในบริบทในอัตราที่ต่างกัน ซึ่งผลปรากฏว่า ในการเดาคำที่จากบริบทนั้นอัตราคำยากที่ต่ำกว่าซึ่งปรากฏอยู่ในบริบทคือ มีคำยาก 1 คำ ใน 25 คำ จะทำให้เดาได้ง่ายกว่ามีคำยาก 1 คำ ใน 10 คำ และคำที่เป็นกริยาจะสามารถเดาได้ง่ายกว่าคำนาม นอกจากนี้ยังพบอีกว่าผู้ที่มีความสามารถในการเดาสง (จัดแบ่งโดยคะแนนที่สามารถเดาได้ดีกว่า) จะสามารถเดาคำยากได้ 85%-100% ของคำที่ไม่รู้ทั้งหมด ในขณะที่ผู้ด้อยความสามารถในการเดา (จัดแบ่งโดยคะแนน) จะสามารถเดาได้เพียง 30%-40% เท่านั้น จากผลการทดลองนี้ ผู้วิจัยได้เสนอแนะว่าในการสอนเดาคำศัพท์จากบริบทนั้นควรจะทำร่วมกันทั้งขึ้นมากกว่าทำเดี่ยว และควรจะเริ่มเดาคำกริยาและคำนามในบริบทง่าย ๆ ก่อน

2.2.3 เทคนิคการอ่านโดยใช้โครงสร้างระดับยอด (Top Level Structure)

บาร์ทเลตต์ (Bartlette. 1985:83) ได้ให้ความหมายโครงสร้างระดับยอด (TLS) ว่าเป็นรูปแบบของการเรียนเรียงใจความที่สำคัญที่สุดของเรื่อง โดยมองแก่นโครงสร้างของเรื่องตั้งแต่ต้นจนจบข้อความทั้งหมดของเรื่อง

ในการอ่าน ผู้อ่านจะอ่านเรื่องได้ดียิ่งขึ้น ถ้าสามารถเข้าใจรูปแบบการเรียนของผู้เขียนในแต่ละเรื่อง เพราะจะทำให้การอ่านมีจุดมุ่งหมายที่แน่นอนว่าผู้เขียนกำลังบอกอะไรกับผู้อ่านและใจความสำคัญคืออะไร ผู้อ่านย่อมจะอ่านได้แม่นยำยิ่งขึ้น ทั้งการจับใจความสำคัญและการหาข้อมูลละเอียดของเรื่อง โดยที่ผู้อ่านสามารถใช้ความรู้เดิมหรือประสบการณ์เดิม (Schema) เข้าช่วยได้บ้าง นอกจากนี้ยังช่วยให้จำเรื่องที่อ่านได้นาน สามารถวิเคราะห์วิจารณ์เรื่องที่อ่านได้ และย่อเนื้อหาที่อ่านได้เร็วและช่วยให้เขียนเรื่องได้ดีขึ้นด้วย

บาร์ทเลตต์ (เสาวลักษณ์ รัตนวิษฐ์ อ้างอิงมาจาก Bartlette 1985:83)

โครงสร้างระดับยอดที่ใช้กันโดยทั่วไปจะแบ่งออกเป็น 4 ลักษณะ คือ

1. การพรรณนา (Description) เป็นรูปแบบ บรรยาย รายการ (Listing) ของการรวมกลุ่มของสิ่งที่มีความสัมพันธ์กันเข้าเป็นชนิดเฉพาะนั้นคือสิ่งหนึ่งจะเป็นข้อย่อยของ

อีกสิ่งหนึ่ง (topic) การพรรณานี้ให้รายละเอียดของหัวข้อเรื่อง โดยการเสนอคุณสมบัติ ลักษณะเฉพาะ หรือเครื่องแวดล้อมมักมีคำ many, all, several เป็นคำซึ่งเป็นกฎแนะนำ อยู่ในข้อความ

2. ปัญหา-การแก้ไข (Problem-Solution) เป็น TLS ที่ประกอบด้วยความเห็นเหตุ-ผล ทุกรูป ซึ่งมีใจความคาบเกี่ยวกัน (overlap) ระหว่างการเสนอปัญหาและการแก้ไขและอย่างน้อยที่สุดต้องมีส่วนประกอบข้อหนึ่งที่สามารถสกัดกัน (Block) ปัญหาที่เกิดขึ้นก่อนได้ TLS รูปแบบนี้มักจะมีคำซึ่งเป็นกฎแนะนำในข้อความดังต่อไปนี้
problem-solution, question....answer, this had to be done...this is how we did it.

3. ความเป็นเหตุ-ผล (Cause-Effect/ Before...After) เป็น TLS ที่เป็นส่วนประกอบของความเป็นเหตุ-ผล ถูกรวมเข้าเป็นกลุ่มบอกให้รู้ว่า อะไรเกิดก่อน และอะไรเกิดหลัง และเกี่ยวข้องกับเหตุ-ผล หรือทั้งเหตุ-ผล ซึ่งกันและกัน และเน้นที่การเสนอความสัมพันธ์ที่เป็นเหตุ-ผลกันและมักจะมีความเป็นกฎแนะนำในข้อความดังต่อไปนี้ before.. as a result, as then, if, although

4. การเปรียบเทียบ (Comparison/Contrast) เป็น TLS ในลักษณะที่ชี้ให้เห็นความเหมือนกันหรือต่างกันของหัวข้อ 2 หัวข้อ หรือมากกว่าขึ้นไป โดยการนำใจความสำคัญของเรื่องมาจัด หรือเรียบเรียงในลักษณะของการเปรียบเทียบ หรือขัดแย้งกัน การเปรียบเทียบนี้จะแตกต่างจาก TLS ชนิดปัญหา-การแก้ไข หรือความเป็นเหตุ-ผล ตรงที่รูปแบบนี้ไม่ได้ขึ้นอยู่กับพื้นฐานของความเป็นเหตุ-ผล แต่อยู่บนพื้นฐานของความเหมือนหรือต่างกัน และมักจะมีความเป็นกฎแนะนำ ในข้อความดังต่อไปนี้ contrast, different, some on the other hand, just as...so, where as, two, in spite of.

2.2.4 เทคนิคการอ่านแบบคร่าว ๆ (Skimming)

คลาร์ค และซิลเบอร์สไตน์ (Clarke and Silbermanstein. 1977:55) ได้กล่าวถึงลักษณะการอ่านแบบคร่าว ๆ ว่าเป็น การอ่านแบบเปิดไปเร็ว ๆ โดยปกติการอ่าน

แบบนี้ผู้อ่านจะต้องไม่มีจุดมุ่งหมายในการอ่าน หรือจะไม่มีคำถามที่ต้องการคำตอบเฉพาะเจาะจงสำหรับเรื่องใดเรื่องหนึ่งใจ การอ่านลักษณะนี้ผู้อ่านต้องรู้จักใช้ชื่อเรื่อง หัวข้อใหญ่ ย่อย ให้เป็นประโยชน์ เนื่องจากการอ่านเป็นทักษะ ฉะนั้นจึงต้องการฝึกฝนควรเป็นผู้ช่วยชี้แนะว่านักเรียนควรจะต้องทำอะไรก่อนที่จะลงมืออ่าน และควรใช้หลักอะไรในการช่วยให้การอ่านแบบนี้ดำเนินต่อไปอย่างรวดเร็ว หลังจากการฝึกฝนแล้วนักเรียนจะเริ่มรู้จักการช่วยให้การอ่านแบบนี้ดำเนินต่อไปอย่างรวดเร็ว หลังจากการฝึกฝนแล้ว นักเรียนจะเริ่มรู้จักการใช้การคาดคะเน (Prediction) การเลือกจับใจความและจะพบว่าตนเองสามารถอ่านได้เร็วขึ้น

แครชเชน (Krashen. 1983:134) กล่าวว่า การอ่านแบบคร่าว ๆ นั้น หมายถึง การอ่านอย่างรวดเร็วเพื่อหาใจความสำคัญ (Main Idea) ลักษณะของเรื่อง ตลอดจนเค้าโครงเรื่อง วิธีนี้ผู้อ่านจะอ่านเพียงชื่อเรื่อง ประโยคหน้า และประโยคสุดท้ายของแต่ละย่อหน้า บทหน้า บทสรุป ดูภาพโดยไม่อ่านทุก ๆ คำ

ลี (Lee. 1978 : 60) ได้เสนอแนะเกี่ยวกับการอ่านแบบคร่าว ๆ ดังต่อไปนี้

1. สำนวณสิ่งที่อ่านอย่างคร่าว ๆ
2. หาว่าใครเป็นผู้แต่ง
3. พยายามตีความของชื่อเรื่องว่าน่าจะหมายถึงอะไร
4. คาดคะเนว่าเรื่องที่อ่านจะเป็นเรื่องชนิดไหน เช่น เรื่องตลกขบขัน เรื่องที่เป็นวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ฯลฯ
5. อ่านย่อหน้าแรกทั้งหมด ซึ่งในขณะที่อ่านนี้ต้องพยายามจับประเด็นสำคัญของเรื่องให้ได้ เพราะจะช่วยให้เข้าใจเนื้อเรื่องได้อย่างคร่าว ๆ
6. อ่านทุกประโยคแรก และประโยคสุดท้ายทุก ๆ ย่อหน้า เพราะโดยทั่วไปความสำคัญมักจะอยู่ในบรรทัดแรกหรือบรรทัดสุดท้าย
7. ถ้าย่อหน้าสุดท้ายมีลักษณะเป็นการสรุปความก็ควรอ่านทุกประโยค

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านโดยวิธีวิเคราะห์ข้อความต่อเนื่องโดยใช้ตัว สัมพันธ์ความ

3. เอกสารเกี่ยวกับการวิเคราะห์ข้อความต่อเนื่อง (Discourse analysis)

3.1 ความเป็นมาของการวิเคราะห์ข้อความต่อเนื่อง

ในการศึกษาเรื่องของภาษา คำถามที่มักถามกันมักจะเป็นเรื่องของการใช้ภาษามากกว่าเรื่ององค์ประกอบของภาษา เรามักจะถามกันว่า ผู้ใช้ภาษาแปลความหมายของภาษาที่ผู้ใช้ภาษาของชาติติดต่อกับเราได้อย่างไร คือ เราในฐานะผู้ใช้ภาษาเกิดความรู้สึกในการอ่าน เข้าใจความหมายที่ผู้พูด หรือแม้ข้อความที่พูดนั้นยุ่งเหยิง ปะปนกัน หรือเป็นข้อความต่อเนื่องที่ไม่ต่อเนื่อง ขาดเป็นห่วง ๆ และยังประสบผลสำเร็จในการมีส่วนร่วมในการสนทนาลักษณะต่าง ๆ ที่กล่าวมาแล้วนี้ หมายถึง การวิเคราะห์ข้อความต่อเนื่อง

แฮร์ริส (Harris) และมิตเชลล์ (Mitchell) เป็นนักภาษาศาสตร์กลุ่มแรกที่ทำให้การศึกษาภาษาในระดับโครงสร้างของประโยค แฮร์ริส ศึกษาภาษาทางการเขียน ส่วนมิตเชลล์ศึกษาภาษาพูด แฮร์ริส ใช้ชื่อในการศึกษาว่า "การวิเคราะห์ข้อความต่อเนื่อง (discourse analysis)" แต่ก็ยังเป็นสิ่งที่น่าผิดหวัง เพราะเขาได้คิดวิธีวิเคราะห์คำพูดหรือข้อความที่เชื่อมโยงกัน ซึ่งไม่ได้อาศัยความรู้ของนักวิเคราะห์ความเฉพาะของคำ เขาประเมินวิธีการของเขาออกมาเป็นคำถามว่า "วิธีการใช้ได้หรือไม่และนำไปสู่ผลที่เที่ยงตรงและน่าสนใจหรือไม่" หลังจากนั้นมาเป็นเวลาถึง 20 ปี ไม่มีใครพัฒนาริธีการนี้ อาจสืบเนื่องมาจากผลที่ออกมาไม่น่าสนใจ

ส่วนมิตเชลล์ ทำการวิเคราะห์ (Buying and selling in Cyrenaica) เสนอผลการวิเคราะห์ความหมายของคำ โดยใช้วิธีการของเฟิร์ธ (Firth) โดยแบ่งเป็นขั้น (stage) ตามเกณฑ์ของความหมาย โดยแบ่งเป็นยุทธวิธีทางการค้า 3 วิธี คือ การขาย (market transactions) การค้าอื่น ๆ (other market transaction) และธุรกิจร้านค้า (shop transaction) ยุทธวิธีที่ 2 และ 3 แบ่งออกเป็นอีก 5 ขั้นตอนคือ

1. การทักทาย (salutation)
2. การซักถามถึงสินค้า (enquiry as to the object of sale)
3. การสำรวจสินค้า (investigation of the object of sale)
4. การต่อรองราคา (bargaining)
5. การสรุปผล (conclusion)

ในขณะที่การวิเคราะห์นี้พูดถึงโครงสร้างของธุรกิจการค้า มีข้อโต้แย้งว่า ไม่ใช่เป็นการวิเคราะห์ทางภาษาศาสตร์ ขึ้นตอนถูกจำกัดโดยกิจกรรมที่เกิดขึ้นมากกว่าคุณลักษณะทางภาษาศาสตร์

ซินแคลร์ (Sinclair and others. 1972) แบ่งระดับการจัดโครงสร้างใหญ่ ๆ ในภาษานออกเป็นเสียง (phonology) ซึ่งประกอบด้วย phoneme, syllable, root, tone group ไวยากรณ์ (grammar) ประกอบด้วย morpheme, word group, clause, sentence ข้อความต่อเนื่อง (discourse) ประกอบด้วย act, move, exchange และสิ่งที่ไม่เกี่ยวกับภาษาศาสตร์ (non-linguistic) ประกอบด้วย stage, transaction

3.2 ความหมายของการวิเคราะห์ข้อความต่อเนื่อง

การวิเคราะห์ข้อความต่อเนื่อง (Discourse analysis) เป็นคำที่มีความหมายแตกต่างกันไปตามการทำงานของนักวิชาการแต่ละด้านที่แตกต่างกันออกไป

นักภาษาศาสตร์เชิงสังคม (Sociolinguists) ถือว่า การวิเคราะห์ข้อความต่อเนื่องเกี่ยวข้องกับโครงสร้างของปฏิสัมพันธ์ในสังคมที่แสดงออกมาทางการสนทนา

นักภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา (Psycholinguist) เห็นว่า การวิเคราะห์ข้อความต่อเนื่องเกี่ยวข้องกับธรรมชาติของความเข้าใจข้อความที่เขียนขึ้นสั้น ๆ

และนักภาษาศาสตร์เชิงคำนวณ (Computational linguists) เห็นว่าการวิเคราะห์ข้อความต่อเนื่อง เกี่ยวข้องกับการผลิตรูปแบบการใช้งานของการเข้าใจเนื้อหาที่ค่อนข้างยาก

คูลธาร์ด (Culthard. 1977 : 1) เสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับการวิเคราะห์ข้อความต่อเนื่องว่า เป็นการพิจารณาแนวทางที่มนุษย์นำภาษามาใช้ในสังคมมากกว่าการพิจารณาองค์ประกอบของภาษา

ยูล (Yule. 1983 : 1) ให้ความเห็นว่า การวิเคราะห์ข้อความต่อเนื่อง เป็นการตรวจสอบถึงวิธีการที่มนุษย์ผลิตภาษาออกมาใช้ ไม่ว่าจะเป็นภาษาพูดหรือภาษาเขียนเพื่อใช้ในการสื่อสาร เพื่อจุดประสงค์ในการอธิบาย การอธิบายนั้นแสดงออกมาในหลายรูปแบบของข้อความต่อเนื่อง เช่น บทสนทนาในสถานการณ์ทางสังคมต่าง ๆ กัน ข้อความที่ตัดตอนมาจากข้อความในหนังสือพิมพ์ ประกาศโฆษณา นวนิยายสั้น ๆ ในหนังสือพิมพ์

สตับบส์ (Stubbs. 1983 : 1) ให้ความหมายของการวิเคราะห์ข้อความต่อเนื่องว่า เป็นการวิเคราะห์ทางภาษาศาสตร์เกี่ยวกับการเกิดของภาษาที่เกี่ยวข้องกับข้อความต่อเนื่องในภาษาพูดหรือภาษาเขียนตามธรรมชาติ หรือถ้ามองอย่างผิวเผิน อาจหมายถึงการพยายามที่จะศึกษาถึงโครงสร้างของภาษาเหนือระดับประโยคหรืออนุประโยคและยิ่งกว่านั้นยังศึกษาถึงหน่วยใหญ่ ๆ ทางภาษาศาสตร์ เช่น คำพูดในการสนทนา 1 บท หรือเนื้อเรื่องในการเขียน 1 เรื่อง และยังเกี่ยวข้องกับภาษาที่ใช้ในสังคมโดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวข้องกับปฏิสัมพันธ์ในบทสนทนายาระหว่างผู้พูด

จากความหมายของการวิเคราะห์ข้อความต่อเนื่องที่กล่าวมาแล้ว พอสรุปได้ว่า การวิเคราะห์ข้อความต่อเนื่องนั้น หมายถึง การตรวจสอบอย่างมีนิจพิจารณาว่า วิธีการที่ข้อความต่อเนื่องถูกร้อยเข้าด้วยกันตามความหมายของเนื้อหาที่เป็นอยู่ เพื่อให้เกิดความหมายตามสถานการณ์และเกี่ยวข้องกับปฏิสัมพันธ์ของผู้พูด

3.3 การตีความหมายข้อความต่อเนื่อง (Interpreting discourse)

ถ้าเราสนใจการพรรณนาภาษาใดภาษาหนึ่งเป็นพิเศษ ก็คือ เรากำลังเกี่ยวข้องกับสิ่งที่แสดงถึงรูปแบบและโครงสร้างของภาษาที่ใช้ในภาษานั้นโดยแท้จริง อย่างไรก็ตาม ในฐานะผู้ใช้ภาษา เราต้องสามารถทำให้ภาษานั้นง่ายขึ้นมากกว่าการตระหนักถึงรูปแบบโครงสร้างของภาษานั้นถูกต้องหรือไม่ถูกต้อง เราสามารถเข้าใจภาษาที่ถูกตัดตอนออกเป็นส่วน ๆ ได้ เช่น พาดหัวข่าวหนังสือพิมพ์ว่า "Trains collide, two die" แล้วนำเอาวิธี 2 ส่วนมาสัมพันธ์กัน จะเข้าใจความหมายได้หรือเกิดความรู้สึกจากป้ายประกาศ เช่น "No shoes, no service" ตามหน้าต่างของห้างร้าน ในช่วงฤดูร้อน เข้าใจว่า วลี 2 วลีนั้นเกี่ยวข้องกันและเกิดเงื่อนไขขึ้นว่า "ถ้าคุณไม่สวมรองเท้า คุณจะไม่ได้รับบริการ" ยิ่งกว่านั้น เรายังได้พบกับตัวอย่างของข้อความที่เขียนเป็นภาษาอังกฤษของนักเรียนชาวซาอุดีอาระเบียที่เรียนภาษาอังกฤษเต็มไปด้วยข้อผิดพลาดหลายชนิด แต่ก็ยังเป็นที่น่าสนใจได้

MY TOWN

My nation was in a small town, very close to Rlyadh capital of Saudi Arabia. The distant between my town and Riyadh 7 miles exactly. The name of this Almasani that means in English Factories. It takes this name form the people's career. In my childhood I remember the people live. It was very simple, most the people was farmer.

ตัวอย่างนี้แสดงให้เห็นจุดที่น่าสนใจเกี่ยวกับแนวทางที่เรากระทำต่อภาษาที่เต็มไปด้วยรูปแบบไวยากรณ์ที่ไม่ถูกต้อง มากกว่าการไม่ยอมรับเนื้อหาที่รูปแบบไวยากรณ์ไม่ถูกต้อง เราพยายามที่จะให้ความรู้สึกกับมัน นั่นคือ เราพยายามที่จะมาถึงการตีความที่มีเหตุผลของสิ่งที่ผู้เขียนตั้งใจแสดงความคิดออกมา (คนส่วนใหญ่คิดว่า พวกเขาเข้าใจเนื้อเรื่อง "My Town" ได้อย่างง่ายดาย) นั่นคือ ความพยายามที่จะตีความ (และถูกตีความ) และวิธีที่เราประสบผลสำเร็จในการตีความ คือ องค์ประกอบหลักของการสำรวจ ในการศึกษาข้อความต่อเนื่อง ต้องเชื่อมั่นในสิ่งที่เรารู้ เกี่ยวกับรูปแบบและโครงสร้างทางภาษาศาสตร์ แต่ในฐานะผู้ใช้ภาษาควรมีความรู้มากกว่านั้น

3.4 ความสัมพันธ์ของข้อความต่อเนื่องในรูปแบบการสนทนา

3.4.1 การเชื่อมโยงความ (Coherence)

การเชื่อมโยงความไม่ใช่สิ่งที่คงอยู่ในภาษา แต่เป็นสิ่งที่คงอยู่ในมนุษย์ คือ สิ่งที่ทำให้มนุษย์เกิดความรู้สึก ในสิ่งที่เราได้อ่านและได้ฟัง โดยพยายามตีความสิ่งที่ได้รับมาโดยอาศัยประสบการณ์จากโลกที่เป็นอยู่ ตามความเป็นจริงแล้ว ความสามารถที่เราจะเกิดความรู้สึกกับสิ่งซึ่งบางทีมันอาจเป็นส่วนย่อย ๆ ของความสามารถทั่วไปที่เราเกิดความรู้สึกกับสิ่งที่เรารับมาได้หรือจากประสบการณ์ในโลก เราอาจพบว่า เมื่ออ่านตัวอย่างเนื้อเรื่องสุดท้ายที่เราพยายามทำให้เนื้อเรื่องเหมาะสมกับสถานการณ์หรือประสบการณ์ที่เราสามารถนึกแฉกให้เข้ากับรายละเอียดทั้งหมด ถ้าเราใช้เวลาในการศึกษาเรื่องนี้ไปอีกยาวนาน เราจะรวบรวมองค์ประกอบที่ขาดหายไปเข้าเป็นการตีความข้อความที่ผูกเข้าด้วยกันเดี่ยว ๆ กระบวนการนี้ทำให้พบกระบวนการที่ทำให้ช่องว่างต่าง ๆ ในเนื้อเรื่องเต็ม โดยการสร้างตัวเชื่อมที่มีความหมายที่ไม่จำเป็นต้องใช้คำหรือประโยค ถ้าพิจารณาอีกหนทางหนึ่ง จะพบว่า การเชื่อมโยงความ เกี่ยวข้องกับการตีความข้อความต่อเนื่องทั้งหมด

ในการตีความหมายบทสนทนาที่ไม่มีกฎเกณฑ์ ต้องอาศัย การเชื่อมโยงความช่วยเหลือในการตีความ โดยที่เราเข้าไปมีส่วนร่วมในปฏิสัมพันธ์ในการสนทนา ซึ่งสิ่งที่มีความหมายไม่มีอยู่ในสิ่งที่เราพูด บางทีมันเป็นความง่ายที่เราคาดหมายถึงความตั้งใจที่จะทำให้กระบวนการทั้งหมดดูแปลกและน่าทึ่ง ต่อไปนี้คือตัวอย่างที่ดี ปรับปรุงมาจาก วิคโดลสัน (Widdowson, 1978 : 29)

A : Nancy : That's the telephone.

B : Ron : I'm in bath.

C : Nancy : O.K.

จากบทสนทนานี้ไม่มีตัวสัมพันธ์ความ คนเหล่านี้เข้าใจความหมายของสิ่งที่ผู้อื่นพูดได้อย่างไร เราใช้รายละเอียดในแต่ละประโยคที่แสดงออกมา แต่ก็ยังต้องมีส่วนอื่นที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับการตีความ นั่นคือ exchange ของรูปแบบเนื้อหาที่ถูกแสดงออกมาในรูปแบบของการกระทำที่เป็นแบบที่แสดงโดยผู้พูดในรูปของปฏิสัมพันธ์ที่ออกมาในรูปของการศึกษาการกระทำของภาษา (Speech acts)

เราสามารถอธิบายลักษณะบทสนทนาดังนี้

Nancy requests Ron to perform action.

Ron states reason why he cannot comply with request.

Nancy undertakes to perform action.

ถ้าการวิเคราะห์นี้เป็นไปได้สิ่งที่เกิดขึ้นในบทสนทนา จึงเห็นได้ชัดว่า ผู้ใช้ภาษาต้องมีความรู้ในเรื่องว่า ปฏิสัมพันธ์ในบทสนทนานั้นทำงานกันอย่างไร ซึ่งสิ่งนี้ไม่ใช่ความรู้ทางภาษาศาสตร์ที่ง่ายนัก

3.4.2 เรื่องราวในการสนทนา (Speech events)

ในการสำรวจว่า อะไรคือ สิ่งที่เรารู้เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการสนทนา หรือเหตุการณ์อื่น ๆ ในบทสนทนา (เช่น การโต้เถียง การสัมภาษณ์ การอภิปรายแบบต่าง ๆ เราต้องตระหนักอย่างรวดเร็วว่า มีตัวแปรที่ยิ่งใหญ่ในสิ่งที่คนพูดและทำ ในสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ กัน เพื่อที่จะเริ่มอธิบายถึงแหล่งของตัวแปรเหล่านั้น เราจะต้องมีจำนวนของเกณฑ์ เช่น เราจะให้บทบาทเฉพาะของผู้พูดและผู้ฟังคนเดียว ผู้ฟังหลายคน และความสัมพันธ์ของพวกเขา ไม่ว่าเขาจะเป็นเพื่อน คนแปลกหน้า หนุ่ม แก่ สถานภาพเท่ากันหรือไม่เท่ากัน และอื่น ๆ ปัจจัยทั้งหมดเหล่านี้จะมีอิทธิพลต่อสิ่งที่พูดและวิธีการพูด เราจะต้องอธิบายว่า หัวข้อ คือ อะไร และเนื้อเรื่องจะเกิดขึ้นอย่างไร ที่ไหน นอกจากปัจจัยเหล่านี้แล้ว เราจะต้องไม่วิเคราะห์โครงสร้างที่เป็นจริงของบทสนทนาเอง ในฐานะผู้ใช้ภาษาเฉพาะด้าน วัฒนธรรม เราอาจอ้างความรู้อื่น ๆ ว่าบทสนทนาดำเนินไปอย่างไร

3.4.3 ปฏิสัมพันธ์ในการสนทนา (Conversation Interaction)

โดยทั่วไป บทสนทนาภาษาอังกฤษสามารถอธิบายได้ว่า เป็นกิจกรรมที่ส่วนใหญ่คนสองคนหรือมากกว่าสลับกันพูด โดยรูปแบบแล้วคนหนึ่งพูดเพียงครั้งหนึ่งและจะมีการหลีกเลี่ยงความเงี้ยวในระหว่างที่มีการสลับกันพูด (ในวัฒนธรรมอื่นอาจไม่มี) ถ้าผู้มีส่วนร่วมพยายามที่จะพูดตลอด อีกฝ่ายก็ต้องหยุดพูด เช่น ตัวอย่าง A หยุดจนกระทั่ง B ต้องหยุดด้วย

- A : Didn't you know where
 B : But he must've been there by two.
 C : Yes, but you knew where he was going.

แสดงว่าเกิดการพูดขณะเดียวกัน

โดยทั่วไปแล้ว คู่สนทนาจะคอยจนกว่าผู้พูดคนหนึ่งหยุดไป โดยการให้เป็นจุดสมบูรณ์ ผู้พูดอาจหยุดโดยการถามคำถาม หรือหยุดเมื่อจบวลีหรือประโยค คู่สนทนาอื่นจึงแสดงให้เห็นว่า เป็นรอบที่เขาต้องพูดได้หลาย ๆ ทางเช่นกัน โดยเริ่มด้วยการทำเสียงสั้น ๆ ซ้ำกันในขณะที่ผู้พูดกำลังพูด หรือใช้กริยาจากร่างกาย หรือสีหน้า เพื่อแสดงสัญญาณให้ทราบว่า เขามีอะไรจะพูด

งานวิจัยที่น่าสนใจเกี่ยวกับข้อความต่อเนื่องในสาขานี้ แสดงถึงความคาดหวังต่าง ๆ กันของรูปแบบการสนทนาและยุทธวิธีของคู่สนทนาเกี่ยวกับปฏิสัมพันธ์ในการสนทนา บางยุทธวิธีเป็นแหล่งของสิ่งที่คู่สนทนาอธิบายเป็นลักษณะของความไม่สุภาพ (ถ้าผู้พูดคนหนึ่งไปขัดจังหวะผู้พูดอีกคนหนึ่ง) หรือ "ความอาย" (ถ้าผู้พูดอีกคนหนึ่งคอยโอกาสเพื่อที่จะให้ถึงรอบของตนและไม่มีอะไรเกิดขึ้น) คู่สนทนาที่มีลักษณะไม่สุภาพหรืออาย อาจยึดแน่นกับบทสนทนาแบบสลับกับพูดน้อยมาก ยุทธวิธีอาจถูกใช้มากเกินไปสำหรับผู้พูดที่ติดลม "long - winded" หรือบางพวกที่ใช้ยุทธวิธียืนพื้น "holding the floor" (เช่น พวกนักบรรยาย, นักการเมือง) ถูกออกแบบมาเพื่อหลีกเลี่ยงการพูด เราใช้ยุทธวิธีนี้ในบางกรณี ตามปกติในสถานการณ์ที่เราต้องแสดงสิ่งที่เราพยายามจะพูดถึงอย่างจริงจัง ถ้าการคาดหวังปกติ คือ จุดสมบูรณ์ เป็นเครื่องแสดงการจบประโยคและการหยุดชั่วคราว ดังนั้นวิธีที่จะรักษารอบของเราไว้ คือหลีกเลี่ยงตัวชี้เข้า 2 ตัว ให้เกิดพร้อมกัน นั่นคือ อย่าหยุดเมื่อจบประโยค ให้ประโยคดำเนินต่อไป โดยใช้ตัวเชื่อม like and, and then, so, but ทั้งไว้เมื่อถึงจุดหยุดชั่วคราวเพื่อแสดงว่า ข้อความยังไม่จบอย่างชัดเจน และอาจเติมจุดหยุดชั่วคราว ด้วยเครื่องหมายแสดงความลังเล เช่น er, em, uh, ah โปรดสังเกตตำแหน่งการหยุดชั่วคราวในตัวอย่างนี้ใส่ไว้ก่อนหรือหลังคำกริยามากกว่าไว้ท้ายประโยค

- A. that's their favorite restaurant because they.....
 enjoy French food and hen they were in France
 they couldn't believe it that you know that they
 had that they had had better meals back home.

จากตัวอย่างต่อไปนี้เห็นได้ว่า ผู้พูด A หยุดชั่วขณะหลังการเสีกรอบของตนเอง ด้วยการลังเลสั้น ๆ ครั้งแรก

A : Well that film was wasn't what he was good at

B : when di-

A : I mean his other em his later films were much more .. er really more in the romantic style and that was more what he was you knowem best at doing.

B : So when did he make that one.

ยุทธวิธีเหล่านี้ไม่ควรได้รับการพิจารณาว่า เป็นสิ่งที่ไม่พึงปรารถนา หรือ "การโอหัง" (domineering) เป็นการแสดงอำนาจในการสนทนาของคนทั่วไปส่วนใหญ่และยังเป็นส่วนที่ทำให้บทสนทนาดำเนินไปได้ เราจำตัวชี้เหล่านี้ได้ว่า เป็นวิธีการดำเนินรอบของเรา และในการเจรจาธุรกิจ โดยอาศัยปฏิสัมพันธ์ทางสังคมผ่านภาษาตามความเป็นจริงแล้ว ลักษณะหนึ่งของข้อความต่อเนื่องในการสนทนา นั้น คือ เป็นสิ่งที่ต้องร่วมมือกัน ข้อสังเกตนี้เป็นตัวกำหนดกฎเกณฑ์เพื่อเป็นหลักของการสนทนา

3.4.4 หลักการร่วมมือในการสนทนา (The Co-operative principle)

สมมติฐานที่อยู่ภายใต้การแลกเปลี่ยนกันทางการสนทนา คือ การที่คู่สนทนามีส่วนร่วมมือซึ่งกันและกัน หลักการนี้มีกฎเกณฑ์อยู่ 4 ประการ ซึ่ง ไกรษ (Grice. 1975 : 22-26) เป็นผู้คิดขึ้น หลักการกำหนดไว้ดังนี้ "มีส่วนสนับสนุนการสนทนาตามต้องการ ตามลำดับชั้นที่เกิด โดยมีจุดมุ่งหมายที่เป็นที่ยอมรับ หรือมีทิศทางในการพูดเพื่อแลกเปลี่ยนสิ่งที่ เป็นธุรกิจของเรา" กฎเกณฑ์ที่กล่าวถึง ได้แก่

- ด้านปริมาณ (Quantity) : สันนิษฐานการสนทนาให้มีรายละเอียดตามที่ต้องการ แต่ไม่มากนักน้อยกว่าที่ต้องการ
- ด้านคุณภาพ (Quality) : อย่างพูดสิ่งคาดว่าจะผิด หรือสิ่งที่ขาดพยานหลักฐาน
- ความสัมพันธ์ (Relation) : อยู่ในเรื่องเดียวกัน สัมพันธ์กัน
- กริยาท่าทาง (Manner) : ชัดเจน สั้น และเป็นลำดับ

เรามีประสบการณ์ในการสนทนาโดยไม่ต้องอาศัยหลักการร่วมกันซึ่งกันและกันได้ แต่การอธิบายทั่วไปถึงสิ่งที่คาดหวังปกติที่เรามีในการสนทนาช่วยอธิบายคุณลักษณะปกติของแนวทางที่คนพูด ตัวอย่างเช่น การพูดธรรมดา เช่น Well, to make a long story short and I won't bore you with all the details เป็นตัวชี้ถึงการระมัดระวังในเรื่องความสำคัญของกฎเกณฑ์ด้านคุณภาพ (Quality maxim) ดูเหมือนจะถูกวางอยู่หลังแนวทางที่เราเริ่มการสันนิษฐานการสนทนาด้วยการแสดงออก เช่น As far as I know, Now, correct me if I'm wrong and I'm not absolutely sure but..... และเราก็มักสนใจที่จะแสดงถึงสิ่งที่เรารายงาน คือ สิ่งที่เราคิดและเรารู้สึก (not know) คือ คำว่า possible หรือ likely (not certain) may หรือ I think it's possible that John may be ill; ในคำพูดประโยคแรกอาจมีพยานหลักฐานที่แน่ชัดสำหรับประโยคบอกเล่า

การยึดหลักการมีส่วนร่วมในการสนทนา เป็นสิ่งที่ชัดเจนว่า ตอบคำถาม ซึ่งถ้ามองอย่างผิวเผินแล้วไม่เหมาะ สามารถที่จะตีความได้ ลองพิจารณา

Carol : Are you coming to the party tonight?

Laura : I've got an exam tomorrow.

โดยผิวเผินแล้ว คำพูดของลอว์ ไม่ได้ตอบคำถามของแครอล ลอว์ไม่ได้พูดว่า "Yes" หรือ "No" ดังนั้น แครอล จะตีความกันที่กันได้ว่า คำพูดนั้นหมายความว่า "No" หรือ "Probably not." ทำอย่างไร เราจึงจะถือว่าความสามารถนี้ทำให้เข้าใจความหมายของประโยค ซึ่งในด้านความรู้สึกทางภาษาเขียน หมายความว่าถึง สิ่งอื่นได้อีก ดูเหมือนว่าขึ้นอยู่กับสมมติฐาน ที่ลอว์ถือว่าเป็นเรื่องเดียวกันและให้ความรู้ (เพื่อที่จะเข้าใจอย่างลึกซึ้งในจุดนี้พยายามที่จะเข้าใจในปฏิกริยาของแครอล ถ้าแครอลพูดว่า "Roses are red, you know" ถ้าจะให้คำตอบที่มีรายละเอียดสัมพันธ์กัน ลอว์สามารถตอบว่า "exam tomorrow" ซึ่งเกี่ยวข้องกับ "study tonight" และ "study tonight" ทำให้ party tonight หมดข้อสงสัย ดังนั้นคำตอบของลอว์ จึงไม่ใช่คำตอบอ้างอิงถึงกิจกรรมวันพรุ่งนี้ เพราะประกอบด้วยสิ่งที่เข้ามาหวั่น (implicature) (สิ่งที่เพิ่มเติมเข้ามาเพื่อนำไปสู่ความหมาย) เกี่ยวข้องกัน tonight activities

ในการอธิบายถึงสิ่งที่เข้ามาหวั่นในบทสนทนาเกี่ยวข้องกับคำพูดของลอว์ เราต้องคำนึงถึงความรู้พื้นฐานหรือความรู้เดิม (เรื่อง การสอบ, การศึกษาและการไปงานเลี้ยง) ซึ่งความคิดนี้คู่สนทนาอาจแบ่งปันไปบ้าง

3.4.5 ความรู้พื้นฐานหรือประสบการณ์เดิม (Background knowledge/schemata)

ความรู้พื้นฐานหรือประสบการณ์เดิม (schemata) เป็นโครงสร้างความรู้เดิมที่มีอยู่แล้วในความทรงจำและสามารถกระตุ้นให้เกิดได้ภายใต้สิ่งแวดล้อมต่าง ๆ นานา ในการตีความข้อความต่อเนื่องได้รับมาจากประสบการณ์เดิม เช่น เราสามารถตีความเรื่องข้างล่างนี้ โดยอาศัยประสบการณ์เดิม เรื่อง ภัตตาคาร (Restaurant)

Trying not to be out of the office for long. Andrea went into the nearest restaurant, sat down and order a sandwich. It was quite crowded, but the service was fast, so she left a good tip when she had to rush back to work.

จากพื้นฐานความรู้เรื่อง กัฏตาการ ทำให้เรามองเห็นภาพและเหตุการณ์ใน กัฏตาการในเนื้อเรื่องสั้น ๆ จากตัวอย่าง เช่น แม้ว่าเนื้อเรื่องไม่ได้ให้รายละเอียดมาก เราก็ยังสันนิษฐานได้ว่า แอนเดรีย เปิดประตูเข้าไปในกัฏตาการ ซึ่งมีโต๊ะ และเธอรับ ประทานแซนวิช แล้วจ่ายเงินและอื่น ๆ เรื่องละเอียดเรื่องนี้ทำให้เกิดความพยายามที่จะจำ เรื่องได้ โดยอาศัยประสบการณ์เดิม และยังชี้ให้เห็นว่า ความเข้าใจสิ่งที่เราอ่านไม่ จำเป็นต้องมาจากคำและประโยคในเนื้อเรื่อง แต่มาจากการตีความในสมองของเรา

ความเข้าใจข้อความต่อเนื่อง เป็นผลกระทบที่มีอำนาจต่อการทำงานที่เกี่ยวข้องกับการใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ เป็นเครื่องมือในการเรียนภาษาตามธรรมชาติ เนื่องจากตระหนักว่า เราสื่อสารผ่านภาษาบนรากฐานของความรู้พื้นฐานหรือประสบการณ์เดิม (schemata)

ยูลและบราวน์ (Yule and Brown. 1983 : 27-35) กล่าวว่า การวิเคราะห์ ข้อความต่อเนื่อง เป็นการตรวจสอบภาษาพูด โดยเกี่ยวข้องกับปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้พูดกับคำพูดตามโอกาสของการใช้ภาษามากกว่าความสามารถในการใช้ประโยคหนึ่งเกี่ยวพันกับอีก ประโยคหนึ่ง คือ ไม่ใช่การพิจารณาการใช้ภาษา แต่พิจารณาสิ่งเหล่านี้

1. คำอ้างอิง (Reference)

ลีออนส์ (Lyons. 1960 : 404) ให้ความหมายว่า เป็นความสัมพันธ์ระหว่าง คำและสิ่งที่เป็นความสัมพันธ์ของคำอ้างอิง คำ อ้างอิง สิ่งของ อาจหมายถึงความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับโลก

สตรอว์สันส์ (Strawson's. 1950) กล่าวว่า คำอ้างอิงไม่ใช่สิ่งที่การใช้ ภาษากระทำ เป็นสิ่งที่คนใช้ภาษากระทำ

ซีเรียล (Searle. 1979 : 155) คำอ้างอิง อยู่ในความรู้ลึกที่ผู้พูดอ้างถึง การใช้ภาษาไม่ได้อ้างถึงสิ่งที่พวกเขาเรียงลำดับความ

ดังนั้น ในการวิเคราะห์ข้อความต่อเนื่อง คำอ้างอิง หมายถึงการกระทำในส่วนของผู้พูดหรือผู้เขียน จากตัวอย่างที่ยกมานี้ เห็นว่า ผู้พูด A ใช้คำพูด my uncle และ he อ้างอิงถึงบุคคลหนึ่ง และ my mother's sister และ she อ้างอิงถึงอีกคนหนึ่ง

A : My uncle's coming home from Canada + he's due in +

B : How long has he been away for or has he just been away?

A : Oh no, they lived in Canada + he was married to my mother's sister + will she's been dead for a number of years now +

2. สมมติฐานเบื้องต้น (Presupposition)

กิวง (Givon. 1979 a : 50) ให้ความหมายว่า เป็นสมมติฐานที่ผู้พูดทำขึ้นเกี่ยวกับผู้ฟังให้ยอมรับโดยปราศจากการท้าทาย

สตาลเนเคอร์ (Stalnaker. 1978) กล่าวว่า เป็นสิ่งที่ผู้พูดนำมาสู่พื้นฐานทั่วไปกับคู่สนทนาในการสนทนา

3. การบอกความหมายโดยแสดงนัย (Implication)

ไกรซ (Grice. 1975) พิจารณาถึงสิ่งที่ผู้พูดชี้แนะ ให้ความหมาย แสดงนัยโดยลักษณะจากสิ่งที่ผู้พูดพูดตามตัวอักษร

เครื่องหมายแสดงความหมายใช้ในการวิเคราะห์ข้อความต่อเนื่อง เป็นลักษณะที่ปฏิบัติได้และมีลักษณะที่พิสูจน์ได้ เป็นส่วนหนึ่งของความหมายของคำพูดตามตัวอักษรที่ถูกผลิตขึ้นในลักษณะพิเศษ ซึ่งถูกแบ่งโดยผู้พูดและผู้ฟัง แล้วยังขึ้นอยู่กับคำจำได้ของผู้พูดและผู้ฟังด้วย

4. การวินิจฉัยความ (Inference)

เนื่องจากผู้วิเคราะห์ข้อความต่อเนื่องหรือผู้ฟัง ไม่มีวิธีการประเมินความหมายที่ผู้พูดตั้งใจแสดงออกได้ จึงต้องใช้การวินิจฉัยความ เพื่อช่วยตีความคำพูดหรือตัวเชื่อมระหว่างคำพูด

3.5 องค์ประกอบสำคัญในการตีความข้อความต่อเนื่อง

3.5.1 ความหมายของตัวสัมพันธ์ความ

เนื่องจากการศึกษาเรื่องตัวสัมพันธ์ความ ยังมีได้กระทำกันอย่างแพร่มากรัก และเป็นงานที่ค่อนข้างใหม่ นักภาษาแต่ละท่านจึงเรียกชื่อตัวสัมพันธ์ความแตกต่างกันออกไป เช่น discourse marker, linking signal, rhetorical marker, conjunct หรือ conjunction แต่เมื่อพิจารณาจากความหมายและตัวอย่างประกอบ จะพบว่าไม่ว่านักภาษาแต่ละท่านจะกำหนดชื่อให้แตกต่างกันออกไปอย่างไร แต่ทั้งหมดต่างก็มีความหมายใกล้เคียงกัน และต่างก็แยกออกเป็นประเภทย่อย ๆ ที่คล้ายคลึงกัน กล่าวคือ

วิชาสุริยะ (Wijasuria, 1974 : 65) อธิบายว่า ตัวสัมพันธ์ความ (discourse marker) คือ สัญญาณทางภาษา (Linguistic signal) ที่ช่วยชี้ให้ผู้อ่านทราบว่า ควรจะพิจารณาใจความ หรือเนื้อเรื่องในข้อความนั้น ๆ ไปในลักษณะใด เช่น เป็นความซ้ำ, สรุปหรืออื่น ๆ ตามลักษณะของการสื่อสาร คำเหล่านี้จะเป็นตัวช่วยรวมประโยคต่าง ๆ เข้าด้วยกันเป็นหน่วยที่ใหญ่ขึ้นและมีความต่อเนื่องสัมพันธ์กันทางความหมาย ส่วนใหญ่จะได้แก่ กริยา วิเศษณ์ วลี และบุรพทวลี

สมิทธี (Smith, 1957 : 51-55) กล่าวว่า ผู้อ่านที่ให้ความสนใจและสังเกตสิ่งชี้แนะทางภาษาที่ผู้เขียนเขียนไว้ จะสามารถเข้าใจเนื้อเรื่องที่ตนอ่านได้มากและด้วยอัตราความเร็วที่สูงกว่าเดิมมาก เพราะคำเหล่านี้ คือ สัญญาณที่จะบอกให้ผู้อ่านทราบทิศทางของข้อความที่ตนจะอ่านต่อไป และจะได้เตรียมตัวรับความคิดนั้น ๆ เพื่อจัดลำดับของใจความได้อย่างรวดเร็ว สมิทธี แบ่งประเภทของสิ่งชี้แนะทางภาษาหรือตัวสัมพันธ์ความออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ

1. Go - ahead words แบ่งออกได้เป็น 3 กลุ่มคือ

1.1 กลุ่มคำที่จะชี้แนะให้ผู้อ่านอ่านข้อความต่อไปโดยไม่ต้องย้อนกลับมาอ่านข้อความตอนต้นที่ตนได้อ่านมาแล้ว คำเหล่านี้จะชี้ว่าความคิดในข้อความที่จะกล่าวต่อไปมีทิศทางอย่างเดียวกับข้อความที่เพิ่งกล่าวถึงตัวอย่างตัวสัมพันธ์ความในกลุ่มนี้ คือ moreover และ furthermore เป็นต้น

1.2 กลุ่มคำที่บอกแนวความคิดที่เกี่ยวข้องกัน แต่จะบอกให้ผู้อ่านทราบถึงแนวความคิดที่สำคัญกว่า ซึ่งอาจเป็นข้อสรุปหรืออาจเป็นแนวความคิด ซึ่งเป็นใจความหลักของข้อความนั้น ๆ ตัวอย่างตัวสัมพันธ์ความประเภทนี้ได้แก่ thus, therefore, consequently, accordingly เป็นต้น

1.3 กลุ่มคำที่ชี้ให้เห็นว่าข้อความที่จะกล่าวต่อไปเป็นการสรุปหรือเป็นความคิดสุดท้ายในข้อความ ตัวอย่างเช่น finally, in conclusion เป็นต้น

2. Turn-about words ตัวสัมพันธ์ความในกลุ่มนี้จะชี้แนะให้ผู้อ่านทราบว่าแนวความคิดในข้อความที่จะกล่าวต่อไป ขัดแย้งหรือเปลี่ยนแปลงไปจากแนวความคิดที่ได้กล่าวมาแล้ว ตัวอย่างของตัวสัมพันธ์ความประเภทนี้ คือ yet, nevertheless, otherwise, although, however, on the contrary, notwithstanding, still เป็นต้น

โรนัลด์ แมคเคย์ และอลัน เมานท์ฟอร์ด (Ronald Mackay and Alan Mountford. 1974 : 157-160) กล่าวว่า ครูผู้สอนอาจช่วยผู้เรียนให้สามารถเข้าใจบทความยาว ๆ ได้ด้วยการแยกแยะประโยคหรือกลุ่มคำที่ซับซ้อนให้มีกระสวนหรือรูปแบบที่ง่ายลง อีกวิธีหนึ่งที่จะช่วยผู้เรียนในการอ่านได้อย่างมาก คือ การใช้ตัวสัมพันธ์ความแทรกเข้าไป

ในบทอ่านรวมทั้งการดึงความสนใจของผู้เรียนไปที่ตัวสัมพันธ์ความและตัวอ้างอิงต่าง ๆ ในข้อความโดยเฉพาะการเรียนในระดับสูงนั้นต้องอาศัยการอ่านบทความยาว ๆ ที่มีลักษณะเป็นข้อความหรือรูป เรื่อง (text) ครูผู้สอนต้องมีวิธีการทำให้ผู้เรียนสังเกตเห็นว่าประโยคแต่ละประโยคซึ่งเป็นอิสระต่อกันทางด้านไวยากรณ์ มีความต่อเนื่องเชื่อมโยงกันทางด้านความหมายได้ด้วยกลไกทางภาษาได้อย่างไร และผู้แต่งใช้กลไกประเภทใดในการสื่อสารให้ผู้อ่านทราบว่าความใดเป็นความที่เขาต้องการ จะเน้นให้เห็นความสำคัญและความใดเป็นเพียงข้อความสนับสนุนการให้ตัวอย่าง การสรุปความ เป็นต้น ทั้งนี้ผู้สอนต้องย้าให้ผู้เรียนเห็นความเชื่อมโยงของประโยคต่าง ๆ เหล่านั้น ไม่ว่าประโยคนั้น ๆ จะมีหน้าที่ใดว่าผลสุดท้ายก็คือด้วยกลไกทางภาษาที่เชื่อมโยงอยู่นี้ได้ทำให้ประโยคต่าง ๆ เหล่านั้นรวมตัวกันเป็นภาพเต็มที่ที่มีความหมายสมบูรณ์

วิดโดว์สัน (Widdowson, 1979:43) กล่าวว่า ในการใช้ภาษาเราจะสามารถบ่งชี้ถึงความสัมพันธ์ระหว่างประโยคได้ด้วยการใช้ตัวสัมพันธ์ความเป็นสิ่งช่วยคำหรือวลีเหล่านี้จะช่วยชี้ให้ผู้อ่านทราบว่าประโยคหนึ่ง ๆ จะเชื่อมโยงกับประโยคที่มาก่อนหรือตามหลังในลักษณะใด ตัวอย่างเช่น however จะเป็นสิ่งที่ชี้ให้เห็นถึงความขัดแย้งของใจความในประโยคที่จะกล่าวต่อไป กับประโยคที่กล่าวมาแล้ว หรือ in other words จะบอกให้ผู้อ่านทราบว่าประโยคที่จะกล่าวต่อไปนี้เป็นการกล่าวซ้ำใจความประโยคเดิม เป็นต้น และด้วยตัวสัมพันธ์ความเหล่านี้เอง ข้อความหนึ่ง ๆ จึงมีลักษณะเป็นเรื่องราวที่ต่อเนื่องกันอย่างมีเหตุผล และมีการพัฒนาที่เป็นลำดับขึ้น

ฮอกส์ (Hawkes, 1979:23) กล่าวว่า ในการอ่านข้อความนั้นผู้อ่านจะต้องตระหนักถึงลักษณะของข้อความก่อนว่า ประโยคแต่ละประโยคในข้อความหนึ่ง ๆ นั้น จะต้องสัมพันธ์กันอย่างไรมีความหมาย และต้องแสดงถึงการพัฒนาของความคิดอันต่อเนื่องและสื่อความได้ ข้อควรระวังสำหรับผู้อ่านทั้งที่เป็นเจ้าของภาษาเองและผู้ที่เป็นชาวต่างชาติก็คือผู้อ่านเหล่านั้นต้องพยายามสังเกตว่า ชิ้นส่วนต่าง ๆ ของภาษาถูกนำเข้ามาเชื่อมต่อกันจนเป็นภาพที่สมบูรณ์ได้ด้วยเครื่องมืออะไร

แบดคอร์ด (Baddork. 1981:18) กล่าวถึงความสำคัญของตัวสัมพันธ์ความกับการอ่านว่าเป็นผลสืบเนื่องมาจากการที่นักภาษา และครูผู้สอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศทั้งหลายขยายขอบเขตการศึกษาภาษามาอยู่ที่ระดับข้อความแทนที่จะมุ่งเน้นอยู่ที่ประโยคอย่างที่เคยเป็นมา เมื่อเป็นเช่นนี้จึงเป็นหน้าที่ที่ครูผู้สอน ในปัจจุบันต้องเน้นให้ผู้เรียนสังเกตว่า ประโยคแต่ละประโยคถูกนำมาเรียบเรียงจนมีใจความสอดคล้องกันได้อย่างไร ทั้งหมดนี้เป็นเรื่องที่ต้องอาศัยความรู้เกี่ยวกับ "สิ่งเชื่อมโยง" ตัวอย่างเช่น therefore, as a result ซึ่งเปรียบเสมือนเครื่องผูกพัน (cohesive devices) ระหว่างใจความในแต่ละประโยคเข้าด้วยกันจนเป็นความต่อเนื่อง

ทาดรอส (Tadros. 1976 : 13-14) เห็นความสำคัญของตัวสัมพันธ์ความต่อการอ่าน โดยกล่าวว่า ตัวสัมพันธ์ความนั้นนับว่าเป็นตัวเชื่อมโยงความในระดับระหว่างประโยคที่สำคัญยิ่ง ทั้งนี้เราจะพบว่าการที่ผู้อ่านจะสามารถติดตามลำดับของความคิดที่เสนอไว้ในข้อความหนึ่ง ๆ ได้ นั้น ความคิดในประโยคต่าง ๆ จะต้องมีความตามกันและเชื่อมโยงกันทั้งในระดับภายในประโยค (intersentential) หรือระหว่างประโยค (inter-sentential) และในระดับระหว่างประโยคนี้เอง ที่ตัวสัมพันธ์ความ เข้ามามีบทบาท โดยตัวสัมพันธ์ความเหล่านี้อาจเป็นคำหรือวลีที่ช่วยให้ผู้อ่านสามารถติดตามเรื่องจากประโยคหนึ่งไปยังอีกประโยคหนึ่ง หรือจากความคิดหนึ่งไปยังอีกความคิดหนึ่ง ... ดังนั้น ตัวสัมพันธ์ความจึงเป็นเรื่องของการเชื่อมโยงความหมายที่อ้างถึงความสัมพันธ์เฉพาะประเภทมากกว่าที่จะเป็นเรื่องของไวยากรณ์ ดังตัวอย่างข้อความคือ

In the last twenty years or so, some underdeveloped countries have increased their food production. Their population have at the same time grown faster. The standard of living hasn't improved. The increase in food production has been achieved at the expense of using up marginal lands. There has been no gain in the productivity of land or labor.

จากข้อความนี้จะเห็นว่า แม้ว่าประโยคต่าง ๆ จะดูลอดคล้องกันทางด้านความหมายและเรียงลำดับต่อเนื่องกันถูกต้อง แต่การขาดตัวสัมพันธ์ความทำให้เป็นการยากต่อผู้อ่าน ในการทำความเข้าใจบทอ่าน และไม่อาจติดตามเรื่องได้ดีพอ เราไม่อาจทราบถึงความสัมพันธ์ระหว่างประโยคได้เลยว่า ประโยคต่าง ๆ ที่นำหน้าหรือตามหลังนั้นเป็นการเสริมความ หรือเป็นความตรงข้าม เป็นต้น

วิดโดว์สัน (Widdowson, 1979 : 78) กล่าวว่า ตัวเชื่อมโยงทางภาษามีความสำคัญต่อข้อความมาก เพราะด้วยตัวเชื่อมโยงเหล่านี้เองที่ทำให้ข้อความหนึ่งมีลักษณะเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ตัวเชื่อมโยงเหล่านี้ มีหน้าที่แสดงให้เห็นถึงพัฒนาการของความคิด ที่ผู้เขียนเขียนไว้ในข้อความหนึ่ง ๆ และเพื่อแสดงให้เห็นว่า ความคิดเหล่านั้นเชื่อมโยงกันสัมพันธ์กันในลักษณะที่มีความหมายและต้องสามารถสนองเป้าหมายอันสำคัญยิ่งคือ สามารถสื่อสารได้

จากแนวคิดต่าง ๆ ข้างต้นเกี่ยวกับตัวสัมพันธ์ความกับการอ่าน อาจสรุปได้ว่า เมื่อผู้เรียนศึกษาภาษาในชั้นสูงขึ้น ต้องอ่านข้อความต่าง ๆ มากขึ้น และเป็นการอ่านเพื่อความเข้าใจอย่างถ่องแท้ขึ้น การตีความข้อความโดยรวมนับว่ามีความสำคัญยิ่ง การรู้ความหมายโดยรวมหรือความหมายทั้งหมดของข้อความ จึงจะนับได้ว่าผู้เรียนบรรลุถึงจุดมุ่งหมายสำคัญประการหนึ่งที่ผู้เขียนต้องการ คือ การสื่อความคิดของเขาผ่านอักษรวิธีการ

วิดโดว์สัน (Widdowson, 1979 : 23) อธิบายว่า ตัวสัมพันธ์ความ (rhetorical marker) หมายถึงความหรือวลีที่ชี้ให้เห็นว่าประโยคหนึ่ง ๆ สัมพันธ์กับประโยคอื่นทั้งที่นำหน้าและตามหลังอย่างไร ในแง่ของความหมาย ตัวอย่างเช่น however จะชี้ให้เห็นถึงความแตกต่างของใจความในประโยคที่มาก่อนและประโยคที่ตามหลัง หรือ in other words ที่ชี้ให้ผู้อ่านเห็นว่า ความในประโยคที่ตามหลังวลีนี้เป็นความซ้ำกับความที่ได้กล่าวมาแล้วในประโยคข้างหน้า

ซินแคลร์ และคูลธาร์ด (Sinclair and Coulthard, 1975 : 38) ให้คำอธิบายว่า ตัวสัมพันธ์ความ (discourse marker) คือ หน่วยทางภาษาซึ่งทำหน้าที่เชื่อมโยงใจความ โดยชี้ให้เห็นความต่อเนื่องทางความคิดภายในข้อความหนึ่ง ๆ

ลีช และ ตวาร์วิก (Leech and Svartvik. : 286) กล่าวว่า ผู้เขียนสามารถช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจแนวความคิดหรือข่าวสารที่ตนเป็นผู้เสนอได้ง่ายขึ้น ด้วยการใช้สัญญาณทางภาษา ซึ่งก็คือตัวสัมพันธ์ความ (Linking signal) ช่วยชี้แนะว่า ความคิดในประโยคหนึ่งจะนำไปสู่ความคิดในอีกประโยคหนึ่งได้อย่างไร คำหรือวลีซึ่งมีหน้าที่เชื่อมความเหล่านี้เปรียบเสมือนป้ายบอกทิศทางในการเดินทาง ในภาษาอังกฤษคำเหล่านี้ส่วนใหญ่ได้แก่ กริยาวิเศษณ์ และโดยปกติมักจะปรากฏอยู่ส่วนหน้าของประโยค คำเหล่านี้อาจทำหน้าที่ได้หลายอย่าง well, now ใช้กล่าวเมื่อเริ่มต้นความคิดใหม่ในข้อความ by the way ใช้เมื่อต้องการเปลี่ยนเรื่อง หรือ first, second, next, finally ใช้เมื่อต้องการแสดงลำดับขั้นของการเกิดเหตุการณ์ เป็นต้น

ควีร์ และคนอื่น ๆ (Quirk and others. 1974 : 520-523) กล่าวว่า การเชื่อมประโยคแต่ละประโยคเข้าด้วยกันจนเป็นหน่วยทางภาษาที่ใหญ่ขึ้นนั้นทำได้ด้วยการใช้กลไกหรือเครื่องมือทางภาษาเข้ามาช่วยเชื่อมความในประโยคแต่ละประโยค เครื่องมือที่สำคัญอย่างหนึ่งคือ conjunct ซึ่งจะช่วยเชื่อมความคิดในประโยคแต่ละประโยคเข้าด้วยกันส่วนใหญ่ได้แก่ กริยาวิเศษณ์ และบุรณบทวลี ซึ่งสามารถแบ่งออกเป็นประเภทต่าง ๆ ได้ตามลักษณะของหน้าที่

ฮัลลiday และฮาซาน (Halliday and Hasan. 1976:9-10) กล่าวว่าสิ่งเดียวที่จะทำให้ประโยคแต่ละประโยคที่ผู้เขียนเขียนไว้เชื่อมโยงผูกพันกันเข้าเป็นข้อความที่ต่อเนื่องได้ก็คือ ตัวสัมพันธ์ความ (conjunction) ซึ่งเป็นตัวเชื่อมโยงความหมายในระดับเหนือประโยค ตัวสัมพันธ์ความนี้เองที่ทำให้ข้อความแต่ละข้อความมีเป้าหมายต่างกัน และตัวสัมพันธ์ความก็คือ ตัวช่วยเชื่อมความที่กำลังจะกล่าวถึงกับข้อความที่กล่าวไปก่อนแล้ว จึงนับว่าเป็นตัวเชื่อมความหมายของประโยคแต่ละประโยคมากกว่าที่จะมีผลกระทบทางด้านไวยากรณ์

เมื่อพิจารณาโดยสรุปอาจกล่าวได้ว่า แม้ว่านักภาษาแต่ละท่านจะกำหนดชื่อตัวสัมพันธ์ความแตกต่างกันออกไป แต่ทุกท่านก็ดูเหมือนจะกล่าวถึงสิ่งเดียวกัน โดยเราอาจ

สรุปได้ดังนี้ว่า ตัวสัมพันธ์ความ หมายถึง คำหรือวลี ซึ่งทำหน้าที่เชื่อมโยงความหมายที่ผู้เขียนเสนอไว้ในประโยคแต่ละประโยคเข้าด้วยกันจนเป็นข้อความที่เป็นหนึ่งหน่วยความคิด มีลักษณะต่อเนื่องและมีคุณค่าในการสื่อสาร

3.5.2 ประเภทของตัวสัมพันธ์ความ

เราอาจแบ่งตัวสัมพันธ์ความออกเป็นประเภทต่าง ๆ ตามลักษณะหน้าที่ได้ดังนี้คือ (Mackay and Mountford, 1974 : 65-66)

1. ลำดับขึ้น (Enumerative)
2. การเสริมความ (Additive)
 - 2.1 การย้ำ (Reinforcing)
 - 2.2 ความเหมือน (Similarly)
 - 2.3 ความเชื่อมโยง (Transition)
3. ความเป็นเหตุเป็นผล (Logical Sequence)
 - 3.1 การสรุป (Summative)
 - 3.2 การเป็นเหตุผล (Resultative)
4. การอธิบาย (Explicative)
5. การยกตัวอย่าง (Illustrative)
6. ความตรงข้าม (Contrastive)
 - 6.1 การแทนที่ (Replacive)
 - 6.2 ความตรงข้าม (Antithetic)
 - 6.3 สิ่งที่ไม่ได้คาดไว้ (Concessive)

ตัวสันพันธ์ความแต่ละประเภทมีรายละเอียดและวิธีการใช้ดังต่อไปนี้

1. ลำดับชั้น (Enumerative)

ตัวสันพันธ์ความประเภทลำดับชั้นนี้ ใช้เพื่อแสดงเหตุการณ์หรือกระบวนการต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นตามลำดับก่อนหลัง โดยแยกกล่าวถึงรายละเอียดทั้งหมดตามลำดับต่อเนื่องกัน ตัวสันพันธ์ความกลุ่มนี้มีดังนี้

first (ly)	second (ly)	third (ly)
one	two	three
next	then	last (ly)
in the first (second)	place	
for one thing/for another thing		
to begin with, subsequently		
eventually, finally in the end		
to conclude etc.		

ทั้งนี้ในการใช้ตัวสันพันธ์ความประเภทนี้ อาจใช้โดยแสดงมุ่งเหตุการณ์ต่าง ๆ ในลักษณะที่แตกต่างกัน คือ

1. มุ่งแสดงเหตุการณ์หรือรายละเอียดของเรื่องราว โดยแยกกล่าวเป็นประโยคตามลำดับก่อนหลัง

ตัวอย่าง

There are several reasons, however, why the Regan's challenge is not to be taken lightly. First, Ford, who was not elected even to be the vice presidency, derives minimum political benefit from his incumbency. Second, as the Republican party has grown smaller, the conservative share of the total membership has increased. Third, the weakening of regular party organization has given the ideological conservatives some of the same advantages among the Republican as are now held by the ideological liberals among the Democrats. Finally, Reagan is not Goldwater.

อย่างไรก็ตาม ในการใช้ตัวสัมพันธ์ความประเทณี ผู้เขียนอาจจงใจใช้จำนวนนับเข้ามาโดยตรงได้ เช่น

I want to give you just two pieces of advice. One, there is not reason why he should know about your decision. Two, it would be better if you acted before he finds out.

นอกจากนี้ ผู้เขียนอาจจะไม่ใช้ตัวสัมพันธ์ความไปตามกฎเกณฑ์เหล่านี้ โดยนัยนี้ ผู้อ่านต้องสามารถวิเคราะห์เอง เช่น

Tom Brown is wellknown in this city. He has been a member of the city council for many years. Secondly, and far more importantly, he is a football player of national reputation.

2. ในการบอกรายละเอียดของเหตุการณ์ตามลำดับนี้ ผู้เขียนอาจใช้คำขยายอื่นมาประกอบ เพื่อเสนอเหตุการณ์ตามความสำคัญจากมากไปหาน้อยด้วยการใช้ตัวสัมพันธ์ความประเภทเสริมความมาประกอบ

ตัวอย่าง

Several reasons can be given for the change in the attitude of many students. To begin with and most important of all, they fear the outbreak of a nuclear war. Such a prospect had not been thought likely before. In the second place, they are concerned over the continuing pollution of the environment. Moreover, not enough progress has been made in reducing poverty of racial strife. And to conclude, they feel frustrated in than attempts to influence political decisions.

ในที่นี้จะเห็นว่า to begin with, In the second place และ to conclude เป็นตัวสัมพันธ์ความประเภทแสดงลำดับขั้นของการกระทำ ในขณะที่ moreover เป็นตัวสัมพันธ์ความประเภทเสริมความ

ตัวสัมพันธ์ความประเภทลำดับขั้นนี้ มีข้อจำกัดที่ตำแหน่งก่อนหลังในการใช้ ซึ่งต้องเป็นไปตามลำดับขั้นที่แน่นอน เช่น first (ly), second (ly) และ third (ly) จะต้องปรากฏตามลำดับเช่นนี้เสมอ next และ then เป็นตัวสัมพันธ์ความที่ไม่สามารถปรากฏในตอนต้นของข้อความ ส่วน last (ly) และ finally. ก็เป็นตัวสัมพันธ์ความที่ต้องปรากฏในตอนท้ายของข้อความเสมอ เป็นต้น

3. ตัวสัมพันธ์ความประเภทลำดับขั้นนี้ ยังอาจใช้เพื่อแสดงเหตุผลได้ด้วย ซึ่งเป็นการแสดงเหตุผลของข้อความที่ได้กล่าวมาแล้วด้วย ตัวสัมพันธ์ความ for one thing/for another thing ทั้งนี้ผู้เขียนอาจใช้ตัวสัมพันธ์ความ for one thing เท่านั้นได้ ในกรณีที่มีมุ่งแสดงเหตุผลเพียงประการเดียว แต่จะใช้ one another thing อย่างเดียวไม่ได้

ตัวอย่าง

Now, Scientists are becoming convinced that we can no longer afford to rely on the traditional lucky draw in the drug-design game. For on thing, the more or less blind screening of chemical compounds and their subsequent remolding into potential drugs are becoming prohibitively expensive. For another, serious chronic diseases, which have come to the force with the defeat of simpler infections, can be attacked most effectively only at the level of their origins in the intricate machinery of the cell.

โดยสรุปเราสามารถให้ตัวสัมพันธ์ความประเภทลำดับชั้นนี้ เพื่อแสดงรายการของเหตุการณ์ต่าง ๆ โดยการแยกกล่าวเป็นข้อ ๆ ด้วยการระบุตำแหน่งที่แน่นอน การเสนอข้อความตามลำดับมากน้อยของความสำเร็จและเพื่อแสดงข้อความที่บอกเหตุผล

2. การเสริมความ (Additive)

ตัวสัมพันธ์ความประเภทเสริมความนี้ ใช้เมื่อต้องการเขียนข้อความเพิ่มเติมจากเดิม ทั้งนี้เพื่อเพิ่มความสำคัญ เพิ่มขนาดหรือย้ำความ แบ่งเป็น 3 ชนิด คือ

2.1 การย้ำ (Reinforcing) ตัวสัมพันธ์ความในกลุ่มนี้ ใช้เมื่อต้องการเขียนข้อความอันเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นใหม่ หรือเกิดเพิ่มขึ้นจากเดิมที่มีอยู่แล้ว ตัวสัมพันธ์ความที่แสดงความหมายนี้

again*	then again	also*
moreover	furthermore	
in addition	above all	what is more
etc.		

* คือ ตัวสัมพันธ์ความที่ปรากฏได้เฉพาะตำแหน่งหน้าของประโยคเท่านั้น

ตัวอย่าง

a) This food is very good and it's probably something that people wouldn't get at home. Also, it's not difficult to cook and it's quick to appear.

b) People do not think they need to be the cause of road accidents. Moreover, the wearing of safety belts is thought to be a sign of fear.

c) In some cities, owners dare not raise rents because vacancy rates are high; in addition, surplus condominiums built in recent years are being converted into rental units.

d) The public can see the painting the whole of next week. What is more, they can buy them for as little as ten dollars upwards.

2.2 ความเหมือน (Similarity) ตัวสัมพันธ์ความในกลุ่มนี้ ใช้เพื่อแสดงให้ผู้อ่านเห็นว่า ข้อความที่ปรากฏหลังตัวสัมพันธ์ความมีความหมายเหมือนหรือใกล้เคียงกับข้อความที่ปรากฏหน้าตัวสัมพันธ์ความนั้น ๆ ตัวสัมพันธ์ความในกลุ่มนี้ คือ

equally [*]	likewise	similarly [*]
correspondingly	in the same way	by the same token

^{*} ตัวสัมพันธ์ความที่ปรากฏได้เฉพาะตำแหน่งหน้าของประโยคเท่านั้น

ตัวอย่าง

a) There has been no progress in the negotiation between the union and the employers. The union is determined to get a better offer. Equally, the employers have absolutely no intention of increasing their final offer.

b) Criticism of an advertising campaign has little bearing on selling effectiveness. There are many examples of advertising which are disliked by the very people who are reacting to the message. By the same token, much advertising that is beloved by critics and consumers like fizzles badly.

2.3 ความเชื่อมโยง (Transition) ตัวสันพันธ์ความกลุ่มนี้ มุ่งแสดงให้เห็นว่า ข้อความที่ปรากฏหลังตัวสันพันธ์ความนี้ มีใจความเปลี่ยนแปลงไปจากสาระของข้อความที่ปรากฏนำตัวสันพันธ์ความ ขณะเดียวกันก็แสดงถึงความต่อเนื่องของใจความที่ปรากฏหลังตัวสันพันธ์ความนั้น ๆ ด้วย กล่าวอีกนัยหนึ่ง ข้อความที่ปรากฏหลังตัวสันพันธ์ความประเภทนี้มักเป็นการกล่าวข้อความที่หันเหไปจากเรื่องเดิม (digression) และเสนอความคิดของเรื่องที่กำลังจะกล่าวถึงต่อไป ตัวสันพันธ์ความกลุ่มนี้ได้แก่

now	well	incidentally
by the way	O.K.	fine

ตัวอย่าง

a) You can't have informed opinion on this vital matter without being kept very much up to date with the latest facts of defence. Now, what is wrong with a coalition government?

b) They airlines charges half-prices for students.
Incidentally, I have already bought my ticket to New York.

3. ความเป็นเหตุเป็นผล (Logical sequence)

ตัวสัมพันธ์ความในกลุ่มนี้ ยังแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท คือ

3.1 การสรุป (Summative) ตัวสัมพันธ์ความกลุ่มนี้ มุ่งในการสรุป
 เรื่องราวต่าง ๆ ที่ได้อ้างถึงมาก่อน เพื่อให้ได้ใจความสมบูรณ์ สั้นและกระชับตัวสัมพันธ์
 ความในกลุ่มนี้ ได้แก่

so	so far	altogether [*]
overall [*]	then	thus
therefore	in short	
to sum up	to conclude	to summarize

ตัวอย่าง

Israel's right to a secure existence rests, insecurely,
 on the fact that Israel is right : right as a response to
 centuries of injustices against Jews, right as an embattled
 enclave of worthy value in an inhospitable region. Thus Israel
 has a claim upon the conscience, not the calculation of other
 people.

3.2 การเป็นเหตุผล (Resultative) ตัวสัมพันธ์ความกลุ่มนี้ มุ่งแสดงว่าข้อความที่ปรากฏหลังตัวสัมพันธ์ความกลุ่มนี้เป็นผลสืบเนื่องมาจากข้อความที่ปรากฏหน้าตัวสัมพันธ์ความ ตัวสัมพันธ์ความในกลุ่มนี้ คือ

so	as a result	consequently
hence [*]	as a consequence	therefore
thus	in consequence	

ตัวอย่าง

a) All government employees get housing at token rents and interest free loans to purchase cars. Consequently, the sultanate is crammed with shiny new automobiles, about one for every five persons.

b) Practical considerations have also contributed to the de-emphasis on learning the written language. Many adult students in particular, have an immediate need for spoken-language skills. Therefore, many beginning and intermediate courses have as a primary objective the development of aural comprehension and speaking ability, giving little attention to the written language.

c) Aside from English orthography, there is another major problem in learning to read: written English differs considerably from spoken. English in many features of structure and style. Thus, we cannot assume that the student who has been taught authentic oral English will be able to cope automatically with authentic written English.

4. การอธิบาย

ตัวสันนั้ความประเภทนี้ ใช้เพื่อแสดงให้ เห็นว่าข้อความที่ปรากฏหลังตัวสันนั้ความนี้ เป็นการบอกรายละเอียดของข้อความที่ปรากฏหน้าตัวสันนั้ความ หรือเป็นการอธิบายความหมายเพิ่มเติม ตัวสันนั้ความในกลุ่มนี้ ได้แก่

namely	in other words	that is
better	rather	by this we mean

ตัวอย่าง

a) There is an additional element in the psychology of many of these intellectuals - namely, their detestation of their own society.

b) He suggests that the era's heavy drinking helps create the modern American character. In other words, we are what we drink.

c) The only common denominator that unites the parties on the issue of reunification is the absence of a policy. Or, rather, there is a policy, but this only states that the Federal Republic is in favor of reunification on the basis of self determination which is about as helpful as being against it.

5. การยกตัวอย่าง (Illustrative)

ตัวสันนั้ความประเภทนี้ ใช้เพื่อแสดงว่าข้อความที่ปรากฏหลังตัวสันนั้ความนี้เป็นตัวอย่างของข้อความที่ปรากฏหน้าตัวสันนั้ความ ตัวสันนั้ความประเภทนี้ ได้แก่ for example, for instance

ตัวอย่าง

The main work of a barefoot doctor is to prevent disease rather than to cure it. For example, they make sure that children are protected against killer disease such as diphtheria by giving them injections.

6. ความตรงข้าม (Contrastive)

ตัวสัมพันธ์ความประเภทนี้แบ่งออกเป็น 3 กลุ่มย่อย คือ

6.1 การแทนที่ (Replative) ตัวสัมพันธ์ความในกลุ่มนี้มุ่งชี้ให้เห็นว่าข้อความที่ปรากฏหลังตัวสัมพันธ์ความเป็นการแทนที่หรือทางเลือกของข้อความที่ปรากฏหน้าตัวสัมพันธ์ความ ตัวสัมพันธ์ความในกลุ่มนี้ได้แก่

instead	alternatively (or)	again
better*	on the other hand	rather

ทั้งนี้ในการใช้ตัวสัมพันธ์ความในกลุ่มนี้ มีรายละเอียดดังนี้

6.1.1 ข้อความที่ปรากฏหลังตัวสัมพันธ์ความเป็นการกระทำหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น แทนที่ข้อความที่ได้กล่าวถึงไปก่อนแล้ว เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแทนที่จะแตกต่างไปจากเหตุการณ์ที่กล่าวมาแล้ว

ตัวอย่าง

a) The Fed has not yet recommended that Congress abolish the ban on demand-deposit interest. Instead, its preparing to sponsor legislation that authorized national accounts.

b) Summaries of paragraphs can be handled in a variety of ways. It is important to emphasize here that beginning and intermediate students should not be inhibited by undue emphasis on paraphrasing. Rather, they should be encouraged to stay close to the reading itself in paraphrasing and development, using their own sentences whenever it seems necessary for them to shorten or to make clearer connections.

6.1.2 ข้อความที่ปรากฏหลังตัวสัมพันธ์ความเป็นข้อความให้เลือกส่วนข้อความที่ปรากฏหน้าตัวสัมพันธ์ความเป็นรายละเอียดของสิ่งที่ให้เลือก

ตัวอย่าง

Suppose, for example, that an investor wanted to hold bonds over a two - year period. Suppose that two - year bond offer 7.5 per cent and one - year bonds 6.8 per cent. If the investor put \$10,000 into the two - year bonds, he would have a total of \$11,556 at the end of the period. Alternatively, if he bought the one - year bonds, he would have \$10,680 at the end of the year.

นอกจากนี้ตัวสัมพันธ์ความในกลุ่มนี้ยังบ่งให้ผู้อ่านทราบด้วยว่า ข้อความที่เป็นทางเลือกนี้ มีลักษณะไปในทางบวกหรือลบ เช่น better จะแสดงว่าข้อความที่เลือกนั้นมีความหมายไปในทางที่พึงปรารถนา ส่วน worse แสดงว่าข้อความที่เลือกมีความหมายไปในทางที่ไม่พึงปรารถนา

ตัวอย่าง

a) Princess Street station, though it has a dignity and character of its own, is by no means the only station with great possibilities. St. Enoch's, Glasgow, due I think for closure, has a high above St. Enoch's Square which would be a splendid site for statuary or a restaurant or both. Even better, perhaps, you could extend the station roof across the bridge over the Clyde and divers could gaze up and down those sombre Victorian vistas which are just coming down into their own.

b) Three times since 1970 Congress has delayed implementation of automobile emissions standards. Now the House has voted a fourth delay. Worse, it has voted to reakers standards for carbonmonoxide and introgenoxide, and has created a mechanism for indefinite weakening of even the weakened introgenoxide standards in the suture.

6.2 ความตรงข้าม (Antithetic) ตัวสัมพันธ์ความประเภทนี้ ใช้เมื่อต้องการแสดงว่าข้อความที่ปรากฏหลังตัวสัมพันธ์ความนี้มีความหรือมีความหมายตรงกันข้ามกับข้อความที่ปรากฏหน้าตัวสัมพันธ์ความ ตัวสัมพันธ์ความในกลุ่มนี้มี

conversely instead on the contrary
by contrast on the other hand

ตัวอย่าง

a) The commision, Freeman thinks, has forgotten that the real purpose of disclosure is the protection of the investor. Instead, it has become an arbiter of legality.

b) If you feel overworked, you may think that you work harder than you do or that nobody's helping. Conversely, if you believe you're slacking off, you might credit your mate and underrate yourself.

c) Leaders of science attribute the problems to what they insist is the government's insufficient support of scientific research. But this interpretation is less persuasive, for the problems of science do not seem to be of the sort that can be solved by throwing money at them. On the contrary, most of them seem to be consequence of the very progress, growth, and creativity of science itself.

d) Not every element we read is with the same "strength". By contrast, we tend to read selectively, in the sense that we select certain element which become the "supporters" of the other elements.

6.3 สิ่งที่ไม่ได้คาดไว้ (Concessive) ตัวสันพันธ์ความกลุ่มนี้ ใช้เมื่อต้องการแสดงให้เห็นว่าข้อความที่ปรากฏนำตัวสันพันธ์ความนี้เป็นความจริงหรือถูกต้อง แต่ในขณะเดียวกันข้อความที่ปรากฏหลังตัวสันพันธ์ความนี้ก็ก็เป็นจริงหรือถูกต้องด้วย แม้ว่าใจความของข้อความทั้งสองนั้นจะเป็นความตรงกันข้าม กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ ตัวสันพันธ์ความในกลุ่มนี้แสดงให้เห็นว่าข้อความที่ปรากฏหลังตัวสันพันธ์ความมีใจความที่ผู้อ่านมิได้คาดหวังไว้จากการอ่านข้อความที่ปรากฏนำตัวสันพันธ์ความ ตัวสันพันธ์ความในกลุ่มนี้ คือ

anyway	anyhow	however	but	nevertheless
nonetheless	nonetheless	notwithstanding	still*	
though	yet	for all that	in spite of (that)	
at the same time	at the same			

ตัวอย่าง

a) Interestingly, according to modern astronomers, space is finite. This is a very comforting thought - particularly for people who can never remember where they have left things. The key factor in thinking about the universe, anyhow, is that it is expanding and will one day break apart and disappear.

b) Medical personel and faciities are expensive. Federal funding to medical schools has been out. And quill simply, the need for more physicians is not there. Notwithstanding, a physician's future will always be sound.

3.5.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศ

งานวิจัยในต่างประเทศ

ในปี ค.ศ.1970 สตูดท์ (Stoodt, 1971 : 4635-4636 A.) แห่งมหาวิทยาลัยแห่งรัฐโอไฮโอ ได้ทำการวิจัย เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจในการใช้คำสันธานกับความสามารถในการอ่านเอาความกลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนเกรด 4 ที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสภาพทางสังคมแตกต่างกันเป็น 3 ระดับ ผลการวิจัยสรุปได้ว่า ความเข้าใจในการใช้คำสันธานมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความสามารถในการอ่านเอาความ โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .02 นอกจากนี้ยังพบว่าความเข้าใจการใช้คำสันธาน มีความสัมพันธ์กับเพศ โดยเพศหญิงจะมีความเข้าใจการใช้คำสันธานสูงกว่าเพศชาย ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมก็มีความสัมพันธ์กับความเข้าใจการใช้คำสันธานในทางบวกที่ระดับนัยสำคัญ .001

ในปี ค.ศ.1972 อัลบานีส (Albanese. 1973 : 3248 A.) แห่งมหาวิทยาลัยฟอร์ดแอม ได้ทำการศึกษาว่าความซับซ้อนของโครงสร้างของประโยคมีผลต่อความสามารถในการอ่านเอาความหรือไม่ โดยมีนักเรียน 75 คน จากโรงเรียน 3 แห่ง ในเมืองนิวยอร์ก เป็นตัวอย่างในการสอบใช้แบบสอบมาตรฐาน (Metropolitan Reading Test) เป็นเครื่องมือ โดยในแบบสอบนี้มีประโยคต่าง ๆ ที่ประกอบด้วย คุณศัพท์วลี วิเศษณ์วลี และวิเศษณูประโยค ผลการวิจัยสรุปได้ว่า ความสามารถในการอ่านเอาความของนักเรียนขึ้นอยู่กับความเข้าใจโครงสร้าง ไวยากรณ์ และความซับซ้อนของประโยคที่ประกอบด้วย คุณศัพท์วลี วิเศษณ์วลี และวิเศษณูประโยค นับว่าเป็นปัญหาต่อการอ่านเอาความ ยิ่งกว่านั้นยังพบว่า การที่นักเรียนเข้าใจความสัมพันธ์ขององค์ประกอบทางด้านโครงสร้างในระดับภายในประโยคมีส่วนช่วยเพิ่มความสามารถในการอ่านเอาความด้วย

ใน ค.ศ.1973 เฟาสท์ (Foust. 1974 : 4983-4984 A.) แห่งมหาวิทยาลัยแห่งรัฐโอไฮโอ ได้ทำความเข้าใจเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจ การใช้คำบุรพบทกับความสามารถในการอ่านเอาความของนักเรียนเกรด 4 โดยมีกลุ่มตัวอย่างจำนวน 127 คน ในการวิจัยผู้วิจัยใช้แบบสอบมาตรฐาน จำนวน 2 ชุด เป็นเครื่องมือในการวัดระดับสติปัญญา และความสามารถในการอ่านของกลุ่มตัวอย่างทั้งยังได้สร้างแบบสอบอีก 2 ชุด ขึ้นเอง เป็นแบบสอบปรนัยเลือกตอบและแบบสอบแบบโคลง เพื่อวัดความเข้าใจในการใช้คำบุรพบทของนักเรียนผลการวิจัยสรุปได้ว่าความเข้าใจในการใช้คำบุรพบทมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการอ่านเอาความในทางบวก

ใน ค.ศ.1974 เซลิงเกอร์, ทริมเบิล และ ไวรแมน (Selinker, Trimble and Vroman. 1974 : 27-31) แห่งมหาวิทยาลัยยอชิงตัน ได้ทำการศึกษาปัญหาในการอ่านข้อความทางด้านวิทยาศาสตร์ ที่เป็นภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่เป็นชาวต่างประเทศ ผลการวิจัยปรากฏว่า

1. ไม่ว่ากลุ่มตัวอย่างจะใช้ภาษาอะไรเป็นภาษาที่หนึ่ง ทุกคนจะประสบปัญหาเหมือนกันคือ ความไม่สามารถเข้าใจความหมายทั้งหมดของข้อความทางวิทยาศาสตร์ แม้ว่า จะเข้าใจความหมายของคำทุกคำในประโยคหรือประโยคทุกประโยคในข้อความ

2. ความคลาดเคลื่อนในการตีความหมายของข้อความเกิดขึ้นเนื่องจากการขาดความเข้าใจเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างอนุประโยคต่าง ๆ และการไม่เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างอนุประโยคและประโยคหลัก

ในปี ค.ศ.1975 เฟอรัรี (Ferry, 1976

: 5765 A.) แห่งมหาวิทยาลัยโอเรกอน ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับผลของการใช้ตัวสัมพันธ์ความยากง่ายในการอ่าน โดยมีวัตถุประสงค์เฉพาะเพื่อศึกษาผลของความสัมพันธ์ความถี่ต่อความสามารถในการอ่านเอาความ ประชากรที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักเรียนเกรด 10 จำนวน 261 คน โดยแบ่งออกเป็นกลุ่มเก่ง กลาง และอ่อน ตามความสามารถในการอ่าน ซึ่งตัดสินจากคะแนนที่นักเรียนได้รับจากการทำแบบสอบมาตรฐาน จากนั้นจึงทดสอบกลุ่มตัวอย่างโดยนักเรียนแต่ละคนต้องทำแบบสอบแบบโคลซ คนละหนึ่งชุดตามกลุ่มได้ แบบสอบทั้ง 3 ชุดนี้ เป็นบทอ่านเดียวกัน แต่มีความถี่ของตัวสัมพันธ์ความไม่เท่ากัน คือ บทอ่านที่สนใจใส่ตัวสัมพันธ์ความไว้ในปริมาณมาก บทอ่านที่มีตัวสัมพันธ์ความปกติ และบทอ่านที่สนใจใส่ตัวสัมพันธ์ความออกบ้าง ผลการวิจัยปรากฏว่า ความถี่ของการใช้ตัวสัมพันธ์ความไม่มีผลต่อความสามารถในการอ่านเอาความโดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ใน ค.ศ.1978 ชอง โรนอร์ เชอซาโนว์ (Jeanne Ronore Chesnow, 1979 : 6737 A.) แห่งมหาวิทยาลัยวอชิงตัน ได้ทำการศึกษาถึงการพัฒนาข้อความในด้านรูปแบบ หน้าที่ และวิธีการ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษา ซึ่งมีอายุ 5, 6, 7, และ 10 ปี รวมจำนวน 24 คน และผู้ใหญ่จำนวน 12 คน ในการวิจัยนี้ผู้วิจัยได้ให้กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาทั้งหมด และผู้ใหญ่จำนวน 6 คน บรรยายรูปภาพรูปหนึ่งเป็นภาษาพูด และให้ผู้ใหญ่อีก 6 คน เขียนข้อความบรรยายรูปภาพเดียวกันด้วยภาษาเขียน นำผลการวิเคราะห์ด้วยวิธีการของ ฮัลลiday และฮาซัน (Halliday and Hasan) เพื่อศึกษาวิธีการเชื่อมโยงประโยคต่าง ๆ เข้าเป็นข้อความ ผลการวิจัยสรุปได้ว่า ความสามารถในการใช้เครื่องผูกพัน (cohesive ties) ในข้อความจะสูงขึ้นตามอายุของเด็ก และสูงขึ้นอย่างเห็นได้ชัดในภาษาพูดของผู้ใหญ่ และเมื่อนำข้อความที่เป็นภาษาเขียนของผู้ใหญ่ทั้งสองกลุ่มซึ่งมีจำนวนกลุ่มละ 6 คน เท้ากันมาศึกษากันพบว่า ในข้อความที่เป็นภาษาเขียนนั้นมีการใช้เครื่องผูกพันข้อความในปริมาณที่สูงกว่าข้อความที่เป็นภาษาพูดอย่างเห็นได้ชัด

ใน ค.ศ.1979 จอห์นส์ (Johns, 1980: 1927-1928 A.) แห่งมหาวิทยาลัยเซาเทิร์น แคลิฟอร์เนีย ได้ทำการศึกษาเพื่อเปรียบเทียบการใช้เครื่องผูกพันข้อความในจดหมาย และรายงานทางธุรกิจที่เขียนโดยชาวอเมริกันกับข้อความที่เขียนโดยชาวต่างชาติที่มีได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่หนึ่ง ผลการศึกษาสรุปได้ว่าประเภทของเครื่องผูกพันข้อความที่ใช้ในจดหมายและรายงานทางธุรกิจที่เขียนโดยชาวอเมริกันแตกต่างจากที่ปรากฏในข้อความที่เขียนโดยชาวต่างชาติอย่างมาก นอกจากนี้ยังพบว่า ข้อความที่เขียนโดยชาวต่างชาติส่วนใหญ่ในการศึกษาค้างนี้มีปัญหาเรื่องการใช้ตัวสัมพันธ์ความและการอ้างอิง (reference) เป็นส่วนใหญ่

ในปีเดียวกันนี้เอง เฮนเดอร์สัน (Henderson, 1980 : 5345 A.) แห่งมหาวิทยาลัยโคลัมเบีย ได้ศึกษาความสามารถในการใช้ตัวสัมพันธ์ความของผู้อ่าน 2 ระดับ คือ ระดับที่อ่านเข้าใจได้ด้วยตนเอง (Fluent) และระดับที่ไม่เข้าใจต้องแก้เมื่ออ่านด้วยตนเอง (Not-So-Fluent) กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชั้นปีที่หนึ่ง ระดับปริญญาตรี จำนวน 120 คน ซึ่งผ่านการตรวจสอบด้วยแบบมาตรฐาน "California Achievement Test in Reading" (Level 19, Form C) เพื่อจัดระดับความสามารถในการอ่าน หลังจากนั้น ผู้วิจัยใช้แบบสอนอีก 2 ฉบับ เป็นเครื่องมือในการศึกษา คือ แบบสอนฉบับที่หนึ่งเป็นแบบสอนแบบโคลซ ที่ละตัวสัมพันธ์ความที่ต้องการจะทดสอบมีจุดประสงค์เพื่อใช้วัดความเข้าใจ การใช้ตัวสัมพันธ์ความแบบสอนฉบับที่ 2 มุ่งวัดความสามารถในการใช้ตัวสัมพันธ์ความ ด้วยการให้กลุ่มตัวอย่างแต่ละประโยค ด้วยการให้ตัวสัมพันธ์ความที่ตนเองเลือกเติมไว้ในแบบสอนฉบับที่ 1 ผลการวิจัยปรากฏว่า ความสามารถในการใช้ รวมทั้งประเภทของตัวสัมพันธ์ความที่กลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 ระดับเลือกใช้แตกต่างกันมาก ผู้อ่านมีความสามารถในการอ่านสูง จะมีความเข้าใจการใช้ และความสามารถในการใช้ตัวสัมพันธ์ความในระดับที่สูง ในขณะที่ผู้อ่านซึ่งมีความสามารถในการอ่านในระดับที่ต่ำกว่า จะมีความเข้าใจการใช้และความสามารถในการใช้ตัวสัมพันธ์ความในระดับที่ต่ำกว่าด้วย

งานวิจัยในประเทศ

ใน พ.ศ.2515 นิพนธ์ ทวยเจริญ (2515) ได้วิจัยเพื่อศึกษาข้อผิดพลาดในการอ่านตำราเรียนภาษาอังกฤษของนิสิตปีที่สอง วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตรและปทุมวัน จำนวนทั้งสิ้น 175 คน โดยศึกษาข้อผิดพลาดทางด้านความเข้าใจโครงสร้างของภาษาคำศัพท์และเนื้อเรื่องที่อ่าน ผลการวิจัยสรุปได้ว่า นิสิตในกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ มีข้อผิดพลาดทางด้านความเข้าใจโครงสร้างของภาษาน้อยกว่าข้อผิดพลาดด้านเนื้อเรื่องที่อ่าน และความหมายของศัพท์ ส่วนนิสิตในกลุ่มปานกลาง มีข้อผิดพลาดทางด้านความเข้าใจโครงสร้างของภาษามากกว่าข้อผิดพลาดทางด้านความเข้าใจความหมายของศัพท์ และเนื้อเรื่องที่อ่าน นอกจากนี้ยังพบว่า ข้อผิดพลาดด้านโครงสร้างของประโยคกับความหมายของศัพท์ มีองค์ประกอบร่วมกันมากที่สุด ข้อผิดพลาดทางด้านคำศัพท์กับความเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่าน มีองค์ประกอบร่วมกันน้อยที่สุด และข้อผิดพลาดระหว่างความเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่านกับโครงสร้างของประโยคมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง

ใน พ.ศ.2516 วาริณี ศรีสมพงษ์ (2516) ได้ทำการวิจัยเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจไวยากรณ์และคำศัพท์กับความสามารถในการอ่านอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่สาม กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่สาม จำนวน 370 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า ความรู้ความเข้าใจไวยากรณ์และคำศัพท์ มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการอ่านอังกฤษ นอกจากนี้ ยังปรากฏว่า คะแนนไวยากรณ์และคำศัพท์ร่วมกัน จะสามารถทำนายคะแนนความสามารถในการอ่านได้ด้วย

ใน พ.ศ. 2520 สมศักดิ์ บุญสาร (2520) ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจ การใช้คำสันธานกับความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ เครื่องมือในการวิจัยเป็นแบบสอบ 3 ฉบับที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองประกอบด้วย แบบสอบวัดความเข้าใจการใช้คำสันธาน แบบสอบวัดความเข้าใจในการอ่านและแบบสอบวัดความเข้าใจคำสันธานแบบโคลง กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูง วิชาเอกภาษาอังกฤษในวิทยาลัยครูในส่วนกลาง 4 แห่ง จำนวน 204 คน ผลการวิจัยปรากฏว่าความ

เข้าใจการใช้คำสันธาน มีความสัมพันธ์กับความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษในทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และบทอ่านที่มีจำนวนคำสันธานสูง จะอ่านง่ายกว่าบทอ่านที่มีจำนวนคำสันธานปานกลางหรือไม่มีคำสันธานเลย ส่วนบทอ่านที่มีจำนวนคำสันธานปานกลาง กับบทอ่านที่ไม่มีคำสันธานเลย มีความยากง่ายไม่ต่างกัน

ในปี พ.ศ.2521 งามพริ้ง รุ่งโรจน์ดี (2521) ได้ทำการวิจัยและวิเคราะห์สภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเทคนิคสำหรับนักศึกษาด้านช่างอุตสาหกรรม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของวิทยาเขตในสังกัดวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาทั่วประเทศ เพื่อสร้างประมวลการสอนภาษาอังกฤษเทคนิคสำหรับนักศึกษาในระดับดังกล่าว และได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการปรับปรุงการเรียนการสอนว่า หากผู้สอนใช้วิธีการสอนแบบฝึกไวยากรณ์ ก็จะไม่อาจสนองจุดประสงค์ด้านการสื่อความหมายได้ เพราะวิธีการสอนนี้เป็นแต่กฎเกณฑ์ และรูปต่าง ๆ ของภาษาในปัจจุบัน จึงน่าจะมียุติวิธีที่เหมาะสมกว่า คือ การวิเคราะห์ข้อความซึ่งอธิบายภาษาโดยคำนึงถึงการเชื่อมในระดับข้อความ เพราะมนุษย์มิได้พูดภาษาเพื่อสื่อความหมายกันเป็นคำหรือประโยค หากแต่พูดออกมาเป็นข้อความ ดังนั้นวิธีการสอนจึงควรเน้นวิธีที่มุ่งความสามารถด้านการสื่อความหมาย ควรจัดหาเนื้อหาการสอนโดยแบ่งภาษาตามหน้าที่ในการสื่อความหมาย มิใช่จัดตามรูปไวยากรณ์เป็นเรื่อง ๆ ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนสามารถถ่ายทอดความคิด โดยอาศัยไวยากรณ์ที่สัมพันธ์กับภาษาที่จะต้องใช้เป็นสื่อ กล่าวคือ ควรสอนไวยากรณ์ไปพร้อม ๆ กับเนื้อเรื่องและชี้ให้ผู้เรียนรู้จักความสำคัญของตัวสัมพันธ์ความ ซึ่งเชื่อมโยงข้อความให้ติดต่อกัน

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน ทั้งในต่างประเทศและในประเทศไทย สรุปได้ว่า ความเข้าใจการใช้ตัวสัมพันธ์ความ น่าจะมีผลต่อความสามารถในการอ่านเอาความภาษาอังกฤษ อย่างไรก็ตามปรากฏว่า ยังมีได้มีผู้ทำการวิจัยเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจการใช้ตัวสัมพันธ์ความกับความสามารถในการอ่านเอาความภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาเพื่อให้ได้คำตอบที่เชื่อถือได้

3.6 ประโยชน์ที่ได้จากความรู้เรื่องการวิเคราะห์ข้อความต่อเนื่อง โดยใช้ ตัวลึ่มพันธึ่ความ (Discourse Markers)

ประโยชน์สำคัญที่จะได้จากความรู้ความเข้าใจเรื่อง discourse markers ก็คือ จะช่วยให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจได้ง่ายขึ้น เร็วและถูกต้องยิ่งขึ้น ทั้งนี้เพราะ discourse markers สามารถช่วยผู้อ่านได้ในเรื่องต่าง ๆ ต่อไปนี้

1. ช่วยให้อ่านสามารถติดตามเรื่องได้ง่ายและสะดวกเพราะ discourse markers จะทำหน้าที่เสมือนป้ายบอกทางที่คอยบอกให้อ่านทราบอยู่ตลอดเวลาว่า ผู้เขียนกำลังจะกล่าวเกี่ยวกับสิ่งใดและจะเขียนไปในทิศทางใด เช่น เมื่อพบคำว่า "however" ก็เป็นที่เข้าใจได้ทันทีว่า ผู้เขียนกำลังจะกล่าวถึงข้อความที่ขัดแย้งกันกับข้อความที่กล่าวไปแล้ว หรือเมื่อพบคำว่า "in other words" ก็แสดงว่า ผู้เขียนกำลังจะย้ำข้อความที่เพิ่งกล่าวถึง โดยที่การย้ำนี้อาจเป็นการใช้ถ้อยคำให้ง่ายขึ้นก็ได้ หรือเมื่อพบข้อความที่ว่า "Let me now summarize the main points than have been made in his chapter" ก็จะทราบได้ทันทีว่า ผู้เขียนต้องการจะสรุปจุดสำคัญ ๆ ที่เขากล่าวถึงหรือเมื่อพบข้อความที่ว่า "Another reason is that....." ผู้อ่านก็จะเข้าใจได้ทันทีว่า ผู้เขียนกำลังจะกล่าวถึงเหตุผลประการหนึ่ง นอกจากนี้คำว่า "another" ก็ยังช่วยบอกให้อ่านทราบว่า ผู้เขียนได้กล่าวถึงเหตุผลเกี่ยวกับเรื่องที่กำลังกล่าวถึงอยู่มาแล้วอย่างน้อยก็หนึ่งเหตุผล

2. ช่วยให้อ่านสามารถปรับวิธีอ่านได้อย่างเหมาะสม ทั้งนี้เพราะเมื่อผู้อ่านทราบหน้าที่ของ discourse markers ผู้อ่านก็ย่อมจะสามารถบอกหน้าที่ (function) ของข้อความแต่ละตอนได้ด้วย และเมื่อทราบหน้าที่ของข้อความแต่ละตอน ผู้อ่านก็ย่อมที่จะตัดสินใจได้ว่าจะอ่านข้อความนั้นอย่างไร เช่น หากทราบว่าข้อความย่อหน้านั้นเป็นการบรรยายรายละเอียดเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง และหากผู้อ่านไม่ต้องการทราบรายละเอียดในตอนนั้นมากนักก็อาจอ่านเพียงผ่าน ๆ หรืออาจไม่อ่านเลยก็ได้ กล่าวโดยสรุปความรู้ความเข้าใจหน้าที่ของ discourse markers จะช่วยให้ผู้อ่านตัดสินใจได้ว่า จะ skip, skim, scan หรือจะ ต้องอ่านทุกวรรค (read between the lines) ได้นั่นเอง

3. ช่วยให้ผู้อ่านสามารถเดาความหมายของคำยากหรือคำที่ไม่ทราบความหมายเลย การให้ความหมายที่เหมาะสมแก่คำในประโยค นับว่าเป็นสิ่งสำคัญแต่การให้ความหมายก็มีได้หมายความว่า ผู้อ่านจะต้องอาศัยพจนานุกรมอยู่เสมอ การใช้ context clue ก็นับว่าเป็นวิธีหนึ่งที่ดียิ่ง เพราะนอกจากจะไม่เสียเวลาเปิดพจนานุกรมบ่อย ๆ แล้ว ความหมายที่ให้อ่านก็ตรงกับเรื่องที่อ่านด้วย อันที่จริงคำที่เราอาจต้องให้ความหมายในที่นี้ก็มีได้หมายถึงเพียงคำยากหรือคำที่เราไม่ทราบความหมายมาก่อนเท่านั้น เพราะคำที่เราพบเห็นเสมอ ๆ ก็อาจกลายเป็นคำที่มีปัญหาได้ ทั้งนี้เพราะการที่คำยังเป็นที่ยึดกันมากเท่าใด ก็ยังมีความหมายมากขึ้นตามไปด้วย discourse markers ก็เป็น context clues อีกชนิดหนึ่งที่ผู้อ่านสามารถนำไปใช้ในการให้ความหมายแก่คำหรือแก่ประโยคได้ในเรื่องนี้ สแตนเบิร์ก (ผ่าน บาลโฟร์. 2524:33; อ้างอิงมาจาก Steinberg. n.d.) ก็อธิบายไว้อย่างชัดเจนในเรื่องการให้ความหมายแก่คำโดยอาศัยแนวและต่าง ๆ ทางภาษาศาสตร์ เช่น การอาศัย definition, contrast และ connectives

ตัวอย่างการเดาความหมายของคำโดยอาศัย discourse markers ก็เช่น

1. He is an inebriate, that is he a person is alway drunk.

จากประโยคนี้เราทราบความหมายของคำว่า inbriate ได้จากการทราบว่า that is คือ ตัวลึมนั้นความ (marker) ที่ใช้นำหน้าการให้ความหมายแก่คำที่อธิบายข้อความที่ผู้เขียนจะใจจะข้อความหมายของข้อความที่อยู่ข้างหน้า

2. Although the task was arduous, everyone had done it very successfully.

จากประโยคนี้เราทราบความหมายของคำว่า arduous ได้โดยอาศัยความขัดแย้งกันของข้อความก่อนแรกและก่อนหลัง และคำสำคัญที่ช่วยให้เราทราบความขัดแย้งก็คือ although

3. The percussion such as drums, tambourines, and cymbals are urgently needed.

จากประโยคนี้เราพอจะเดาความหมายของคำว่า *percussion* ได้ว่า หมายถึง เครื่องดนตรีที่ใช้สำหรับให้จังหวะ โดยอาศัยตัวอย่างที่มีอยู่ในประโยค แต่การที่เราจะทราบ ว่า *drums, trambourines* และ *cymbals* เป็นตัวอย่างของ *percussion* นั้น ก่อนอื่นเราต้องทราบว่า *such as* ใช้นำหน้าข้อความที่เป็นตัวอย่าง หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ *such as* จะเป็นคำที่ช่วยให้ผู้อ่านทราบว่ากำลังจะมีตัวอย่างเกี่ยวกับสิ่งที่ผู้เขียนเพิ่งกล่าวถึงตามมา

4. ช่วยให้อ่านสามารถทลายได้ล่วงหน้าได้ว่าข้อความชนิดใดกำลังจะตามมา ความสามารถในการทลายล่วงหน้ามีความสำคัญและมีประโยชน์ต่อการอ่านอย่างยิ่ง เพราะการอ่านในสิ่งที่เราพอจะรู้แนวทางอยู่แล้วนั้นจะช่วยให้เรามองเห็นส่วนสำคัญ (*component parts*) หรือโครงสร้างของเรื่องที่อ่านได้ง่ายขึ้น และยังช่วยให้เราสามารถเลือกความหมายที่เหมาะสมที่สุดให้แก่ข้อความที่อ่านได้ ความสามารถเช่นนี้ย่อมจะช่วยให้ผู้อ่านสามารถอ่านได้ถูกต้องยิ่งขึ้นด้วย

5. ช่วยให้อ่านสามารถตรวจสอบความเข้าใจ ในการกระทำสิ่งใดก็ตาม หากผู้กระทำสามารถตรวจสอบได้ว่าการกระทำเช่นนั้นถูกต้องหรือไม่หรือเป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้หรือไม่ ผู้กระทำย่อมเกิดความมั่นใจและสามารถแก้ไขอุปสรรคและปัญหาต่าง ๆ ที่จะทำให้กิจกรรมนั้นไม่ประสบความสำเร็จได้ ในการอ่านก็เช่นเดียวกันการตรวจสอบความเข้าใจนับว่าเป็นสิ่งสำคัญสิ่งหนึ่งที่พอจะช่วยผู้อ่านในเรื่องนี้ได้แก่ *discourse markers* ทั้งนี้เพราะเมื่อ *discourse markers* สามารถช่วยให้อ่านทราบแนวทางในการเขียนจนสามารถติดตามและเข้าใจเรื่องราวได้เป็นอย่างดี *discourse markers* ก็ย่อมช่วยในการตรวจสอบความเข้าใจด้วย เช่น อาจช่วยในการตรวจสอบความหมายของคำ ความหมายของประโยค หรือแม้กระทั่งความหมายของข้อความระดับย่อหน้า

4. เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับเจตคติและเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ

4.1 ความหมายของเจตคติ

นิวคอม (New Comb. 1954:128) กล่าวว่า เจตคติซึ่งมีอยู่ในเฉพาะบุคคลนั้นขึ้นอยู่กับลักษณะสิ่งแวดล้อมที่เขาได้รับ เจตคติของบุคคลนั้นอาจแสดงออกมาในทางพฤติกรรม

ซึ่งเป็นไปได้ในสองลักษณะคือ ลักษณะพึงพอใจหรือชอบอาจเป็นผลให้ผู้นั้นเกิดความพอใจรักใคร่อยากใกล้ชิดสิ่งนั้น ๆ เรียกว่า เจตคติเชิงนิมานหรือเชิงบวก (Positive Attitude) กับเจตคติอีกแบบหนึ่งซึ่งแสดงออกมาในรูปของความไม่พึงพอใจ เบื่อหน่ายเป็นผลให้ผู้นั้นเกิดความชิงชังไม่อยากจะเข้าใกล้สิ่งนั้น ๆ เรียกว่า เจตคติเชิงนิเสธหรือเชิงลบ (Negative Attitude)

กู๊ด (Good. 1959:48) ได้ให้ความหมายของเจตคติไว้ว่า เป็นสภาพความพร้อมที่จะแสดงออกในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง อาจเป็นการเข้าหาหรือต่อต้านสภาพการณ์บางอย่าง บุคคลหรือสิ่งใด ๆ เช่น รัก กลัว หรือไม่พอใจมากน้อยเพียงใดต่อสิ่งนั้น ๆ

แมคโดแนล (McDonald. 1959:564) ได้ให้ความหมายของเจตคติไว้ว่า เจตคติ คือ ความโน้มเอียงที่จะแสดงพฤติกรรมในทางใดทางหนึ่ง หรือความพร้อมที่จะแสดงพฤติกรรมในทางใดทางหนึ่ง

ฮิลการ์ด (Hilgard. 1962 : 564) ได้ให้คำจำกัดความของเจตคติว่า เป็นพฤติกรรมหรือความรู้สึกครั้งแรกที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง แต่แนวความคิดหรือสภาพการณ์ในการเข้าหาหรือออกห่างเป็นความพร้อมที่จะตอบสนองในครั้งต่อ ๆ ไปเมื่อพบสิ่งดังกล่าวนั้นซ้ำอีก

แคแกน (Kagan. 1968 : 618) กล่าวถึงเจตคติว่า เป็นความโน้มเอียงที่ฝังแน่นอยู่ในความคิดและความรู้สึกในทางบวกหรือทางลบที่มีต่อสิ่งที่เกิดขึ้นโดยเฉพาะ เจตคติประกอบด้วยสิ่งสำคัญ 2 ประการ คือ ความรู้ความเข้าใจและอารมณ์

เดโช สวานนท์ (2512 : 28) กล่าวว่า เจตคติเป็นลักษณะของบุคลิภาพที่สร้างขึ้นได้เปลี่ยนแปลงได้ และเป็นแรงจูงใจที่กำหนดพฤติกรรมของบุคคลที่มีต่อสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ดังนั้นเจตคติจึงเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่จะทำให้บุคคลประสบความสำเร็จหรือล้มเหลวในหน้าที่การงานหรืออาชีพของตน

เชิดศักดิ์ โฆวาสินธุ์ (2520 : 38) ได้ให้ความหมายของเจตคติว่า เป็นความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ อันเป็นผลเนื่องมาจากการเรียนรู้และประสบการณ์และเป็นตัวกระตุ้นให้คนแสดงพฤติกรรมหรือแนวโน้มที่ตอบสนองต่อสิ่งเรานั้น ๆ ไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่ง อาจเป็นในทางสนับสนุนหรือคัดค้านก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับขบวนการอบรมให้เรียนรู้ระบบวิธีของสังคม (Socialization) ซึ่งเจตคตินี้จะแสดงออกหรือปรากฏให้เห็นชัดเจนในกรณีที่สิ่งเรานั้นเป็นสิ่งที่ทางสังคม

ประภาณี สุวรรณ (2520 : 1) กล่าวว่า เจตคติเป็นความเชื่อ ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ เช่น ต่อบุคคล สิ่งของ การกระทำ สถานการณ์และอื่น ๆ รวมทั้งท่าทีที่บ่งถึงสภาพจิตใจที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

อบรม สนิทบาล (2520 : 190) ให้ความหมายของเจตคติว่าเป็นสภาพของจิตใจที่เกิดจากประสบการณ์อันทำให้บุคคลนั้นมีท่าทีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง หรือเป็นสภาพความพร้อมทางจิตใจ หรือทั้งสองอย่างของบุคคลในอันที่จะแสดงปฏิกิริยาต่อสถานการณ์หรือบุคคล หรือต่อสิ่งของอย่างใดอย่างหนึ่งในทำนองเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยคัดค้านหรือไม่คัดค้าน

ฐิณี อ่อนโคกสูง (2522 : 60) กล่าวว่า เจตคติคือความพร้อมที่จะแสดงหรือตอบสนองความรู้สึกต่อวัตถุสิ่งของ คน หรือสิ่งกับอื่น ๆ ตลอดจนสถานการณ์ต่าง ๆ ซึ่งความรู้สึกหรือการตอบสนองดังกล่าวอาจเป็นไปในทางชอบหรือไม่ เช่น ถ้าเรามีเจตคติที่ดีต่อการเรียน เราย่อมอยากจะทำเรียนเพราะเห็นว่าการเรียนเป็นสิ่งที่มีความประโยชน์ต่อตัวเรา

ไพศาล หวังพานิช (2526:146) ได้สรุปความหมายของเจตคติไว้ว่า เจตคติเป็นความรู้สึกภายในของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งอันเป็นผลมาจากประสบการณ์การเรียนรู้เกี่ยวกับสิ่งนั้น และความรู้สึกดังกล่าวจะเป็นตัวกำหนดให้บุคคลนั้นแสดงพฤติกรรมหรือแนวโน้มของการตอบสนองต่อสิ่งนั้นในทิศทางใดทิศทางหนึ่ง อาจเป็นทางสนับสนุนหรือโต้แย้งคัดค้านก็ได้

สรุปได้ว่า เจตคติคือ การแสดงออกทางความรู้สึก ความคิดเห็นและท่าทีของบุคคล ที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งในทางบวก เช่น การเห็นด้วย พอใจหรือชอบ ทางลบหรือไม่เห็นด้วย ไม่พอใจหรือไม่ชอบ เจตคติเป็นผลเนื่องมาจากประสบการณ์ ดังนั้นเจตคติจึงสามารถสร้างได้และเปลี่ยนแปลงได้

4.2 หลักของการวัดเจตคติ

ไพศาล หวังพานิช (2526:147-148) ได้เสนอหลักของการวัดเจตคติไว้ดังนี้ว่า การวัดเจตคตินั้นว่าเป็นสิ่งที่มีความยุ่งยากพอสมควร เพราะเป็นการวัดคุณลักษณะภายในของบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องกับอารมณ์ และความรู้สึกพวกเป็นลักษณะทางจิตใจ คุณลักษณะดังกล่าวมีการแปรเปลี่ยนได้ง่าย แต่อย่างไรก็ตามเจตคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งก็ยังสามารถวัดได้ ซึ่งต้องอาศัยหลักสำคัญดังต่อไปนี้

1. ต้องยอมรับข้อตกลงเบื้องต้น (Basic Assumption) เกี่ยวกับการวัดเจตคติ คือ

1.1 ความคิดเห็น ความรู้สึกหรือเจตคติของบุคคลนั้นจะมีลักษณะคงที่อยู่ช่วงเวลาหนึ่ง นั่นคือ ความรู้สึกนึกคิดของคนเราไม่ได้เปลี่ยนแปลงหรือผันแปรตลอดเวลา อย่างน้อยจะต้องมีช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งที่ความรู้สึกของคนเรานั้นมีความคงที่ทำให้สามารถวัดได้

1.2 เจตคติของบุคคลไม่สามารถวัดหรือสังเกตเห็นได้โดยตรง การวัดจะเป็นแบบวัดทางอ้อม โดยวัดจากแนวโน้มที่บุคคลแสดงออกหรือประพฤติอยู่เสมอ

1.3 เจตคตินอกจากแสดงออกในรูปทิศทางของความรู้สึกนึกคิด เช่น สนับสนุนหรือคัดค้าน ยังมีขนาดหรือปริมาณของความคิดความรู้สึกนั้นอีกด้วย ดังนั้นในการวัดเจตคติ นอกจากจะทำให้ทราบลักษณะหรือทิศทางแล้ว ยังสามารถบอกระดับความมากน้อยหรือความเข้มข้นของเจตคติได้ด้วย

2. การวัดเจตคติด้วยวิธีใดก็ตาม จะต้องมีส่วนประกอบ 3 อย่าง คือ ตัวบุคคลที่จะถูกวัด มีสิ่งเร้า เช่น การกระทำเรื่องราวที่บุคคลแสดงเจตคติตอบสนอง และสุดท้ายต้องมีการตอบสนองซึ่งจะออกมาในระดับสูงต่ำมากน้อย

3. สิ่งเร้าที่จะนำไปใช้เร้าที่นิยมใช้คือ ข้อความวัดเจตคติ (attitude statements) ซึ่งเป็นสิ่งเร้าทางภาษาที่ใช้อธิบายคุณค่า คุณลักษณะของสิ่งนั้นเพื่อให้บุคคลตอบสนองออกมาเป็นระดับความรู้สึก (attitude continuum หรือ scale) เช่น มาก ปานกลาง น้อย เป็นต้น

4. การวัดเจตคติต้องคำนึงถึงความเที่ยงตรง (validity) ของการวัดเป็นพิเศษ คือ ต้องพยายามให้ผลของการวัดที่ได้ ตรงกับสภาพความเป็นจริงของบุคคลทั้งในแง่ทิศทาง และระดับหรือช่วงของเจตคติ

4.3 วิธีเขียนข้อความวัดเจตคติ

ไพศาล หวังพานิช (2526:148-149) กล่าวว่า มาตรการวัดเจตคติ (attitude scale) จะประกอบด้วยข้อคำถาม โดยทำหน้าที่เป็นตัวเร้าให้บุคคลแสดงความคิดเห็นความรู้สึกออกมา การวัดเจตคติจะได้ผลถูกต้องและเชื่อถือได้มากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับคุณภาพของข้อความที่ใช้ถาม การเขียนข้อความเพื่อวัดเจตคติจึงเป็นเรื่องสำคัญที่จะต้องพิจารณา โดยยึดหลักดังต่อไปนี้

1. ใช้ข้อความที่กล่าวถึงเหตุการณ์หรือเรื่องราวที่เป็นปัจจุบัน
2. หลีกเลี่ยงข้อความที่เป็นข้อเท็จจริง (fact) เกี่ยวกับเรื่องนั้นเพราะจะกลายเป็นการตอบสนองตามความเป็นจริง ทำให้ไม่ทราบความรู้สึกหรือความคิดเห็นของบุคคล

3. ข้อความที่ใช้ต้องให้คำอธิบายที่สามารถแปลความหมายได้ คือ สามารถบอกทิศทางและระดับความรู้สึกของบุคคลได้

4. ข้อความนั้นต้องมีความเป็นปรนัย คือ มีความชัดเจน มีความหมายแน่นอนไม่ใช้ภาษาทวนหรือคลุมเครือ

5. ข้อความหนึ่ง ๆ ควรถามความคิดเพียงอย่างเดียว เพราะถ้ามีหลายความคิดในข้อความเดียวกัน จะกลายเป็นข้อความกำกวมยุ่งยากต่อการเสนอความคิดเห็น เช่น ไม่ควรให้ผู้ตอบแสดงความคิดเห็นโดยใช้ข้อความที่ว่า "การสอนแบบบรรยายทำให้น่าเบื่อเสียเวลามาก ได้ผลการเรียนไม่ดี" ควรแยกข้อความนี้ออกเป็นหลาย ๆ ข้อความ เช่น

5.1 การสอนแบบบรรยาย ทำให้ผู้เรียนเบื่อ

5.2 การสอนแบบบรรยาย ทำให้เสียเวลามากเกินไป

5.3 การสอนด้วยวิธีบรรยาย ทำให้ผู้เรียนขาดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

6. ข้อความที่ใช้ควรมีลักษณะกลาง ๆ เพื่อให้ผู้ตอบสามารถแสดงความคิดเห็นได้ ทั้งในทางบวกและทางลบ ควรหลีกเลี่ยงการใช้คำบางคำ เช่น เสมอ ทั้งหมด ไม่เคยเลยเท่านั้น เพียงแต่ เพียงเล็กน้อย

7. หลีกเลี่ยงข้อความที่ไม่อาจแสดงความคิดเห็นได้ หรือข้อความที่ไม่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่จะพิจารณา เช่น ข้อความที่กล่าวนอกเรื่องที่จะศึกษา

4.4 ความสัมพันธ์ของเจตคติต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

คาร์โรลล์ (นิยม สารรัตน์, 2524 : 4-5; อ้างอิงมาจาก Carroll, n.d.) ได้ชี้ให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่าง คุณลักษณะของผู้เรียนกับวิธีการสอนว่า ความสำเร็จในการเรียนของผู้เรียนนั้น ขึ้นอยู่กับสิ่งต่อไปนี้

1. ความถนัดในวิชา หรืองานของผู้เรียน (aptitude for specific task)
2. ความสามารถที่จะเข้าใจในการสอน (an ability to understand instruction)
3. ความเข้มข้นของความมานะพยายาม (degree of perseverance) อันได้แก่ ปริมาณเวลาที่ผู้เรียนเต็มใจจะใช้ในการเรียนนั้น ซึ่งเป็นผลสะท้อนของความสนใจและเจตคติของผู้เรียน
4. ระยะเวลาเรียน (the time available for learning)
5. คุณภาพของการสอน (the quality of instruction)

รูปแบบนี้ของ Carroll ได้ชี้ให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในด้านการสอนกับผู้เรียน คือ ถ้าผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียน จะสามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ของการเรียนได้ว่า จะสูงขึ้นตามไปด้วย

กรอฟ (Groff. 1962 : 313-317) ได้ศึกษาเจตคติของนักเรียนระดับ 6 จำนวน 305 คน พบว่ามีความสัมพันธ์กับคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและกิจกรรมการเรียนการสอนที่โรงเรียนจัดขึ้น และมีผลต่อความสามารถในการอ่านโดยทั่วไปและต่อเจตคติในการอ่านด้วย

สต็อท (Stott. 1973 : 376) กล่าวว่า เจตคติต่อการอ่านมีผลอย่างมากต่อผลสัมฤทธิ์ในการอ่านของนักเรียน

โรเอทเจอร์ และคนอื่น ๆ (Roettger and others. 1979 : 130-141) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติและผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านของนักเรียนระดับ 3-6 จำนวน 697 คน พบว่า เจตคติต่อการอ่านของนักเรียนระดับ 5-6 สูงกว่านักเรียนในระดับอื่น ๆ และยังพบว่ามีความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติในการอ่านกับคะแนนความเข้าใจในการอ่าน ตลอดจนคะแนนด้านคำศัพท์ และผู้ที่มีเจตคติทางการอ่านสูง จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านสูงขึ้นด้วย

สรุปได้ว่า เจตคติ มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน ถ้านักเรียนมีเจตคติในการอ่านสูงก็จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านสูงขึ้นด้วย แต่งานวิจัยเกี่ยวกับเจตคติที่มีต่อการอ่าน จากการสอนอ่านโดยใช้วิธีวิเคราะห์ข้อความ โดยใช้ตัวสัมพันธ์ วิธีการสอนตามคู่มือครู ยังไม่มีผู้ใดทำไว้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาเพื่อค้นหาข้อเท็จจริงต่อไป

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีวิเคราะห์ข้อความต่อเนื่อง โดยใช้ตัวสัมพันธ์ ความและวิธีการสอนตามคู่มือครู มีความสามารถในการอ่านแตกต่างกัน
2. นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีวิเคราะห์ข้อความต่อเนื่อง โดยใช้ตัวสัมพันธ์ ความประกอบและวิธีการสอนตามคู่มือครู จะมีเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกัน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าตามลำดับหัวข้อดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล
3. วิธีจัดกระทำกับข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอำมาตย์พานิชนุกูล อำเภอเมือง จังหวัดกระบี่ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2534 จำนวน 5 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 200 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอำมาตย์พานิชนุกูล อำเภอเมือง จังหวัดกระบี่ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2534 จำนวน 80 คน โดยผู้วิจัยสุ่มตัวอย่างมา 2 ห้องเรียน จากประชากรซึ่งมี 5 ห้องเรียนโดยสุ่มมาเป็นห้อง แล้วจับฉลากจัดเข้ากลุ่มทดลอง 1 กลุ่ม และกลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม กลุ่มละ 40 คน โดยให้กลุ่มทดลอง เรียนโดยวิธีวิเคราะห์ข้อความต่อเนื่อง โดยใช้ตัวสัมพันธ์ความและกลุ่มควบคุมเรียนโดยใช้วิธีการสอนตามคู่มือครู

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล มีดังนี้

1. แผนการสอนของกลุ่มทดลอง
2. แผนการสอนของกลุ่มควบคุม
3. แบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ
4. แบบสอบถามเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ

วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล

ขั้นเตรียมการสร้างแผนการสอน

ผู้วิจัยได้สร้างแผนการสอนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ศึกษาจุดประสงค์เฉพาะรายวิชาภาษาอังกฤษ อ.533-อ.534 การอ่านภาษาอังกฤษตามหลักสูตรกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ
2. ศึกษาวิธีการสร้างแผนการสอนทั้งสองกลุ่ม ทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
3. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์ข้อความต่อเนื่อง หนังสือแบบเรียน บทความ ที่จะนำมาใช้ในการสร้างแผนการสอน
4. คัดเลือกเนื้อหาต่าง ๆ จากหนังสือวารสาร สิ่งพิมพ์ที่นักเรียนต้องพบเห็นและใช้อ่านในชีวิตประจำวัน (Authentic Material) เช่น บทบรรณาธิการในหนังสือพิมพ์ ป้ายประกาศ สลากยา กราฟ แผนภูมิ ตาราง โฆษณา และคำแนะนำในการใช้สิ่งของทั่วไป
5. คัดเลือกเนื้อหาจำนวน 6 เรื่อง
 - 5.1 AIDS : Understanding is the best prevention.
 - 5.2 Moisture in the Air.
 - 5.3 Scientists Solve a Problem.
 - 5.4 Manners and Courtesies in Social Life.
 - 5.5 The Weak Points and Problems of Thai People in Learning English.
 - 5.6 A Short Story.

6. ทำการสร้างแผนการสอนขึ้นสองชุด ชุดหนึ่งใช้ในการสอนโดยวิธีวิเคราะห์ข้อความต่อเนื่อง โดยใช้ตัวสัมพันธ์ความ และอีกชุดหนึ่งใช้ในการสอนโดยวิธีการสอนตามคู่มือครู โดยใช้เวลาในการทดลองสอนกลุ่มละ 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 คาบ คาบละ 50 นาที รวมระยะเวลาในการทดลองสอน กลุ่มละ 12 คาบ

ขั้นตอนการสร้างแผนการสอน

การสร้างแผนการสอน มีขั้นตอนในการดำเนินการสร้างดังต่อไปนี้

1. วิเคราะห์เนื้อหาและจุดประสงค์ของวิชาภาษาอังกฤษ อ 533 - อ 534 การอ่านภาษาอังกฤษ ตามหลักสูตรของกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ
2. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีวิเคราะห์ข้อความต่อเนื่อง โดยใช้ตัวสัมพันธ์ความของ เมาทัฟฟอร์ด (Mountford, 1979 : 25-30) และของ นันทนา นิยะพันธ์ (2526 : 24-36) แล้วจัดการเรียนการสอนที่เป็นวิธีวิเคราะห์ข้อความต่อเนื่องโดยใช้ตัวสัมพันธ์ความ อันได้แก่ ตัวสัมพันธ์ความ (Discourse marker)
3. เขียนแผนการสอนให้สอดคล้องกับวิธีดำเนินการทดลองและจุดประสงค์ของหลักสูตร โดยยึดจุดมุ่งหมาย เนื้อหา กิจกรรม และการประเมินผลเป็นสำคัญ
4. นำแผนการสอนทั้งสองแผนไปให้ผู้เชี่ยวชาญทางการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความเหมาะสมของลำดับขั้นตอนในการสอน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และคุณเนื้อหาว่า มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์หรือไม่เพียงพอ

แบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ

มีขั้นตอนในการสร้าง แบบทดสอบดังต่อไปนี้

1. ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบจากหนังสือ เทคนิคการเขียนข้อสอบของ ชาวล แพร่ตกุล (2520 : 133-210) และเทคนิคการสร้างข้อสอบภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ของอังจนา วงศ์โสธร (2529) เทคนิคการวัดและประเมินผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
จากหนังสือ Testing English as a Second Language (Harris. 1969) และ
หนังสือ The Second Language Classroom ในหัวข้อ The Evaluation of
Language Learning (Valette. 1981)

2. ศึกษาและวิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้ของวิชาภาษาอังกฤษ อ 533 -
อ 534 การอ่านภาษาอังกฤษ

3. สร้างแบบทดสอบตามจุดประสงค์การเรียนรู้แบบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก 60 ข้อ

ตัวอย่าง แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ

Direction Read each item carefully first, then choose the best
alternative answer from a, b, c, or d.

0. The kiwi has a clever trick. The bird jumps up and down in
a strange dance. Worms in the soil come up to see what
fuss is all about. The kiwi then has its.....
A. dinner	B. birthday
C. room	D. goods
00. The tomato was first grown because it was pretty; People
did not know it was tasty and good for them. They used
tomato to.....their homes.
A. thank	B. fight
C. walk	D. decorate

000. Mice are often found in a library. They like books, but not for reading. They like to eat thethat holds the pages together.

A. dinner	B. mouse
C. sun	D. glue

4. นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญทางการสอนภาษาอังกฤษ ตรวจแก้ไข โดยใช้เกณฑ์

1. ความถูกต้อง ตามจุดมุ่งหมาย รายวิชาและจุดประสงค์การเรียนรู้
2. มีความเที่ยงตรงตามเนื้อหา
3. มีความถูกต้องของข้อความ จำนวนที่ใช้ในการทดสอบ

5. นำข้อสอบที่แก้ไขปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนโรงเรียนอำมาตย์พานิชนุกูล อำเภอเมือง จังหวัดกระบี่ จำนวน 90 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

6. นำผลการตรวจวิเคราะห์หาความยากง่าย (Difficulty) และค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) โดยใช้เทคนิค 27% ของ จุงเตย์ ฟาน (Chung-Teh Fan, 1952 : 1-32) คัดเลือกข้อสอบที่มีความยากง่ายระหว่าง .20 - .80 และมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .02 ขึ้นไป ไว้จำนวน 40 ข้อ (รายละเอียดอยู่ในตารางภาคผนวก)

7. นำข้อทดสอบที่คัดเลือกไว้ไปทดสอบอีกครั้งที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แล้วนำมาหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตร KR-20 ของ คูเดอร์ - ริชาร์ดสัน (Kuder - Richardson) พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2530 : 220 - 232) ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.8145

แบบสอบถามเจตคติต่อการอ่าน

มีขั้นตอนในการสร้างแบบสอบถามเจตคติต่อการอ่านดังต่อไปนี้

1. ศึกษาการสร้างแบบสอบถามเจตคติจากหนังสือ การวัดเจตคติและบุคลิกภาพของ เชิดศักดิ์ ไชวาลินธุ์ (2520 : 30-70) หนังสือการวัดผลการศึกษาของไพศาล หวังพาณิชย์ (2526 : 146-149) จากหนังสือระเบียบ วิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์ของบุญธรรม กิจปรีดา-บริสุทธิ์ (2524 : 181-184) หนังสือวิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์ และสังคมศาสตร์ หวางรัตน์ ทวีรัตน์ (2530 : 193-199) และหนังสือ Techniques of Attitude Scale Construction by Allen L. Edwards (Edwards. 1957 : 210-217)

2. การศึกษาแบบสอบถามเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษของ นิยม สาระรัตน์ (2524 : 63-83) และของ มานพ โอตระกูล (2524 : 87-91) แล้วสร้างแบบสอบถามเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ จำนวน 30 ข้อ ซึ่งผู้วิจัยได้ดัดแปลงมาจากแบบสอบถามวัดเจตคติของ อรวรรณ บรรจงสวัสดิ์ (2534) โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า 4 ระดับ เขียนข้อความเกี่ยวกับความคิดเห็นหรือความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อการอ่านภาษาอังกฤษ ทั้งในทางบวกและทางลบ ซึ่งมีตัวเลือก 4 ระดับคือ

1. เห็นด้วยอย่างยิ่ง
2. เห็นด้วย
3. ไม่เห็นด้วย
4. ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ตัวอย่าง แบบสอบถามเจตคติต่อการอ่านวิชาภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง ให้นักเรียนกาเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่แสดงถึงความคิดเห็นหรือความรู้สึกของนักเรียนเอง ข้อละหนึ่งเครื่องหมายเท่านั้น คำตอบที่นักเรียนเลือกไม่มีถูกหรือผิด จึงขอให้นักเรียนตอบคำถามด้วยความจริงใจ

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1	การเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ข้าพเจ้าสนใจ				
2	การเรียนการอ่านภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ข้าพเจ้าไม่ชอบเรียน				

3. นำแบบสอบถามวัดเจตคติต่อการอ่านวิชาภาษาอังกฤษไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านตรวจสอบความเกี่ยวข้องของแบบทดสอบวัดเจตคติ และพิจารณาความถูกต้องและแก้ไขข้อความเพื่อความเหมาะสมและตัดสินใจ ข้อความนั้นเป็นข้อความที่มีความหมายไปในทางบวกหรือทางลบ ตามที่ผู้วิจัยกำหนดหรือไม่

4. กำหนดคะแนนของแต่ละตัวเลือกเป็น 4, 3, 2, 1 สำหรับข้อความที่มีความหมายไปในทางบวก

1. เห็นด้วยอย่างยิ่ง = 4

2. เห็นด้วย = 3

3. ไม่เห็นด้วย = 2

และ 4. ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง = 1

ส่วนข้อความที่มีความหมายไปในทางลบ ให้คะแนนกลับกันเป็น 1, 2, 3, และ 4. ตามลำดับ

5. นำแบบทดสอบเจตคติไปทดลองใช้กับนักเรียน โรงเรียนอำมาตย์พานิชนุกูล อำเภอเมือง จังหวัดกระบี่ จำนวน 90 คน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2534 เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบเป็นรายข้อ โดยการแจกแจงแบบ t (t-distribution) แบ่งกลุ่มคะแนนสูง 25% และกลุ่มคะแนนต่ำ 25% (Edward. : 48-50) เลือกข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 1.75 ขึ้นไป จำนวน 20 ข้อ จากนั้นจึงนำข้อความที่คัดเลือกไว้ไปทดลองอีกครั้งเพื่อนำมาหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha-Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2530 : 229) ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.8529

วิธีการดำเนินการรวบรวมข้อมูล

ในการทดลองครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองโดยใช้แบบแผนการทดลองแบบ Randomized Control Group Pretest Posttest Design (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2530 : 114-115) ซึ่งมีลักษณะการทดลอง ดังนี้

กลุ่ม	สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
R_E	T_1	X	T_2
R_C	T_2		T_2

สัญลักษณ์แทนใช้ในแบบแผนการวิจัย

X	แทน	การจัดกระทำ
~	แทน	ไม่มีการจัดกระทำ
R	แทน	การกำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบสุ่ม
E	แทน	กลุ่มทดลอง
C	แทน	กลุ่มควบคุม
T ₁	แทน	การทดสอบก่อนการทดลอง
T ₂	แทน	การทดสอบหลังการทดลอง

การดำเนินการทดลอง

1. ทำการสอบก่อนเรียน (Pretest) กับนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถ ในการอ่านภาษาอังกฤษ และแบบสอบถามวัดเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ

2. ดำเนินการทดลองกับกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้เนื้อหาและระยะเวลาที่เท่ากัน แต่วิธีสอนต่างกัน โดยใช้เวลากลุ่มละ 12 คาบ ๆ ละ 50 นาที ซึ่งมีวิธีการดำเนินการสอนในแต่ละกลุ่มดังนี้

2.1 กลุ่มทดลองสอนโดยวิธีวิเคราะห์ข้อความต่อเนื่อง โดยใช้ตัวสัมพันธ์ความ (Discourses Marker Analysis) โดยปรับปรุงจากแนวคิดการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างประโยคของเมาท์ฟอร์ด (Mountford : 2970) ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเน้นการใช้ตัวสัมพันธ์ความ (Discourse Markers) วิเคราะห์ โดยมีลำดับขั้นตอนในการสอนดังนี้

2.1.1 นำเข้าสู่บทเรียน ผู้วิจัยชี้แจงจุดประสงค์ของการเรียน และสนทนาเกี่ยวกับเรื่องทั่ว ๆ ไป ในชีวิตประจำวัน

2.1.2 สอนให้นักเรียนรู้จักใช้ตัวสัมพันธ์ความชนิดต่าง ๆ โดยใช้สื่อหรืออุปกรณ์ คือ แถบประโยค sheet แผ่นกระดาษ แผนภูมิ หรือเครื่องฉาย Overhead โดยบรรจุชนิดของตัวสัมพันธ์ต่าง ๆ 6 ชนิด ลงไปในอุปกรณ์หรือสื่อต่าง ๆ โดยครูใช้เทคนิคการสอนในรูปแบบต่าง ๆ คือ

1. การสอนแบบโครงสร้างระดับยอด (Top Level Structure) กล่าวคือ สอนให้นักเรียนรู้จักชนิดของโครงสร้างระดับยอดทั้ง 4 คือ

1. การพรรณนา (Description)
2. ปัญหาและการแก้ไข (Problem-Solution)
3. ความเป็นเหตุเป็นผล (Cause-Effect)
4. การเปรียบเทียบ (Comparison) โดยให้นักเรียนรู้จักตัวสัมพันธ์ความ (Discourse Markers) ของ TLS ชนิดต่าง ๆ จากนั้น ครูหาข้อความมาให้ นักเรียนอ่าน โดยให้ขีดเส้นใต้หรือวงกลมตัวสัมพันธ์ความ แล้วให้เขียนชื่อของตัวสัมพันธ์ความนั้น ๆ ว่าอยู่ใน TLS ชนิดใด ๆ

2. การสอนแบบให้เดาความหมายจากชี้แนะในบริบท (Context Clue) กล่าวคือ สอนให้นักเรียนรู้จัก

1. การใช้คำจำกัดความ (Definition)
2. การใช้คำหรือข้อความที่มีความซ้ำกันที่ผู้เขียนคิดว่ายากสำหรับผู้อ่าน (Restatement) ซึ่งลักษณะนี้ผู้เขียนอาจใช้คำชี้แจงให้แนวความหมาย (Signal) เช่น or, in, otherwords, that isetc.
3. การยกตัวอย่างประกอบคำใหม่ เพื่อช่วยให้ความหมายของคำนั้น ๆ ชัดเจนขึ้น (Examples) เช่น such as, like, for instance หรือ example etc.
4. การขยายความของคำใหม่ โดยใช้วลี (Phrase) หรือ ประโยค (Modifiers)

5. การให้คำที่มีความหมายข้อความขัดแย้งกับคำใหม่ (contrast)
6. การอธิบายหรือบอกรายละเอียดเกี่ยวกับคำใหม่นั้น (Details)

3. เทคนิคการสอนแบบกระบวนการโคลส (Cloze Procedure)

ซึ่งมีขั้นตอนในการสอน ดังนี้คือ

1. ครูแจกเรื่องให้นักเรียนอ่านยาวพอประมาณ 10-15 บรรทัด โดยตัดคำออกจากข้อความทุกคำที่ 8 แล้วให้นักเรียนอ่านประโยคแรกและประโยคสุดท้ายของข้อความที่ไม่มีการตัดคำเพื่อให้นักเรียนเดาใจความสำคัญของเนื้อเรื่องหลังจากนั้น
2. ครูอ่านให้นักเรียนฟัง โดยให้นักเรียนอ่านตามในใจ
3. ให้นักเรียนเติมคำลงในช่องว่างของเนื้อเรื่อง เพื่อให้ได้ใจความสมบูรณ์ โดยครูเน้นให้นักเรียนสังเกตจากคำชี้แนะ (Clues) หรือ ตัวสัมพันธ์ความ (Discourse Markers) ที่นำหน้าหรือตามหลังคำที่ถูกตัดออก หากนักเรียนไม่สามารถจัดหาคำมาเติมได้ ครูจะแนะนำให้นักเรียนโดยบอกอักษรตัวแรกของคำที่ถูกตัด แล้วจากนั้น 4 ให้นักเรียนอ่านข้อความที่เติมอีกครั้งหนึ่ง เพื่อพิจารณาว่าคำที่เติม มีความหมายเหมาะสมหรือไม่ จากนั้นครูแจกข้อความที่เฉลยแล้ว แล้วให้นักเรียนเปรียบเทียบข้อความที่นักเรียนเติมคำ โดยครูเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามเมื่อมีปัญหาเกี่ยวกับคำที่เติม

4. เทคนิคการสอนแบบคร่าว ๆ (Skimming) คือ ให้นักเรียนอ่านอย่างรวดเร็ว เพื่อหาใจความสำคัญ (Main Idea) ลักษณะของเรื่องตลอดจนเค้าโครงเรื่อง วิธีนี้ผู้อ่านจะอ่านเพียงชื่อเสียง ประโยคนำและประโยคสุดท้ายของแต่ละย่อหน้า บทนำ บทสรุป รูปภาพ โดยไม่อ่านทุก ๆ คำ โดยให้นักเรียนสังเกตตัวสัมพันธ์ความ

2.1.3 ให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องโดยใช้วิธีวิเคราะห์ข้อความต่อเนื่อง โดยใช้ตัวสัมพันธ์ความแบบต่าง ๆ ที่เรียนมา ครูและนักเรียนอภิปรายร่วมกัน ครูให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องที่กำหนดให้โดยพยายาม ใช้ตัวสัมพันธ์ความที่เรียนมาเข้าช่วยในการอ่านและเดาความหมายของคำศัพท์

2.1.4 ทำ Worksheet เกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่อ่านและทำแบบฝึกหัดจากเนื้อเรื่อง

2.2 กลุ่มควบคุมสอนโดยวิธีการสอนตามครูมือครู มีขั้นตอนในการสอนตามแผนการสอนที่ได้จัดทำไว้ดังนี้

2.2.1 สร้างความสนใจในการนำเข้าสู่เรื่อง โดยใช้คำถามปลายเปิดและพูดคุยกับนักเรียนเป็นการสร้างแรงจูงใจก่อนการสอน

2.2.2 สอนคำศัพท์ ส่วนโครงสร้างทางไวยากรณ์ ครูบอกความหมาย โดยกล่าวถึงตัวชี้แนะที่มีความหมายใกล้เคียงกัน

2.2.3 ให้แนวการเรียนรู้และเสนอบทเรียนใหม่ โดยให้นักเรียนเดาคำศัพท์และสรุปว่ากำลังอ่านเรื่องอะไรและใครทำอะไร ที่ไหน จากนั้นครูเปิดเทปให้นักเรียนฟัง

2.2.4 ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดใน Worksheet โดยใช้เวลานุกรมเข้าช่วย

2.2.5 ครูสรุปบทเรียนและเฉลยแบบฝึกหัด ตลอดจนตอบข้อซักถามของนักเรียน

3. ทำการทดสอบหลังการทดลอง (Post-test) ด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษและแบบสอบถามวัดเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ

วิธีจัดการกับข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยใช้ t-test แบบ independent ในรูป Different Score

2. เปรียบเทียบเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยใช้ t-test แบบ Independent ในรูป Different Score

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่

1.1 หาค่าเฉลี่ย (Mean) คำนวณจากสูตร (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2528 : 59-62)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ	$\bar{X}$	แทน	คะแนนเฉลี่ย
	$\sum X$	แทน	ผลรวมคะแนนทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

1.2 หาค่าความแปรปรวนของคะแนน (Variance) (Ferguson. 1971 : 62) คำนวณจากสูตร (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2528 : 64-67)

$$S^2 = \frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}$$

เมื่อ	S^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนน
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
	N - 1	แทน	จำนวนตัวแปรอิสระ (Degree of Freedom)
	$\sum X^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

1.3 หาค่าความยากง่าย (P) และหาค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบ วัดความสามารถทางการอ่านวิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิค 27% ในการวิเคราะห์ข้อสอบ ของ จุง เทห์ ฟาน (Chung-Teh-Fan. 1992 : 1-32)

1.4 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ วัดความสามารถในการอ่าน ซึ่งจะหาความเชื่อมั่นได้โดยใช้สูตร KR - 20 ของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder - Richardson) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2530 : 225-232) คือ

$$r_{tt} = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{pq}{s_t^2} \right\}$$

เมื่อ	r_{tt}	แทน	ความเชื่อมั่นของข้อสอบ
	n	แทน	จำนวนข้อทดสอบในแบบทดสอบ
	p	แทน	สัดส่วนของผู้ทำได้ในข้อหนึ่ง คือ $\frac{\text{จำนวนคนที่ทำถูก}}{\text{จำนวนคนทั้งหมด}}$
	q	แทน	สัดส่วนของผู้ตอบผิด ($q = 1 - p$) ในข้อหนึ่ง ๆ
	s_t^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนของเครื่องมือทั้งฉบับ

1.5 หาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม วัดเจตคติต่อการอ่านวิชาภาษาอังกฤษ โดยการแจกแจงแบบ t (t-distribution) แบ่งกลุ่มคะแนนสูง 25% และกลุ่มคะแนนต่ำ 25% (ประภาณี สุวรรณ. 2526 : 48-50) ดังนี้

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{s_H^2}{N_H} + \frac{s_L^2}{N_L}}}$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบ
	$\bar{X}_H$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มสูง
	$\bar{X}_L$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มต่ำ
	N_H	แทน	จำนวนของกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มสูง
	N_L	แทน	จำนวนของกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มต่ำ

1.6 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ วัดเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบแอลฟา (Alpha-Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach. 1970 : 161) (นางรัตน์ ทวีรัตน์. 2530 : 228)

$$L = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right\}$$

เมื่อ	L	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น
	S_i^2	แทน	ค่าความแปรปรวนรายข้อ
	S_t^2	แทน	ความแปรปรวนของแบบสอบถามทั้งฉบับ
	n	แทน	จำนวนข้อของเครื่องมือ

2. สถิติที่ใช้ทดสอบสมมุติฐานข้อ 1 และข้อ 2 โดยใช้สถิติ t-test แบบ Independent ในรูป Difference Score (Scott. 1967 : 264)

$$t = \frac{MD_1 - MD_2}{\sqrt{\frac{S_{D_1}^2}{n_1} + \frac{S_{D_2}^2}{n_2}}}$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณา t -distribution
	MD_1	แทน	คะแนนเฉลี่ยของความแตกต่างระหว่างการทดสอบหลังการเรียนรู้กับการเรียนของกลุ่มทดลอง
	MD_2	แทน	คะแนนเฉลี่ยของความแตกต่างระหว่างการทดสอบหลังการเรียนรู้กับการเรียนของกลุ่มควบคุม
	$S_{D_1}^2$	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนความแตกต่างระหว่างการทดสอบหลังการเรียนรู้กับการเรียนของกลุ่มทดลอง
	$S_{D_2}^2$	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนความแตกต่างระหว่างการทดสอบหลังการเรียนรู้กับการเรียนของกลุ่มควบคุม
	n_1	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มทดลอง
	n_2	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มควบคุม

การวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล การแปลความหมายของผลการวิเคราะห์ ผู้วิจัยใช้สัญลักษณ์ดังนี้

t	แทน	ค่าสถิติของการแจกแจงแบบที (t-distribution)
MD	แทน	ค่าเฉลี่ยของผลต่างระหว่างคะแนนก่อนและหลังการทดลอง
S_D^2	แทน	ความแปรปรวนของผลต่างระหว่างคะแนนของก่อนและหลังการทดลอง
N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
P	แทน	ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติ

กลุ่มทดลอง แทน กลุ่มที่ได้รับการสอนโดยวิธีวิเคราะห์ข้อความต่อเนื่องโดยใช้ตัวสัมพันธ์ความ

กลุ่มควบคุม แทน กลุ่มที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเสนอตามลำดับดังนี้

1. การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนโดยวิธีวิเคราะห์ข้อความต่อเนื่องโดยใช้ตัวสัมพันธ์ความกับการสอนตามคู่มือครู
2. การเปรียบเทียบเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอน โดยวิธีวิเคราะห์ข้อความต่อเนื่องโดยใช้ตัวสัมพันธ์ความกับการสอนตามคู่มือครู

ผลการวิเคราะห์

1. การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนโดยวิธีวิเคราะห์ข้อความต่อเนื่อง โดยใช้ตัวสัมพันธ์ความกับวิธีการสอนตามคู่มือครู

ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลอง แล้วนำค่าเฉลี่ยของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมาเปรียบเทียบกัน โดยใช้ t -test ในรูป Difference Score ได้ผลแสดงไว้ในตาราง 2

ตาราง 2 เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม

	N	MD	S_D^2	t
กลุ่มทดลอง	40	9.91	9.43	2.320*
กลุ่มควบคุม	40	8.61	5.71	

$$P < .05$$

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 2 แสดงว่า ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 นั่นคือ นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีวิเคราะห์ข้อความต่อเนื่อง โดยใช้ตัวสัมพันธ์ความกับนักเรียนที่ได้เน้นการสอนตามคู่มือครู มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานข้อที่ 1

2. เปรียบเทียบเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบวัดเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลอง แล้วนำค่าเฉลี่ยของผลต่างของคะแนนของกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมมาเปรียบเทียบกัน โดยใช้ t-test ในรูป difference Score ได้แสดงไว้ในตาราง 3

ตาราง 3 เปรียบเทียบเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง	N	MD	S ² _D	t
กลุ่มทดลอง	40	5.12	2.86	2.291 [*]
กลุ่มควบคุม	40	4.52	2.99	

P < .05

^{*} มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 3 แสดงว่า เจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีวิเคราะห์ข้อความต่อเนื่อง โดยใช้ตัวสัมพันธ์ความกับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูมีเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานข้อที่ 2

บทที่ 5

สรุป อภิปรายและข้อเสนอแนะ

การศึกษาครั้งนี้ เป็นการเปรียบเทียบความสามารถและเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนโดยวิธีวิเคราะห์ข้อความต่อเนื่อง โดยใช้ตัวสัมพันธ์ความกับวิธีการสอนตามคู่มือครู สรุปผลดังนี้

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนโดยวิธีวิเคราะห์ข้อความต่อเนื่อง โดยใช้ตัวสัมพันธ์ความกับวิธีการสอนตามคู่มือครู
2. เพื่อเปรียบเทียบเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนโดยวิธีวิเคราะห์ข้อความต่อเนื่อง โดยใช้ตัวสัมพันธ์ความกับวิธีการสอนตามคู่มือครู

สมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนที่ได้รับการสอน โดยวิธีวิเคราะห์ข้อความต่อเนื่อง โดยใช้ตัวสัมพันธ์ความและวิธีการสอนตามคู่มือครูมีความสามารถในการอ่านแตกต่างกัน
2. นักเรียนที่ได้รับการสอน โดยวิธีวิเคราะห์ข้อความต่อเนื่อง โดยใช้ตัวสัมพันธ์ความและวิธีการสอนตามคู่มือครูจะมีเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร ประชากรที่ใช้ในการทำเรื่องนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอำมาตย์พานิชนุกูล อำเภอเมือง จังหวัดกระบี่ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2534 จำนวน 5 ห้องเรียน จำนวนนักเรียนรวม 200 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอำมาตย์พานิชนกุล อำเภอเมือง จังหวัดกระบี่ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2534 จำนวน 2 ห้องเรียน รวม 80 คน โดยสุ่มมาเป็นห้องแล้วจึงฉลากเป็น กลุ่มทดลอง 1 ห้อง และกลุ่มควบคุม 1 ห้อง เครื่องมือนักเรียนกลุ่มละ 40 คน

3. เครื่องมือที่ใช้ศึกษาค้นคว้า

3.1 แผนการสอนภาษาอังกฤษทักษะการอ่าน โดยใช้วิธีการสอน โดยวิธีวิเคราะห์ข้อความต่อเนื่องโดยใช้ตัวสัมพันธ์ความ

3.2 แผนการสอนภาษาอังกฤษทักษะการอ่านตามคู่มือครูใช้ หนังสือ Practice in Comprehension ของ รศ.มาลีนิ จันทวิมล โดยผู้วิจัยยึดจุดประสงค์ตามหนังสือเล่มนี้ แต่นำเนื้อหามาจากแหล่งวิชาการต่าง ๆ ที่ผู้วิจัย คัดเลือกโดยพิจารณาจากความง่ายให้อยู่ในระดับเดียวกัน

3.3 แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ

3.4 แบบสอบเจตคติต่อการอ่านวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นหรือแสดงความรู้สึกของนักเรียนชนิด 4 ตัวเลือกคือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง, เห็นด้วย, ไม่เห็นด้วย, ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 20 ข้อ

4. การดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการสอนด้วยตนเองกับกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2534 เป็นเวลา 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 คาบรวมเวลาทำการสอนทั้ง 2 คาบรวมเวลาทำการสอนทั้ง 2 กลุ่ม การทดลองและกลุ่มควบคุมทั้งสิ้น 24 คาบ โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการดังนี้คือ

4.1 ทำการทดสอบก่อนการทดลองกับนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม ด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษและแบบสอบถามวัดเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ

4.2 ดำเนินการสอนโดยผู้วิจัยเองทั้ง 2 กลุ่มใช้เวลาสอนสัปดาห์ละ 2 คาบ คาบละ 50 นาที รวมเวลาสอนกลุ่มละ 6 สัปดาห์

4.3 ทำการทดสอบหลังการทดลองกับนักเรียนทั้ง 2 กลุ่มด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษและแบบสอบถามวัดเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นฉบับเดียวกับที่ใช้ทดสอบก่อนการทดลอง

4.4 รวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธีการทางสถิติ

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยใช้ t-test ในรูป Difference Score
2. เปรียบเทียบเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยใช้ t-test ในรูป Difference Score

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนที่ได้รับการสอน โดยวิธีวิเคราะห์ข้อความต่อเนื่อง โดยใช้ตัวสัมพันธ์ความกับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. นักเรียนที่ได้รับการสอน โดยวิธีวิเคราะห์ข้อความต่อเนื่อง โดยใช้ตัวสัมพันธ์ความกับนักเรียนที่ได้รับการสอน โดยใช้คู่มือครูมีเจตคติในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

อภิปรายผล

1. เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระหว่าง กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ซึ่งปรากฏผลว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ นั่น มีข้อสังเกตที่น่าสนใจดังนี้

การสอนโดยวิธีวิเคราะห์ข้อความต่อเนื่อง โดยใช้ตัวสัมพันธ์ความกับนักเรียนมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของนันทนา นิยมพันธ์ (2526 : 58) ที่พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนนายเรืออากาศชั้นปีที่ 5 กลุ่มที่สอนด้วยวิธีวิเคราะห์ข้อความให้ผลสัมฤทธิ์สูงกว่าการสอนด้วยวิธีการแบบเดิมและสอดคล้องกับงานวิจัยของ อมรา รักขมณี (2529 : 69)

ที่กล่าวว่ากลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม มีความสามารถพื้นฐานด้านความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษทัดเทียมกัน แต่หลังจากการทดลองได้สิ้นสุดลงปรากฏว่า การสอนโดยวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างประโยคทำให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ เมื่อปรับความสามารถพื้นฐานแล้วสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอน โดยใช้คู่มือครู และจากงานวิจัยของ เบญจรัตน์ นิตระวีตน์ (2524 : 65) ทำการวิจัยกับนักศึกษามหาวิทยาลัยชั้นปีที่ 1 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจในการใช้เครื่องสัมพันธ์กับความสามารถในการอ่านเอาเรื่องภาษาอังกฤษของนักเรียน มีประสิทธิภาพการเรียนสูงกว่ากลุ่มที่สอนตามคู่มือครู

การที่นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอน โดยวิธีวิเคราะห์ข้อความต่อเนื่อง โดยใช้ตัวสัมพันธ์ความมีความสามารถในการอ่านสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้คู่มือครู อาจเนื่องมาจากการเรียนการสอนด้วยวิธีวิเคราะห์ข้อความต่อเนื่อง โดยใช้ตัวสัมพันธ์ความได้เรียนรู้ถึงความเชื่อมโยงทางไวยากรณ์และวาทะสัมพันธ์ (Grammatical Cohesion and Rhetorical Coherence) ถึงแม้ว่าผู้เรียนจะยังไม่รู้ความหมายของคำศัพท์ทุกคน แต่ก็ได้อาศัยสัญญาณทางภาษาตัวสัมพันธ์ความ (Discourse Markers) ทำให้นักเรียนสามารถเดาความหมายของคำได้ความเข้าใจในตัวสัมพันธ์ความ ทำให้นักเรียนรู้จักมุ่งหมายของการอ่าน และสามารถสื่อความหมายของบทอ่านได้ว่า ผู้เขียนต้องการจะบอกอะไรให้แก่ผู้อ่านทำให้ผู้อ่านเข้าใจความสำคัญและความคิดรวบยอดของบทความหรือบทอ่านนั้น ๆ

นอกจากนั้น นักเรียนที่เรียนโดยวิธีวิเคราะห์ข้อความต่อเนื่อง โดยใช้ตัวสัมพันธ์ความทำให้นักเรียนได้เรียนรู้ถึงการคิดอย่างมีระบบและเป็นขั้นตอนทำให้นักเรียนได้เรียนรู้จากสิ่งที่ง่ายไปหาสิ่งที่ยาก คือเริ่มจากการเดาคำศัพท์โดยใช้ตัวสัมพันธ์ความแบบต่าง ๆ ไปจนถึงการหาใจความสำคัญของเรื่องหรือของข้อความที่อ่าน นอกจากนี้การที่นักเรียนได้เรียนถึงการวิเคราะห์ข้อความอย่างต่อเนื่องนั้น ทำให้นักเรียนสามารถเดาข้อความหรือประโยคนั้นได้ด้วยว่า ข้อความที่กล่าวนั้น เป็นลักษณะการพรรณนาหรือเป็นแบบปัญหาและวิธีแก้ไขหรือนักเรียนสามารถเดาประโยคได้ว่า ข้อความหรือเนื้อเรื่องที่กำลังกล่าวนั้นมีลักษณะความเป็นเหตุเป็นผลกันหรือเป็นลักษณะของการเปรียบเทียบกัน เมื่อนักเรียนเรียนรู้ถึงตัวสัมพันธ์ความ นักเรียนสามารถเดาข้อความและประสมผลสำเร็จในการอ่านได้ นอกจากนี้แล้วนักเรียนสามารถเดาความหมายจากคำไขในข้อความหรือในประโยคได้ นักเรียนสามารถบอกได้ว่า ประโยคไหนเป็นข้อความซ้ำกันหรือประโยคไหนเป็นลักษณะให้การยกตัวอย่าง

ประกอบหรือประโยคไหนเป็นแบบขยายความของคำใหม่หรือว่าข้อความใดบอกให้รู้ว่า ข้อความนั้นขัดแย้งกัน เมื่อนักเรียนได้เรียนรู้วิธีการคิด แล้วนักเรียนสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการอ่านได้ ซึ่งต่างจากวิธีการสอนโดยใช้คู่มือครู ซึ่งสอนให้นักเรียนจำคำศัพท์และรู้จักโครงสร้างของประโยคต่าง ๆ ได้ดี แต่ขาดการสอนวิธีการคิดและกระบวนการในการอ่านที่จะนำไปใช้ต่อไป ส่วนใหญ่ให้นักเรียนจำกฎเกณฑ์ ส่วนนักเรียนที่เรียนโดยวิธีวิเคราะห์ข้อความต่อเนื่อง โดยใช้ตัวสัมพันธ์ความ ซึ่งมีการทำแบบฝึกหัดก่อนการอ่าน ยังสามารถเรียนได้ด้วยตนเองตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ โดยปฏิบัติตามคำอธิบายและตัวอย่างการใช้แบบฝึกหัดจึงเป็นไปตามแนวการสอนที่ยึดจุดประสงค์เป็นสำคัญ จุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้เป็นสิ่งที่ทำให้ผู้เรียนรู้ขอบเขตของการฝึกที่กระทำอย่างชัดเจน และมีเป้าหมายตรงตามแนวการสอนตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 ซึ่งเน้นการเรียนรู้การสอนที่ยึดจุดมุ่งหมายเป็นสำคัญ และสอนให้นักเรียนคิดเป็นทำเป็นและแก้ปัญหาเป็น

จากผลการทดลองครั้งนี้ พอจะสรุปได้ว่า การสอนโดยวิธีวิเคราะห์ข้อความต่อเนื่องโดยใช้ตัวสัมพันธ์ความ เป็นวิธีสอนวิธีหนึ่งที่ทำให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านที่สูงกว่าการสอน โดยใช้คู่มือครู

2. การเปรียบเทียบเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ

จากการทดลอง ปรากฏว่า นักเรียนที่ได้เน้นการสอนโดยวิธีวิเคราะห์ข้อความต่อเนื่อง โดยใช้ตัวสัมพันธ์ความกับนักเรียนที่ได้รับการสอน โดยใช้คู่มือครู มีเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อ 2 โดยที่การสอนโดยวิธีวิเคราะห์ข้อความต่อเนื่อง โดยใช้ตัวสัมพันธ์ความ ทำให้นักเรียนมีเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษดีกว่า การสอนโดยใช้คู่มือครู ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นิยม สารรัตน์ (2524 : 62) ที่ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนจะสัมพันธ์กับเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษ กล่าวคือ ถ้านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ก็จะมีเจตคติสูง ถ้ามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ เจตคติก็ต่ำด้วย และ Stott (1973 : 375) ยังกล่าวไว้อีกว่า เจตคติต่อการอ่านมีผลอย่างมากต่อผลสัมฤทธิ์ในการอ่านของนักเรียน และจากงานวิจัยของ อรวรรณ บรรจงสวัสดิ์ (2534 : 91) สรุปได้ว่า นักเรียนกลุ่มทดลองที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านสูง ก็จะมีเจตคติต่อการอ่านสูงขึ้นด้วย นั้นแสดงว่า เจตคติกับผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านมีความสัมพันธ์กันในทางบวก

การที่นักเรียนได้รับการสอน โดยวิธีวิเคราะห์ข้อความต่อเนื่อง โดยใช้ตัว
 สัมพันธ์ความ มีเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษดีกว่านักเรียนที่ได้รับการสอน โดยวิธีถามคู้มือ
 ครู อาจเป็นเพราะผู้เรียนในกลุ่มทดลองส่วนใหญ่ให้ความสนใจต่อบทเรียนที่ได้รับเป็นอย่าง
 มากอันเนื่องมาจากบทเรียนนั้น เป็นเหตุการณ์เรื่องราวที่กำลังเกิดขึ้นในชีวิตประจำวันของ
 พวกเราขณะนี้ เช่น เรื่องโรคเอดส์ เป็นต้น และวิธีการสอนโดยวิธีวิเคราะห์ข้อความต่อ
 เนืองนั้น เป็นวิธีใหม่สำหรับนักเรียนและนอกนี้บทเรียนยังมีความยากง่าย เหมาะสมกับ
 ระดับของผู้เรียนพิจารณาจากการทำแบบฝึกหัดของนักเรียน นักเรียนทำได้ถูกต้องมีความรวดเร็ว
 ในการทำเป็นส่วนใหญ่และมีความกระตือรือร้นในการทำแบบฝึกหัดแต่ละครั้ง จากการ
 สังเกตพฤติกรรมขณะสอนพบว่า นักเรียนทั้งสองกลุ่ม มีความตั้งใจในการเรียนพอ ๆ กัน
 แต่กลุ่มที่เรียนโดยวิธีวิเคราะห์ข้อความต่อเนื่อง มีความสนใจ มีความกระตือรือร้นและคิด
 ตามกระบวนการเรียนการสอนมากกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้คู้มือครู ทั้งนี้อาจเป็น
 เพราะการที่นักเรียนได้รู้สึกว่าได้เรียนรู้อะไรบางอย่างนั้น เป็นการเสริมแรงที่สำคัญ
 อย่างหนึ่งต่อกระบวนการเรียนการสอน นั้นหนา นิยะพันธ์ (2526 : 59) นอกจากนี้
 การเรียนโดยวิธีวิเคราะห์ข้อความต่อเนื่องโดยใช้ตัวสัมพันธ์ความ ยังช่วยเสริมประสบการณ์
 และทักษะให้ผู้เรียนทำให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการอ่านภาษาอังกฤษว่า ไม่ใช่เรื่องยากหรือเรื่อง
 ที่สลับซับซ้อนอีกต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของโรเอตเตอร์ และคนอื่น ๆ (Roetter
 and others. 1976 : 138-141) ที่พบว่า เจตคติต่อการอ่านของนักเรียนระดับ 5-6
 สูงกว่านักเรียนในระดับอื่น ๆ และยังพบว่า มีความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติในการอ่านกับค
 ณะความเข้าใจในการอ่านตลอดจนคะแนนด้านคำศัพท์ และผู้ที่มีเจตคติทางการอ่านสูง จะ
 มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านสูงขึ้นด้วย

ฉะนั้นจึงสรุปได้ว่า การสอนโดยวิธีวิเคราะห์ข้อความต่อเนื่อง โดยใช้ตัวสัมพันธ์
 ความ ทำให้นักเรียนมีเจตคติต่อการอ่านดีกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้คู้มือครู

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะที่อาจจะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอน
 และการศึกษาค้นคว้าในครั้งต่อไปดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการเรียนการสอน

1.1 จากผลของการศึกษาค้นคว้าพบว่า การสอนโดยวิธีวิเคราะห์ข้อความต่อเนื่องโดยใช้ตัวสัมพันธ์ความ ให้ผลดีแก่นักเรียนทั้งในด้านความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษจึงควรพิจารณา นำเทคนิควิธีสอนนี้ไปใช้ในการเรียนการสอน

1.2 ผู้ที่จะนำวิธีการสอนนี้ไปใช้ ควรศึกษานวการสอนเตรียมการสอนให้ดี ตลอดจนดูกระบวนการเทคนิคในการสอนให้เข้าใจเสียก่อน

1.3 ครูควรดูความรับผิดชอบของนักเรียนด้วยในขณะที่สอนหรือทำแบบฝึกหัด เนื่องจากว่า เด็กนักเรียนมักจะมีคะแนนความเคยชินทางด้านการท่องจำมากกว่าการคิดอย่างมีเหตุผล และนักเรียนมีความเคยชินกับวิธีการสอนแบบบรรยาย ซึ่งนักเรียนจะเป็นผู้ฟังครูและปฏิบัติตามเป็นส่วนใหญ่ ดังนั้นครูผู้สอนควรจะมีผู้ให้คำปรึกษาหรือชี้แนะเท่านั้น พยายามให้นักเรียนคิดแก้ปัญหาและเรียนรู้ด้วยตนเอง ครูผู้สอนจะต้องดูแลและติดตามนักเรียนอย่างใกล้ชิดและสม่ำเสมอ

1.4 ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ควรเลือกวิธีการสอนให้เหมาะสม รวมทั้งการเลือกอุปกรณ์ในการสอนให้เหมาะสมกับกิจกรรมที่จัดด้วย ควรสร้างบรรยากาศในการเรียนการสอนและจัดสภาพสิ่งแวดล้อมในการเรียนการสอนให้เหมาะสม อันจะส่งเสริมให้นักเรียนได้มีเจตคติในการเรียนภาษาให้สูงขึ้น และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงตามด้วย

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาค้นคว้าครั้งต่อไป

2.1 ควรจะมีการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับวิธีการสอน โดยวิธีวิเคราะห์ข้อความต่อเนื่องกับทักษะอื่นด้วย คือ ฟัง-พูดและเขียน

2.2 ควรทดลองในระดับที่ต่างจากการทดลองครั้งนี้ด้วย เพื่อดูว่า นักเรียนต่างระดับกันจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันหรือไม่

2.3 ควรศึกษาถึงผลของตัวแปรอื่น ๆ ด้วย เช่น ความรับผิดชอบ ความสนใจ เป็นต้น

2.4 ควรจะศึกษาค้นคว้ากับนักเรียนที่เป็นหญิงล้วน หรือชายล้วน เพื่อนำผลการวิจัยมาเปรียบเทียบกับกลุ่มทดลองที่เป็นสหศึกษาว่า มีผลการเรียนต่างกันอย่างไรบ้าง

מדרגות

บรรณานุกรม

- กองกาญจน์ นิธิพงศ์. การศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตวิทยาลัย
วิชาการศึกษา. ปริญญาโท ค.ม. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร,
2516. ถ่ายเอกสาร.
- งามพริ้ง รุ่งโรจน์ดี. ประมวลการสอนภาษาอังกฤษ เทคนิคสำหรับนักศึกษา เทคนิคด้านช่าง
อุตสาหกรรม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท ค.ม.
กรุงเทพฯ : ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2521. อัดสำเนา.
- เจือจันทร์ จงสถิตย์อยู่. โครงการสอนอ่านภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น.
วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524. ถ่ายเอกสาร.
- ชวาล แพร่ตกุล. เทคนิคการวัดผล. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช, 2516.
- _____. เทคนิคการเขียนข้อสอบ. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช, 2522.
- ชูชีพ อ่อนโคกสูง. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช, 2522.
- เชิดศักดิ์ ไชวาสินธุ์. การวัดทัศนคติและบุคลิกภาพ. กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบทางการ
ศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2520.
- ดิษฐ์ ปาลิคุปต์. ความสามารถในการใช้สำนวนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยบรีกิ้งหนึ่ง.
วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2517. ถ่ายเอกสาร.
- เดโช สวานานนท์. จิตวิทยาในชีวิตประจำวันและจดหมายถึงสมิตรา. กรุงเทพฯ :
โอเดียนสโตร์, 2512.

นันทนา นิยะพันธ์. การเปรียบเทียบสัมฤทธิ์ผลทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน
นายเรืออากาศชั้นปีที่ 5. กลุ่มที่สอนด้วยวิธีวิเคราะห์ข้อความกับกลุ่มที่สอนแบบเดิม.
วิทยาพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526. ถ่ายเอกสาร.

นิยม สาระรัตน์. การเปรียบเทียบเจตคติและแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษระหว่าง
ผู้เรียนในโปรแกรมวิทยาศาสตร์กับผู้เรียนในโปรแกรมศิลปภาษาของนักเรียนชั้นมัธยม
ศึกษาปีที่ 5 เขตการศึกษา 9. วิทยาพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์. 2524. ถ่ายเอกสาร.

นุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ : พิมพ์
ครั้งที่ 3. การพิมพ์พระนคร. 2524.

ประทีป รุ่งตรานนท์. การศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนวิทยาลัย
ครูระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา. ปริญญาพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :
วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร. 2527. ถ่ายเอกสาร.

ประภาเพ็ญ สุวรรณ. ทัศนคติต่อการวัดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอนามัย. กรุงเทพฯ :
ไทยวัฒนาพานิช. 252๑.

ผ่าน บาลโพธิ์. "ภาษาปริทัศน์," Discourse Markers กับการอ่านข้อเขียนทางวิชาการ.
ภาคปลาย, 2524.

พวงเพ็ญ อินทรประวัติ. วิธีสอนภาษาอังกฤษ. สงขลา : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สงขลา. 2521.

พวงรัตน์ ทวีรัตน์. วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ :
สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,
253๑.

- พัฒน์ น้อยแสงศรี. ปัญหาการสอนอ่านภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2526.
- ณิทธิพงษ์ ทวยเจริญ. การศึกษาข้อผิดพลาดในการอ่านตำราเรียนภาษาอังกฤษของนิสิตปีที่สอง วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตรและปทุมวัน. ปริญญาโท ค.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2521. ถ่ายเอกสาร.
- นิตรวลย์ โกวิทวาทิ. ความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจ คำศัพท์และความเข้าใจในการอ่าน ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2515. ถ่ายเอกสาร.
- ไพศาล หวังพานิช. การวัดผลการศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2524.
- มุกดา ฝนลาภอนันต์. การศึกษาเปรียบเทียบการสอนความหมายของคำด้วยวิธี Context Clue และวิธีแปล. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2521. ถ่ายเอกสาร.
- ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. หลักการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : บริษัท ศึกษาการ, 2528.
- วัฒนา บาลโพธิ์. ความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจในการใช้เครื่องหมายวรรคตอนตัวนำอนุประโยคและบริบทกับความสามารถในการอ่านเอาความในวิชาภาษาอังกฤษของ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง วิทยาลัยครูส่วนกลาง. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523. ถ่ายเอกสาร.
- วาริน ศรีสมพงษ์. ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้และความเข้าใจไวยากรณ์ และคำศัพท์ . ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2516. ถ่ายเอกสาร

ศรีนครินทร์วิโรฒ ปทุมวัน, มหาวิทยาลัย. รายงานการวิจัยเรื่องความรู้ทางภาษาศาสตร์ของครูสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น. กรุงเทพฯ : คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ ปทุมวัน, 2528.

สมบูรณ์ ชิตพงษ์. "การประเมินคุณภาพเครื่องมือวิจัย," เอกสารประกอบวิชาการวิจัย 521 วิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ, 2527.

สมศักดิ์ บุญสาร. การศึกษาเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจในการใช้สำนวนกับความเข้าใจในการอ่านกับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528. ถ่ายเอกสาร.

สินีนาก สัตยมาศ. การสร้างแบบฝึกหัดเสริมทักษะภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2518.

สุธา จันทรเอม. ความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจคำศัพท์และความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนที่สำเร็จชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนประถมศึกษาบางแห่งในจังหวัดพระนคร. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร, 2508. ถ่ายเอกสาร.

อบรม สนิทบาล. วิชาการศึกษา 122 : จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, ม.ป.ป.

อมรา รักขมณี. การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ เจตคติและความคงทนในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนโดยวิธีวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างประโยคกับการสอนโดยใช้คู่มือครู. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ ประสานมิตร, 2529. อัดสำเนา.

อรรณพ บรรจงสวัสดิ์. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และเจตคติต่อการอ่านวิชาภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยการสอน โดยใช้ชุดการสอนแบบศูนย์การ
เรียนที่จัดกิจกรรมแบบโครงสร้างระดับยอดกับการสอนตามคู่มือครู. ปรินญาณินทร์
 กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2534. อัดสำเนา.

อังคณา วงศ์สนิท. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับถ้อยโณสื่อสารและวิเคราะห์
วิจารณ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนรัฐบาลในเขตจังหวัดนนทบุรี.
 ปรินญาณินทร์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2524. อัดสำเนา.

อจธรา วงศ์โสธร. "ความสัมพันธ์ระหว่างภูมิหลังและแรงจูงใจของนักศึกษาต่อผลสัมฤทธิ์ใน
 วิชาภาษาอังกฤษ," วารสารภาษา. 6 : (1-2); 2519.

_____. เทคนิควิธีการสร้างข้อสอบภาษาอังกฤษสำหรับวัดและประเมินผลการใช้ภาษาเพื่อ
การสื่อสาร. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์, 2529.

อุทัย ภิรมย์รัตน์. การศึกษาเชิงจิตภาษาศาสตร์เกี่ยวกับการอ่านภาษาอังกฤษ : การอ่านในใจ
วารสารการอ่าน. 1 (2) : 17-18; 2527.

_____. "ความสำคัญและสถานะของการอ่านหนังสือ," วารสารรวมคำแหง. 6 (2) :
 162-164; 2522.

_____. ปัญหาการสอนอ่านภาษาอังกฤษแก่ผู้เริ่มเรียน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัย
 รวมคำแหง, 2521.

Adrent, Kenneth M. and S. Haselton. "Essential Reading Skill in
 Bookkeeping," Journal of Reading. 316 ; Januray, 1973.

Barbara, Lee Dem Stoodt. "The Relationship Between Understanding Grammatical Conjunctions and Reading Comprehension," Dissertation Abstracts International. 31 : 4635 - 4636; March, 1971.

Barry, J. Baddock, "Teaching Cohesion in the Language Laboratory," English Teaching Form. 19 : 18; July, 1981.

Bartlette, Brendan, J. "Organizational Structure : The Key to Improved Comprehension and Recall," In Reading : An Australian Perspective. eds. by Len Unsworth. Australia : Gloke Press, 81 - 99, 1985.

_____. "Top Level Structure and organizational strategy for Recall of Classroom Text," Dissertation Abstracts International. 39 (11) : 6641 - A; May, 1979.

Bastides, Jesus A. "The Cloze Procedure as a Teaching Comprehension," English Teaching Forum. 22 : 20 - 24; April, 1984.

Bolinger, Dwight. The Phrasal Verb in English. Cambridge University Press, 11: 1971.

Brown, Gillian and George Yule. Discourse analysis. Cambridge University Press, 288, 1985.

Brown, Robert C. "Vocabulary Acquisition in the Two year College : A Comparison of Contentual instructional Approaches," Dissertation Abstracts International. V. 38 : 5188 - A; March, 1978.

Cambourne, Brian. "How Important Is Theory to the Reading Teacher,"
Australian Journal of Reading. 2 (2) : 78 - 90; June, 1979.

Carter, Betty B. "Helping the Seven Graders to Understand
 Figurative Expression," Journal of Reading. 20 : 533; April,
 1977.

Carver, D. J. "Idiom and the Teaching of Active Vocabulary,"
English Language Teaching. XXVI : 50 - 54; October, 1971.

Charles, David Foust. "The Relationship Between Understanding
 Prepositions and Reading Comprehension," Dissertation
Abstracts International. 34 : 4983 - 4984 A; February, 1974.

Clark, Mark A. and Sandra Silberstein. "Toward a Realization of
 Psycholinguistic Principles in the ESL Reading Class,"
Language Learning. 27 : 135 - 154; January, 1977.

Clarke, M. A. and S. Silberstein. "Toward a Realization of
 Psycholinguistic Principles in ESL Reading Class,"
Language Reading. 27 : 145 - 147; June, 1977.

Clifford, Lloyd Ferry. "Discourse Coherence and Readability.
 A Study of the Effect of Coherence Marker Density on Reading
 Comprehension," Dissertation Abstracts International.
 36 : 5765 A; March, 1976.

Coady, J. "A psycholinguistic model of the ESL reader," Reading
in a Second Language. ed. by Ronald Mackey, Bruce Barkman, and
 R. K. Jordan, Powley, Mass : Newsbury. Hourse Publisher.
 5 -18, 1979.

- Cooper, Charles R. and , Anthony R., Petrosky. "A Psycholinguistic view of the fluent Reading process," Journal of Reading. 20 : 193; December, 1976.
- Coulthard, Malcold. An Introduction to Discourse analysis. Longman: 195, 1979.
- Cronbach, Leejoseph. Essential of Psychological Testing. 3rd. ed. New York: 725; 1970.
- Dale, Edgar. "Reading as Communication," Insight into Why and How to Read. Delaware : International Reading Association, 4 - 5; 1976.
- Deboer, John J. The New Building Better English. Vole Illinois : Harper & Row Purblisher, 308 - 309; 1981.
- Deighton, Lee C. Vocabulary Development : Level 6. New York : The Macmillan Company, 26 - 39; 1964.
- Dorothy, Marie Albanese. "A Study of Complexity of Sentence Structure as a Factor in Reading Comprehension," Dissertation Abstracts International. 33 : 3248 A; January, 1973.
- Duke, Jonquelyn Simpson. "An Exploratory Study Using a Modified Cloze Procedure to teach Context Class as a Means of Improving Reading Comprehension," Dissertation Abstracts International. 1978.

- Edwards, Allen L. Techniques of Attitude Scale Construction.
New York : Appleton Century - Crofts, Inc., 356, 1957.
- Edwards, Peter. "The Effect of Idiom on Children's Reading and Understanding of Prose," Teachers Tangibles and Teachingues.
Neward, Del. : International Reading Association, 46; 1975.
- Emans, R. "Teaching the Use of Context Clue," Elementary English.
12 : 243 - 246, 1969.
- Eskey, David. Advance Reading : The Structure Problem, English Teaching Forum. 13 (12); 21.
- Fan, Chung Teh. Item Analysis Table. New Jersey : Educational Service : Princeton, 137, 1952.
- Ferguson, George. A. Statistical Analysis in Psychology and Education
3rd. ed. New York : McGraw-Hill Book Company, 492, 1971.
- Fries, Charles C. Linguistics and Reading. Holt, Rine Hari and Winston, 295; 1968.
- Ganschow, Levnore. "Effects of Context on Recognition of Words and Identification of Word Meaning by Reading Disable Adolescent and Younger Reader," Dissertation Abstract International.
808-A; 1978.
- Geoffrey, Leech and Jan Svartvik. A Communicative Grammar of English
London : Longman Group, 156, 1975.

Good, Carter V. Dictionary of Education. 2nd. ed. New York : McGraw-Hill Book Co., Inc., 681; 1959.

Goodman, Kenneth S. and Ovide S. Niels Reading : Process and Progress. Illinois : National Council of Teachers of English, 74; 1970.

_____. "Reading : A Psycholinguistic Guessing Game," in Theoretical Models and Process of Reading. 489; 1970.

Goodman, Yetta Mo, Dorothy J. Watson and Carolyn L. Burke. Reading Miscue Inventory : Alternative Procedures. New York : Richard C. Owen Publishers, Inc., 238, 1987.

Harris, Albert J. and Edward R. Sipay. How to Teach Reading. New York : Longman Inc., 631, 1970.

Harris, David P. Testing English as a Second Language. New York : McGraw-Hill, 15; 1969.

Harry Hawkes, "The National Syllabus, Discourse Analysis, and ESP. Materials," English Teaching Forum. 17 : 23; April, 1979.

Hilgard, Ernest R. Introduction to Psychology. New York : Harcourt, Brace & World, Inc., 678, 1962.

Hosseini, Ross Mabraji. "A Study of Foreign Students English Idioms Skills and Academic Achievement, Cultural Contacts, and Life Adjustment," Dissertation Abstracts International. V. 43 : July, 1982.

- Illora, Senderson. "The Use of Connectives by Fluent and Net -
Net - So - Fluent Readers," Dissertation Abstracts International.
40 : 5345 A; April, 1980.
- J. McH, Sinclair and R.M. Coulthard, Towards an Analysis of Discourse.
London : Oxford University Press, 38; 1975.
- Jacobson, Benj. Transformational Generative Grammar. New York :
North - Holl and. Publishing Company, 15; 1977.
- Jeanne, Renou Chesnow. "Developmental Discourse : Form, Function,
and Process in Descriptive Monologues," Dissertation Abstracts
International. 39 : 6737 A; May, 1979.
- Kagan, Jesom and Ernest Hanveman. Psychology. New York : McGraw Hill,
157, 1969.
- Krashen and Tracy D. Teurell. The Natural Approach : Language
Acquisition in the classroom. Oxford, New York, Toronto:
Pergamen Press, 191, 1983.
- Kyles, Perkins and Sheila R., Brutton. "The Effect of Word
Frequency and Contextual Richness on ESL Students' Word
Identification Abilities," Selected Papers from the Illinois
TELOLIBE Annual (10th, Chicago, IL, February, 26-27, 1982.),
20; 1982.
- Lado, Robert. Language Teaching : A Scientific Approach. New York :
McGraw-Hill Book Company, 239, 1964.

Larry, Selinker, R.M. Todd Trimble and Louis Trimble. "On Reading English for Science and Technology," Presuppositional Rhetorical Information in the Discourse. in Teaching English for Science and Technology. ed. Jack C. Richards. Singapore : Singapore University Press, 37 - 39; 1976.

Lee, KOK Chaeng. Teaching English for Science and Technology. 13 - 14; 1983.

Lorenz, Estell K. "Excuse me, But Your Idiom is Showing," The Reading Teacher. 31 : 1; October, 41, 1977.

Lyons, John. Introduction to theoretical linguistics. London : Cambridge University Press, 519; 1968.

Mackey, William. Language Teaching Analysis. Indiana University Press, 103, 1965.

Makkei, Adam. Idiom Structure in English. Mouton & Co. N. V. Publishers, 208; 1972.

May, Baldwin Ann. "All the Angles of Idioms Instruction," The Reading teacher. 32 (6); 1979.

McLelland, Ann Johns. "A Comparison of Cohesion Elements in American Business and Non-Native Speaker Written Discourse," Dissertation Abstracts International. 41 : 1928 A; November, 1950.

- Miller, George. A. Communication Language and Meaning. New York : Basic Book, Inc., 1973.
- Miller, Wilma H. The First R : Elementary Reading Today. New York : Holt Rinehart and Winston, 255; 1979.
- Na, Liu and Nation. I.S.P. "Factors Affecting Guessing Vocabulary in Context," RELJ journal. 16 (1); June, 1985.
- Nathan, Ruth G. "The Effects of Semantic and Syntactic Context on Ongoing Word Recognition : A Test of the Interactive Compensatory Model," Paper Presented at the Annual Meeting of the American Psychological Association. (92nd, Toronto, Ontario, August 24 - 28, 1984), 15, 1984.
- Newcomb, Theodore. Social Psychology. New York : Dryden Press, 591; 1959.
- Niles, Barton Smith. Read Faster. New Jersey : Prentice-Hall, 51 - 55; 1957.
- Norris, William E. "Advance Reading; Goals, Techniques, Procedures," English Teaching Forum. 9 (4) : 204-205.
- Osgood, Charles, Suci, George J., Tannenbaum and Percy H. The Measurement of Meaning. Urbana : University of Illinois Press, 275; 1964.

Perfetti, Charles A. Discourse Context, Word Identification and Reading Ability. National Institute of Education, Washington, D.C., 12; 1983.

Randolph Quirk and others. A Grammar of Contemporary English. London : Longman Group, 520 - 523; 1974.

Rebecca, M. Valette. "The Evaluation of Second Language Learning," The Second Language Classroom. Oxford University Press, 161 - 174; 1981.

Roettger, Doris and others. "Validation of a Reading Attitude Scale for Elementary Students and an Investigation of the Relationship between Attitude and Achievement.," The Journal of Education Research. 72 : 138 - 142; January/February, 1979.

Ronald Mackay and Alan Mountford, "Reading for Information," in Reading : Insights and Approaches, Edward M. Anthony and Jack C. Richards. Singapore : Singapore University Press, 144; 1976.

_____. Reading for Information in Reading, Insights and Approaches. 157-160.

Ruidl, Richard Alan. "Idiomstic Communication Behaviors as Indicators of Acculturation," Dissertation Abstracts International 43 (6); December, 1982.

Russell, David H. Children Learn to Read. Boston : Ginn & Company, 612; 1963.

- _____. Children's Thinking. Boston : Ginn & Company, 575; 1956.
- Saowalak Rattanaich. The Effects of using Top-Level Structure Instructional Modules and Traditional Teaching Method in Teaching English to Thai Students. Project Report Seameo: R E L C Fellowship Grant-November, 1987.
- Scott, William A. Introduction to Psychological Research. New York : John Wiley & Sons Inc., 445; 1967.
- Searle, J. R. Speech Acts. Cambridge University Press, 203; 1978.
- Shaw, Phillip B. Effective Reading and Learning. New York : Thomas Y. Crowell Company, 477; 1955.
- Sinclair and Coulthard. Towards an Analysis of Discourse. Oxford: University Press, 163; 1978.
- Smith, Frank. Understanding Reading : A Psycholinguistic Analysis of Reading and Learning to Read. New York : Holt, Rinehart and Winston, 370; 1974.
- Stevenson, Robert M. "Using Slides to Improve Reading Comprehension," English Teaching Forum. 11 : 2 - 8; 1973.
- Strencky, Bernard James, "A Study of the Relationship between Reading Achievement, Vocabulary Development and Psycholinguistic Abilities of Beginning First Grade Children," Dissertation Abstracts International. 3376-A.; 1975.

Stubbs, Michael. Discourse analysis. Basil Blackwell, 272; 1983.

Tadres, A.A. "Alook Beyond the Sentence," English Teaching Form 2.
12; April, 1976.

Taylor, Wilson L. "Close Proceduree : A New Tool for Measuring
Readability," Journalism Quarterly. 30 : 411 - 433; 1953.

Walcutt, Charles Child., Jean Lamport and Glenn Mc Cracker.
Teaching Reading : A Phonic Linguistics Approach to Developmental
Reading. New York : Mcmillan Publishing Company, 18 - 26; 1974.

Ward, James. "Techniques for Teaching Reading." English Teaching
Forum. 18 (20) : 2-7; April, 1980.

Widdowson, H.G. "An Approach to the Teaching of Scientific English
Discourse," RECL Journal. 5 : 57 - 40; June, 1974.

Wijasuri, B.S. "The Occurence of Discourse Markers and
Inter-Sontance Connections in University Lectures," (Master's
Thesis, University of Manchester, 1976), quoted in Ronald
Mackay, "Teaching the Information Gathering Skill," RELC
Journals. 65 ; December, 1974.

Wilson, Robert M. Dignostic and Remedial Reading : For Classroom
and Clinic. 2nd ed. Merril Publishing Company, 215 - 216;
1972.

Yule, George. The Study of Language. Combridge University Press,
220; 1985.

ကမ္ဘာကျော်

ภาคผนวก ก

- **แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ**
- **แบบสอบถามวัดเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ**

Reading Comprehension Test

English (533-534) 2 periods/100 minutes

Direction : Read the following passages carefully, responds by choosing the best alternative and answer marks (X) on the letter a, b, c, or d on your answer sheet.

Example : The tomato was first grown because it was pretty. People did not know it was tasty and good for them. They used tomato totheir homes.

a. thank	b. fight
c. walk	d. decorate

The correct answer is (d) so you put X on d on your answer sheet. Please don't write anything in this paper. Bring it back before going out.

1. People of long ago had only first names. As the population grew, people began to live in large groups. Families started to use first name. The families names helpod people..... one another more easily.

a. identify	b. fall
c. feed	d. catch

2. Do you like fresh fish? People in Japan sometimes let fish dry in the sea for as long as ten years. These fish become as.... as rock. According to the Japannese, they are.....

a. soft, strong	b. hard, delicious
c. sweet, dark	d. old, bitter

3. The Dead Sea is really a lake between Israel and Jordan. It is saltier than any other body of water. Fish and most kinds ofdie from all the salt. That is why it is call theSea.

a. plants, Dead	b. ships, Suez
c. sand, Fresh	d. rocks, Baltic

4. There had been little or no rain for months. Everything was dry. Many of crops were dying from having no water. The town was having the worst drought in years.

What does the underlined word mean?

- a. long period of dry weather. b. period of heavy rain
c. period when trees die. d. long period of a summer season.

5. All of the rocks on the the south shore of the lake were quite smooth. But the rocks on the north shore were very jagged.

What does the underlined word mean?

- a. smoot b. sharp
c. rough d. hard

6. The Reynolds family is on vacation. It is late afternoon and they want to find a campground so they can set up their tent before it gets dark; they do not know which road to take. So they.....

- a. do nothing but stare at each other
b. look at a map to find the location of campsites in the area
c. stop where they are and sleep in the car
d. stop the car and flag a moterist down to as directions.

7. The tiny mouse shouted to the large hungry cat.

"How did the tiny mouse feel?"

- a. daring b. frightened
c. hungry d. helpless

8. 1. Three high school students were seriously injured in football games last Saturday. 2. The week before two players were hospitalized, 3. football has become a dangerous game.

4. It is dangerous because many players ignored the rules, because they were not well - trained, and, perhaps, they were told to play only to win, never to lose.

Which sentence contains the main idea?

- a. one b. two
- c. three d. four

9. 1. Oceans, lakes, and rivers all over the world are becoming polluted with garbage and dangerous chemicals. 2. Factories contribute to the problem because they rely on the rivers for the disposing of wastes. 3. Oil and other chemicals can kill fish and make water bad for drinking. 4. Since people are dependent on water, they should be involved in finding a solution to this problem. 5. Everyone agrees that water pollution is a serious problem today.

Which sentence contains the main idea?

- a. one b. two
- c. three and four d. five

Read the following paragraph; and then answer the questions from 10 to 13

When selecting plants to grow inside or outside your home, several factors must be considered. Outdoor plants should be suited to the climate of the area in which they will be planted. In the United States it is dry in the West, cold in the north, subtropical along the Gulf states and tropical, or hot and humid, in the southern parts of Florida and California. The height of a plant or tree must be appropriate for the amount of space that is available. Large plants will need enough space to root properly and grow to maximum height, whereas some small,

slow-growing kinds of plants need little space. Still another factor in choosing the right plants is compatability, or how well different kinds of plants will grow together. plants that need the same soil conditions and amount of water should be grouped together.

10. Tropical (line..5..) means.....

- a. outdoor b. gulf states
- c. hot and humid d. southern parts of
Florida and California

11. Compatability (line..9..) means.....

- a. factors in choosing the right plants.
- b. the needs of the soil conditions.
- c. the height of a plant and the amount of space
- d. how well different kinds of plant will grow together.

12. Which sentence is true?

- a. Plants that need the same soil conditions and smount of water should be grown together.
- b. Big plants and small plants should be grown together.
- c. Different kinds of plant should not be grown together.
- d. Large plants will need little space.

13. This paragraph is mainly about.....

- a. how to control the height of (each kind of) plants.
- b. how to classify soil conditions.
- c. how to select plants to grwo in different places.
- d. how to group plants together.

The Great Cat

Baby lions are as gentle as baby cats, like cats, too, lions like to sleep in the day time and wander at night. A lioness hunts the way a cat hunts for a bird. It will lie waiting until its prey is near. Then it will spring. A lioness can kill with one blow by breaking the neck of its prey.

Although baby lions are friendly as kittens, big lions are not friendly at all. Sometimes a circus lion will kill the person who has trained it.

The lion is one of the strongest of wild animals. But it is not the largest, and it is not the fiercest. The lion's large head and long mane make it look proud and kingly. This is why the lion is called the "king" of the beasts."

Answer questions to 15-19

14. From the story you can tell that.....
 - a. a lion is not really strong.
 - b. a lion wanders at night.
 - c. a zoo lion is always friendly.
 - d. a lion is the largest of wild animals.
15. This story is mainly about.....
 - a. baby cats
 - b. baby lions
 - c. an animals that looks very proud.
 - d. the fiercest animal.
16. Why is the lion called the "king of the beasts"?
 - a. Because it is the strongest of wild animals.
 - b. Because it is the largest of wild animals.
 - c. Because it is the fiercest of wild animals.
 - d. Because its long mane makes it look proud and kingly.

17. The word spring (line..4...) means.....
- a. grow up quickly from the ground or from a stem.
 - b. move suddenly and quickly from the ground, leap.
 - c. water coming up from the ground.
 - d. the season between winter and summer.
18. The word blow (line..4..) means.....
- a. strong wind
 - b. hit, hard stroke with a hand or a weapon.
 - c. shock, misfortune.
 - d. move
19. The word trained (line..8..) means.....
- a. number of railway coaches, wagons joined together.
 - b. a long line of moving people
 - c. gave teaching, practiced.
 - d. aimed (a gun)

Read the following passage, then choose the best answer of 20-24

Next time you eat a fresh pineapple, don't throw the leaves away. For a bit of Hawaii in your house or school, you can grow a pineapple plant. With a sharp knife, cut off the top just below the point where the leaves come out. Cover the pineapple with a cloth to protect your hand while you cut off the top.

Put the top aside for a full day to let it dry out, or it may rot before taking root. Place the dry top, cut side down, in a bowl filled with moist sand. Push it into the sand up to where the leaves begin. Set the container in a sunny window and keep the sand moist.

After about a month, the plant will have grown a system of roots. Replant the pineapple top in a large pot filled with a mixture of sand and good soil. Be careful not to tear the new roots. Use a little water to keep the soil moist, and place the pot in a bright window. Eventually you will have a large, leafy green plant. If you're lucky, your plant may even grow a pineapply.

20. What would be a good title for this passage?

- a. Growing a pineapply Plant.
- b. Using Pineapple Cores.
- c. Harvesting Pineapples.
- d. Canning Pineapples.

21. How long should the pineapple top be kept in just sand?

- a. One day
- b. Two weeks
- c. About one month
- d. Eight weeks

22. You can see that.....

- a. pineapple plants are grown without seeds
- b. growing pineapple plants is expensive.
- c. pineapples need little sun.
- d. pineapples make poor plants.

23. A container is.....

- a. sand and soil
- b. full of light
- b. the top of a fruit
- c. an object used to hold something
- d. a root system

24. The word bright (line..13...) means.....

- a. clever
- b. happy
- c. full of light
- d. famous

From the following items, which number is the most appropriate rearrangement

25. A. It was 8 o'clock when Bill woke up.
B. He decided to have ham and eggs for breakfast.
C. He was happy.
D. Then he looked for something to eat in the refrigerator.
- a. A B C D b. A D C B
c. A D B C d. C A D B
26. A. Jack began to make chocolate milk.
B. Then, he put in a spoonful of chocolate syrup.
C. First, he filled a glass half-way with milk.
D. After stirring the milk.
- a. A B C D b. A D C B
c. A C D B d. A C B D
27. A. The next day, they painted the bookcases.
B. Finally, they put the bookcases in the library.
C. On the first day, they cut the wood to the right size for each bookcase.
D. Two carpenters began to build bookcases for the library.
E. The second day, they nailed the pieces of wood together to make bookcases.
- a. D C E A B b. A C D E B
c. C D E A B d. D C A E B

28. A. I got very angry. I could not hear the actors.
 B. I did not enjoy it because a young man and a young woman were talking loudly.
 C. Last week I went to the theatre. The play was very interesting.
 D. "It's none of your business. This is a private conversation" the young man said rudely.
 E. In the end I couldn't hear it. I said angrily, "I can't hear a word."

a. C B A E D b. A E B D C
 c. C B E D A d. C A B E D

29. A. She went to see a friend after breakfast
 B. Later, she and her friend went to the movie.
 C. This morning Ann helped her mother cook.
 D. Then she had breakfast with a family.

a. A C D B b. C D A B
 c. C B D A d. C B A D

30. A patient came to consult his doctor. The said, "Doctor, I'm very nervous. Every time I sing, tears come to my eyes. What can I do? The doctor answered, "Put cotton in your ears." What advice did the doctor give his patient?

a. Stop singing b. Don't listen to your own voice.
 c. Don't be sad d. Clean your ears.

31. Little Robert asked his mother for two cents.

"What did you do with money I gave you yesterday?"

"I gave it to a poor old lady," Answered the child.

"You're a good boy," said the mother proudly.

"here are two cents more. But why are you so interested in the old lady?"

She's the one who sells the candy," answered Robert?

Why did Robert want money?

a. He wanted to help an old lady. b. He wanted to put it in his bank.

c. He wanted to buy candy. d. He wanted to save it.

32. The automobile sales rooms opened at eight o'clock. Shortly before nine, Mr. and Mrs. Burns had bought a car. It was very nice, little car. It was very speedy, too. The salesmans lent them his license plates and they rode away.

a. An hour b. A week

c. A month d. A day

33. Electricity works in many different ways. It milks cows, separates milk, pump water, grinds seed, saws wood, shells corn and operates shop tools. Electricity prevents spoilage and keeps milk, cream, eggs and vegetables fresh for market. The farm homemaker has an electric washer, an iron, and all the small appliances which help her to be more efficient. The family on the electrified farm has running water and a modern bathroom.

What is the main idea of this paragraph?

a. The spoilage of food b. The rooms in a farmhouse
c. The use of small appliances d. The use of electricity
on the farm.

34. She looked beautiful in her new clothes. Her hat was decorated with read flowers. Her dress fitted her gracefully. It was held at the waist by a wide, shining leather belt, and two pink ribbons hung down from the back. The lovely smile on her face added to the beauty of her appearance.

The paragraph is about.....

a. the fit of her dress.	b. the smile of her face
c. her beautiful of appearance	d. the colourful flowers on her hat
36. We wait for three hours;....., the door was opened.
a. so that	b. nevertheless
c. finally	d. despite the fact that
37. Mr. Johnson was rich and famous.....he was an unhappy man.
a. since	b. when
c. so that	d. yet
38.he has been saving money from early boyhood, Jack has almost enough for his first year at college.
a. Accordingly	b. Seven though
c. Since	d. In order to
39.to get their inspiration from Nature, artists often set up their easels in the park or a the seashore.
a. In order to	b. consequently
c. Therefore	d. Because
40. Education is one of the basic needs of life. We need education to earn our livings. We need it to live happily in the society under the same laws. Without education it is difficult to understand other people.
a. education	b. basic needs
c. happy	d. living

แบบสอบถามเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้ต้องการทราบเกี่ยวกับความรู้สึก ความคิดเห็นและเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการอ่านภาษาอังกฤษ แต่ละข้อจะเป็นประโยคสั้น ๆ เมื่อนักเรียนอ่านแล้ว ให้เลือกตอบตามความคิดเห็น หรือความรู้สึกของนักเรียนจริง ๆ อย่างนึกถึงหลักวิชาการหรือข้อควรปฏิบัติอื่นใด

2. คำตอบนี้ ไม่มีการตัดสินว่าถูกหรือผิด เพราะเป็นความคิดเห็นส่วนตัวของนักเรียน จึงไม่จำเป็นต้องตรงกับคำตอบของผู้อื่น ผลหรือคำตอบที่ได้นี้จะถือเป็นความลับเฉพาะเพื่อนำผลรวมไปใช้ในการวิจัยทางวิชาการเท่านั้น ทั้งจะยังไม่มีผลกระทบต่อการเรียนหรือคะแนนสอบ หรือตัวนักเรียนแต่ประการใด ขอให้ตอบตามความรู้สึกที่เป็นจริงของนักเรียนให้มากที่สุด

3. ขอให้นักเรียนตอบแบบสอบถามนี้ให้ครบทุกข้อ วิธีตอบให้นักเรียนอ่านข้อความแล้วพิจารณาว่า เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับข้อความ จากนั้นพิจารณาว่า เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง เมื่อคิดว่าจะตอบช่องใด ให้ทำเครื่องหมาย / ให้ตรงกับช่องนั้น

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1.	วิชาการอ่านภาษาอังกฤษ เป็นวิชาที่น่าสนใจที่สุด				
2.	ข้าพเจ้าคิดว่าเวลาในการเรียนวิชา การอ่านภาษาอังกฤษเหมาะสมดี				
3.	ข้าพเจ้าคิดว่า ครูควรนำบทความหรือ เนื้อหาจากนิตยสารหรือนั่งสื่อนิพนธ์ภาษา อังกฤษมาสอนในวิชาการอ่านให้มากกว่านี้				

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
4.	ข้าพเจ้าเชื่อว่าอุปกรณ์การเรียนการสอน วิชาการอ่านภาษาอังกฤษไม่ช่วยทำให้ผู้ เรียนเกิดความกระตือรือร้นในการเรียน				
5.	การใช้อุปกรณ์การเรียนการสอนประกอบ ในวิชาการอ่านภาษาอังกฤษเหมาะสม กับเนื้อหาดี				
6.	ถ้าการสอนเข้ามหาวิทยาลัยไม่มีข้อสอบ วิชาการอ่านภาษาอังกฤษ ข้าพเจ้าจะไม่ เรียนวิชานี้				
7.	ข้าพเจ้าต้องการอ่านภาษาอังกฤษได้ คล่องแคล่วเหมือนเจ้าของภาษา				
8.	ข้าพเจ้าไม่ชอบครูที่สอนวิชาการอ่าน ภาษาอังกฤษ				
9.	การอ่านภาษาอังกฤษทำให้ผู้อ่านเกิด ความคิดรวบยอดอย่างมีจุดหมาย				
10.	การอ่านภาษาอังกฤษทำให้สมองของ ข้าพเจ้าเกิดความลึบสน				
11.	การอ่านภาษาอังกฤษมีประโยชน์ต่อชีวิต ประจำวันของนักเรียนไทยมาก				

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
12.	ข้าพเจ้ารู้สึกหนักใจ เมื่อถึงเวลาสอบ วิชาการอ่านภาษาอังกฤษ				
13.	การฝึกความสามารถทางการอ่านภาษา อังกฤษ ไม่จำเป็นต้องทำแบบฝึกหัดมาก				
14.	ข้าพเจ้าคิดว่าการอ่านภาษาอังกฤษมี เนื้อหาไม่มากเกินไปจนน่าเบื่อ				
15.	ข้าพเจ้ามักจะเอางานอย่างอื่นมาทำ ในช่วงเวลาการอ่านภาษาอังกฤษ				
16.	การวัดผลวิชาการอ่านภาษาอังกฤษบ่อยๆ ช่วยทำให้เกิดการพัฒนาการทางด้าน ความคิด				
17.	การวัดผลการอ่านภาษาอังกฤษเพียงด้าน เดียว ไม่ช่วยให้พัฒนาทักษะด้านอื่น ๆ				
18.	ถ้าข้าพเจ้ามีปัญหาในการอ่านภาษาอังกฤษ ข้าพเจ้าใช้ความพยายามในการถามครู และเพื่อน ๆ จนเข้าใจ				
19.	เมื่อได้พบปะสนทนากับบุคคลที่เก่งภาษา อังกฤษ ข้าพเจ้าเกิดความรู้สึกประทับใจ				
20.	ข้าพเจ้ามีความต้องการให้ตัดวิชาการ อ่านภาษาอังกฤษออกจากหลักสูตร				

ภาคผนวก ข

การวิเคราะห์ข้อมูล

ตาราง 4 แสดงค่าความยากง่าย (P) และค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความยากมาตรฐาน (Δ) ของแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ

ข้อ	ตัวเลือก ที่ถูก	R _H	R _L	P _H	P _L	P	r	
1	a	19	12	.70	.44	.57	.27 [*]	12.3
2	b	18	3	.67	.11	.37	.59 [*]	14.3
3	c	21	17	.78	.63	.71	.18	10.8
4	d	3	1	.11	.04	.07	.21	18.8
5	a	25	21	.93	.78	.86	.28 [*]	8.6
6	b	7	0	.26	0			
7	a	23	11	.85	.41	.67	.47 [*]	11.5
8	c	15	6	.56	.22	.38	.36 [*]	14.2
9	c	17	5	.63	.19	.40	.46 [*]	14.0
10	a	18	9	.67	.33	.50	.34 [*]	13.0
11	a	22	14	.81	.52	.67	.32 [*]	11.2
12	d	20	8	.78	.30	.54	.48 [*]	12.5
13	c	18	8	.67	.30	.48	.37 [*]	13.2
14	d	20	12	.78	.44	.62	.36 [*]	11.6
15	c	15	9	.56	.33	.44	.25 [*]	13.6
16	b	9	5	.33	.19	.26	.18	15.6
17	c	21	10	.78	.48	.64	.32 [*]	11.6
18	a	8	5	.30	.19	.24	.14	15.8
19	b	24	18	.89	.67	.79	.31 [*]	9.8
20	c	19	9	.70	.33	.52	.37 [*]	12.8
21	d	26	21	.96	.78	.88	.38 [*]	8.2
22	b	17	5	.63	.19	.40	.46 [*]	14.0

* คือ ข้อที่คัดเลือกไว้

ตาราง 4 ต่อ

ข้อ	ตัวเลือก ที่ถูกต้อง	R _H	R _L	P _H	P _L	P	r	
23	c	13	13	.48	.48	.48	.00	13.2
24	b	11	5	.41	.19	.29	.26	15.2
25	c	23	16	.85	.59	.73	.32*	10.6
26	c	15	9	.56	.33	.44	.24*	13.6
27	a	13	7	.48	.26	.37	.24	14.4
28	a	17	10	.63	.37	.50	.26*	13.0
29	b	7	8	.26	.30	.30	.00	15.1
30	c	13	5	.48	.19	.33	.32*	14.8
31	a	22	14	.81	.52	.67	.32*	11.2
32	c	18	11	.67	.41	.54	.27	12.6
33	b	15	16	.56	.59	.58	.03	12.2
34	b	27	18	1	.67			
35	c	19	6	.70	.22	.46	.48*	13.5
36	c	15	2	.56	.07	.28	.57*	15.3
37	d	18	11	.67	.41	.54	.27*	12.6
38	a	25	15	.93	.56	.77	.49*	10.1
39	a	12	5	.44	.19	.31	.29*	15.0
40	b	22	16	.81	.51	.71	.26*	10.8
41	b	20	14	.74	.52	.63	.24*	11.6
42	c	25	15	.93	.56	.77	.49*	10.1
43	a	15	6	.56	.22	.38	.36*	14.2
44	d	12	6	.44	.22	.33	.25*	14.8
45	c	17	11	.63	.41	.52	.22	12.8
46	a	22	22	.81	.81	.81	.00	9.5
47	b	8	9	.30	.33			
48	c	19	14	.70	.52	.61	.19	11.9

* คือ ข้อที่คัดเลือกไว้

ตาราง 4 ต่อ

ข้อ	ตัวเลือก ที่ถูก	R_H	R_L	P_H	P_L	P	r	
49	c	23	10	.85	.37	.62	.52 [*]	11.7
50	a	18	8	.67	.30	.48	.37 [*]	13.2
51	b	21	3	.78	.11	.43	.67	13.7
52	c	22	14	.81	.52	.67	.32*	11.2
53	d	20	6	.74	.22	.48	.52 [*]	13.2
54	b	17	11	.63	.41	.52	.22	12.8
55	c	11	5	.41	.19	.29	.26 [*]	15.2
56	c	17	11	.63	.41	.52	.22	12.8
57	a	11	5	.41	.19	.29	.26 [*]	15.2
58	a	8	4	.30	.15	.22	.21	16.1
59	c	10	9	.37	.33	.35	.04	14.5
60	a	20	7	.74	.26	.50	.48	13.0

* คือ ข้อที่คัดเลือกไว้

ตาราง 5 แสดงค่าอำนาจจำแนก (t) ของข้อคำถามในแบบสอบถาม
วัดเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ

ข้อที่	จำนวนคน		ค่าเฉลี่ย		ความเบี่ยงเบน มาตรฐาน		t
	กลุ่ม E	กลุ่ม C	กลุ่ม E	กลุ่ม C	กลุ่ม E	กลุ่ม C	
1	10	10	2.90	1.70	0.99	0.48	3.43*
2	10	10	4.60	4.70	0.51	0.48	-0.45
3	10	10	4.90	4.70	0.31	0.48	1.10
4	10	10	4.70	4.60	0.48	0.51	0.45
5	10	10	4.50	4.20	0.52	0.78	1.00
6	10	10	3.80	4.00	0.78	0.81	-0.56
7	10	10	4.40	3.80	0.51	0.63	2.32*
8	10	10	4.80	4.50	0.42	0.52	1.41
9	10	10	4.20	1.60	0.91	0.51	7.80*
10	10	10	3.40	2.80	0.51	0.42	2.85*
11	10	10	4.40	2.70	0.69	0.82	4.98*
12	10	10	4.20	2.80	0.63	1.03	3.66*
13	10	10	4.40	3.20	0.69	1.03	3.04*
14	10	10	4.00	3.10	0.81	1.10	2.08*
15	10	10	4.10	2.40	0.73	0.96	4.42*
16	10	10	4.30	2.30	0.48	0.94	5.94*
17	10	10	3.60	2.00	1.07	0.47	4.31*
18	10	10	4.20	3.40	0.63	0.96	2.19*
19	10	10	3.80	3.40	1.22	1.35	0.69
20	10	10	2.90	1.70	0.99	0.48	3.43*
21	10	10	4.20	2.60	0.42	1.07	4.38*
22	10	10	4.50	3.50	0.52	0.70	3.59*

* คือ ข้อที่คัดเลือกไว้

ตาราง 5 (ต่อ)

ข้อที่	จำนวนคน		ค่าเฉลี่ย		ความเบี่ยงเบน มาตรฐาน		t
	กลุ่ม E	กลุ่ม C	กลุ่ม E	กลุ่ม C	กลุ่ม E	กลุ่ม C	
23	10	10	3.40	2.80	0.51	0.63	2.32 [*]
24	10	10	3.80	2.90	0.78	0.99	2.24 [*]
25	10	10	4.10	3.40	0.99	1.07	1.51
26	10	10	4.20	3.20	0.42	0.42	5.30 [*]
27	10	10	3.90	3.70	0.56	0.82	0.63
28	10	10	4.00	3.00	0.47	0.94	3.00 [*]
29	10	10	4.10	3.90	1.19	0.73	0.45
30	10	10	4.10	3.00	0.73	0.66	3.50 [*]

^{*} คือ ข้อที่คัดเลือกไว้

ตาราง 6 แสดงคะแนนความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ เปรียบเทียบระหว่างการ
สอบก่อนการทดลองและหลังการทดลองของกลุ่มทดลอง

เลขที่	กลุ่มการ ทดลอง	หลังการ ทดลอง	D	เลขที่	ก่อนการ ทดลอง	หลังการ ทดลอง	D
1	18	31	13	21	16	30	14
2	16	23	7	22	24	33	9
3	20	27	7	23	11	23	12
4	15	24	9	24	24	35	11
5	12	21	9	25	13	25	12
6	15	28	13	26	21	37	16
7	14	25	11	27	20	30	10
8	20	27	7	28	17	25	8
9	17	24	7	29	9	24	15
10	15	28	13	30	20	28	8
11	12	22	10	31	13	20	7
12	21	30	9	32	21	28	7
13	15	23	8	33	15	34	19
14	14	20	6	34	14	27	13
15	20	32	12	35	14	20	6
16	15	27	12	36	8	15	7
17	10	19	9	37	20	31	11
18	12	22	10	38	16	22	6
19	22	31	9	39	17	23	6
20	21	33	12	40	16	24	8

ตาราง 7 แสดงคะแนนความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ เปรียบเทียบระหว่างการ
สอบก่อนการทดลองและหลังการทดลองของกลุ่มควบคุม

เลขที่	กลุ่มการ ทดลอง	หลังการ ทดลอง	D	เลขที่	ก่อนการ ทดลอง	หลังการ ทดลอง	D
1	16	24	8	21	12	22	10
2	16	23	7	22	9	19	10
3	15	23	8	23	10	17	7
4	12	22	10	24	6	14	8
5	11	23	12	25	10	17	7
6	14	20	6	26	6	17	11
7	15	23	8	27	15	24	9
8	10	20	10	28	8	16	8
9	8	17	9	29	10	15	5
10	14	29	15	30	11	21	10
11	18	26	8	31	12	23	11
12	15	28	13	32	13	23	10
13	20	30	10	33	16	27	11
14	12	21	9	34	10	18	8
15	12	22	10	35	12	19	7
16	16	20	4	36	10	19	9
17	12	19	7	37	9	18	9
18	14	23	9	38	9	21	12
19	17	24	7	39	8	17	9
20	10	18	8	40	16	20	4

ตาราง 9 แสดงคะแนนแบบสอบถามวัดเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ เปรียบเทียบระหว่าง
การสอบก่อนการทดลองและหลังการทดลองของกลุ่มควบคุม

เลขที่	กลุ่มการ ทดลอง	หลังการ ทดลอง	D	เลขที่	ก่อนการ ทดลอง	หลังการ ทดลอง	D
1	51	52	1	21	64	65	1
2	57	58	1	22	51	51	-
3	56	56	-	23	59	59	-
4	53	56	3	24	60	60	-
5	60	60	-	25	67	67	-
6	53	55	2	26	54	55	1
7	56	56	-	27	51	51	-
8	66	66	-	28	54	55	1
9	58	59	1	29	56	56	-
10	55	56	1	30	50	52	2
11	50	53	3	31	55	55	-
12	52	53	1	32	58	59	1
13	55	57	2	33	58	57	-1
14	55	58	3	34	55	55	-
15	64	67	3	35	54	56	2
16	51	52	1	36	55	56	1
17	61	64	3	37	60	62	2
18	54	55	1	38	55	56	1
19	50	49	-1	39	55	53	-2
20	58	60	2	40	47	47	-

ตาราง 8 แสดงคะแนนแบบสอบถามวัดเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ เปรียบเทียบระหว่าง
การสอบก่อนการทดลองและหลังการทดลองของกลุ่มทดลอง

เลขที่	กลุ่มการ ทดลอง	หลังการ ทดลอง	D	เลขที่	ก่อนการ ทดลอง	หลังการ ทดลอง	D
1	49	52	3	21	54	54	-
2	50	53	3	22	58	62	-4
3	52	54	2	23	48	47	-1
4	61	63	2	24	50	50	-
5	54	55	1	25	65	67	2
6	54	57	3	26	61	59	-2
7	60	63	3	27	56	59	3
8	51	60	9	28	53	58	5
9	49	50	1	29	57	65	8
10	53	50	-3	30	59	56	-3
11	71	72	-1	31	52	54	2
12	58	61	3	32	62	67	5
13	44	49	5	33	60	63	3
14	52	52	-	34	58	63	5
15	50	51	1	35	55	58	3
16	60	61	1	36	59	60	1
17	54	57	3	37	56	58	2
18	57	59	-2	38	54	57	3
19	53	57	4	39	50	54	4
20	60	61	1	40	50	53	3

ภาคผนวก ค

แผนการสื่อสารของกลุ่มทดสอบ

แผนการสื่อสารของกลุ่มควบคุม

แผนการสอนกลุ่มทดลอง

วิชา : ภาษาอังกฤษ 533-534 (การอ่าน)
 ชั้น : มัธยมศึกษาปีที่ 5
 เวลา : 12 คาบ คาบละ 50 นาที

จุดประสงค์ทั่วไป

1. นักเรียนสามารถเข้าใจความหมายของคำศัพท์ได้
2. นักเรียนสามารถตีความจากเนื้อเรื่องได้
3. นักเรียนสามารถลำดับเหตุการณ์จากเรื่องได้
4. นักเรียนสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องได้
5. นักเรียนสามารถสรุปความจากเรื่องได้
6. นักเรียนสามารถอภิปรายและแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านได้

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง จำนวน 6 เรื่อง

1. Aids : Understanding is the best prevention.
2. Moisture in the Air
3. Scientists Solve a Problem.
4. Manners and Courtesies in Social Life.
5. The Weak Points and Problems of Thai People in Learning English.
6. A Short Story

สื่อการเรียนการสอน

1. รูปภาพ
2. บัตรคำ
3. แถบประโยค
4. แผนภูมิ (chart)
5. เครื่องฉายข้ามศีรษะ (Overhead Projector)

ประเมินผล

1. สังเกตความสนใจในบทเรียนของนักเรียน
2. สังเกตความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน
3. สังเกตการทำงานกลุ่มของนักเรียน
4. สังเกตจากการอภิปรายและการตอบคำถามของครู
5. ตรวจสอบแบบฝึกหัดหรือแบบทดสอบ
6. ตรวจสอบความถูกต้องในการใช้โครงสร้างไวยากรณ์, คำศัพท์, เครื่องหมายวรรคตอน การใช้สำนวนและเข้าใจเนื้อหาจากแบบฝึกหัด

แผนการสอนเรื่อง Scientists Solve a Problem

- จุดประสงค์การเรียนรู้ :
1. ให้นักเรียนตีความจากข้อความได้
 2. นักเรียนบอกความหมายของคำศัพท์ได้
 3. นักเรียนสามารถลำดับเหตุการณ์จากเนื้อเรื่องที่อ่านได้
 4. นักเรียนสามารถสรุปข้อความหรือเนื้อเรื่องได้
 5. นักเรียนสามารถบอกใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้
 6. นักเรียนสามารถอภิปรายและแสดงทัศนคติได้

เวลา 2 คาบ/100 นาที

เนื้อหา Scientists Solve a Problem

สื่อการเรียนการสอน รูปภาพ บัตรคำ แถบประโยค เอกสาร Sheet

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. นำเข้าสู่บทเรียน
2. ครูสอนให้นักเรียนรู้จักชนิดของตัวสัมพันธ์ความ โดยใช้สื่อการเรียนการสอน ดังนี้ แถบประโยค เอกสาร รูปภาพ บัตรคำ แถบประโยค
3. ครูสอนตัวสัมพันธ์ความชนิดเรียงลำดับเหตุการณ์ (Time Sequence) ให้กับนักเรียน ตัวสัมพันธ์ความชนิดเรียงลำดับเหตุการณ์ ได้แก่ firstly, in the beginning, originally, then, next, later, before, after, after

that, after a while, afterwards, the next, now, when, while, meanwhile, at the same time, in the meantime, as soon as, as until, firstly, secondly, finally, so far, tomorrow etc. โดยครูใช้เทคนิคการสอน เดาความหมายจากบริบท (context clue) โดยครูสอนให้นักเรียนสามารถ

3.1 หาคำนิยามหรือคำจำกัดความ (using the definition)

3.2 ใช้คำหรือข้อความที่มีความหมายซ้ำกันที่ผู้เขียนคิดว่ายากสำหรับผู้
อ่าน (Restatement) ซึ่งลักษณะนี้ผู้เขียนอาจใช้คำซึ่งให้สัญญาณ หรือ แนวความหมาย (Signal) เช่น or, in other words หรือ that is'

3.3 ยกตัวอย่างประกอบคำใหม่ เพื่อช่วยให้ความหมายของคำนั้น ๆ ชัด
เจนขึ้น (Examples) โดยใช้คำซึ่งให้แนวความหมายเช่น such as, like, for
instance หรือ for example

3.4 ขยายความของคำใหม่ โดยใช้วลีหรืออนุประโยค (Modifiers)

3.5 การให้คำที่มีความหมายขัดแย้งกับคำใหม่ (contrast) ซึ่งผู้เขียน
อาจใช้คำซึ่งให้แนวความหมาย เช่น "but" เพื่อเป็นการบอกให้ผู้อ่านทราบว่าตนกำลังให้
ความหมายตรงข้าม

3.6 อธิบายหรือนอกราชยะละเอียดเกี่ยวกับคำใหม่นั้น (Details)

4. ครูใช้เทคนิคการสอนแบบ Cloze Procedure เพื่อช่วยให้นักเรียนเดา
ความหมายได้

ตัวอย่าง

When she first got to the museum, Susan looked at the dinosaur skeleton. Then she sat in the engineer's seat in the cab of an old steam engine. Next she looked at a collection of a rare gems. Before leaving, Susan looked at the same paintings.

Exercise 1 Underline the words that signal time order or time sequence.

1. When the train arrived at the station, the visitors got on. After they found their seats, the guard came to check the tickets. Ten minutes later, they all slept.

2. I picked up my costume at Jane's. Then, I went to the book store to buy some crayons.

3. After leaving Tony's house, he first caught his check at the bank, then enjoyed a coke at a cafe, and finally go on to the park.

4. On Saturday night, Brain and his friends talked about the holiday and they have made a plan. Today they went to the mountain and home a camping than for one night. They will come back on the next Monday.

5. One day Lu heard some of the other farmers talking about their rice. One of them said that his rice was already four inches high. But it was not four inches high. It was not even three inches high. Lu thought about this in bed that night, and then he had a wonderful idea.

Exercise 2 Rearrange the sentences in each time in order of their happenings by putting 1, 2, 3, 4, 5 in front of the letter A, B, C, D or E.

1. _____ A. It was 8 o'clock when Bill woke up.
- _____ B. He decided to have ham and eggs for breakfast.
- _____ C. He was happy
- _____ D. Then he looked for something to eat in the refrigerator

2. _____ A. She went to see a friend after breakfast.
 _____ B. Later she and her friend went to the movie.
 _____ C. This morning Ann helped her mother cook.
 _____ D. Then she had breakfast with the family.
3. _____ A. The next day, they painted the bookcases.
 _____ B. Finally, they put the bookcases in the library.
 _____ C. On the first day, they cut the wood to the right
 size for each bookcase.
 _____ D. Two carpenters began to build bookcases for the
 library.
 _____ E. The second day, they nailed with pieces of wood
 together to make bookcases.

Exercise 3 Put the given discourse markers in the blanks to complete each of the following passage. Make sure that they are in the correct time sequence.

1. before, then, finally, first

_____ Billy and Sophie had to wait for Eddy.
 _____ they met, and went shopping. They bought
some candy they went back. And they separated

2. Soon, finally, when

On Saturay Benny challenged Eric to a swimming race at the local pool _____ the race started, Benny started off quickly, but _____ arms became tired. Eric pulled ahead and won the race _____.

5. เสนอบทเรียนใหม่

ให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่อง Scientists Solve a Problem โดยให้นักเรียนพยายามใช้ความรู้ที่เรียนมาเข้าช่วยในการเดาความหมายของศัพท์และปริบท

6. สรุปและประเมินผล

ให้นักเรียนทำ Worksheet แบบฝึกหัดเกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่อ่าน

Scientists Solve a Problem

Farmers used to raise corn year after year in one field. In another field they would grow wheat year after year. They noticed that the crops were getting poorer each year, but they did not know why. Then used land where on crops had been raised before, plants would grow well for a while. They after a few years they crops would again begin to fail. They farmers were puzzled. This was a problem for scientists to solve.

The scientists thought of all the things that might keep the plants from growing well. Perhaps the poor crops had been caused by several years of bad weather. But the records of the Weather Bureau showed that the weather had been fairly good during the past few years. Therefore the weather was probably not the cause of poor crops. The scientists knew that growing plants take certain minerals from the soil. They thought, "Perhaps the crops have used up the minerals in the soil, and that is why the plants won't grow well." This seemed logical, but it had not been proved. How could it be proved?

The best way to prove it was to do some experiments. First, the scientists decided to test the soil where the crops had been grown. If the crops took minerals from the soil, they would be a difference between the soil that had been used and the soil that had not been used to grow plants. The scientists tested samples of both soils to find out what minerals were in them. They discovered that the unused soil had more of the minerals that plants need than the used soil had. They thought they were on the right track, but they still had not proved that the lack of minerals in the soil was the cause of poor crops.

Before they could be sure, they had to do another experiment. If their idea was correct, the plants would grow better if the minerals were put back into the soil. So they added the minerals to the soil and planted the seeds. The result was just what they expected. The plants grew well and produced a good crop for the first time in years.

But still the scientists were not ready to say that their idea was right. They repeated the experiment several times. Each time they got the same result. At last they were sure they had found the real cause of poor crops. The crops had used up most of the minerals in the soil, and so could no longer grow well. When the minerals were put back into the soil, the plants grew better and produced good crops. We used this discovery whenever we put fertilizer on soil to make it richer.

แผนการสอนเรื่อง AIDS : Understanding is the best prevention

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำศัพท์ได้
2. นักเรียนสามารถจับใจความสำคัญ ที่ความ สรุปความ และขยายความจากเนื้อเรื่องที่ได้
3. นักเรียนสามารถเรียงลำดับเหตุการณ์ได้
4. นักเรียนสามารถบอกและแยกแยะใจความสำคัญของเรื่องได้ ประโยคใดคือใจความรอง
5. นักเรียนสามารถอธิบายและแสดงความคิดเห็นต่อเรื่องที่ได้

เวลา 2 คาบ/100 นาที

เนื้อหา AIDS : Unverstanding is the best prevention

สื่อการเรียนการสอน รูปภาพ บัตรคำ แถบประโยค เอกสาร Sheet เครื่องฉายข้ามศีรษะ (Overhead Projector)

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ครูนำเข้าสู่บทเรียน
2. ครูสอนให้นักเรียนรู้จักกับชนิดของตัวสัมพันธ์ความ โดยใช้สื่อการเรียนการสอนเข้าช่วย คือ รูปภาพ บัตรคำ แถบประโยค ฯลฯ
3. ครูสอนตัวสัมพันธ์ความชนิดข้อความต่อเนื่องหรือการเพิ่มขึ้น (Additive Connectors) แสดงถึงความเหมือนคล้ายคลึงที่เป็นไปในทางเดียวกัน ตัวสัมพันธ์ความชนิดนี้ ได้แก่

1. Additive

a. Simple

Additionally	not to mention THIS	further
Also	in addition (to this)	and, too
moreover	furthermore	either
		(negative)

b. Emphatic :

besides (this)	as well (At this)
	also
not only (this) but...	what is more
	as well

c. Intensifying

in fact	actually
as a matter of fact	indeed
to tell (you) the truth	let alone
	(negative)
to say nothing of (negative)	much less
	(negative)

d. Alternative

or	nor (negative)
alternatively	on the other hand

2. Exemplification**a. To exemplify a representative member**

such as	as
for example	like
for instance	

b. To exemplify the most important member

especially	in particular
particularly	notably

c. To introduce an ordinary group member
including

d. To introduce a specific example which come
in a separate sentence from the preceding
general statement

for one thing	by way of example
as an illustration	to illustrate

3. Reference

To introduce a topic :

speaking about this	with/in respect	This
as for this	regard to	the fact
considering this	reference	that
concerning this		
regarding this		
on the subject/topic of this		

4. Similarity

similarly	in a like manner
likewise	by the same token
in the same way	equally

5. Identification

To identify a constituent for which the
reader/listener has already been prepared:
that is (to say) specifically
namely

6. Clarification

To clarify or rephrase a preceding item:

that is (to say) in other words

I mean (to) put (it) another way.

Exercise 1 Choose the best answer from the following questions.

1. The climate is good throughout the year. In addition, ..

.....

- a. hotels are cheap
- b. food is expensive
- c. the income is decreased

2. London has many fine art galleries and museums. In addition,

- a. something good about Paris
- b. something good about London
- c. a problem with London

3. The slow learner can suffer additional anxiety from trying to compete with brighter children. Moreover,

- a. an advantage of mixing slow learners with faster ones.
- b. something about anxiety.
- c. another problem faced by slow learners.

4. I don't want such an expensive holiday. Moreover,

- a. the journey is over 2,000 miles.
- b. it's a quiet place with good and cheap food.
- c. I can visit a few famous historic spots.

5. This food is very good and it's probably something that people wouldn't get at home. Also,.....

- a. it's not difficult to cook and it's quick to appear.
- b. it is too expensive to buy.
- c. it's taste is not good.

Exercise 2 Underline the additive discourse markers from the story.

The customs of one country are often different from those of another. For example, Americans don't usually shake hands as much as some other people do. In introductions a woman sometimes extends her hand to a man or to another woman, but this is not necessary: two men, however, always shake hands. Men also stand up, but women rise only to show special respect to another person because of age or position.

Americans are very friendly, but their greetings and leave-taking are short and informal. When two friends meet or when they say good-bye, they sometimes shake hands, and sometimes not. They do not embrace. This is different from the custom in some countries, but it does not indicate that Americans are unfriendly.

Exercise 3 Complete the following statements by using additive discourse markers.

1. The doctors andare working in the hospital.
2. Air pollution in Bangkok is very dangerous. In addition,.....

3. The journey is too far for me to travel. Moreover,.....
.....
4. She is such a beautiful girl. Besides,.....
5. A new car under that tree is expensive. What is more,..
.....
6. This food is very good and delicious. Also,.....
7. The people in the north pole of the world suffer from
lacking food. Furthermore,.....
8. The students in M.S.5 are not only naughty but.....
.....also.
9. He will visit his uncle next week or.....
10. There are many kinds of fruit in Thailand; such as,....
.....

4. ครูสอนโดยใช้เทคนิคการสอนต่อไปนี้ ผสมผสานกัน

- 4.1 Context Clue
- 4.2 Top Level Structure
- 4.3 Skimming Technique

5. เสนอบทเรียนใหม่

ให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่อง AIDS : Understanding is the best prevention โดยให้นักเรียนใช้ตัวสัมผัสർความที่เรียนมาเข้าช่วย ในการเดาความหมายของคำศัพท์ในบริบท

6. สรุปผล และประเมินผล

ให้นักเรียนนำแบบฝึกหัดและ Worksheet จากเนื้อเรื่องที่อ่าน

AIDS : Unverstanding is the best prevention

AIDS DON'T DIE OF IGNORANCE

We are living in the time of the deadly disease AIDS which has no cure.

The AIDS epidemic, which was firstly a very serious concern in Western countries, is now a widespread shock among Asian people as well. It infects all ages, rich and poor, city people and hilltribes people

Thanks to the present Thai government, and anti-AIDS campaign is now set up to educate Thai people nationwide. The move has been joined by all parties concerned, but the government now finds AIDS is spreading even faster than it feared.

One of the major private supporters of the national anti-AIDS campaign is the Population and Community Development Association led by the popular Mechai Viravaidya, who is well-known for his successful family-planning campaign that promotes vasectomy and the use of condoms.

According to Khun Kanita Usaha, the association's official at the youth unit, the association has given out information to schoolchildren about AIDS to increase awareness of the hazards of this fatal disease for the past two years.

"Many schoolchildren are interested in our lectures and exhibitions about AIDS," she said.

Although most of the AIDS victims in Thailand are adults aged between 24-34, younger cases are growing quickly. As of July this year, there are reportedly 13 children (age 10-14) and 426 teenagers (age 15-19) who carry the AIDS virus.

There are two main ways you can get AIDS. First, you can become infected by having sex with someone who is already infected with the AIDS virus. Second, you can be infected by sharing drug needles and syringes with an infected person.

According to the Public Health Ministry, there are now 9,389 known cases of HIV (human immunodeficiency virus) infection. Hundreds more cases haven't been detected yet. Eighty-five per cent are needle-using drug users, and 6 per cent are prostitutes. There are 25 full AIDS cases.

"Most of the AIDS carriers age 10-19 are drug addicts," she told Student Times.

Newborn babies can also be infected by this fatal disease if their mothers have been infected with the AIDS virus because it can be passed by blood from the mother to the baby before or during birth.

Although children and young people are not the main group of AIDS victims, it is evident that this incurable disease is spreading to them.

Khun Kanita added that there are now four cases of AIDS-infected babies. "They will die soon because there is not vaccine to cure them," she said AIDS-infected infants die within a year or two.

It is estimated that there will be about one million HIV patients in Thailand within the next five years, according to the Public Health Ministry, and that then figure will double within the next. A large number of those infected will be among the young and the very young, it said, and will eventually be full AIDS victims.

"Prevention is better than cure," a Thai proverb says. Since there is no cure for AIDS, the prevention is the only way to control this epidemic.

"Don't expose yourself to drugs and sexual abuse. Behave yourself well and you won't get AIDS." she concluded.

There has never been anything quite like the AIDS virus. There is seldom a single disease that puts so many people around the world at such great risk of death, regardless of their age, sex, race or living standards.

Spread mostly by sexual contact or the exchange of blood, the virus attacks and cripples the body's system intended to battle diseases - the immune system - leaving the victim at the mercy of almost any illness.

Where does this deadly disease come from? No one knows. There are many assumptions about the origin of the AIDS virus. Some say it may have appeared first among green monkeys in central Africa. But knowing where it comes from is not such an important concern as knowing these precautions about AIDS:

"You are at risk of being infected with the AIDS virus if you have sex with someone who is infected, or if you share drug needles and syringes with someone who is infected. Since you can't be sure who is infected, your chances of coming into contact with the virus increase with the number of sex partners you have. Any exchange of infected blood, semen or vaginal fluids can spread the virus and place you at great risk".

Besides these facts, there are some false beliefs that should be wiped away to lessen the AIDS scare among the poorly-informed public.

"You WON'T get the AIDS virus through everyday contact with the people around you in school, in the workplace, at parties, would care centres, or stores. You won't get it by swimming in a pool, even if someone else in the pool is infected with the AIDS virus."

"You won't get AIDS from a mosquito bite. The AIDS virus is NOT transmitted through a mosquito's salivary glands like other diseases such as malaria or fever. You won't get it from bed bugs, lice, flies or any other insects, either."

"You won't get AIDS from other people's saliva, sweat, tears, urine, or a bowel movement. You won't get AIDS from a kiss. You won't get AIDS from clothes, a telephone, or from a toilet seat. It can't be passed by using a glass or eating utensils that someone else has used. You won't get the virus by being on a bus, train or crowded elevator with a person who is infected with the virus, or who has AIDS."

If you find out someone else in your school or neighbourhood has AIDS, what should you do? Remember that these AIDS victims need your sympathy and understanding the same as anyone who is dying of a disease. You cannot get AIDS talking to an AIDS victim or even eating with them, and they often need someone to talk to and be their friend.

แผนการสอนเรื่อง Manners and Courtesies in Social Life

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนบอกความหมายของคำศัพท์ได้
2. นักเรียนสามารถจับใจความสำคัญ ดีความสรุปความและขยายความจากเนื้อเรื่องที่อ่านได้
3. นักเรียนสามารถลำดับเหตุการณ์จากเนื้อเรื่องที่อ่านได้
4. นักเรียนสามารถบอกใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้
5. นักเรียนสามารถอธิบายและแสดงความคิดเห็นต่อเรื่องที่อ่านได้

เวลา 2 คาบ/10๐ นาที
 เนื้อหา Manners and Courtesies in Social Life
 สื่อการเรียนการสอน รูปภาพ บัตรคำ แลกประโยค เอกสาร sheet
 กิจกรรมการเรียนการสอน

1. นำเข้าสู่บทเรียน
2. ครูสอนให้นักเรียนได้รู้จักกับชนิดของตัวสัมพันธ์ความ โดยใช้สื่อการเรียนการสอนดังนี้ แลกประโยค เอกสาร รูปภาพ บัตรคำ ฯลฯ
3. ครูสอนตัวสัมพันธ์ความชนิดขัดแย้ง (Contrast Word) ตัวสัมพันธ์ความเหล่านี้ ได้แก่ though, but, while, unlike, conversely, in contrast, however, although, otherwise, still, yet, despite, on the other hand, in spite of, even if ซึ่งตัวสัมพันธ์ความเหล่านี้ช่วยให้นักเรียนสามารถเดาความหมายของคำศัพท์และสามารถชี้ให้นักเรียนเห็นความแตกต่างในระหว่างประโยค หรือระหว่างคำต่อคำได้ โดยครูใช้วิธีการสอนแบบเดาความหมายจากบริบทและการสอนแบบอ่านอย่างรวดเร็ว (skimming)

- ตัวอย่าง
1. Although I have the highest personal regard for Dr. Barns.
 2. The car was turned over; on the other hand, he got out unharmed.
 3. It was bright yesterday, but today is gloomy.
 4. I dislike school when teachers give much homework and I can't do it; however, school is important for me.

Exercise 1. Circle the word or words which signal contrast in each of the following groups of sentences.

1. Though I am a boy, I can do some things as a girl can do. I can cook, clean the house and wash clothes, but I am busy to do so.

2. Thai people like to wear the same clothes as people in the west. But Thais wear light clothes while in the west wear thick clothes.
3. The day of the big soccer game had arrived. There were seats for 300 people. But only 180 people bought tickets before game.
4. A whale is a mammal like a cow, a cat or a human, but she can't live on land. She lives in the sea as fish. However, whales feed their babies on milk.
5. I think I like school very much because I meet many friends there. On the other hands, I dislike school when teachers give much homework and I can't do it. However, school is important for me.
6. Jefferson and Kennedy were famous; however, they died young. Similarly, such famous man as Sadad, was also shot and killed.

Exercise 2 Underline the words, that give clues to the meaning of the word in the circle, then tell its meaning in Thai.

1. It was bright yesterday, but today is gloomy.
"gloomy" means.....
2. Singapore is a business centre, by contrast, Thailand is an agricultural country.
"agricultural" means.....
3. While Jack is happy, with plenty of money to spend, his sister is suffer from poverty.
"Poverty" means.....

4. I am a native of England, but in Thailand I am an alien.

"alien" means.....

5. All of the rocks on the south shore of the lake were quite smooth. But the rocks on the north shore were very jagged.

"Jagged" means.....

Exercise 3 Read the following passage. Then complete the statements or answer the questions below

Thai people are changing a way of life. Although most people in Thailand are farmers today, Thai industry is growing. But Thai needs more industry. It needs factories that will make things the country needs, such as tractors, cars, refrigerators, and so on. It also needs factories to make things that people in other countries will buy.

1. What are words in the above passage that signal contrast worked?

"Contrast signal.....

2. Put the suitable signal word in the spaces provided to complete the following sentences.

..... most people in Thailand are farmers today, Thai industry is growing.

3. Is Thailand changing now?

4. เสนอบทเรียนใหม่

ให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่อง Manners and Courtesies in Social Life

โดยให้นักเรียนพยายามใช้ตัวสัมผัสความที่เรียนมาเข้าช่วยในการเดา

ความหมายของศัพท์และปริบท

5. สรุปและประเมินผล

ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดและ Worksheet จากเนื้อเรื่องที่อ่าน

Manners and Courtesies in Social Life

Men and Women

In the United States, as in other countries around the world, women are accepted in business, society, education and community activities. They frequently join in sports activities, travel widely, and are increasingly treated as equal to men. However, most women still expect and receive a number of small special courtesies.

Most men still rise when women enter a room, although the custom is followed less today, especially among young people. Nevertheless, women of all ages still appreciate this courtesy. Men usually open doors for women, and women generally walk ahead of men into a room or a restaurant, unless there are details to handle, such as choosing a table, in which case the man walks ahead of the woman.

Single women, like single men, can go where they want, but there are places where they probably would not want to go alone. It is perfectly acceptable, for example, for a woman to go along into a restaurant for lunch or dinner, with the possible exception of bars, night clubs where there is dinner and dancing, or very expensive restaurants. As we said, anyone is free to frequent

these places, but a woman may not feel comfortable with them by herself, or she may give a different impression than what she intends.

Frequently, single women are asked to attend cocktail parties, dinners, or various social activities. There is no reason why they cannot accept and also return such invitations, inviting a single man for dinner alone or with a group of other people. Usually, if a man asks a woman out to dinner, he will pay for the dinner, in a business situation, however, such as a business lunch, the woman often pays for herself. The company frequently pays for everyone's lunch, considering it a necessary business expense.

Women of all ages are free to travel by themselves anywhere in the country. Stopping at hotels and motels along the way, a woman traveling by herself will find that the people she meets, especially other travelers, are friendly and eager to help. Do not hesitate to ask for information about automobile routes, car hire, or local places of interest. In general, when traveling at night, it is wise to keep the car doors locked. This is true in any country and the United States is no different. Crime exists in America as it does everywhere.

Social customs vary somewhat across the country, but in general, people tend to be friendlier and more informal as you travel farther to the western part of the country. As is true in most countries, you may also notice that people tend to be more informal in small towns than in large cities.

Men and women go to many social activities together, especially in the large cities of America. They work together, enjoy sports activities together, dine together, either at restaurants or in each other's apartments or homes. However, spending much time together does not necessarily for anything more serious. To some visitors from cultures in which women are not as active as in the United States, the fact that an American woman willingly goes with a man may seem to suggest that she is "his for the asking." This is not true, and it is important to realize this from the start. Although American social customs are more informal than those of many other countries, the American view of sex is similar to that of people in other lands. Sex is certainly discussed more openly in the United States than it was in the past, but the decision to have sexual relations remains nevertheless a personal and individual one for both the man and the woman to decide.

A woman visiting the United States should remember that she can follow whatever customs she feels comfortable with when dating men. For example, she can indicate what kind of social activities she enjoys, concerts, theater, sports activities, or dining out. If she does not want anything more serious than an informal friendship she should make that clear. Although there is much informality in the United States, it is important not to create a false impression regarding your feelings for another person.

American customs about who pays for dates are much the same as those in other parts of the world. A woman who is a university

study or is working in the business world will usually pay her own way during day. If, however, a man asks her to attend something special outside the normal working hours--cocktails or dinner or a dance or the movies--the invitation itself means "come as my guest." If a man wants to accompany her but does not want to pay the bill, he asks differently, letting her know in advance. He will say "Are you planning to get to the new movie? Shall we go together?" or "I was thinking of going to the theater if I can get tickets. If you're interested in going, what price tickets do you want?" The whole matter of "dating" is changing, like everything else in America today. Young men and women frequently talk about what they want to do and who will pay for what.

Finding a Rest Room

A newly arrived visitor to the United States was recently asked what had been the most difficult thing for him on his first day in America. Without a moment's hesitation, he answered "Finding a public bathroom."

Some countries have public rest rooms that are plainly in view on city streets or in small buildings that are clearly marked. The United States does not. In America, public rest rooms are located in gasoline stations (which are clean and free, although one may need to ask the attendant for a key); airports; and bus and railroad stations. Restaurants, libraries, large stores, theaters, and all places where the public is welcome are provided with rest rooms. You can go into any hotel and ask for the "Ladies' Room" or "Men's Room," even if you are not a guest at the hotel.

Don't be confused by the name on the doors of rest rooms. Sometimes they are marked "Men" or "Women" or "Ladies" or "Dames"; or simply "Rest Room." There may be a picture or some other sign on the door indicating whether it is a men's or a ladies' room. Restaurants especially follow this custom. Women's rooms are often called "powder rooms." The European terms "comfort station" or "W.C." are rarely used in the United States, but generally understood.

แผนการสอนเรื่อง Moisture in the Air

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำศัพท์ได้
2. นักเรียนสามารถจับใจความสำคัญ ดีความ สรุปความ และขยายความจากเนื้อเรื่องที่ได้
3. นักเรียนสามารถลำดับเหตุการณ์จากเนื้อเรื่องที่ได้
4. นักเรียนสามารถบอกและแยกแยะได้ว่า ประโยคใดคือใจความหลัก ประโยคใดคือใจความรอง
5. นักเรียนสามารถอธิบายและแสดงความคิดเห็นต่อเรื่องที่ได้

เวลา

2 คาบ/100 นาที

เนื้อหา

Moisture in the Air

สื่อการเรียนการสอน

รูปภาพ บัตรคำ แถบประโยค เอกสาร sheet

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ครูนำเข้าสู่บทเรียน
2. ครูสอนให้นักเรียนรู้จักกับชนิดของตัวสันพันธ์ความ โดยใช้สื่อการเรียนการสอนเข้าช่วย คือ รูปภาพ บัตรคำ แถบประโยค ฯลฯ
3. ครูสอนตัวสันพันธ์ความชนิดการยกตัวอย่าง (Illustrative) และเรื่องการเปรียบเทียบ (Comparison) ตัวสันพันธ์ความชนิดการยกตัวอย่าง ได้แก่ for example, for instance, in fact, particularly, specifically, such as, e.g., as, thus, except that, all but, for a brief example, expecially, such as.... ตัวสันพันธ์ความชนิดการเปรียบเทียบ ได้แก่ as, as...as, as if, like, in a like manner, in the same manner, likewise, similarly, as much as, just the same as, just as, in the same way.
4. ครูใช้เทคนิคการสอนแบบ
 - 4.1 Context Clue
 - 4.2 Top Level Structure
 - 4.3 Skimming Technique
 - 4.4 Cloze Procedure

Exercise 1 Complete the following sentences

1. This book is as _____ as that book.
2. There are many kinds of fruit at the market such as,
_____, _____, _____. etc.
3. The main work of the doctor is to prevent disease rather
than the cure it. for example, _____

4. She paid a lot of money as if she were a _____.
5. He punished you like a _____.

Exercise 2 Choose the best answer from a, b, c, or d for each of
the following sentences by using the clue words.

1. After serious flooding in the northeast of Thailand, fatal
diseases such as malaria, hepatitis and cholera, are often
widespread, killing a large number of people.

Fatal diseases are diseases that cause _____.

a. a harm	b. illness
c. death	d. fear

2. Tony always shows all the signs of inebriation. For example,
yesterday evening I saw him walk unsteadily, talk incoherently and
have red eyes and a red nose.

A sign of inebriation is sign of _____.

a. sensibility	b. innocence
c. drunkenness	d. activity

3. A nuclear war is likely to bring about the most frightful consequences to mankind. For example, it would destroy the world's population, bring about new diseases, and ruin everything in the area.

The frightful consequences are the serious _____.

a. programmes	b. conveniences
c. effects	d. promises

4. In the big windows at Robinson there are several displays like shirts, jeans, perfume, earrings and other things sold in the store so that the people who pass by can look at them.

Displays are _____.

a. ornaments	b. shows
c. cosmetics	d. exhibits

5. She is very touchy. For example, she usually gets angry when her teacher makes comments on her work. If a person is touchy, she _____.

a. likes to make comments	b. likes to be criticized
c. gets angry easily	d. is very calm.

Exercise 3 In the following sentences, the writer compares or contrasts the ideas. Write the meaning of the underlined word in the space provided.

1. While Jack is happy, with plenty of money to spend, his sister is suffering from poverty.

poverty # plenty of money to spend.

poverty = _____

2. It was bright yesterday, but today it is gloomy.

gloomy # bright

gloomy = _____

3. For the past few weeks he wanted a small amount of money, but today he wanted an enormous sum.

enormous # a small amount

enormous = _____

4. I am a native of England, but in Thailand I am on alien.

alien # native

alien = _____

5. Plant grow well when there is sufficient rain, but they will die if there is not enough rain.

sufficient # not enough

sufficient = _____

5. เสนอบทเรียนใหม่

ให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่อง Moisture in the air โดยให้นักเรียนพยายามใช้ตัวสัมผัสข้อความชนิดต่าง ๆ ที่เรียนมาเข้าช่วยในการเดาความหมายของคำศัพท์และปริบท

6. สรุปและประเมินผล

ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดและทำ Worksheet จากเนื้อเรื่องที่อ่าน

MOISTURE IN THE AIR

1. You know that water in an open well evaporate completely if you let it stand long enough. The liquid water changes to water vapor, an invisible gas, and disappears. Its molecules mix with the other kinds of molecules that make up the gases in the air. If every day you measure the water left in the pan, you will find that the same amount of water does not evaporate each day.
2. When air contains as much water vapor as it can, we say that the air is saturated. That is, no more water can evaporate into the air. The amount of water vapor the air can hold depends on the temperature of the air. The warmer the air, the more water vapor it can hold. For example, a cubic foot of saturated air at 60°F . contains twice as much water vapor as a cubic foot of saturated air at 40°F . At 90°F ., the same volume of saturated air contains five times as much water vapor as saturated air at 40°F .
3. So long as the air above is not saturated, water evaporates from bodies of water, folds, forests, or any moist surfaces. The warmer the air is, the more water vapor it can hold before becoming saturated. So the water evaporates into it faster. But even very warm air finally absorbs all the water vapor that it can hold. The temperature at which air becomes saturated with water vapor is called the dew point. At this temperature the humidity is 100 percent and no more water will evaporate

into the air. Cool air, as you know, can hold less water vapor than the same volume of warmer air. So if saturated air is cooled below the dew points, some of the water vapor in it will condense.

4. The dew point varies with the humidity and the temperature of the air. If the humidity is low, the dew point will also be low. In other words, the temperature of the air must fall many degrees before the air becomes saturated and water vapor begins to condense from it. But if the humidity is high, the dew point will also be high. For example, if the humidity is 90 per cent, the air is very close to being saturated. Then if the temperature drops only about 30°F. , the dew point will be reached and water vapor will begin to condense.
5. However, before any vapor can condense, there must be some material on which water can collect. This is true whether condensation takes place near the ground or high in the air. You know that air almost always contains dust particles. These, along with tiny salt particles from the oceans, are carried high into the air by winds. When air is cooled below its dew point, water vapor condenses on dust, salt particles, or other solid materials in the air.

**แผนการสอนเรื่อง The weak Points and Problems of Thai People
in Learning English**

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำศัพท์ได้
2. นักเรียนสามารถจับใจความ ตีความ สรุปความ และขยายความจากเนื้อเรื่อง
ที่อ่านได้
3. นักเรียนสามารถลำดับเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่านได้
4. นักเรียนสามารถบอและแยกแยะได้ว่า ประโยคใดคือใจความ ประโยคใดคือ
ใจความรอง
5. นักเรียนสามารถอธิบายและแสดงความคิดเห็นต่อเรื่องที่อ่านได้

เวลา 2 คาบ/100 นาที

เนื้อหา The Weak Points and Problems of Thai People in
Leaning English

สื่อการเรียนการสอน รูปภาพ บัตรคำ แถบประโยค เอกสาร Sheet เครื่องฉาย
ข้ามศีรษะ (Overhead Projector)

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ครูนำเข้าสู่บทเรียน
2. ครูสอนให้นักเรียนรู้จักกับชนิดของตัวสัมพันธ์ความ โดยใช้สื่อการเรียนการ
สอนเข้าช่วย คือ รูปภาพ บัตรคำ แถบประโยค ฯลฯ
3. ครูสอนตัวสัมพันธ์ความชนิดการอธิบาย (Explicative) ความเหมือน
(similarly), การเปรียบเทียบ (Comparison) ตัวสัมพันธ์ความชนิดอธิบายความ
(Explicative) ได้แก่ namely, in other words, that is, better
rather, by this we mean ตัวสัมพันธ์ความชนิดความเหมือน (Similarity) ได้แก่
equally, likewise, similarly, correspondingly, in the same way, by
the sam taken. ตัวสัมพันธ์ความชนิดการเปรียบเทียบ (Comparison) ได้แก่ as,
as.....as, as if, like, in a like manner, inthe same manner,
likewise, similarly, as much as, just the same as....., just as in
the same way.

4. ครูใช้เทคนิคการสอนแบบ

- 4.1 Context Clue
- 4.2 Top Level Structure
- 4.3 Skimming Technique
- 4.4 Cloze Procedure

Exercise 1 In each item, the meanings of the words are given.

Read the context and find the meanings for them.

1. The contrasts between city life and country life are great.
One important difference is the speed of life.
A contrast = _____
2. The goods in the store were so new that no one had ever seen them before. These products were new even to the store owner.
goods = _____
3. Time loves playing football but Dave, his brother, despises it.
despises = _____
4. Mother was tall, fat and middle age. The principal of the school was older, almost as plump as mother, and much shorter.
plump = _____
5. The boss decided to increase their wages. He agreed to give them more money.
increase = _____

Exercise 2 For each item, decide which sentence in Column B explains the statement in Column A.

A

- _____ 1. Bangkok is becoming more and more crowded.
- _____ 2. The price of sugar is very high now.
- _____ 3. Most Thais don't own cars.
- _____ 4. Tourists like to visit Thailand.
- _____ 5. Many educated women never marry.
- _____ 6. The cost of living is going up everywhere.
- _____ 7. The police quickly found the thief.
- _____ 8. Fashions change very often.

B

- a. This is largely because the constantly increasing of oil.
- b. This is due to the high tax on vehicles.
- c. The reason was that one waitress recognized him.
- d. One reason is that most people want to look up-to-date.
- e. One reason is the cost of living is lower than Europe.
- f. This is because many people move to the city to find work.
- g. This is largely because it's hard to find.
- h. Part of the reason is that most men prefer a wife with less education than them.

5. เสนอบทเรียนใหม่

ให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่อง The Weak Points and Problems of Thai People in Learning English.

โดยให้นักเรียนวิเคราะห์เนื้อเรื่อง โดยใช้ตัวลึ่มพจน์ความชนิดต่าง ๆ ที่เรียนมาเข้ามาช่วยในการเดาความหมายของคำศัพท์และปริบท

6. สรุปและประเมินผล

ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด และทำ Worksheet จากเนื้อเรื่องที่อ่าน

THE WEAK POINTS AND PROBLEMS OF THAI PEOPLE IN LEARNING ENGLISH (AND HOW TO OVERCOME THEM)

In no country, I believe, do students enjoy learning to speak and use English more than in Thailand. The Thai people are fun-loving, warm-hearted, and friendly, and have a real interest in the people and cultures of other nations. They also understand the importance to their own future and that of Thailand itself in learning good communicative skills in English. Yet, as a caring teacher, one surely must consider the most outstanding characteristic of Thai students to be patience; for in this country good English language skills in students often take as long as 12-15 years to develop, and in some students, seem never to develop at all. What a pity it is! For how easily could be overcome through just a few good books written especially for Thais by native speakers; through harder-working and more caring Thai instructors who, best of all, understand the needs of the Thai people; and, equally as important, through a better understanding by the students themselves of just how the learning of a language takes place! Perhaps a few students who need to learn English quickly and well (without spending tens or even hundreds of thousands of baht in order to do it) will read this article and learn; perhaps they will experience a new success in their lives and will build better futures for themselves than they had ever thought possible. I hope so; for, indeed, to learn English well should never take longer than 3-4 years of diligent study—even by people whose native language is Thai!

The special Weak Points and Problems of Thai Students

The special weak points of Thai students in learning English are well-known and easily named, being a lack of knowledge in grammar, sentence structure, and pronunciation. It is knowing WHY the weak points exist which will give us this means. In other words, in what way do the people of Thailand have problems in learning English which many other people do not have?

Certainly, the people of all countries experience similar problems in English: learning to pronounce strange sounds (and combinations of sounds) correctly; learning the many different meanings and forms of words needed in even basic communication; and learning the somewhat different manner and order of words which must be used in putting together sentences and paragraphs correctly. Yet, for most students of English, the problems are no more than these. The problems that they do not have are, in fact, the problems that Thai students do have. A list of these problems is as follows.

1. Other students have no problems with pronunciation in some ways. The way to pronounce a word in English (with a stress, or heavy tone) is similar to the way that a word is pronounced in their own language. The way that a sentence is spoken is similar to the way that a sentence is spoken in their own language. (Thai words, on the other hand, use no stress tones; and Thai words are always spoken the same way, inside or outside of a sentence.)

2. Other students have no problems with writing in some ways. The use of full stops, commas, and other marks in a sentence are similar to the way that they are used in a sentence written in their own language, and the students know that these marks are used to show how to pronounce the words in a sentence. (Thai sentences, however, do not use full stops or other marks, and nothing can change the way that the words should be pronounced.)
3. Other students have no problems with grammar in some ways. The words of grammar, such as adjectives, verbs, nouns, adverbs, conjunctions, pronouns, complements, etc., are similar in meaning and in the way that they are used to words in their own language. (The Thai language, when it is taught to Thai people, however, is taught in a way that does not discuss these grammar words very much at all.)
4. Other students have no problem in finding a good dictionary at all. The dictionaries used by most students of English explain to them very clearly the correct meanings of all word forms in their own language. (There are a few English-Thai dictionaries that are not too bad, by contrast, but none are good. Many meanings are not correct; some words are not in the dictionary; words are often grouped together badly and in a way that makes finding them difficult; often it is hard to discover what form (adjective, adverb, or verb, for example) that a word is in; and usually the way to pronounce a word is not told, or is told incorrectly.)

How to Overcome the Problems

1. Find a good language school. Find out if the people there really care whether you learn or not. do not study in a school just because your friends study there! Ask to look at the books that the school uses and have someone explain to you what the books were written to do. Find out how many students would be in your class and if you will have a chance to practice in conversation the grammar points that you have not learned well enough. Ask how long it will take you to learn to do what you want to do at the time you inquire. Ask if there is anything in the books (or written lessons) which was written especially to help Thai students to learn English. Find out who will teach the class and what kind of experience in teaching English that he has.

2. Find a good teacher. Many Thai students believe that they can learn to speak English just by listening to a native speaker talk. This is not true! Speaking is a skill, just as playing tennis or golf well is a skill. You learn to talk by talking. If only the teacher speaks, you may learn to understand him fairly well, but you will never learn to talk yourself! Find a teacher who understands the weak points and problems of Thai students, and who knows how to help you. Look for knowledge and experience; but look most of all in a teacher for the love of Thai people which will help you - a Thai, not a German or a Frenchman - to learn English the right way.

3. **Find a good book.** Good English books for Thais are hard to find. Books sold in bookstores and photocopied in language schools are good books if you (a Thai) do not need to learn to pronounce words correctly; if you (a Thai) have several years (and lots of money) to spend in learning English; and if you (a Thai) can find out by yourself (and learn how to use) all of the new English words that you will find in those books. Clearly, for most Thai people, they are not appropriate. A few schools, such as the one that I direct--have developed English Language Skill Development Programs especially for Thai students, which give you a clear understanding of all word meanings. This is what you want; for in only two-to-four months it is possible for you to become skillful and confident in speaking, while learning to read and write much better at the same time; and within a year most students could study in a university abroad.
4. **Get the best English-Thai dictionary** that you can find for about 200 baht. Select a dictionary that tells you how to pronounce every part of a word and which shows you clearly what kind of form the word that you are looking up is in. This book will be small and light enough to carry around with you.
5. **Improve your own habits in studying English!** Do the exercises that the teacher gives you to do, to help you learn something new, **completely and on time.** Learn new English words only in **easy English** in the classroom (in just a few days, you will understand the words in Thai, anyway, even if you do not use the dictionary at all!). Come to class on time and every day

that you can. Speak only in English in the classroom, and outside the classroom read everything in English that you can. In the classroom, have fun! Speak and make mistakes (it's natural and good, not bad), laugh, joke play, have fun, and learn! Outside the classroom, speak and joke with your friends (and any foreigners!) in English some of the time. It will help you to remember the skills that you have learned.

In summary, the teaching of English in Thailand, overall, is still not very good, though it seems that in the future many improvements will be made. For those of you who must study now, there are a few good schools, a few good books, and a lot of good English teachers who would enjoy helping you to learn English well. But you must choose carefully, as good questions, use a good book, and really want to learn. In Thailand, the good things of the future belong to those who prepare well now--and that certainly includes learning English up to a very high level indeed.

May I wish all of you the very best of success.

แผนการสอน เรื่อง Short Story

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนบอกความหมายของคำศัพท์ได้
2. นักเรียนสามารถจับใจความสำคัญ ดีความ สรุปความและขยายความจากเนื้อเรื่องที่ผ่านได้
3. นักเรียนสามารถลำดับเหตุการณ์จากเนื้อเรื่องที่อ่านได้
4. นักเรียนสามารถบอกได้ว่า ประโยคไหนเป็นใจความหลัก และใจความรอง
5. นักเรียนสามารถอธิบายและแสดงความคิดเห็นต่อเรื่องที่อ่านได้

เวลา 2 คาบ/100 นาที

เนื้อหา Short Story

สื่อการเรียนการสอน รูปภาพ บัตรคำ แถบประโยค เอกสาร Sheet

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. นำเข้าสู่บทเรียน
2. ครูสอนให้นักเรียนได้รู้จักกับชนิดของตัวสัมพันธ์ความ โดยใช้สื่อการเรียนการสอนเข้าช่วย เช่น แถบประโยค เอกสาร รูปภาพ บัตรคำ ฯลฯ
3. ครูสอนตัวสัมพันธ์ความชนิด ความเป็นเหตุเป็นผล (Logical Sequence) ซึ่งตัวสัมพันธ์ความกลุ่มนี้ แบ่งแยกได้เป็น 2 กลุ่มย่อย คือ 1. การสรุป (Summative) กลุ่มนี้ได้แก่ so, overall, therefore, to sum up, so far, then, in short, to conclud, altogether, thus, to summarize และกลุ่มที่ 2 ได้แก่ การเป็นเหตุผล กลุ่มนี้ได้แก่ so hence, thus, as a result, as a consequence, in consequence, consequently, therefore และครูสรุปเรื่องตัวสัมพันธ์ความติดต่าง ๆ ที่เรียนมา ได้แก่ เรื่อง 1. ลำดับชั้น 2. การเสริมความ 3. การอธิบายความ 4. การยกตัวอย่าง 5. ความตรงข้าม

ตัวอย่าง ประโยคที่แสดงถึงตัวสัมพันธ์ความชดเชยความเป็นเหตุเป็นผลได้แก่

1. Travellers needed food and shelter for the night, so inns were built and markets opened.

อธิบาย Cause : Travellers needed food and shelter for the night.

Effect : inns were built and markets opened.

clue : so

2. The workers demolished the old houses so a condominium could be built.

Cause : The workers demolished the old houses.

Effect : a condominium could be built.

Clue : so

Exercise 1 The words given follow each of which has more than one meaning. Each one will be used in a certain context. From the four possible meanings given for each word, guess which is the most appropriate one for the context given.

1. It was very dark in the room and I had to feel for the light switch. "Feel" in this sentence means _____

"Feel" (V) can mean.....

a. be aware of	b. search about with the hands
c. have sympathy with	d. suffer because of

2. The factory has been closed for two months because the workmen have been striking for higher pay.

"Strike" (V.) in the sentence means.....

a. hit; give a blow	b. cause to sound
c. have an effect upon the mind	
d. stop working in order to get more salary	

3. Please fill out this form and return it to me.

"Form" (n.) in this sentence means _____

- a. outward appearance or shape
- b. particular way of behaving
- c. printed sheet with spaces to be completed
- d. long wooden bench.

4. In the countryside, there is no pollution. You usually have very nice, clean air.

"Clean" (adj.) in this sentence means _____

- a. free from dirt
- b. washed
- c. unused
- d. completely

5. Many people want to settle in Bangkok because there is a better chance of having a higher education.

"Settle" (v.) can mean _____

- a. become calm or untroubled
- b. make an agreement about
- c. go to and live in
- d. sink gradually to a lower level

Exercise 2 Use the context to determine which of the choices given is the most likely meaning for the underlined word or phrase.

1. The room is very dark. Who has put out the candle?

- a. brought in
- b. given away
- c. lit
- d. extinguished

2. The eagle builds her nest high on a rocky cliff, so she will have no apprehension that anyone will steal her eggs.

- a. pleasure
- b. thought
- c. warning
- d. worry.

SHORT STORIES

PART I

We know very little about the events which influence our course through life. Some of these events--if such they can be called--come very close to us but pass us by without apparent result and often without any indication of their coming or going. If we knew all the possible changes in our fortune, life would be too full of hopes and fears, of surprises and disappointments, to permit us a single hour of peace. This idea may be illustrated by a page from the history of David Swan.

We have nothing to do with David Swan until we find him at the age of twenty on the main road from his home to the city of Boston where his uncle, a businessman, is going to give him work in the store which he owns. It is enough to say that David was a native of the state of New Hampshire, that he was born of good parents and that he had received an ordinary school education. After traveling on foot from early morning until noon on a summer day, he felt tired and warm and decided to sit down in the first convenient shady place and wait for the coming of the stagecoach, in order to ride the remaining distance. Thus he soon came upon a pleasant spot near a spring of water, surrounded by a group of shady trees. The place was quiet and cool. He kneeled down at the spring and drank deeply of the fresh water: Then he lay on the soft earth and resting his head upon a pair of trousers and some shirts, which he carried with him in a small package, he fell into a deep sleep.

While he lay asleep in the shade, other; people were wide awake and passing along the road, some in one direction, some in the opposite direction; some traveled on foot others on horseback and in various kinds of vehicles. Some did not look to the right or left; others when they passed where David was sleeping glanced in David's direction but did not notice him. Some laughed when they saw how deeply he slept. A middle-aged widow, when nobodywas near, stopped and looked at him tenderly and said to herself that the young fellow looked charming in his sleep. A minister, who was very opposed to strong drink, saw him and thought he was drunk. The next Sunday he mentioned poor David in his church sermon as an awful example of the results of strong drink.

David had slept only a short time when a rich looking carriage, drawn by two fine horses, stopped directly in front of where he slept. One of the horses had injured his leg and the driver wished to let the horse rest for awhile. An elderly businessman and his wife got out of the carriage and his wife got out of the carriage and decided to rest during this time under the shade of the trees. There they noticed the spring and David asleep alongside of it. They tried to walk lightly and to make as little noise as possible in order not to wake David.

"How deeply he sleeps," said the old gentlemen. "How quietly and easily he breathes. If I could sleep as deeply as that, I would be very happy, for such sleep, without the help of sleeping medicines, indicates good health and a mind without troubles."

"And youth beside," said his wife. "Old people like us never sleep like that."

PART II

The old couple became more and more interested in the unknown youth who lay there so peacefully sleeping.

"It seems to me," said the woman at last to her husband, "that he strongly resembles our own dear son. Shall we wake him up?"

"For what purpose?" said the husband. "We know nothing of his character."

"That honest face," answered his wife in a quiet noise. "This innocent sleep."

While the conversation was going on, David did not move, nor did the features of his face indicate that he knew that two people were looking at him with great interest. Nevertheless, Fortune was standing very close to him, for the old man and his wife were very nice. Their only son had recently died, and there was no one in their family to whom they wanted to leave all their money. In such cases, people sometimes do stranger things than to wake up a young man, accept him as their own son, and later make him the heir to all their riches.

"Shall we wake him up?" repeated the lady.

But suddenly the driver of the coach said, "We are ready now, sir. The horse is rested."

The old couple stopped spending suddenly, looked at each other with some surprise, and then hurried toward the coach. Once inside the coach, the whole idea of making David their son now seemed to them quite ridiculous, and they were surprised that such a strange thought could have come to their minds. Soon the man began to tell his wife about a plan he had to leave all his money, when he died, for the establishment of a large charitable institution. Mean while, David went on enjoying his quiet sleep.

Not more than five minutes passed when a young girl came along. She had a light and easy step which showed at once the happiness of her spirit. She was very pretty. She stopped to drink at the spring and was naturally surprised to find David sleeping there. At first she felt as if she had entered, without permission, into a gentleman's bedroom, and she was about to leave quietly when she saw an enormous bee buzzing around the head of the sleeper. Quickly but quietly, she attacked the bee with her handkerchief and drove him away. How sweet a picture! This good act completed, the girl looked tenderly for a moment at David.

"He is handsome," she said to herself.

She left, but she appeared thoughtful and now she did not move along the road as lightly or as happily as she had come.

Now this girl's father was the owner of a large store in the neighborhood and he happened to be looking, at this time, for just such a young man as David Swan. If David had only awakened and had made the acquaintance of the pretty young girl, he probably would have become a clerk in her father's store, possibly have

married the girl and later inherited the father's business. Here again, good fortune had come very close to David and had almost touched him but then disappeared.

PART III

The girl was hardly out of sight when two men turned from the road to stop a moment in the shade. Both had dark faces, and both wore caps which they pulled down well over their eyes. They wore old clothes. These men were robbers who were ready to steal anything they found and to kill anyone who might try to stop them. Seeing David asleep alongside the spring, one of them said to his companion:

"Look, do you see that package under his head?"

"Yes, perhaps he has a pocketbook or some money hidden inside of it," said the other. "Or perhaps he has some money in one of his pockets."

"But what if he wakes up?" said the first

His companion pulled out a long knife from his belt and pointed it at David.

"The will take care of him," he said.

They approached the sleeping David and prepared to remove the package from under his head. David continued to sleep tranquilly.

"You take the package. If he moves. I'll strike," said the man with the knife.

But at this moment, a dog ran in from the road to drink at the spring. The dog paid no attention to the men nor to David but drank thirstily of the water. The men stopped suddenly and one of them drew a pistol from his pocket.

"Wait!" said the other man. "We can do nothing now. The owner of the dog is probably close behind."

"Yes," said the other. "We'd better get out of here."

Thus the two men left as stealthily as they had come and continued down the road. In a few minutes they had forgotten the entire event.

David slept, but no longer as quietly as at first. He had had an hour's peaceful sleep and was now more rested. He moved slightly and lay for a few minutes half asleep, half awake. Then suddenly in the distance there was a loud noise of approaching wheels. The stagecoach was coming. David jumped up and ran out just in time to call to the driver.

"Hello, driver! Have you room for one more passenger?"

"There is room on top," answered the driver.

David climbed to the top of the coach and the driver started off. The coach moved quickly down the road, and David did not give even a final glance to the place where he had slept. He was thinking now of other things, of the life ahead of him. He had no memories of the place where he had rested because he had no knowledge of anything that had happened there. He did not know

that fortune had smiled on him and almost brought him great riches and a great love with perhaps a successful career in business. He did not know that he had been close to death at the point of a robber's knife--all within the space of one brief hour.

Thus it is that life deals with us in many strange ways. Fortunately, we do not know the many things that come close to us and pass us by with results. If we knew all the many possibilities of change in our fortune, life would be too full of hopes and fears, surprises and disappointments to permit us a single hour of peace.

แผนการสอนกลุ่มควบคุม

- วิชา : ภาษาอังกฤษ 533-534 (การอ่าน)
- ชั้น : มัธยมศึกษาปีที่ 5
- เวลา : 12 คาบ คาบละ 50 นาที
- จุดประสงค์ทั่วไป :
1. นักเรียนสามารถเข้าใจความหมายของคำศัพท์ได้
 2. นักเรียนสามารถตีความจากเนื้อเรื่องได้
 3. นักเรียนสามารถลำดับเหตุการณ์จากเรื่องได้
 4. นักเรียนสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องได้
 5. นักเรียนสามารถสรุปความจากเรื่องได้
 6. นักเรียนสามารถอภิปรายและแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านได้

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง จำนวน 6 เรื่อง

1. Aids : Understanding is the best prevention.
2. Moisture in the Air
3. Scientists Solve a Problem
4. Manners and Courtesies in Social Life
5. The Weak Points and Problems of Thai people in Learning English
6. A Short Story

สื่อการเรียนการสอน

1. เทป
2. รูปภาพ
3. บัตรคำ
4. แลบบระโยค
5. Chart แผ่น Sheet เอกสาร
6. เครื่องฉายข้ามศีรษะ (Overhead Projector)

ประเมินผล

1. สังเกตความสนใจในบทเรียนของนักเรียน
2. สังเกตความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน
3. สังเกตการทำงานกลุ่มของนักเรียน
4. สังเกตจากการอภิปรายและการตอบคำถามของครู
5. ตรวจสอบแบบฝึกหัดหรือแบบทดสอบ
6. ตรวจสอบความถูกต้องในการใช้โครงสร้างไวยากรณ์, คำศัพท์, เครื่องหมายวรรคตอน การใช้สำนวน และเข้าใจเนื้อหา จากแบบฝึกหัด

แผนการสอนเรื่อง Scientists Solve a Problem

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำศัพท์ได้
2. นักเรียนสามารถจับใจความสำคัญ ตีความ สรุปความและขยายความจากเนื้อเรื่องที่ได้
3. นักเรียนสามารถเรียงเหตุการณ์ตามลำดับได้
4. นักเรียนสามารถบอกและแยกแยะได้ว่าประโยคใดคือใจความหลัก ประโยคใดคือใจความรอง
5. นักเรียนสามารถอธิบายและแสดงความคิดเห็นต่อเรื่องที่ได้

เวลา

2 คาบ/100 นาที

เนื้อหา

Scientists Solve a Problem

สื่อการเรียนการสอน รูปภาพ บัตรคำ แถบประโยค เอกสาร sheet

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. นำเข้าสู่บทเรียน สร้างความสนใจ และแจ้งจุดประสงค์
ครูให้นักเรียนดูภาพเรื่อง การแก้ปัญหาทางวิทยาศาสตร์และพูดแนะนำเกี่ยวกับนักวิทยาศาสตร์และวิธีการแก้ปัญหาแบบกระบวนการทางวิทยาศาสตร์
2. สอนศัพท์ สำนวน และโครงสร้างทางไวยากรณ์

ศัพท์ : raise, corn, field, wheat, crops, plants puzzle, problem, weather, cause, minerals, experiments, soil, discover, seed, scientists, fertilizer, several, result

ศัพท์ทางไวยากรณ์ : but, then, then after, therefore, and, first, if, before, so, still, at last, whenever

สำนวน : getting poorer, poor crops, unused soil, lack of minerals, no longer go well, make it richer

โครงสร้าง : ตัวสัมพันธ์ความชนิดเรียงลำดับเหตุการณ์ (Time Sequence)

- 2.1 ให้นักเรียนดูข้อความในเนื้อเรื่อง แล้วให้นักเรียนออกมาเขียนคำศัพท์ทั่วไปบนกระดาน
- 2.2 ให้นักเรียนช่วยกันบอกความหมายของคำศัพท์ โดยใช้ Dictionary
- 2.3 ครูอธิบายคำศัพท์ที่นักเรียนไม่ทราบ โดยยกตัวอย่างให้ดูเป็นรูปประโยค
- 2.4 ครูอธิบายสำนวนบางสำนวนให้นักเรียนช่วยกันตีความหมายจากรูปประโยค
- 2.5 ครูอธิบายการใช้ตัวสัมพันธ์ความชนิดเรียงลำดับเหตุการณ์ โดยครูบอกความหมายของตัวสัมพันธ์ความนั้น ๆ หรือให้นักเรียนช่วยกันเปิดดูความหมายใน Dictionary, โดยครูยกตัวอย่างประโยคข้อความให้เห็น เช่น first หมายถึง ลำดับแรกเริ่ม
after หมายถึง หลังจากนั้น
then หมายถึง และแล้ว, ในที่สุด

ตัวอย่าง เช่น

To wash your dog properly, you should follow several steps with the most care. First, you should make sure that your dog knows nothing in advance of your plan to wash him. After quietly preparing his tub of lukewarm water, you should plunge him into it tenderly but firmly. Then, keeping his head well about water,.....

2.6 ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดเช่นเดียวกันในแผนการสอนกลุ่มทดลอง

3. ให้แนวการเรียนรู้และเสนอบทเรียนใหม่

ให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องที่กำหนดให้ และให้นักเรียนเดาคำศัพท์และสรุปว่า นักเรียนกำลังอ่านเรื่องอะไร และใครทำอะไร ที่ไหน จากนั้นครูเปิดเทปให้นักเรียนฟัง และให้นักเรียนช่วยกันสรุปความ

4. สรุปและประเมินผล

ครูสรุปบทเรียนให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดและ Worksheet เป็นการบ้าน โดยใช้เวลานุกรมเข้าช่วย

Scientists Solve a Problem

Farmers used to raise corn year after year in one field. In another field they would grow wheat year after year. They noticed that the crops were getting poorer each year, but they did not know why. Then they used land where no crops had been raised before, plants would grow well for a while. They after a few years the crops would again begin to fail. The farmers were puzzled. This was a problem for scientists to solve.

The scientists thought of all the things that might keep the plants from growing well. Perhaps the poor crops had been caused by several years of bad weather. But the records of the Weather Bureau showed that the weather had been fairly good during the past few years. Therefore the weather was probably not the cause of poor crops. The scientists knew that growing plants take certain minerals from the soil. They thought, "Perhaps the crops have used up the minerals in the soil, and that is why the plants won't grow well." This seemed logical, but it had not been proved. How could it be proved?

The best way to prove it was to do some experiments. First, the scientists decided to test the soil where the crops had been grown. If the crops took minerals from the soil, there would

be difference between the soil that had been used and the soil that had not been used to grow plants. The scientists tested samples of both soils to find out what minerals were in them. They discovered that the unused soil had more of the minerals that plants need than the used soil had. They thought they were on the right track, but they still had not proved that the lack of minerals in the soil was the cause of poor crops.

Before they could be sure, they had to do another experiment. If their idea was correct, the plants would grow better if the minerals were put back into the soil. So they added the minerals to the soil and planted the seeds. The result was just what they expected. The plants grew well and produced a good crop for the first time in years.

But still the scientists were not ready to say that their idea was right. They repeated the experiment several times. Each time they got the same result. At last they were sure they had found the real cause of poor crops. The crops had used up most of the minerals in the soil, and so could no longer grow well. When the minerals were put back into the soil, the plants grew better and produced good crops. We used this discovery whenever we put fertilizer on soil to make it richer.

แผนการสอนเรื่อง AIDS : Understanding is the best prevention

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำศัพท์ได้
2. นักเรียนสามารถบอกความหมายของเครื่องหมายอันตรายได้
3. นักเรียนสามารถจับใจความสำคัญ ทิศทาง สรุปความ และขยายความจากเนื้อเรื่องที่ได้
4. นักเรียนสามารถลำดับเหตุการณ์จากเนื้อเรื่องที่ได้
5. นักเรียนสามารถบอกและแยกแยะได้ว่า ประโยคใดคือใจความหลัก และประโยคใดคือใจความรอง
6. นักเรียนสามารถอธิบายและแสดงความคิดเห็นต่อเรื่องที่ได้

เวลา 2 คาบ/100 นาที

เนื้อหา AIDS : Understanding is the best prevention

สื่อการเรียนการสอน รูปภาพ บัตรคำ แถบประโยค เอกสาร sheet

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. นำเข้าสู่บทเรียนสร้างความสนใจแจ้งจุดประสงค์

ครูสนทนาเกี่ยวกับเรื่อง AIDS กับนักเรียนโดยครูนำรูปภาพของคนที่มีโรคเอดส์มาแสดงให้ดูและครูอธิบายถึงความร้ายแรงของโรคนี้ โดยใช้ประโยคต่าง ๆ เข้าถามเพื่อนำเข้าสู่บทเรียนและเนื้อเรื่อง

Do you know about AIDS?

What is AIDS?

Where does AIDS come from?

What does AIDS mean?

Is it dangerous?

Can the doctor cure this disease?

How do you prevent this disease? etc.

2. สอนคำศัพท์ สำนวน และโครงสร้างทางไวยากรณ์

คำศัพท์ : AIDS, prevention, disease, epidemic, widespread infects, hilltribes, community association, campaign, increase, hazard, victims, teenagers, sex, drug, syringes, prostitutes, vaccine, infants, patients, estimated, sexual abuse, regardless etc.

คำศัพท์ทางไวยากรณ์ : and, too, further, furthermore, moreover, also, besides, not only.....but..... also, or, on the other hand, such as, as, for example, like, especially, particularly likewise, in the same way, equally, in other words, that is, I mean. etc.

สำนวน : Prevention is better than cure.

Don't expose yourself to drugs and sexual abuse.

Behave yourself well and you won't get AIDS.

โครงสร้าง : ตัวสัมพันธ์ความชนิดเหมือน ความคล้ายคลึงที่เป็นไปในทางเดียวกัน (Additive Discourse Markers)

- 2.1 ครูให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องในใจก่อน 1 เที้ยว หลังจากนั้น ครูให้นักเรียนขีดคำศัพท์ที่นักเรียนไม่เข้าใจด้วยดินสอ เพื่อหาความหมายต่อไป
- 2.2 ครูให้นักเรียนออกมาเขียนคำศัพท์ที่ไม่เข้าใจลงบนกระดานดำ
- 2.3 ครูให้นักเรียนช่วยกันแปลคำศัพท์บนกระดานดำ โดยให้ใช้พจนานุกรมเข้าช่วย เมื่อนักเรียนได้คำศัพท์แล้ว ครูอ่านเนื้อเรื่องให้นักเรียนฟังดัง ๆ อีก 1 เที้ยว หลังจากนั้น

2.4 ครูให้นักเรียนอ่านดัง ๆ พร้อมกัน 1 เทียวแล้ว อ่านในใจเพื่อเก็บใจ
ความสำคัญของเรื่อง

2.5 ครูอธิบายการใช้สำนวนบางสำนวนให้นักเรียนช่วยกันตีความหมายจาก
ประโยค

2.6 ครูอธิบายการใช้ตัวสัมผัสความชนิดความเหมือน ความต่อเนื่อง
โดยครูอธิบายบอกความหมายของตัวสัมผัสความชนิดนั้น ๆ และให้
นักเรียนช่วยกันเปิดหาคำศัพท์ในพจนานุกรม โดยครูยกตัวอย่างประโยค
ข้อความให้เห็น

เช่น Do you participate in one of the more popular
avocations, such as jogging, tennis, or stamp
collecting?

The recent floods in Thailand had very drastic
effects on a large number of villages. For
instance, many villages were completely washed away,
and hundreds of people died or were left homeless.

The machine is buzzing like the humming sound of
the bees.

The glare of the sun is not enjoyable as the
light of the moon.

2.7 ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดเช่นเดียวกันกับแผนการสอนในกลุ่มทดลอง

3. ให้แนวการเรียนรู้และเสนอบทเรียนใหม่

ให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องที่กำหนดให้และให้นักเรียนเดาคำศัพท์และสรุปว่ากำลัง
อ่านเรื่องอะไร และใครทำอะไร ที่ไหน จากนั้นครูเปิดเทปให้นักเรียนฟัง แล้วให้นักเรียน
ช่วยกันสรุปความ

4. สรุปและประเมินผล

ครูสรุปบทเรียนให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดใน work sheet เป็นการบ้าน โดย
ใช้พจนานุกรมเข้าช่วย

AIDS : Unverstanding is the best prevention

AIDS DON'T DIE OF IGNORANCE

We are living in the time of the deadly disease AIDS which has no cure.

The AIDS epidemic, which was firstly a very serious concern in Western countries, is now a widespread shock among Asian people as well. It infects all ages, rich and poor, city people and hilltribes people

Thanks to the present Thai government, and anti-AIDS campaign is now set up to educate Thai people nationwide. The move has been joined by all parties concerned, but the government now finds AIDS is spreading even faster than it feared.

One of the major private supporters of the national anti-AIDS campaign is the Population and Community Development Association led by the popular Mechai Viravaidya, who is well-known for his successful family-planning campaign that promotes vasectomy and the use of condoms.

According to Khun Kanita Usaha, the association's official at the youth unit, the association has given out information to schoolchildren about AIDS to increase awareness of the hazards of this fatal disease for the past two years.

"Many schoolchildren are interested in our lectures and exhibitions about AIDS," she said.

Although most of the AIDS victims in Thailand are adults aged between 24-34, younger cases are growing quickly. As of July this year, there are reportedly 13 children (age 10-14) and 426 teenagers (age 15-19) who carry the AIDS virus.

There are two main ways you can get AIDS. First, you can become infected by having sex with someone who is already infected with the AIDS virus. Second, you can be infected by sharing drug needles and syringes with an infected person.

According to the Public Health Ministry, there are now 9,389 known cases of HIV (human immunodeficiency virus) infection. Hundreds more cases haven't been detected yet. Eighty-five per cent are needle-using drug users, and 6 per cent are prostitutes. There are 25 full AIDS cases.

"Most of the AIDS carriers age 10-19 are drug addicts," she told Student Times.

Newborn babies can also be infected by this fatal disease if their mothers have been infected with the AIDS virus because it can be passed by blood from the mother to the baby before or during birth.

Although children and young people are not the main group of AIDS victims, it is evident that this incurable disease is spreading to them.

Khun Kanita added that there are now four cases of AIDS-infected babies. "They will die soon because there is not vaccine to cure them," she said AIDS-infected infants die within a year or two.

It is estimated that there will be about one million HIV patients in Thailand within the next five years, according to the Public Health Ministry, and that then figure will double within the next. A large number of those infected will be among the young and the very young, it said, and will eventually be full AIDS victims.

"Prevention is better than cure," a Thai proverb says. Since there is no cure for AIDS, the prevention is the only way to control this epidemic.

"Don't expose yourself to drugs and sexual abuse. Behave yourself well and you won't get AIDS," she concluded.

There has never been anything quite like the AIDS virus. There is seldom a dingle disease that puts so many people around the world at such great risk of death, regardless of their age, sex, race or living standards.

Spread mostly by sexual contact or the exchange of blood, the virus attacks and cripples the body's system intended to battle diseases - the immune system - leaving the victim at the mercy of almost any illness.

Where does this deadly disease come from? No one know. There are many assumptions about the origin of the AIDS virus. Some say it may have appeared first among green monkeys in central Africa. But knowing where it comes from is not such an important concern as knowing these precautions about AIDS:

"You are at risk of being infected with the AIDS virus if you have sex with someone who is infected, or if you share drug needles and syringes with someone who is infected. Since you can't be sure who is infected, your chances of coming into contact with the virus increase with the number of sex partners you have. Any exchange of infected blood, semen or vaginal fluids can spread the virus and place you at great risk".

Besides these facts, there are some false beliefs that should be wiped away to lessen the AIDS scare among the poorly-informed public.

"You WON'T get the AIDS virus through everyday contact with the people around you in school, in the workplace, at parties, at care centres, or stores. You won't get it by swimming in a pool, even if someone else in the pool is infected with the AIDS virus."

"You won't get AIDS from a mosquito bite. The AIDS virus is NOT transmitted through a mosquito's salivary glands like other diseases such as malaria or fever. You won't get it from bed bugs, lice, flies or any other insects, either."

"You won't get AIDS from other people's saliva, sweat, tears, urine, or a bowel movement. You won't get AIDS from a kiss. You won't get AIDS from clothes, a telephone, or from a toilet seat. It can't be passed by using a glass or eating utensils that someone else has used. You won't get the virus by being on a bus, train or crowded elevator with a person who is infected with the virus, or who has AIDS."

If you find out someone else in your school or neighbourhood has AIDS, what should you do? Remember that these AIDS victims need your sympathy and understanding the same as anyone who is dying of a disease. You cannot get AIDS talking to an AIDS victim or even eating with them, and they often need someone to talk to and be their friend.

แผนการสอนเรื่อง Manners and Courtesies in Social Life

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนบอกความหมายของคำศัพท์ได้
2. นักเรียนสามารถบอกความหมายของเครื่องสัมพันธไมตรีได้
3. นักเรียนสามารถจับใจความสำคัญ ดีความ สรุปความ และขยายความจากเนื้อเรื่องที่ได้
4. นักเรียนสามารถลำดับเหตุการณ์จากเนื้อเรื่องที่ได้
5. นักเรียนสามารถแยกแยะได้ว่าประโยคใดคือใจความหลัก ประโยคใดคือใจความรอง
6. นักเรียนสามารถอธิบายและแสดงความคิดเห็นต่อเรื่องที่ได้

เวลา 2 คาบ/100 นาที

เนื้อหา Manners and Courtesies in Social Life

สื่อการเรียนการสอน รูปภาพ บัตรคำ แถบประโยค เอกสาร sheet

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. นำเข้าสู่บทเรียน สร้างความสนใจ แจกจุดประสงค์
ครูสนทนาเกี่ยวกับเรื่อง มารยาท การเข้าสังคมและประเพณีไทย โดยครูถามคำถามนำดังนี้
What do you do when you enter the church? or temple?
What do you do before having breakfast?
Do you usually take off your shoes before entering the house?
What do you do when you see the old person cross the road?
What do you usually do when you go to bed?
2. สอน คำศัพท์ สำนวน และโครงสร้างทางไวยากรณ์

คัมภีร์ : community activities, courtesies, manners, custom impression, invitation, informal, cultures, cocktails confuse, prevail, reintegration, beneficancy.

คัมภีร์ทางไวยากรณ์ : but, yet, on the other hand, though even so, while, however, instead, on the contrary, although, still, whereas, nevertheless, unlike, rather, even though, otherwise, after all, conversely, in contrast, in spite of, nonetheless, despite, not withstanding.

สำนวน : She may give a different impression than what she intends. "his for the asking", Single women like single men.

โครงสร้าง : ตัวสัมพันธ์ความขัดแย้ง (Contrast Word)

2.1 ครูให้นักเรียนอ่านในใจก่อน 1 ครั้ง

2.2 ครูอ่านเสียงดังให้นักเรียนดูและชี้ตามไปด้วย ในขณะที่ครูอ่านให้นักเรียนอ่านตามในใจด้วยด้วย และให้ทำเครื่องหมายคำศัพท์ที่นักเรียนไม่เข้าใจไว้ หรือเขียนใส่กระดาษไว้ คำที่นักเรียนมีปัญหา

2.3 ครูถามนักเรียนว่า ไม่เข้าใจศัพท์ตัวใด ครูให้นักเรียนเปิดพจนานุกรม และบางครั้งครูก็บอกความหมายเป็นภาษาไทย หรือ อาจจะทำให้ความหมายเป็นภาษาอังกฤษ ขยายความเพื่อให้เกิดความเข้าใจยิ่งขึ้น

2.4 เมื่อนักเรียนได้ศัพท์แล้ว ครูให้นักเรียนอ่านออกเสียงดัง ๆ เพื่อที่ว่า นักเรียนอ่านออกเสียงถูกต้องตามอักขรวิธีหรือไม่

2.5 เมื่ออ่านไม่ถูก ครูอ่านให้ดูเป็นตัวอย่าง

2.6 ครูอธิบายการใช้สำนวนบางสำนวนที่นักเรียนไม่เข้าใจและตีความหมายจากประโยค

2.7 ครูอธิบายการใช้ตัวสันหน้ความชนิดความขัดแย้งให้นักเรียนฟัง โดยยกตัวอย่างประกอบและให้นักเรียนช่วยกันเปิดหาคำศัพท์ในพจนานุกรม

2.8 ครูให้นักเรียนอ่านในใจอีกครั้ง เพื่อเก็บและจับใจความสำคัญของเรื่อง และพร้อมที่จะทำแบบฝึกหัดท้ายเรื่อง

ครูยกตัวอย่างประโยคที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการใช้ตัวสันหน้ความ ชนิดขัดแย้ง เช่น

While Jack is happy, with plenty of money to spend, his sister is suffering from poverty.

The most important difference between a monkey and an ape is that an ape has no tail.

He writes to her constantly; however, she rarely answers his letter.

Though Sara's husband is rather dull, Sara herself is very astute.

2.9 ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดเดียวกันกับแผนการสอนในกลุ่มทดลอง

3. ให้นำความรู้และเสนอบทเรียนใหม่

ให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องที่กำหนดให้และให้นักเรียนเดาคำศัพท์และสรุปว่ากำลังอ่านเรื่องอะไรและใครทำอะไร ที่ไหน จากนั้นครูอ่านให้นักเรียนฟัง

4. สรุปและประเมินผล

ครูสรุปบทเรียนให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดใน Work sheet เป็นการบ้านโดยใช้พจนานุกรมเข้าช่วย

Manners and Courtesies in Social Life

Men and Women

In the United States, as in other countries around the world, women are accepted in business, society, education and community activities. They frequently join in sports activities, travel widely, and are increasingly treated as equal to men. However, most women still expect and receive a number of small special courtesies.

Most men still rise when women enter a room, although the custom is followed less today, especially among young people. Nevertheless, women of all ages still appreciate this courtesy. Men usually open doors for women, and women generally walk ahead of men into a room or a restaurant, unless there are details to handle, such as choosing a table, in which case the man walks ahead of the woman.

Single women, like single men, can go where they want, but there are places where they probably would not want to go alone. It is perfectly acceptable, for example, for a woman to go along into a restaurant for lunch or dinner, with the possible exception of bars, night clubs where there is dinner and dancing, or very expensive restaurants. As we said, anyone is free to frequent these places, but a woman may not feel comfortable by herself, or she may give a different impression than what she intends.

Frequently, single women are asked to attend cocktail parties, dinners, or various social activities. There is no reason why they cannot accept and also return such invitations, inviting a single man for dinner alone or with a group of other people. Usually, if a man asks a woman out to dinner, he will pay for the dinner, in a business situation, however, such as a business lunch, the woman often pays for herself. The company frequently pays for everyone's lunch, considering it a necessary business expense.

Women of all ages are free to travel by themselves anywhere in the country. Stopping at hotels and motels along the way, a woman traveling by herself will find that the people she meets, especially other travelers, are friendly and eager to help. Do not hesitate to ask for information about automobile routes, car require, or local places of interest. In general, when traveling at night, it is wise to keep the car doors locked. This is true in any country and the United States is no different. Crime exists in America as it does everywhere.

Social customs vary somewhat across the country, but in general, people tend to be friendlier and more informal as you travel farther to the western part of the country. As is true in most countries, you may also notice that people tend to be more informal in small towns than in large cities.

Men and women go to many social activities together, especially in the large cities of America. They work together enjoy sports activities together, dine together, either at

restaurants or in each other's apartments or homes. However, spending much time together does not necessarily for anything more serious. To some visitors from cultures in which women are not as active as in the United States, the fact that an American woman willingly goes with a man may seem to suggest that she is "his for the asking." This is not true, and it is important to realize this from the start. Although American social customs are more informal than those of many other countries, the American view of sex is similar to that of people in other lands. Sex is certainly discussed more openly in the United States than it was in the past, but the decision to have sexual relations remains nevertheless a personal and individual one for both the man and the woman to decide.

A woman visiting the United States should remember that she can follow whatever customs she feels comfortable with when dating men. For example, she can indicate what kind of social activities she enjoys--concerts, theater, sports activities, or dining out. If she does not want anything more serious than an informal friendship she should make that clear. Although there is much informality in the United States, it is important not to create a false impression regarding your feelings for another person.

American customs about who pay for dates are much the same as those in other parts of the world. A woman who is a university student or is working in the business world will usually pay her own way during the day. If, however, a man asks her to attend something special outside the normal working hours--cocktails or dinner or a

dance or the movies--the invitation itself means "come as my guest." If a man wants to accompany her but does not want to pay the bill, he asks differently, letting her know in advance. He will say "Are you planning to get to the new movie? Shall we go together?" or "I was thinking of going to the theater if I can get tickets. If you're interested in going, what price tickets do you want?" The whole matter of "dating" is changing, like everything else in America today. Young men and women frequently talk about what they want to do and who will pay for what.

Finding a Rest Room

A newly arrived visitor to the United States was recently asked what had been the most difficult thing for him on his first day in America. Without a moment's hesitation, he answered "Finding a public bathroom."

Some countries have public rest rooms that are plainly in view on city streets or in small buildings that are clearly marked. The United States does not. In America, public rest rooms are located in gasoline stations (which are clean and free, although one may need to ask the attendant for a key); airports; and bus and railroad stations. Restaurants, libraries, large stores, theaters, and all places where the public is welcome are provided with rest rooms. You can go into any hotel and ask for the "Ladies' Room" or "Men's Room," even if you are not a guest at the hotel.

Don't be confused by the name on the doors of rest rooms. Sometimes they are marked "Men" or "Women" or "Ladies" or "Dames"; or simply "Rest Room." There may be a picture or some other sign on the door indicating whether it is a men's or a ladies' room. Restaurants especially follow this custom. Women's rooms are often called "powder rooms." The European terms "comfort station" or "W.C." are rarely used in the United States, but generally understood.

แผนการสอนเรื่อง Moisture in the Air

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำศัพท์ได้
2. นักเรียนสามารถบอกความหมายของเครื่องสัมพัทธ์ความได้
3. นักเรียนสามารถจับใจความสำคัญ ดีความ สรุปความ และขยายความจากเนื้อเรื่องได้อ่านได้
4. นักเรียนสามารถบอกและแยกแยะใจความสำคัญของเรื่องได้
5. นักเรียนสามารถตอบคำถามด้วยคำว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไรได้
6. นักเรียนสามารถอธิบายและแสดงความคิดเห็นต่อเรื่องที่อ่านได้

เวลา

2 คาบ/100 นาที

เนื้อหา

Moisture in the Air

สื่อการเรียนการสอน

รูปภาพ บัตรคำ แถบประโยค เอกสาร sheet

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ครูนำเข้าสู่บทเรียน สร้างความสนใจและแจ้งจุดประสงค์

ครูสนทนาเกี่ยวกับเรื่องปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ โดยเสริมเรื่องฤดูกาลด้วย เช่น ฤดูร้อน ฤดูหนาว ฤดูฝน อากาศเป็นอย่างไร รวมทั้งเรื่องเกี่ยวกับการวัดอุณหภูมิด้วย เช่น

How is the weather like in Thailand?

How is the weather today?

Do you feel hot? Do you feel cold?

Do you see the land? Can you see the sun?

Is the sun hot? Can you see the water vapor during the day? What is liquid water? What is gas?

How does the water disappear?

2. สอนคำศัพท์ ส่วนวน และโครงสร้างทางไวยากรณ์

คำศัพท์ moisture, evaporate, liquid, vapor, invisible, disappear, molecules, saturated, temperature, cubic, surface, absorbs, humid, dewpoint, condense, tiny, solid, etc.

คำศัพท์ทางไวยากรณ์ : เรื่องการยกตัวอย่างและการเปรียบเทียบ

for example, for instance, infact, particularly, such as, e.g., as, thus, except that, all but, for a brief example, especially, such as, as.....as, as if, like, in a like manner, in the same manner, likewise, similarly, as much as, just the same as, just as, in the same way.

ส่วนวน : an invisible gas, the air is saturated

โครงสร้าง : ตัวสัมพันธ์ความชนิดการยกตัวอย่าง (Illustrative) และเรื่อง
การเปรียบเทียบ (Comparison)

- 2.1 ครูอ่านให้นักเรียน 1 เทียว อ่านออกเสียง
- 2.2 ให้นักเรียนอ่านตามครู
- 2.3 ครูให้นักเรียนขีดเส้นใต้คำศัพท์ที่นักเรียนไม่เข้าใจ
- 2.4 ครูให้นักเรียนหาศัพท์ในพจนานุกรม
- 2.5 ครูให้นักเรียนอ่านออกเสียงพร้อมกัน เพื่อความถูกต้องในการเชื่อมคำ
การอ่านเสียงสูงต่ำ และการเน้นคำ
- 2.6 ครูให้นักเรียนแปลข้อความคนละประโยค
- 2.7 ครูให้นักเรียนแบ่งกันเป็นกลุ่มช่วยกันสรุป และอภิปรายโดยใช้วิธีการแก้ปัญหาทางวิทยาศาสตร์
- 2.8 ครูอธิบายบางส่วนเพิ่มเติมที่นักเรียนไม่เข้าใจ

- 2.9 ครูอธิบายเรื่อง ตัวสัมพันธ์ที่ทำให้นักเรียนสามารถสรุปและอ่านเนื้อเรื่องได้ สามารถเดาเรื่องได้ โดยครูบอกความหมายเป็นภาษาไทย และบางครั้งก็ยกตัวอย่างประโยคหรือข้อความที่เป็นภาษาอังกฤษประกอบเพื่อให้นักเรียนเข้าใจยิ่งขึ้น
- 2.10 ครูให้นักเรียนอ่านในใจและสรุปเป็นกลุ่มและให้นักเรียนตอบคำถามจากเนื้อเรื่อง
- 2.11 ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดเดียวกันกับแผนการสอนในกลุ่มทดลอง
3. ให้แนวการเรียนรู้ และเสนอบทเรียนใหม่
ให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องที่กำหนดให้และให้นักเรียนเดาคำศัพท์และสรุปว่า กำลังอ่านเรื่องอะไรและใครทำอะไรที่ไหน จากนั้นครูอ่านให้นักเรียนฟัง
4. สรุปและประเมินผล
ครูสรุปบทเรียนให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดใน worksheet เป็นการบ้าน โดยใช้พจนานุกรมเข้าช่วย

MOISTURE IN THE AIR

1. You know that water in an open well evaporate completely if you let it stand long enough. The liquid water changes to water vapor, an invisible gas, and disappears. Its molecules mix with the other kinds of molecules that make up the gases in the air. If every day you measure the water left in the pan, you will find that the same amount of water does not evaporate each day.
2. When air contains as much water vapor as it can, we say that the air is saturated. That is, no more water can evaporate

into the air. The amount of water vapor the air can hold depends on the temperature of the air. The warmer the air, the more water vapor it can hold. For example, a cubic foot of saturated air at 60°F . contains twice as much water vapor as a cubic foot of saturated air at 40°F . At 90°F ., the same volume of saturated air contains five times as much water vapor as saturated air at 40°F .

3. So long as the air above is not saturated, water evaporates from bodies of water, folds, forests, or any moist surfaces. The warmer the air is, the more water vapor it can hold before becoming saturated. So the water evaporates into it faster. But even very warm air finally absorbs all the water vapor that it can hold. The temperature at which air becomes saturated with water vapor is called the dew point. At this temperature the humidity is 100 percent and no more water will evaporate into the air. Cool air, as you know, can hold less water vapor than the same volume of warmer air. So if saturated air is cooled below the dew points, some of the water vapor in it will condense.
4. The dew point varies with the humidity and the temperature of the air. If the humidity is low, the dew point will also be low. In other words, the temperature of the air must fall many degrees before the air becomes saturated and water vapor begins to condense from it. But if the humidity is high, the dew point will also be high. For example, if the humidity is 90 per cent, the air is very close to being saturated. Then if the temperature drops only about 30°F ., the dew point will be reached and water vapor will begin to condense.

5. However, before any vapor can condense, there must be some material on which water can collect. This is true whether condensation takes place near the ground or high in the air. You know that air almost always contains dust particles. These, along with tiny salt particles from the oceans, are carried high into the air by winds. When air is cooled below its dew point, water vapor condenses on dust, salt particles, or other solid materials in the air.

แผนการสอนเรื่อง The Weak Points and Problems of Thai People in Learning English

(And how to overcome them)

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำศัพท์ได้
2. นักเรียนสามารถบอกความหมายของตัวสันท์ความได้
3. นักเรียนสามารถจับใจความ ดีความ สรุปความ และขยายความจากเนื้อเรื่อง
ที่อ่านได้
4. นักเรียนสามารถลำดับเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่านได้
5. นักเรียนสามารถขอและแยกแยะได้ว่า ประโยคใดคือใจความ ประโยคใดคือ
ใจความรอง
6. นักเรียนสามารถอธิบายและแสดงความคิดเห็นต่อเรื่องที่อ่านได้

เวลา

2 คาบ/100 นาที

เนื้อหา

The Weak Points and Problems of Thai People in
Leaning English (And how to overcome them)

สื่อการเรียนการสอน รูปภาพ บัตรคำ แถบประโยค เอกสาร Sheet

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ครูนำเข้าสู่บทเรียน สร้างความสนใจและแจ้งจุดประสงค์

ครูสนทนาเกี่ยวกับเรื่องปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ จุดอ่อน
ทางด้านทักษะ การฟัง พูด อ่าน เขียน และจะหาวิธีแก้ปัญหาได้อย่างไร โดยครูใช้คำ
ถามช่วยเพื่อนำเข้าสู่บทเรียน

Who has the problems in leaning English?

Who has the problems about listening, speaking, reading
and writing skill?

How do most Thai students study English?

Do they speak English all the time while studying English?

What language do you speak while you are in English Class?

Do the students order things in English?

etc.

2. สอนคำศัพท์ สำนวน และโครงสร้างทางไวยากรณ์

คำศัพท์ : warm-hearted, pronounce, communication, overcome, knowledge, skillful, mistake, improvement, include, high, level.

ศัพท์ทางไวยากรณ์ : การอธิบายความ (Explicative) ได้แก่ namely, better, in other words, rather, that is, by this we mean. ชนิดความเหมือน (Similiarity) ได้แก่ equally, likewise, similarly, correspondingly, in the same way, by the same taken การเปรียบเทียบ (Comparison) ได้แก่ as, as.....as, as if, like, in a like manner, in the same manner, likewise, similarly, as much as, just the same as, just as in the same way.

สำนวน : What a pity it is!

Improve your own habits in studying English!

May I wish all of you the very best of success.

โครงสร้าง : ตัวสัมพันธ์ความชนิดการอธิบาย, ความเหมือน และการเปรียบเทียบ

- 2.1 ครูให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องในใจก่อน 1 เที่ยว หลังจากนั้นให้นักเรียนเขียนคำศัพท์ที่เป็นปัญหาลงบนกระดาน
- 2.2 ครูให้นักเรียนแปลคำศัพท์ โดยใช้พจนานุกรมเข้าช่วย
- 2.3 ครูอ่านให้นักเรียนฟังและให้นักเรียนอ่านความ
- 2.4 ครูให้นักเรียนอ่านและจับใจความสำคัญที่ละเอียดอ่อนและทำความเข้าใจกับเนื้อเรื่องทั้งหมด
- 2.5 ครูอธิบายเรื่องเครื่องสัมพันธ์ความชนิดการอธิบาย, ความเหมือนและการเปรียบเทียบ โดยครูให้นักเรียนเปิดหาความหมายในพจนานุกรมและครูยกตัวอย่างประโยคให้เป็นตัวอย่างประกอบ
- 2.6 ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดซึ่งเป็นแบบฝึกหัดเดียวกันกับแผนการสอนกลุ่มทดลอง

3. ให้แนวการเรียนรู้และเสนอบทเรียนใหม่

ให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องที่กำหนดให้และให้นักเรียนเดาคำศัพท์และสรุปว่ากำลังอ่านเรื่องอะไร และใครทำอะไรที่ไหนจากนั้นครูอ่านให้นักเรียนฟัง

4. สรุปและประเมินผล

ครูสรุปบทเรียนให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดใน Worksheet เป็นการบ้านโดยใช้พจนานุกรมเข้าช่วย

THE WEAK POINTS AND PROBLEMS OF THAI PEOPLE IN LEARNING ENGLISH (AND HOW TO OVERCOME THEM)

In no country, I believe, do students enjoy learning to speak and use English more than in Thailand. The Thai people are fun-loving, warm-hearted, and friendly, and have a real interest in the people and cultures of other nations. They also understand the importance-to their own future and that of Thailand itself-in learning good communicative skills in English. Yet, as a caring teacher, one surely must consider the most outstanding characteristic of Thai students to be *patience*: for in this country good English language skills in students often take as long as 12-15 years to develop, and in some students, seem never to develop at all. What a pity it is! For how easily could be overcome through just a few good books written especially for Thais by native speakers; through harder-working and more caring Thai instructors who, best of all, understand the needs of the Thai people; and, equally as important, through a better understanding by the students themselves of just how the learning

of a language takes place! Perhaps a few students who need to learn English quickly and well (without spending tens or even hundreds of thousands of baht in order to do it) will read this article and learn; perhaps they will experience a new success in their lives and will build better futures for themselves than they had ever thought possible. I hope so; for, indeed, to learn English well **should never take longer than 3-4 years** of diligent study --even by people whose native language is Thai!

The special Weak Points and Problems of Thai Students

The special weak points of Thai students in learning English are well-known and easily named, being a lack of knowledge in grammar, **sentence structure**, and **pronunciation**. It is knowing **WHY** the weak points exist which will give us this means. In other words, in what way do the people of Thailand have problems in learning English which many other people do not have?

Certainly, the people of all countries experience similar problems in English: learning to pronounce strange sounds (and combinations of sounds) correctly; learning the many different meanings and forms of words needed in even basic communication; and learning the somewhat different manner and order of words which must be used in putting together sentences and paragraphs correctly. Yet, for most students of English, the problems are no more than these. The problems that they do not have are, in fact, the problems that Thai students do have. A list of these problems is as follows.

1. Other students have no problems with pronunciation in some ways. The way to pronounce a word in English (with a stress, or heavy tone) is similar to the way that a word is pronounced in their own language. The way that a sentence is spoken is similar to the way that a sentence is spoken in their own language. (Thai words, on the other hand, use no stress tones; and Thai words are always spoken the same way, inside or outside of a sentence.)
2. Other students have no problems with writing in some ways. The use of full stops, commas, and other marks in a sentence are similar to the way that they are used in a sentence written in their own language, and the students know that these marks are used to show how to pronounce the words in a sentence. (Thai sentences, however, do not use full stops or other marks, and nothing can change the way that the words should be pronounced.)
3. Other students have no problems with grammar in some ways. The words of grammar, such as adjectives, verbs, nouns, adverbs, conjunctions, pronouns, complements, etc., are similar in meaning and in the way that they are used to words in their own language. (The Thai language, when it is taught to Thai people, however, is taught in a way that does not discuss these grammar words very much at all.)
4. Other students have no problem in finding a good dictionary at all. The dictionaries used by most students of English explain to them very clearly the correct meanings of all word forms in their own language. (There are a few English-Thai dictionaries

that are not too bad, by contrast, but none are good. Many meanings are not correct; some words are not in the dictionary; words are often grouped together badly and in a way that makes finding them difficult; often it is hard to discover what form (adjective, adverb, or verb, for example) that a word is in; and usually the way to pronounce a word is not told, or is told incorrectly.)

How to Overcome the Problems

1. **Find a good language school.** Find out if the people there really care whether you learn or not. do not study in a school just because your friends study there! Ask to look at the books that the school uses and have someone explain to you what the books were written to do. Find out how many students would be in your class and if you will have a chance to practice in conversation the grammar points that you have not learned well enough. Ask how long it will take you to learn to do what you want to do at the time you inquire. Ask if there is anything in the books (or written lessons) which was written especially to help Thai students to learn English. Find out who will teach the class and what kind of experience in teaching English that he has.

2. **Find a good teacher.** Many Thai students believe that they can learn to speak English just by listening to a native speaker talk. This is not true! Speaking is a skill, just as playing tennis or golf well is a skill, You learn to talk by talking. If only the teacher speaks, you may learn to understand him

fairly well, but you will never learn to talk yourself! Find a teacher who understands the weak points and problems of Thai students, and who knows how to help you. Look for knowledge and experience; but look most of all in a teacher for the love of Thai people which will help you - a Thai, not a German or Frenchman - to learn English the right way.

3. Find a good book. Good English books for Thais are hard to find. Books sold in bookstores and photocopied in language schools are good books if you (a Thai) do not need to learn to pronounce words correctly; if you (a Thai) have several years (and lots of money) to spend in learning English; and if you (a Thai) can find out by yourself (and learn how to use) all of the new English words that you will find in those books. Clearly, for most Thai people, they are not appropriate. A few schools, such as the one that I direct--have developed English Language Skill Development Programs especially for Thai students, which give you a clear understanding of all word meanings. This is what you want; for in only two-to-four months it is possible for you to become skillful and confident in speaking, while learning to read and write much better at the same time; and within a year most students could study in a university abroad.
4. Get the best English-Thai dictionary that you can find for about 200 baht. Select a dictionary that tells you how to pronounce every part of a word and which shows you clearly what kind of form the word that you are looking up is in. This book will be small and light enough to carry around with you.

5. Improve your own habits in studying English! Do the exercises that the teacher gives you to do, to help you learn something new, completely and on time. Learn new English words only in easy English in the classroom (in just a few days, you will understand the words in Thai, anyway, even if you do not use the dictionary at all!). Come to class on time and every day that you can. Speak only in English in the classroom, and outside the classroom read everything in English that you can. In the classroom, have fun! Speak and make mistakes (it's natural and good, not bad), laugh, joke play, have fun, and learn! Outside the classroom, speak and joke with your friends (and any foreigners!) in English some of the time. It will help you to remember the skills that you have learned.

In summary, the teaching of English in Thailand, overall, is still not very good, though it seems that in the future many improvements will be made. For those of you who must study now, there are a few good schools, a few good books, and a lot of good English teachers who would enjoy helping you to learn English well. But you must choose carefully, as good questions, use a good book, and really want to learn. In Thailand, the good things of the future belong to those who prepare well now--and that certainly includes learning English up to a very high level indeed.

May I wish all of you the very best of success.

แผนการสอน เรื่อง A Short Story

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนบอกความหมายของคำศัพท์ได้
2. นักเรียนสามารถจับใจความสำคัญ ดีความ สรุปความและขยายความจากเนื้อเรื่องที่ผ่านได้
3. นักเรียนสามารถบอกความหมายของตัวสัมพันธ์ความได้
4. นักเรียนลำดับเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่านได้
5. นักเรียนสามารถบอกและแยกแยะได้ว่า ประโยคไหนเป็นใจความหลัก และใจความรอง
6. นักเรียนสามารถอธิบายและแสดงความคิดเห็นต่อเรื่องที่อ่านได้

เวลา 2 คาบ/100 นาที

เนื้อหา Short Story

สื่อการเรียนการสอน รูปภาพ บัตรคำ แถบประโยค เอกสาร Sheet

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. นำเข้าสู่บทเรียน สร้างความพอใจและแจ้งจุดประสงค์
2. สอนศัพท์และโครงสร้างทางไวยากรณ์

ศัพท์ : Influence, fortune, disappoint convenient, surround, kneel, shade, vehicles, widow, fellow, charming, summon carriage.

ศัพท์ทางไวยากรณ์ : so, overall, therefore, to sum pu, so far then, in short, to conclud, altogether, thus, to summarize, hence, as a result, as a consequence, in consequence.

สำนวน : - come very close to us but pass us by without apparent result.

- Life would be too full of hopes and fears, of surprises and disappointments to permit us a single hour of peace.

สำนวน ตัวสัมพันธ์ความชนิดความเป็นเหตุเป็นผล ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มย่อย คือ 1. การสรุป 2. การเป็นเหตุเป็นผล และสรุปเรื่อง ตัวสัมพันธ์ความชนิดต่าง ๆ ที่เรียนมา ได้แก่ การลำดับชั้น, การเสริมความ, การอธิบายความ, การยกตัวอย่างและความตรงข้าม

- 2.1 ครูให้นักเรียนอ่านข้อความในเนื้อเรื่อง แล้วให้นักเรียนออกมาเขียนคำศัพท์ที่ไม่ทราบบนกระดาน
- 2.2 ให้นักเรียนช่วยกันบอกความหมายของคำศัพท์ โดยใช้พจนานุกรม (Dictionary)
- 2.3 ครูอธิบายคำศัพท์ที่นักเรียนไม่ทราบ โดยยกตัวอย่างให้ดูเป็นตัวอย่างในรูปประโยค
- 2.4 ครูอธิบายสำนวนบางสำนวน ให้นักเรียนช่วยกันตีความจากรูปประโยค
- 2.5 ครูอธิบายการใช้ตัวสัมพันธ์ความชนิดความเป็นเหตุเป็นผล และสรุปเรื่องตัวสัมพันธ์ความทั้งหมดที่เรียนมา โดยครูบอกความหมายของตัวสัมพันธ์ความนั้น ๆ และให้นักเรียนช่วยกันเปิดดูความหมายในพจนานุกรม โดยครูยกตัวอย่างประโยคข้อความให้เห็น เช่น
so แปลว่า ดังนั้น
than แปลว่า และแล้วหรือ หลังจากนั้น
to sum up แปลว่า สรุปความ, สรุป

ตัวอย่างเช่น Travellers needed food and shelter for the night, so inns were built and markets opened.
The workers demolished the old houses so a condominium could be built.

2.6 ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดใช้แบบฝึกหัดเดียวกันกับแผนการสอนกลุ่มทดลอง

3. ให้แนวการเรียนรู้และเสนอทบทวนใหม่

ให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องที่กำหนดให้ และให้นักเรียนเดาคำศัพท์และสรุปว่า กำลังอ่านเรื่องอะไรและใครทำอะไรที่ไหน จากนั้นครูผ่านให้นักเรียนฟัง

4. สรุปและประเมินผล

ครูสรุปบทเรียนให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดใน Worksheet เป็นการบ้านโดยใช้พจนานุกรมเข้าช่วย

A SHORT STORY

PART I

We know very little about the events which influence our course through life. Some of these events—if such they can be called—come very close to us but pass us by without apparent result and often without any indication of their coming or going. If we knew all the possible changes in our fortune, life would be too full of hopes and fears, of surprises and disappointments, to permit us a single hour of peace. This idea may be illustrated by a page from the history of David Swan.

We have nothing to do with David Swan until we find him at the age of twenty on the main road from his home to the city of Boston where his uncle, a businessman, is going to give him work in the store which he owns. It is enough to say that David was a native of the state of New Hampshire, that he was born of good parents and that he had received an ordinary school education. After traveling on foot from early morning until noon on a summer day, he felt tired and warm and decided to sit down in the first

convenient shady place and wait for the coming of the stagecoach, in order to ride the remaining distance. Thus he soon came upon a pleasant spot near a spring of water, surrounded by a group of shady trees. The place was quiet and cool. He kneeled down at the spring and drank deeply of the fresh water. Then he lay on the soft earth and resting his head upon a pair of trousers and some shirts, which he carried with him in a small package, he fell into a deep sleep.

While he lay asleep in the shade, other people were wide awake and passing along the road, some in one direction, some in the opposite direction; some traveled on foot others on horseback and in various kinds of vehicles. Some did not look to the right or left; others when they passed where David was sleeping glanced in David's direction but did not notice him. Some laughed when they saw how deeply he slept. A middle-aged widow, when nobody ...was near, stopped and looked at him and said to herself that the young fellow looked charming in his sleep. A minister, who was very opposed to strong drink, saw him and thought he was drunk. The next Sunday he mentioned poor David in his church sermon as an awful example of the results of strong drink.

David had slept only a short time when a rich looking carriage, drawn by two fine horses, stopped directly in front of where he slept. One of the horses had injured his leg and the driver wished to let the horse rest for awhile. An elderly businessman and his wife got out of the carriage and his wife got out of the carriage and decided to rest during this time under the

shade of the trees. There they noticed the spring and David asleep alongside of it. They tried to walk lightly and to make as little noise as possible in order not to wake David.

"How deeply he sleeps," said the old gentlemen. "How quietly and easily he breathes. If I could sleep as deeply as that, I would be very happy, for such sleep, without the help of sleeping medicines, indicates good health and a mind without troubles."

"And youth beside," said his wife. "Old people like us never sleep like that."

PART II

The old couple became more and more interested in the unknown youth who lay there so peacefully sleeping.

"It seems to me," said the woman at last to her husband, "that he strongly resembles our own dear son. Shall we wake him up?"

"For what purpose?" said the husband. "We know nothing of his character."

"That honest face," answered his wife in a quiet voice. "This innocent sleep."

While the conversation was going on, David did not move, nor did the features of his face indicate that he knew that two people were looking at him with great interest. Nevertheless, Fortune was standing very close to him, for the old man and his

She left, but she appeared thoughtful and now she did not move along the road as lightly or as happily as she had come.

Now this girl's father was the owner of a large store in the neighborhood and he happened to be looking, at this time, for just such a young man as David Swan. If David had only awakened and had made the acquaintance of the pretty young girl, he probably would have become a clerk in her father's store, possibly have married the girl and later inherited the father's business. Here again, good fortune had come very close to David and had almost touched him but then disappeared.

PART III

The girl was hardly out of sight when two men turned from the road to stop a moment in the shade. Both had dark faces, and both wore caps which they pulled down well over their eyes. They wore old clothes. These men were robbers who were ready to steal anything they found and to kill anyone who might try to stop them. Seeing David asleep alongside the spring, one of them said to his companion:

"Look, do you see that package under his head?"

"Yes, perhaps he has a pocketbook or some money hidden inside of it," said the other. "Or perhaps he has some money in one of his pockets."

"But what if he wakes up?" said the first

wife were very rich. Their only son had recently died, and there was no one in their family to whom they wanted to leave all their money. In such cases, people sometimes do stranger things than to wake up a young man, accept him as their own son, and later make him the heir to all their riches.

"Shall we wake him up?" repeated the lady.

But suddenly the driver of the coach said, "We are ready now, sir. The horse is rested."

The old couple stopped spending suddenly, looked at each other with some surprise, and then hurried toward the coach. Once inside the coach, the whole idea of making David their son now seemed to them quite ridiculous, and they were surprised that such a strange thought could have come to their minds. Soon the man began to tell his wife about a plan he had to leave all his money, when he died, for the establishment of a large charitable institution. Mean while, David went on enjoying his quiet sleep.

Not more than five minutes passed when a young girl came along. She had a light and easy step which showed at once the happiness of her spirit. She was very pretty. She stopped to drink at the spring and was naturally surprised to find David sleeping there. At first she felt as if she had entered, without permission, into a gentleman's bedroom, and she was about to leave quietly when she saw an enormous bee buzzing around the head of the sleeper. Quickly but quietly, she attacked the bee with her handkerchief and drove him away. How sweet a picture! This good act completed, the girl looked tenderly for a moment at David.

"He is handsome," she said to herself.

His companion pulled out a long knife from his belt and pointed it at David.

"The will take care of him," he said.

They approached the sleeping David and prepared to remove the package from under his head. David continued to sleep tranquilly.

"You take the package. If he moves. I'll strike," said the man with the knife.

But at this moment, a dog ran in from the road to drink at the spring. The dog paid no attention to the men nor to David but drank thirstily of the water. They men stopped suddenly and one of them drew a pistol from his pocket.

"Wait!" said the other man. "We can do nothing now. The owner of the dog is probably close behind."

"Yes," said the other. "We'd better get out of here."

Thus the two men left as stealthily as they had come and continued down the road. In a few minutes they had forgotten the entire event.

David slept, but no longer as quietly as at first. He had had an hour's peaceful sleep and was now more rested. He moved slightly and lay for a few minutes half asleep, half awake. Then suddenly in the distance there was a loud noise of approaching wheels. The stagecoach was coming. David jumped up and ran out just in time to call to the driver.

"Hello, driver: Have you room for one more passenger?"

"There is room on top," answered the driver.

David climbed to the top of the coach and the driver started off. The coach moved quickly down the road, and David did not give even a final glance to the place where he had slept. He was thinking now of other things, of the life ahead of him. He had no memories of the place where he had rested because he had no knowledge of anything that had happened there. He did not know that Fortune had smiled on him and almost brought him great riches and a great love with perhaps a successful career in business. He did not know that he had been close to death at the point of a robber's knife--all within the space of one brief hour.

Thus it is that life deals with us in many strange ways. Fortunately, we do not know the many things that come close to us and pass us by with results. If we knew all the many possibilities of change in our fortune, life would be too full of hopes and fears, surprises and disappointments to permit us a single hour of peace.

ประวัติของผู้วิจัย

ชื่อ	นายประยัด ภูมิโคกรักษ์
เกิดวันที่	27 มกราคม 2505
สถานที่เกิด	อำเภอคำชะนอก จังหวัดนครราชสีมา
สถานที่อยู่ถาวร	บ้านเลขที่ 128 หมู่ 4 ต.คำชะนอก อ.คำชะนอก จ.นครราชสีมา 30210
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	อาจารย์ / ระดับ 5
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนเสนาณรงค์วิทยุ อำเภอคำชะนอก ส.กระบุรี 80240 มคอ. 3 จากมหาวิทยาลัย ม.ค.3 จากโรงเรียนมัธยมคำชะนอก ม.ค.5 (แผนกศิลป-ภาษา) จากโรงเรียนราชสีมาวิทยาลัย คบ.วิทยาลัยครูกาญจนบุรี กศ.ม (การมัธยมศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2521	
พ.ศ. 2533	
พ.ศ. 2527	
พ.ศ. 2535	

1

การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถและเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนโดยวิธี
วิเคราะห์ข้อความต่อเนื่อง โดยใช้ตัวสัมพันธ์ความกับ
วิธีการสอนตามคู่มือครู

บทคัดย่อ
ของ
ประหยัด ภูมิโคกรักษ์

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการมัธยมศึกษา
มีนาคม 2535

การศึกษาค้างนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียน อำมาตย์พานิชนุกูล อำเภอเมือง จังหวัดกระบี่ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2534 ซึ่งได้มาโดยการใช้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 1 ห้อง กลุ่มควบคุม 1 ห้อง ห้องละ 40 คน กลุ่มทดลองได้รับการสอนโดยวิธีวิเคราะห์ข้อความต่อเนื่อง โดยใช้ตัวสัมพันธ์ความกลุ่มควบคุมได้รับการสอนโดยวิธีการสอนความคุ้นเคย ระยะเวลาในการทดลองสอนกลุ่มละ 12 คาบ คาบละ 50 นาที

ก่อนการทดลองมีการทดสอบก่อน โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษและแบบสอบถามวัดเจตคติหลังการทดลองมีการอ่านทดสอบอีกครั้ง โดยใช้แบบทดสอบชุดเดียวกันกับแบบทดสอบก่อนการทดลอง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ t-test ในรูป Difference Score

ผลการทดลองพบว่า

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีวิเคราะห์ข้อความต่อเนื่อง โดยใช้ตัวสัมพันธ์ความ มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีวิเคราะห์ข้อความต่อเนื่อง โดยใช้ตัวสัมพันธ์ความมีเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

A COMPARATIVE STUDY OF MATHAYOM SUKSA V STUDIENTS' ENGLISH
READING ABILITY AND ATTITUDES THROUGH THE USE OF DISCOURSE
MARKERS ANALYSIS AND THE METHOD IN THE TEACHER'S MANUAL

AN ABSTRACT

BY

PRAYAD POOMKHOKRAK

Presented in partial fulfillment of requirement for the Master
of Education degree in Secondary Education
at Srinakharinwirot University

March 1992

The purpose of this research was to compare the study of Matthayom Suksa V students' english reading ability and attitudes through the Use of Discourse Markers Analysis and the Method in The Teacher's Manual.

The subjects comprised 80 Mathayom Suksa V students attending Ammadpanijnukhum School during the academic year 1991. The subjects were divided into two groups: the experimental group and the control group, and each group consisted of 40 students. The experimental group studied through the Use of Discourse Markers Analysis Teaching, whereas the control group studied through the instruction based on the Teacher's Manual. The two groups were taught the same contents, 12 periods for each. The Randomized Control-Group-Pretest Design was used for the experiment. The English reading ability test and the English reading attitudes test were processed by t-test with Difference Score analysis.

It was found that the English reading ability and attitudes of Mathayom Suksa V students who were taught through the Use of Discourse Markers Analysis was significantly better ($p < .05$) than those who were taught through the instruction based on the Teacher's Manual.